2.

50

On n'est parfait qu'en contrariant la nature. L'arbre naturel n'a pas de beaux fruits.

Tout emploi créé en quelque sorte celui qui doit le remplir.

Pas d'amitiés particulières. Je vois trop bien que rendre un bon service à quelqu'un, c'est d'ordinaire en rendre un mauvais à un autre.
Par conséquent en rendre un mauvais à quelqu'un c'est d'ordinaire en rendre un bon à un autre.
Jésus Christ sans le savoir. (?)
~~La~~ ~~et~~
La destruction sert à la vie. Sur les ruines fleurit encore le lierre et sur les champs dévastés, les fleurs.
Excuse ma tristesse et prends ma tendresse. Avec l'âge il y a comme un peu de lierre sur nous et d'ombre!

Tout le monde est héroïque. Ça n'empêche pas que tout le monde se cache dans les tranchées. C'est le dernier cri de l'héroïsme!

Je renie la patrie qui me mettra devant les canons ennemis! Si ma patrie ose me faire une chose pareille, elle ne tient pas à moi du tout, c'est clair. Se mettre devant un canon ou un fusil ennemi est une chose très mauvaise!

Ou bien de se donner la main
– ils sont deux millions – ils se tuent!...
(1914)

La guerre engendre la guerre comme la vague d'autres vagues. Le vainqueur d'aujourd'hui sera le vaincu de demain et les fruits pourrissent sur les terres de tous, malgré la défaite ou la victoire!

Il y a deux choses qui ont le droit de verser notre sang – bien entendu exception faite pour défendre les rois ou un gouvernement et les hémorroïdes!

Cependant une petite différence existe entre ces deux objections. Le roi se place à la tête d'une nation tandis que les hémorroïdes au derrière d'un individu. Faut-il que je dise que pour mon propre compte, quelques petites varices anales me sont plus sympathiques qu'un roi ou un gouvernement quelconque?

Nous avons appris aujourd'hui 12 avril 1915 la mort de Demorties, le soldat que nous avons soigné ici à l'ambulance. Il est mort au champ de bataille blessé pour la deuxième fois —

Je ne comprends pas comment une biche qui est si craintive puisse rester la nuit dans un bois où il fait si noir.

Alors il fut dirigé avec d'autres malheureux sur une tranchée. Quand il y prit place il crut descendre dans sa propre tombe. Une grande terreur le saisit et une rage pour ce qu'il allait faire. Non! il n'allait

pas tuer, il préférerait la mort à l'assassinat! Tout d'un coup, à quelques mètres de sa tranchée, les allemands avançaient lourdement. Un moment il crut que tout étaient pour rire et que ces gens-là allaient se donner les mains en jetant les armes. Cependant les hommes tombaient, les blessés hurlaient, les obus sifflaient; une balle tua son voisin. Alors il compris toute l'immonde imbécilité des patries, des rois et des gouvernements; mais un sentiment nouveau naissait en lui: la solidarité. Il visa à son tour, mais en même temps une balle lui trancha la vie.

Le vieux qui vraiment aimait le peuple, détestait de participer à une organisation sociale, choqué d'un certain esprit mercantile qui forcément règne dans chaque organisation, disait en souriant qu'il donnerait volontiers toute sa fortune à l'heure du partage, mais pas avant!

Tout le monde était terré, caché dans les souterrains, dans des puits profonds, n'osant pas montrer le bout du nez, bouchant avec les deux index les oreilles à chaque coup de marmite. Finalement le bombardement prit fin et.. tous les héros se montrèrent, le colonel en tête. A quelques pas de là gisait un immense obus qui n'avait pas éclaté. Ils le dressèrent avec mille précautions. Une fois cette opération terminée, ils se posèrent autour du redoutable engin, le sourire aux lèvres, l'œil radieux et ... se firent photographier!

Seule est la mer
Seule mon âme...
Poussière sur poussière...

Ayant renié sa propre patrie, il n'a jamais voulu avoir une autre, continuant à considérer tout le monde comme la sienne.

Tout le monde se tutoyait dans le village, mais on disait au chien "allez vous coucher," et moi aussi on me vouvoyait.
On ne comprenait pas comment on pouvait aimer une bête, à moins que ce soit un cochon ou un lapin.

Et c'est très amusant de voir ce gamin de mars chasser à coups de grêle le grand soleil.

J'aime beaucoup les Turcs parce qu'ils sont... croyants, mais pour rien au monde je ne changerais de religion.
Il aimait la religion catholique, mélange de pyrolatrie, d'idolatrie et d'anthropophagie, parce qu'il n'était ni pyrolatre, ni anthropophage, ni idolâtre.

Le sommeil déroula ses doigts soyeux entre ses yeux et ses paupières, afin que les rêves puissent venir sans faire du bruit.

Et je dois m'en aller à travers les ronces et les pierres, seul, avec la tristesse des choses qui ne sont plus et le regret des solitudes éternelles.

La désertion est la seule défense du faible, par conséquent parfaitement légale.

La plupart des socialistes prirent les armes contre leurs frères et allèrent de grand coeur au massacre, sans se demander qui l'avait préparé. Evidemment ce n'était pas une guerre populaire, une guerre soulevée par un comité révolutionnaire contre l'absolutisme. C'était bel et bien une spéculation financière, une machination (machination) des rois ayant le ventre plein et ne sachant plus quoi faire. Et le peuple imbécile a marché pour fonder les états unis ou la république européenne, sans s'apercevoir que le King George avec son cousin le Tzar Nicolas étaient en train, avec le concours

d'un petit avocat, d'essayer de battre encore un de ses cousins Guillaume II
Bref, une querelle en famille avec la seule différence qu'ils mettaient d'autres se casser la figure à leur place.

Un tas d'individus portaient sur leur poitrine des croix de toute grandeur.
Je les avais pris pour des gens très pieux, des cardinaux ou des papes au moins. On m'a expliqué qu'ils étaient des généraux venant de la guerre. Chacun de ces êtres-là avait massacré des milliers d'hommes.
On leur donnait la croix non pour les inciter au repentir, non pour éveiller en eux la voix de la conscience mais pour les honorer! Jésus a porté sa croix pour mourir pour les hommes, eux ils la portent justement pour en avoir détruit le plus possible!
Enfin j'ai compris que je pouvais sans crainte serrer la main à celui qui ne

portait pas une croix tellement horripilante comme une marque de bagne au fer rouge!

Je vous renie mon amour Christ! Car la religion est la base de toute discorde et de toute violence. Je vous renie parce que je vous aime trop pour pouvoir supporter tous les crimes qu'on fera en votre nom chéri!

On m'a dit qu'on combattait pour la patrie. A leur place je renierais la plus épouvantable des inventions de l'homme, qui engendre de tels désastres!
Toutes les guerres ne sont que le résultat de la cupidité, C'est vraiment honteux de combattre pour l'argent. Je prévois les temps futurs où l'homme aura honte d'aller se battre personnellement. La mécanique se chargera de les remplacer par des automates à

vapeurs qui feront toute cette infâme besogne. Or ceux-là ne trouveront rien des êtres qui jouissent, comme à présent, de la considération générale, mais tous les déclassés au contraire, sorte d'exécuteurs des hautes œuvres avec leurs aides-bourreaux. Aucun homme conscient de sa propre mission ne consentira plus de faire le métier infâme de l'officier. Et plus tard, des temps nouveaux viendront qui regarderont avec horreur les canons, les obusiers comme nous à présent la guillotine!

On est lâche quand on tue quelqu'un, on est lâche si on déserte en temps de guerre pour ne pas tuer. O! époque abjecte où le même individu est qualifié de lâche et de brave à la fois.

Il se sauva devant l'ennemi. Il a eu peur. Oh! peur trois fois bénie! Oh!

Chacun devait avoir en soi plus que peur devant une chose tellement abominable, tellement bestiale, tellement infâme, tellement immonde que la guerre!

La salle de danse était toujours là, mais les gars du village manquaient et les filles étaient bien tristes! Hélas! de tous ces beaux garçons qui sont partis à la guerre qui va revenir danser encore aux sons du violon ou de la clarinette, avec la fille qu'il avait aimée! Hélas! tous les beaux gars sont partis là où la mort et la maladie les attend et on a laissé le lieu où l'on dansait si gentiment, en emportant un peu de la belle musique de leur pays dans leur âme qui leur fera monter de temps en temps des bouffées de douleur dans leurs yeux! Pauvres, pauvres! qui labouraient si bien leur champs, qui semaient, qui moissonnaient, qui vendangeaient si bien, qui savaient

presser le raisin et celle qu'ils avaient choisie ; qui savaient embrasser les belles lèvres et boire le bon vin, qui chantaient quand ils étaient gais et pleuraient quand ils étaient tristes. Ah ! pauvres gosses ! ils apprendront maintenant d'autres ~~métiers~~ choses que celles qui donnent le pain, le vin et la chanson, et leurs honnêtes mains rougiront du sang de leurs semblables et leur âme apprendra la honte et l'horreur du meurtre ! ... Oh ! pauvres gars ! ... oh ! travailleurs !

Il arrive que, pendant qu'on juge le premier assassin venu, on se prépare pour tuer. Les casernes sont pleines et les gens font des exercices de tir. Les fabriques ne cessent pas de fabriquer jour et nuit des canons et les vaisseaux de guerre d'être sur le qui-vive. Dérision de compré. Dérision de la justice et du respect de la vie humaine.

Je ne comprends guère comment un individu reconnu coupable d'un assassinat est châtré, tandis qu'un gouvernement ou un roi responsable d'une guerre et par conséquent de plusieurs assassinats, ne sont nullement inquiétés. Pourtant la justice est, dit-on, profondément enracinée chez tous les peuples, même les plus barbares. Nous devons alors être infiniment barbares, infiniment immondes ou fous dangereux, en permettant à quelques uns de commettre la chose que nous châtions avec la plus grande rigueur! En dehors de cela, il faut que les peuples se refusent soit en désertant en masse, s'ils n'ont pas le courage de se refuser à une telle abjecte besogne qu'est la guerre, soit en traînant les bandits qui se trouvent à leur tête chez le bourreau. En aucun cas un être jouissant de la plénitude de ses facultés ne doit obéir à tuer son semblable. Rien n'est plus dégoûtant

Le vice le plus infâme n'est rien à côté de cette chose monstrueuse, l'abolition de notre propre volonté et l'obéissance aux êtres méprisables qui premièrement n'ont nullement le droit de nous commander et qui, tout en consacrant leur vie à apprendre à tuer, à voler, à incendier, à se perfectionner dans toutes les méthodes de meurtre, trouvent le moyen de se mettre à l'abri du danger. Peuples jusqu'à quand porterez-vous vos chaînes? A quand reprendrez-vous l'œuvre de vos pères de la grande révolution au point où ils l'ont laissée? Mort aux rois! Mort aux gouvernements! Mort aux armées! Un homme qui consent à faire son service militaire est aussi abject que ceux qui le commandent et passif d'une aussi horrible punition qu'eux.

Si on devait choisir entre les vieillards et les tout jeunes gens qu'on devrait envoyer à la guerre, j'opte pour les

derniers. D'abord c'est beaucoup plus humain. Les jeunes, à cause de leur vitalité et par leur jeunesse elle-même, sont naturellement infiniment plus éloignés de la mort que les vieillards et ne pensent ni ont peur d'elle. D'ailleurs ils ne connaissent pas encore la valeur réelle de la vie. Enfin, je crois que la guerre, si elle existe encore plus tard, devait être faite par ceux qui la décident et qui l'aiment. On doit laisser aux citoyens la liberté absolue de participer ou non.

Il ne faut pas forcer les gens à se battre, comme on ne peut pas les forcer à se marier. Pourtant il y a quelque chose de commun entre le mariage et la guerre.

Il y a peu de gens qui vivent. Habituellement la vie charrie les hommes comme les vagues de la mer les immondices, et les enterre sous un amas de sable.

La vie est une et indivisible. On la respire. On ne la respire plus. Mais elle continue quandmême.

Bien entendu chaque femme intelligente pourrait devenir indépendante, faire même la concurrence à l'homme, aux emplois que ce dernier accaparait jusqu'à présent. Bien mieux, je suis certain qu'elle pourrait atteindre une espèce de perfection dans son métier, mais je me garderai bien d'épouser une femme savante. Je ne voudrais pas passer ma vie en discussions philosophiques, outre l'agrément risqué de se sentir le mari d'un professeur de théologie, de chimie ou de droit... Et puis, tenez, une famille doit avoir un père et une mère, c.à.d. deux rôles. C'est parfait. La femme veut elle rester indépendante, elle n'a qu'à rester seule, à moins qu'elle trouve un homme qui consente à prendre le rôle de la mère et

plus tard de la belle-mère libre à lui de faire comme il l'entend.

Quant à moi, j'aime les femmes aimantes, douces, pleines de sentiment, espèce de mamans tendres qui nous complètent par l'amour, qui nous secondent, qui se fondent en nous, en devenant avec l'homme un tout inséparable, comme les ruisseaux qui disparaissent dans le fleuve. Ces idées-là feront enrager quelques-unes de nos gentilles féministes Mais Dieu! puisqu'elles ne tiennent pas tant à l'homme, pourquoi donc s'approchent-elles de nous? Pourquoi se marient-elles? afin de perpétuer le sexe? — Oh! si ce n'est que pour cela! avec le progrès de la science, on trouvera toujours le moyen de faire des enfants sans avoir recours aux femmes, quoique je pense bien que l'ancienne méthode sera de beaucoup la meilleure. —
Mais cela n'a pas d'importance....

J'aime voir danser, non pour le plaisir de savourer une musique devenue palpable par les mouvements du corps, mais pour tout ce qu'une pensée - celle du danseur - pourrait avoir de merveilleux, en devenant mouvements saisissable, grâce à la musique. Aussi entre un beau motif de danse, agrandi par l'extériorisation spontanée des sentiments de l'homme en mouvement et une symphonie, dont les motifs, pour remplir un cadre déterminé d'avance, ont besoin d'être régis par la science humaine, sans hésiter j'opterai pour le simple motif de danse... dansé.

La mauvaise façon de respirer est la cause primordiale de la tuberculose. On n'emploie que le quart du poumon. Cet organe n'étant pas vivifié par l'oxygène de l'air, tombe peu à peu en dégénérescence. Les poussières aussi qui s'y posent, forment à la longue une exudation qui provoque à son tour une ulcération, qui donne naissance au bacille de Koch.
Un poumon qui fonctionnera restera un poumon sain.

Aucune cellule humaine ne peut être nourrie avant que la nourriture dont l'absorption a eu lieu dans l'intestin grêle, ne soit purifiée par l'oxygène des poumons.

Respiration profonde, totale, rythmique, respiration pour nettoyer les poumons, les narines, pour dégager le cerveau.

De même qu'un vaisseau ne peut jamais naviguer sans boussole et sans carte, un homme ne fera oncques rien, sans un but bien déterminé.

Faire d'un désir intense et continu le but d'une vie, les forces étant en nous, trouveront des possibilités insoupçonnées de réalisation. La patience..

Pour des raisons de nutrition les cellules se divisent en deux, chaque moitié gardant son intelligence à elle au développement de son existence propre. Dans de bonnes conditions de nutrition les cellules se divisent en deux, quatre, huit, etc. C'est une espèce de colonisation. Les cellules minces absorbent à travers les cellules grasses leur nourriture. Cette mêlée à la longue détermine un effort intelligent à former des colonies coopératives. Plus tard ces cellules

forment comme un tube à travers
lequel la colonie se nourrit tout
en ~~végétant~~ rejetant de l'autre
côté ses déchets.

De cette coopération intelligente des
cellules émane le désir du mouvement
et la naissance de la patte (?) se fait
Mais de là il n'y avait qu'un pas vers
la formation des nerfs ainsi que d'un
poste central pour la coordination
du mouvement: C'était le cerveau
qui s'entoure peu à peu de ses
aides, la vue, l'ouïe, l'odorat.

Il faut rééduquer notre subconscient
afin de déraciner les anciennes conceptions
de vieillesse et de mort prématurée,
et de transformer notre vie vers le
mieux. Le subconscient est le réservoir
immense où se trouvent immobilisées
par notre intelligence terrienne, toutes
les forces et les expériences du passé
avec cette intuition claire possédée

encore par les animaux du bon Dieu qui n'ont pas poussé très loin la faculté de réfléchir, qui est comme la voix Divine pouvant résonner toujours en nous, si nous daignons lui prêter l'oreille de notre âme, dépourvue de l'intellect et de la matière.

on voit par les sentiments du bon Dieu qui n'est pas permis très bien la faculté de réfléchir, qui est comme la voix Divine pourrait résonner toujours nous, si nous daignions bien prêter l'oreille de notre âme dépourvue de l'intellect et de la matière

Le passant douloureux.

Minuit.
Sur les flots noirs du lac
Pleurent vos lèvres d'amour et flûtes extatiques,
Chantent vos douces exotiques
L'esprit des eaux paraît.

Je suis la reine des eaux,
Pleine de profond mystère,
Belle comme aucune,
Blanche comme aucune.
Je suis l'esprit mélancolique des flots.
J'ai la tristesse du sable,
J'ai la douleur des roseaux.
Car je suis fille du nénuphar
Et de la lune plus pâle encore. -
Personne ne m'aima ....

- Ame, qui joues avec les flots
Comme le printemps avec les fleurs
+ Ame, qui me fuis et chantes toujours
Indifférente.
Je n'ai de toi que la douleur présente
De mon amour
Ou de ma mort stérile le choix.
J'aime ma douleur! Je garde ma vie...
Ainsi sanglote le passant inconsolable,
Qui a compris et qui a vu... Amédée Rocabas

L'option du visionnaire.

Murmure
Sur les flots noirs du lac
Pleurent violes d'amour et flûtes extatiques
Chantent voix douces exotiques.
L'esprit des eaux paraît.

"Je suis la reine des eaux
Pleine de profond mystère,
Belle comme aucune
Blanche comme aucune
Je suis l'esprit mélancolique des flots.
J'ai la tristesse du sable
J'ai la douleur des roseaux
Car je suis fille du nénuphar
Et de la lune plus pâle encore.
Personne ne m'aima....."

- Ame, qui joues avec les flots
Comme le printemps avec les fleurs
Ame qui me fuis et qui me hantes toujours
Indifférente,
Je n'ai de toi que la douleur présente
De mon amour
Ou de ma mort stérile le choix
J'aime ma douleur! Je garde ma vie....
Ainsi sanglote le passant
Qui a compris et qui a vu.....

Je suis la reine des eaux
Pleine de profond mystère
Belle comme aucune
Blanche comme aucune
Je suis l'esprit mélancolique des flots

Emile Riadis

édité chez Senart, chanté
par Mlle Kahnorg des Concerts
Lamoureux et Mme Calo-Segalla
des Concerts Colonne et du Conservatoire

87

(Aïda !)

Souffle ô ! vent,
Hors de ma vie
Hors de mon coeur
Ces rivages heureux

Souvenirs
Ne venez pas
Je m'en vais toute seule
Comme je suis venue

Souffle ô ! vent
Hors de ma vie
Hors de mon coeur
Ces rivages heureux.

Et qu'enfin je repose
Comme l'épave après l'orage
Dans le fond de l'océan
En un rêve perpétuel
De rouges coraux,
De plantes vertes,
Et de méduses multicolores...
Souffle ô ! vent !...

Où j'ai grandi.
oh! je la revois
Comme je l'ai vue enfant.
Rien n'a changé

Ah! voilà l'antique mosquée
Les minarets légers et ses coupoles
Oh! voilà la place
Où je jouais heureuse une fois
Sous l'ombre du platane
Près de la fontaine

Oh! je les revois
Mes douces collines parfumées
Pleines de brise
Pleines de chants d'oiseaux

Voilà, voilà là-bas
ma vieille maison qu'entoure le verger
Et puis, plus loin
Parmi les fleurs et les cyprès
Le cimetière ami.....

(Plaints d'Ixi 44)

III

Dans le jardin
Où seule je pleure,
Les feuilles tombent,
Les fleurs se fanent

Il est trop tard
De demander consolation
Et j'ai fauté
D'avoir tant cru à la beauté

Ainsi je reste toute seule
Et je suis seule
Avec mes froids diamants
Et mes bijoux (bagues) moqueurs
Autour du cou et de mes mains,
Et le regret
Des bras voluptueux,
Qui ne sont plus....
Oh! solitude

IV

Oh! Je la revois
La ville où je suis née,

Est blanc comme du lait
Mes mains sont ornées
De pierres rouges et vertes,
Ma couche est douce,
Mes yeux languissants

Pour un adieu suprême,
Mon corps est paré de toute sa douceur
Roustem, Roustem, aux larges baisers,
Aux yeux verts,
Au corps couleur d'ébène !...

II

La voix du muezzin s'éteint
Comme la flamme sous les cendres.
La nuit est là qui jette
Ses noirs cheveux
Autour du cou des minarets,
Blanc comme celui des cygnes.

La route est vide.
Mes larmes ne coulent plus.
Poussière... Poussière...

Les Ross de la Nostalgie
Les chansons d'Aïcha

Voici les jours sont venus
Les jours lointains
Les jours des fruits parfumant le verger

Le raisin enlace les grenades
Qui s'entr'ouvrent comme pour un aveu
En posant ses lourdes grappes
Contre les joues tendres des pêches.
Instants tragiques !
Je vous ressemble tous ô ! fruits !
Vous tous que le temps a mûri...

Mes ongles sont roses,
Mes doigts charmeurs,
Mes longs cheveux sont noirs et fins
Comme de la soie
Mon corps parfumé aux parfums exquis
Au santal,
Au musc,
Au bergamote,

Laisse moi sans deuil
Et sans regret.
Laisse moi mourir
Laisse moi mourir tout seul.
Tu dois me voir vivant en toi.
Deux jours encore!
Deux jours! Je te le dis.
Et puis je deviendrai encore ce que
j'étais avant
De naître - hormis la chance de
l'être à nouveau -
Laisse-moi des fruits, un peu d'eau pure
Et va avec celui
Qui t'aimera d'une autre façon
Aime-le, si tu le peux, toujours
Pour la douceur et la candeur de la vie
Ne dis pas non à ses désirs et volontés
Deviens son âme tendre et obéissante,
Deviens son coeur inséparable
Aime-le

Tu es la fleur que mon amour agite
O! fleur de ma passion
Tu es la fleur que ma chanson agite
Fleur de ma consolation

Ma voix tremble, mon chant sanglotte,
Soeur, pourquoi ta main tremble-t-elle
dans ma main?
Tu es la fleur que mon délire agite,
O! fleur de ma passion!....

Soeur, chaste soeur
Ma soeur promise
Ma fiancée....
Pourquoi si près
si loin nous deux, ma soeur
Pourquoi nos coeurs
Si près si loin de la suprême crise?

O ! Printemps de ma douleur
O ! fleurs, plus claires que le jour !

J'ai chanté sur la lyre d'or,
Sur la lyre de cuivre à présent
Je tire le deuil de ma vie —

O ! printemps de ma douleur !
O ! fleurs plus claires que le jour !
O ! belle lumière amère
O ! fleurs plus claires que le jour

La danse mystique

L'âme en peine danse
Sur les fleurs sombres de ~~ton~~ son regard
La danse des larmes, et les doigts
Tissent sur la harpe sonore
Le sacrifice de l'âme.

Printemps de ma douleur
O! fleurs ~~fleuras~~ de mon sang!
O! fleurs plus claires que le jour!

L'âme en peine danse
Sur les fleurs sombres du regard
La danse des larmes,
Les doigts tissent sur la harpe sonore
Le sacrifice de la vie

Danse, danse ta joie triomphante
Sur les fleurs rouges de mon sang
Les fanfares rouges sonnent
De ma chair la fin

O! Printemps de ma douleur
O! fleurs plus claires que le jour!

J'ai chanté sur la lyre d'or.
Sur la lyre de corne à présent
Je tisse le deuil de ma vie —

O! printemps de ma douleur!
O! fleurs plus claires que le jour!
O! belle lumineuse mort
O! fleurs plus claires que le jour.

Et ne nous laisse pas périr en nous.
Père, aie pitié
Des trépassés et des vivants
De ceux qui souffrent,
De ceux qui ont souffert,
De ceux qui souffriront.
Et que ta volonté soit accomplie
Seigneur,
De siècle en siècle !

Lumière ou cendres. "

Aemilian Reiadis
Saint Palais-sur-mer
Mai 1915

Ceint de la sainte étole
Lui seul connaît leur nom
Miséricorde.
Pardonne nos crimes, nos méfaits,
Pardonne nos péchés.
Donne nous le jour et la lumière
Et ranime nos cendres.
Miséricorde.
Ne te détourne pas de nous
Ne nous renie pas dans la mort,
Mon âme fléchit,
Mon coeur faiblit
Je sens mes deux genoux trembler.
Regarde nous
Donne moi la force de supporter
Ta fin.
La fin du sang et de ma chair.
Permets nous tous,
Nous tous, pêcheurs et pêcheresses
De voir encore ton doux soleil
Après la tombe.
Console nous
Nos larmes adoucies sur notre dernier sommeil

Paroles d'un cœur qui doute

De père en fils
Les siècles dorment en paix
Au cimetière antique.
Où chantent des oiseaux
Leur chant naïf et doux
Vieux comme la vie.

Une porte, des marches,
Obscurité.
Et l'on pénètre dans l'ossuaire
Où tout est plein de ceux qui ne sont plus
Une immortelle veilleuse
Dore le nimbe de l'icône,
La vierge au doux regard consolateur.
Evanghelistria.

Sanctifié par la douleur et par l'amour
Blanchi par la prière
Un prêtre,
Le vieux, le confesseur
Seul y pénètre

'82

Printemps

Aujourd'hui je tombe encore en extase
Devant ce nouveau printemps de mai !
La neige toujours me rappelle - - -
Dans son deuil blanc - ainsi que l'edelweiss

Comme je penche ici la tête
dans le rêve du jour d'or
Je sens combien je voudrais être
cette fleur ! - ou l'air, la lumière !

V

(Passé (voir Kismet).

Plusieurs chemins devant moi....
Je les revois tous en pensée.
Je les vois tous parés de fleurs
Tous ornés de feuillages verts

Et j'ai choisi entre eux celui
— le sentier avec les épines
que m'avait fixé mon Destin —
de mes tourments, de ma douleur

Kismet.

Plusieurs chemins étaient devant moi,
Je les revois en rêve.
Je les vois tous parés de fleurs
Et tous ornés de feuilles.

J'ai pris entre eux celui
Que mon destin m'avait fixé
A moi le triste sentier des larmes.
A moi tourments, à moi douleurs!

L'offrande

Il faut chercher les clous
Et les trouver, et les palper
Il faut les arracher et les jeter bien loin
Se délivrer.....
J'ai fustigé mon corps
J'ai appelé mon âme
Ma chair a sanglotté,
Elle a gémi, elle a hurlé bien fort
Mon âme s'est tue.
Partout j'ai découvert ma chair,
Partout j'ai appelé mon âme
L'eau froide qui m'englotit,
Je sens, - touche déjà ma gorge
(Je joue sur mon pipeau un son mélancolique et grave)

Je suis monté jusqu'à mon cœur
Je suis monté jusqu'à mes lèvres
Je suis monté jusqu'à mes yeux....

(premières versions ?)

L'offrande.

Le temps a déchiré mon corps
La vie a déchiré mon coeur !
Seul avec ces [illegible] rodeurs (?)
Et les nuages qui passent en changeant doucement
Des formes
Et des couleurs.
La pluie a lavé mes péchés et mon corps
et mes pleurs ont lavé mes yeux
Le temps a lavé et effacé ma beauté
Comme la pluie qui entraîne les pétales
Des amandiers en fleurs.
Je ne reste plus qu'une tige
Portant le fruit de la mort.
Je suis sorti, je rentrerai, et,
Ce serait comme si jamais
Je n'ai rien vu ni entendu
Comme si jamais n'ai rien goûté
Et je serais si près - et je serais si loin
Du goût et du toucher et de la vue

III

Le vent joue ce soir
Dans les rizières,
La flûte amoureuse.
Le vent sait siffler
Plus doucement qu'un merle.
Aussi, baisse la voix
Quand tu me parles, ma bien aimée,
Ou ne parle plus.

Emile Roudié

A Michel Caplan.

Nocturnes Chinois

I

Notre barque fuit rapide
Sur l'eau du lac.
La lune suit
A travers des roseaux
L'ayant enfin attachée
A ses rayons,
Elle nous remorque doucement
A travers les roseaux
Sur le ciel lointain
Des oies sauvages s'en vont...

II

La lune brillante
Se pose sur le roseau qui plie,
Devant le calme miroir du lac.
Ainsi le rossignol
Chante éperdument,
et sans Adieu
Au cœur même,
Au cœur silencieux de la lune....

(Aïcha ?)

Le luth

Mon luth, c'est toi alors
Le dernier ?...
Plus doux que les autres,
Plus pur aussi :...
Tu fus toujours près de moi
Et je te vois maintenant seulement
Pour la première fois.

Je t'ai méconnu
J'ai toujours cru que tu étais
Un plaisant passant

Fidèle et profond et consolant
Tu me diras tout à l'heure,
Puisque nous (ne) sommes (que) deux âmes,
Ce que deux âmes
Auraient à se dire...

Oh ! console-moi — Un dernier chant
Je suis lasse de tout — Puisque je touche
Et j'ai peur... — Au pays sombre
Fige en moi — Du silence...

Et maintenant seulement
Je t'aperçois pour la première fois

Oh! Je t'ai méconnu
Et j'ai toujours cru
Que tu fus
Le passant plaisant

Sème en moi
Ton dernier chant
Puisque je touche déjà
Le silence éternel !....

Consolation.

Nous sommes seuls,
Sous les arbres qui chantent,
Nous sommes seuls,
Sous les arbres fleuris.

Dis, pourquoi si triste,
Dis, pourquoi si sombre,
Dis pourquoi tes yeux sont clos!

Je connais des airs très tendres
Je connais des airs très gais
Je te chanterai....

L'ombre te donne la tristesse
L'ombre de la nuit....

Je boirai tes larmes
Sur tes douces lèvres.
Dis pourquoi tes yeux sont clos.

Je connais des airs très tendres,
Je connais des airs très gais
Je te chanterai....

Sceaux, 10 août 1913.

Traduction

Aveu

Papillon doré posez-vous
Sur cette fleur que je vous tends
Deux seuls mots je vous dirai

Ne craignez rien frêle gracile,
Que des fleurs et des parfums,
Ta légère vie m'est chère,
Ton bonheur, ta liberté.

Papillon doré posez-vous
Sur cette fleur que je vous tends
Deux seuls mots je vous dirai

Je l'aime! Je l'aime!
Dites-le à la première rose
Que vous verrez... -
Elle le dira à celle que j'aime...

Papillon doré posez-vous
Sur cette fleur que je vous tends
Vous ferez un coeur blessé...

A damoiselle Jeanne Dalbés

Qui, d'une main enchanteresse
Fait de la harpe un jet d'eau
Et fuse des perles, des lys, des azalées,
Aux étoiles arrosées, (enrosée)
Qui s'éveillent en sursaut...
Et la lune, penchée sur la colline
Ecoute cette lointaine musique, rêveuse...

Retour

Oh! Je la revois
La ville où je suis née
Où j'ai grandi
Oh! Je la revois comme je l'ai vue enfant
Rien n'a changé...
Voilà la place
Où je jouais
Voilà le vieux platane
Est là toujours.
Voilà là-bas ma vieille maison
Qu'entoure le verger
L'antique mosquée,
Ses minarets et ses coupoles
Et puis, là-haut
Parmi les fleurs et les oiseaux,
Calme, accueillant
Le cimetière.

O ! mon bey !
O ! mon amour !
Je suis la plus heureuse des femmes
Et la plus pénitente
Car tu m'as préférée
A toutes les autres
Et tu m'as laissée
Jusqu'à ton cœur
Et jusqu'à tes lèvres,
Jusqu'à ton âme
Et jusqu'à tes yeux
Et tu m'as ressuscitée
De parmi les ombres vaines
Vers tes désirs
Or,
Je n'ai pour toi
Que des danses qui se statufient
Et des poses qui se fondent
Des instants changeants
Dans l'immuable de mon amour.

O! image divine je te tiens,
Danse devant mon âme
Car je ne suis qu'une âme qui souffre
En ce moment

Mon chant te ramène
Comme la brise une fleur,
C'est moi le chanteur
Tes yeux morts
Je ne te vois plus
Mais je t'ai vu
Je ne te possède plus
Mais je t'ai
O! image —

Dans le jardin
Où seule je pleure
Les feuilles tombent
Les fleurs se fanent
Je sens:
Il est trop tard de demander
A ce qui ment consolation.
Et j'ai eu tort de vivre
Dans cet amour qui m'a trahi.
Et j'ai hanté
D'avoir tant cru à la beauté

Il est trop tôt
De demander au souvenir
L'adoucissement

Il est trop tard de demander
Qu'on rêve la chère illusion.
L'âpre solitude
Convient à l'âme qui a senti
L'automne tragique et le tombeau
Qui le courage de se cacher
Pauvre âme
Est de se taire

Les plaintes d'Aïcha.

III

Dans le jardin
Où seule je pleure,
Les feuilles tombent,
Les roses se fanent.
Je sens:
Il est trop tard
De demander consolation
Et ce qui fuit...
Et j'ai en tort de vivre
Les yeux rivés vers une clarté trompeuse.
Et j'ai payé amèrement
D'avoir tant cru à la beauté.

Ainsi, je reste toute seule
Triste,
Mes froids diamants
Et mes joyaux moqueurs
Autour du cou et de mes mains
Et le regret
De, bras voluptueux
Qui ne sont plus...

O! solitude!...

La nuit (La vaine attente)

La voix du muezzin s'est tue.
Comme une flamme
Sous les cendres.

Rêves sveltes,
Les minarets veillent !
Divine tristesse !..

Je frémis, je t'attends
Et ton nom je répète.
Seule est la rue
Seule mon âme...
Poussière sur poussière.

Το παλιό τραγούδι.

(Μετά τό κονσέρτο τοῦ [illegible])

Ξανάρχισε τραγούδι πάλι,
Ἡ ἀρχόντισσα μέ τ' ἄσπρα τά μαλλιά.
Κι ὁ γέρος ὁ παλαιάρχαιος χαμογελάει,
Στά γερά [illegible] γνώριμα [illegible].

Καί θυμᾶται ὁ γέρος μιαν ἀκόμα
ὁ σαγμός, και τό χαρέ και μαζί ἔπεσε μα...
Σ' ἀθάνατο ἀγαπημένο και ξανά!..
ἐσφάλησα

Χρόνια δέν ἄνοιξε τό μαραμένο τό στόμα,
Που ξέχασαι [illegible] καιροί.

Κι ὁ γέρος ἄρχοντας, τό βήμα σαρακοστᾶς
Γιάνιαλο! [illegible]
Ἀκούσει τήν αἰθάδα του κρατώντας...
Τρέχει, τό δάκρυ [illegible]

Ἡ [illegible] ζωή...
Πάς ἡ γενιά [illegible] ἀγαπημέν' ἤχησε
Ἀγγίζει ἀπ' τά χρόνια
Σάν [illegible] τραγούδι τώρα [illegible] ἀνοιγόσε
"Ωχ! Ἡ μάνα, ἀπ' τά σημαδούρα...

[illegible]

Βγῆκαν κλέφτες τά βουνά
Sortirent brigands aux montagnes
γιά νά κλέψουν ἄλογα
Pour voler chevaux
Κι ἄλογα δέν ηὗραν
Chevaux point trouvé
προβατάκια ηὗραν
moutons volé.

Πήρανε τό γαλαρί
Prirent le mouton chéri
Ποῦχε τό χρυσό μαλλί
Qui avait la laine d'or

Τ'ἀσημένιο χαϊμαλί
D'argent caparaçonné
Καί τό χρυσοκούδουνο
Avec la clochette d'or.

Τά πῆραν καί πᾶν
Ils les prirent et partirent
Πᾶν, μανούλα, πᾶν.
partirent, oh! mère, partirent
Σκότωσαν τόν τσοπάνο
Ils ont tué le berger
Ἔδεσαν τό σκυλό
Ils ont lié le chien

"ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ„

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ
Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ
ΒΟΛΟΥ

ΠΟΙΗΣΗ - ΔΙΗΓΗΜΑ - ΜΕΛΕΤΗ
ΚΡΙΤΙΚΗ - ΘΕΑΤΡΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ - ΓΛΥΠΤΙΚΗ

ΕΓΓΡΑΦΕΙΤΕ ΣΥΝΤΡΟΜΗΤΕΣ **ΜΕ ΔΡ. 100 ΤΟ ΧΡΟΝΟ** ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ ΒΟΛΟΥ

ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ ΜΕ 60 ΣΕΛΙΔΕΣ Ο ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΝ **ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟ ΘΕΟΤΟΚΗ**

ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΙΚΕΡΙ

ΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΔΡΑΧ. 12.50

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ 10ον ΤΕΥΧΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΙΣ

ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

= μὲ ἄρθρο τοῦ **ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ** ποὺ ἐξηγεῖ τὶς Γενικὲς γραμμὲς τῆς Δελφικῆς προσπάθειας.

= μὲ ἄρθρα, ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις γιὰ τὶς Δελφικὲς ἑορτὲς καὶ τὴν παράσταση τοῦ **ΠΡΟΜΗΘΕΑ** τῶν Εὔας Σικελιανοῦ, Π. Καλογερίκου, Β. Βεκιαρέλλη, Ἀνιρέα Χόβαρτ.

= μὲ εἰκόνες τοῦ ζεύγους **ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ** τῶν ὀργανωτῶν καὶ χορηγῶν τῶν ἑορτῶν, τῶν προσωπείων τοῦ Προμηθέως κ. λ. π.

***

= ΕΠΙΣΗΣ περιέχει συνεργασίαν τῶν Μάρκου Τσιριμώκου (Διευθ. Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης), Αὔρας Θεοδωροπούλου (Καθηγ. Ἑλλ. Ὠδείου) Πέτρου Μάγνη, Ρίκας Σεγκοπούλου κ. λ. π.

= ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀπὸ τοὺς Δελφοὺς, ὁλοσέλιδες ἔγχρωμες τοῦ ζωγράφου κ. Γ. Κοσμαδοπούλου καὶ ἄλλα ἔργα τῶν κ. κ. Ἀστεριάδη, Κοσμαδοπούλου, Χρηστοφή, Νουὰρ κ. λ. π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΔΡΧ. 12.50

Πῆραν μου τζαμάρα μου
Ils prirent ma flûte
Πῆραν μου καρδάρα μου
Ils prirent mon grand ~~plat~~ baquet
Πού ἄρμεγα τὸ γάλα μου
Où je ~~mettais~~ trayais ~~mon lait~~ ~~mon~~ lait ~~lait que je menais~~
Τὰ πῆραν καὶ τὰ ~~a~~ traire
Πᾶν πᾶν πᾶν
les moutons
Ναὶ μανούλα μου πᾶν,
Oui, ma mère, partirent
Τὰ πῆραν οἱ Αλαμάνοι,
~~Ils~~ virent les allemands
Ξεσκούφωτοι, ξυπόλυτοι, ξεβράκωτοι.
Sans chapeaux sans botte sans bas,
Τὰ πῆραν τ' ἀπάνω
Ils ces virent
Πᾶν πᾶν πᾶν

"ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ,,

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ
Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ
ΒΟΛΟΥ

ΠΟΙΗΣΗ - ΔΙΗΓΗΜΑ - ΜΕΛΕΤΗ
ΚΡΙΤΙΚΗ - ΘΕΑΤΡΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ - ΓΛΥΠΤΙΚΗ

ΕΓΓΡΑΦΕΙΤΕ ΣΥΝΤΡΟΜΗΤΕΣ **ΜΕ ΔΡ. 100 ΤΟ ΧΡΟΝΟ** ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ ΒΟΛΟΥ

ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ ΜΕ 60 ΣΕΛΙΔΕΣ Ο ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΝ **ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟ ΘΕΟΤΟΚΗ**

ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΙΚΕΡΙ

ΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΔΡΑΧ. 12.50

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ 10ον ΤΕΥΧΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΙΣ
ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

= μὲ ἄρθρο τοῦ ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ ποὺ ἐξηγεῖ τὶς Γενικὲς γραμμὲς τῆς Δελφικῆς προστάθειας.

= μὲ ἄρθρα, ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις γιὰ τὶς Δελφικὲς ἑορτὲς καὶ τὴν παράσταση τοῦ ΠΡΟΜΗΘΕΑ τῶν Εὔας Σικελιανοῦ, Π. Καλογερίκου, Β. Βεκιαρέλλη, Ἀνιρέα Χόβαρτ.

= μὲ εἰκόνες τοῦ ζεύγους ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ τῶν ὀργανωτῶν καὶ χορηγῶν τῶν ἑορτῶν, τῶν προσωπείων τοῦ Προμηθέως κ. λ. π.

***

= ΕΠΙΣΗΣ περιέχει συνεργασίαν τῶν Μάρκου Τσιριμώκου (Διευθ. Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης), Αὔρας Θεοδωροπούλου (Καθηγ. Ἑλλ. Ὠδείου) Πέτρου Μάγνη, Ρίκας Σεγκοπούλου κ. λ. π.

= ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀπὸ τοὺς Δελφούς, ὁλοσέλιδες ἔγχρωμες τοῦ ζωγράφου κ. Γ. Κοσμαδοπούλου καὶ ἄλλα ἔργα τῶν κ. κ. Ἀστεριάδη, Κοσμαδοπούλου, Χρηστοφή, Νουὰρ κ. λ. π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΔΡΧ. 12.50

Τὸ Μοιρολόγι τοῦ Βύρωνα.

Καλῶς μᾶς ἦρθες ἄδειανο, πρωϊνό ἀηδόνι
Τώρα [illegible] τὰ βουνά [illegible] τὸ χιόνι
Κι' [illegible] μοσχοβολᾷ. [illegible]
Τὴ [illegible], κι' Λευτεριά πατρίδα
Καὶ [illegible] ἄνοιξη [illegible] ἀχλίδα...
Καλῶς μᾶς ἦρθες! Κάθισε σ' χάδι [illegible]
[illegible] μας [illegible]...

[illegible] ἀπὸ [illegible] ἐσὺ μαζί σου,
[illegible]
Καὶ, [illegible] τὴν καρδιά μας,
Καὶ [illegible], μοσχοβολᾷ
[illegible] τὰ [illegible] μας [illegible]
Πῶς [illegible] μπορεῖ νὰ μας [illegible]
Καὶ [illegible] τὴ καρδιὰ [illegible], τὸ χέρι μας [illegible]...

Πράσινα [illegible]
[illegible] τὰ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]... τί [illegible], [illegible]
Γιὰ νὰ [illegible] τὴν καρδιά σου;...

Κ' εἶναι [illegible], [illegible]
Καὶ [illegible]. Καὶ [illegible],
Τὸ χῶμα [illegible]
Μὲ [illegible] μας. [illegible]
[illegible] μὲ τὸ σπαθί [illegible]...

—

Μὰ [illegible] τοῦ [illegible], [illegible]
[illegible] μας [illegible]
Καὶ [illegible], [illegible]!
[illegible] τὸ [illegible] μας τὸ χῶμα,
[illegible] μας [illegible] τὸ σῶμα
Βύρωνα, τὸ [illegible] σου, [illegible] τὸ σπαθί σου ὦ Βύρωνα!

[illegible].

2

Κ' ἡ ἀνθρώπινη ἀγριὰ θεριό, ἡ ὅλη μέσα σου,
Πλάσμα τὸ [illegible] ξανάσπρα ἡ γυμνή σου!
Κι' ὅλοι ~~[illegible]~~ ἀπὸ μακριὰ ζυγώνουν τὴν καρδιά μας·
~~[illegible]~~
~~Καὶ τὰ [illegible]~~ ζυγοβάλλει
Καὶ ~~[illegible]~~ μεγάλο, ~~[illegible]~~
~~Νά 'ρθῃ~~ κάθε αἰώνιο ~~[illegible]~~ χαλασμό, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ζυγοβάλλει
Καὶ κάθε ἀγίου χαλασμό
Καὶ ἡ καρδιὰ χιονιὰ βαρειὰ στὸ ἴσαλο ἀλωνάκι.

~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
[illegible]

Μιὰ ταραχὴ ἀπὸ μακριὰ ζυγώνει τὴν καρδιά μας!
Καὶ κάθε ~~[illegible]~~ φορτωμένη μας. ~~ζυγοβάλλει~~
Καὶ ἡ καρδιὰ βαρειὰ χιονιὰ στὸ ἴσαλο ἀλωνάκι…

Χιονιὰ χιονιὰ θὰ κλείσῃ μέσα καρδιά μας
Βαρειὰ σὰ ἴσαλο [illegible] σὰν ἴσαλο ἀλωνάκι

48.

~~Θὰ δίνω νὰ πῶ πιὸ μ' ἁπλὸ πολλὰ ποιήματα ποῦ σοῦ~~ [παρμά]

~~[illegible]~~

Χάρις νὰ δίνω σὲ σῦ μ' ἁπλό, πῶς ~~[illegible]~~

[ἀγαπήσομε σέ] ~~[illegible]~~ φωτεινότατης ἀκριβείας

ὅπως ~~[illegible]~~ [καθὼς σοῦ] ἑλληνικὰ ποιήματα τοῦ ~~[illegible]~~ Νίλου

τῆς Αἰγυπτίας ~~[illegible]~~ ἀγριότη τοῦ

Νίλου, ἑρμηνεύω ἐγώ, ἀρχὴ ὅπως τῆς ποιητικῆς

καλλιτεχνίας ~~[illegible]~~ + ~~ποῦ~~ παρατηρεῖται, καταγό-

μενη ἀπὸ μερικοὺς ἄγγλους μαστρανούς

ποιητάδες, στὰ χρόνια τοῦ αἰῶνός μας.

Ἀπαντήσας τὰ ποιήματα σου σοῦ δίνω

Μαγάλης.

Ἀπόλυτος ἀφοσίωσις ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ
ἐκ μέρους τῆς ἀνεψιᾶς σας
Ἀγγελικῆς Δ. Ἀναστασοπούλου
Ἀθῆναι, τῇ 22ᾳ Ἰουνίου 1922
Ἀριστοτέλους 20, Ἀθῆναι

Ἀγαπητὲ θεῖε Μιχάλη,

Ἐλπίζω νὰ μὲ συγχωρήσῃς διὰ τὴν ἀμέλειαν μου νὰ σοῦ γράψω ἕως τώρα. Ἐλπίζω ὅτι ὅλοι εἶστε καλά. Ἐμεῖς ἐδῶ εἴμεθα καλὰ καὶ ἐργαζόμεθα ὅλοι. Ἡ θεία Ἀγγελικὴ ἔχει πολλὰ μαθήματα καὶ ἐργάζεται πολύ. Ἡ Ἑλένη ἔχει ἐξετάσεις τὴν Τρίτην καὶ ἐργάζεται πολὺ διὰ νὰ τὰ δώσῃ καλά. Ἐγὼ ἔχω ἐξετάσεις τὴν Πέμπτην καὶ ἐργάζομαι πολὺ διὰ νὰ τὰ δώσω καλά. Ἐλπίζω νὰ ἔχετε καλὰ νέα ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὴν οἰκογένειάν του. Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν νέα ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον ἀπὸ πολὺ καιρόν. Ἐλπίζω νὰ μὲ συγχωρήσῃς διὰ τὴν ἀμέλειαν μου νὰ σοῦ γράψω ἕως τώρα. Ἐλπίζω ὅτι ὅλοι εἶστε καλά. Ἐμεῖς ἐδῶ εἴμεθα καλὰ καὶ ἐργαζόμεθα ὅλοι. Ἡ θεία Ἀγγελικὴ ἔχει πολλὰ μαθήματα καὶ ἐργάζεται πολύ. Ἡ Ἑλένη ἔχει ἐξετάσεις τὴν Τρίτην καὶ ἐργάζεται πολὺ διὰ νὰ τὰ δώσῃ καλά. Ἐγὼ ἔχω ἐξετάσεις τὴν Πέμπτην καὶ ἐργάζομαι πολὺ διὰ νὰ τὰ δώσω καλά. Ἐλπίζω νὰ ἔχετε καλὰ νέα ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὴν οἰκογένειάν του. Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν νέα ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον ἀπὸ πολὺ καιρόν.

Λαμπάδες!

~~Λαμπάδες~~ ~~σβησμένες~~ ~~στο αγροσβησμένο σκοτάδι~~,
τα' ερείπια [illegible] λαμπάδι

Είν' αι ψυχές ~~[illegible]~~ [illegible]
Τα' ορμητικά ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
~~Μέ τις αγάπες~~ ~~σας~~
και τις λαχτάρες ... τις αμέτρητες σας ...

~~Ἀδελ~~ ~~~~ [illegible]

[illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ...
~~[illegible]~~

— ~~Αχ! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!~~
[illegible] [illegible] [illegible]! —
— Αχ! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! —
~~[illegible]~~

~~Ἀδελφοί~~ Χριστός!

Σερβία! Ο Χριστός!

~~[illegible]~~ ~~Ἐξω~~ ~~από τον λαγό~~ [illegible] [illegible] [illegible]
~~Απ' το σίγουρο σε [illegible] [illegible] [illegible]~~.
~~Μπροστά σε [illegible]~~
Μέ το ~~χαμόγελο~~ [illegible]

49.

A son altesse le Prince Royal de Serbie

Alexandre.

Ode

aux Serbes

Δύσι.

Μιά κόκκινη γραμμή πού ξεχωρίζει
Πάνω στήν κορυφή τοῦ [illegible] βουνοῦ,
Μονάχο ~~ἀπόμεινε~~ ἀστερένιο σημάδι,
Μιᾶς μέρας, ~~χρυσαφί~~ [illegible] τ' οὐρανοῦ
Καί τοῦ χινόπωρου κειμάρει...
Σκεπάσωμα, ἐνθύμιο καί χάδι...

Φεγγαρόπετρο τῆς μέρας πόχει ἀχαραγάρει,
Πάνω στὰ κορφοβούνια πού κορφοπάει ἀετός,
Μιά κόκκινη γραμμή, [illegible]
Κ' ἔπεσε βαθυσκιάση, κ' ἔπεσε μαύρη
Εἶν' τῆς μέρας τ' ἀστερένιο ἀπομεινάρι,
Καί [illegible] τοῦ φωτός!..
Καί [illegible]

Βάλε ~~καί σύ~~ σάν τό καθάριον οὐρανό,
Καλοσύνη, σάν τό καθάριο οὐρανό,
~~[illegible] ἡ μαύρες,~~
Εἴκοσι ἐρωτεμμένα χρόνια!
Μοιράσε τις στίς ~~χρόνια~~ [illegible] μαύρες,
~~[illegible]~~

ἡ Λὶ.

Βαρὺ τὸ βῆμα,!
Στ[illegible] ὑψηλός —
καὶ σταθερὸ
Στὰ χρόνια πάνω,
Στὰ χρόνια —
Ποὺ [illegible] καὶ πίσω, Ποὺ ἔμπροσθεν καὶ πίσω
— Γιὰ κείνους [illegible] τὸ μνῆμα —
ποὺ μένουν
Καὶ πίσω φέρνει ...

Ψυχή!
Βαρύθυμη ψυχή
Καὶ ἔνδοξη [illegible].
[illegible]
Θυμιατοφόρα,
Μυροφόρα,
Τὸ βῆμα [illegible]
Ψυχή, τὰ μάτια [illegible]
— Γιὰ κείνους ποὺ μένουν [illegible] —
Καὶ τὸ [illegible]

Σερβία!

τ' ~~ανύπαρκτα~~ της τα φτεράκια,
Για τη Σερβία ~~και~~ τ' ~~άσπρα~~ ~~φτεράκια της~~,
τα σπαθιά της
Για το χρυσό της το αίμα.

Βαρδάρη,

~~Βαρδάρη~~ Φιδόζωστε κι πλάγιες καρδιές κυμάτια

~~απ' αιγαίο~~ ~~[illegible]~~
Από την ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ σας,
αναζητώ την [illegible]
Κι από την άκρη του σπαθιού ~~σας~~ μένα νέμαγα

~~[illegible] πήχαν όπως τότε~~
— Αρχή! ~~στο γιάχτα στις [illegible] τις [illegible]~~ —
~~[illegible] σπασμένοι~~ σπίτια σας! —
~~Τα σπίτια~~ ανοίξανε γελαστά,

~~Και [illegible]~~
Κι άνθισαν και…

~~[illegible]~~
— Στου στα γιάχτα, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, σπίτια σας! —
τα σπαθιά των κρεμασμένων

Τα σπίτια άνοιξαν γελαστές,

Κι άνθισαν και…

~~Στου χορταριού τα καταφρόνια~~,
~~Στης κιόλης το~~ ~~άλλ~~ χέρια καπνό...

Ω, σπίτια χάσια!
Ω, σεις, κιθάρες, ~~που~~ ~~κεντρίσματα~~ ή κι ~~πάχετε~~ μελίσσια
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ξενυχτέρια κι' απ' ~~[illegible]~~ άφροντα!
Ω, δρόμοι απόκεντροι, και σεις μου τα καμάρια
Τα σκιερά, Ιουλιέττες!
Ω, σεις που αφουγκραίνεστε και σεις με τα γαρούφαλλα
Και με τις σκύψατε τις φωτιές!
~~Ω καμάρες τα λαγήνια σπαθάτες~~.
Ω, η ώρα εκείνη που με κρυφάς παραμιλαρίσματα!
~~Ω, [illegible] [illegible] και γέλια~~
~~Που [illegible]~~ άγγιζες
Πόσο και ~~[illegible]~~ δροσίζομαι μαζί της με τις υποσχέσεις
Ω, αγωνία του φιλιού που με λαχταρίσματα!
~~Θυμήθηκα τις φωνές πάρο ας φορέσει~~,
Μια πόρπη γραμμή κι' έπειτα μαύρη
Πάμε να χορέψουμε απόψε που κορνιάζει ανεμός,
~~Πώς θα μπουν ... που πάλι ... θα καταλάβει~~!
Και ~~ξεχύθηκαν~~ ξεκίνησαν η ... του ενός...

...σ' τ' λαμπερό κοράτε ... έφροντα!

~~Τοῖς~~ Καὶ τὸ πολὺ ἀγάπη καὶ τὰ ~~κατεχρόνια~~ χρυσόφτερα
~~Πολάκια~~,
Τὰ χαρισμένα, καὶ στὰ ὀνείρων τὰ κατώ—
τὶς μαύρες καὶ τὶς κόκκινες κορδέλλες.
~~Σὲ [illegible] ὅλα κι βιολιά~~!
~~σὲ [illegible]~~ ταίρια!
σὲ γλυκά γαίτα!
σὲ, στὶς καμάρες μὲ μεγάλα
Γεμάτα μεριοί κι ἀπ' τ' ἀπροσέγγιστα τὰ φρούτα
σέ, δρόμοι ἀπόκληροι κι στὰ καμάρια
τὰ σκιερὰ, [illegible]!
σέ, στὶς ποὺ ἀγοραίνουν καὶ στὶς μὲ τὰ χαρούμενα!

Καὶ γελούσανε οἱ γωνίες ὅλες ὅλα κι ἡ [illegible]
Μὲ τὶς καμάρες, ποὺ μεγάλα
Γεμάτα μεριοί κι ἀπ' τ' ἀπροσέγγιστα τὰ φρούτα,
Μέσα στοὺς δρόμους τοὺς ἀπόκληρους καὶ τὰ καμάρια
Κάτω τὰ σκιερά, ποὺ κατρεφτοῦν κορδέλλες
~~Μὲ τὶς ἀνίκητες ματιά~~.
~~Ταιριάσματα~~ μὲ ἀλύδαστη ματιά …
Καὶ γελούσανε μὲ τὸ ~~[illegible]~~ χαρά τὰ μάτια
σέ, στὶς ποὺ ἀγοραίνουν καὶ στὶς μὲ τὰ χα[illegible]

Αγελιά! Ο Χείλος...

Όχι!

~~Όχι~~ τα τα

~~Όχι~~ α'π' το τάραζο μου το δάχτυλο!

Και το τυλίγω μου τα [illegible]

~~Κι από~~ ξέρω σου

Κι από την άπλα σου ξέρω που...!

— Άπλ' αγάπη, [illegible] [illegible]!

[illegible] μέ το [illegible] το δάκτυλο

Δέλια! Η μιά!...

[illegible]

Ριάλτο

Μιά χρυσένια γραμμή η ήλια μαύρη

Πάνω θα κορδωθήκα και κορμάζει άλλος

Είναι ~~της φρασκορο~~ πέρας τ'αλεργούτο ασσομπάρι

~~Κλαψοφίλημα η γύση του φωτός...~~

~~Ώρα ρωτάχα~~ Νοιάζω, και βγάζω κι δεν γνέφει να χαρεί!

Κρυφοφίλημα η γύση του φωτός...

Ριάλτο

Ἀργοσταλάχτε μοῦσαις γυναικόμορφες
Παρηγορήτρες, ὠδὲς γλυκὲς
Μέσα μου, μαγικές,
Σὰν τοῦ ψυχιοῦ καὶ τῆς ἀγάπης ὧρες.

Ἡ ξεδιψήτρες κόρες τῆς νυχτιᾶς,
Ἀδειάσαν τὰ φαρμάκια τους
Μέσ' στὴ ζωή μου τῆς γλυκειᾶς
Τὸν Μάη, μὲ τὰ δυό χέρια τους.

Ἀργοσταλάχτε Μοῦσες, βάρβαρα
Ἀπ' τὶς Μαινάδες σπαραγμένοι
Στὰ Τάρταρα
Σᾶς καρτερῶ τοῦ Ἅδου, γυρισμένος..

Από τις ίδιες μήτρεσσες
Ήταν η δυό ζαλπάδες μας φτιασμένες,
Κι' από τό ίδιο τό κράσι δέχησες
Νάνε ή λαχτάρες μας φτιασμένες.

Καί σάν τ' άθωα γνώσουνε κερμιά μας
Τα δυό κορμιά μας . . .

διότι η άκαιρος
επίδειξις πολυμαθίας
είναι τιμή άνιας.

Σαλονίκη

(Μιά Βαρκαρόλλα.)

~~Ἀτάραχο περπατᾶ~~ Ἥσυχα σεργιανᾶ τ' ὁλόγιομο φεγγάρι,
Πάνω στὴν καταχνιὰ τὴν ἀσημόπλεχτη,
Στὰ μονοπάτια ~~τὰ~~ τὰ σμαραγδένια,
~~Τῆς νύχτας μὲ τὰ~~ Τῆς νύχτας, ~~ἔναι~~ εἶναι διαμαντόπλεχτα.
Κι' ὀνειρομάγευτη ~~ἡ~~ ἡ σιωπή ...
Φούσκωμα τὰ πανιά, κι' ἡ βάρκα ἡ καλεσιδένια
Μέσα στὰ νερά γλιστράει.
Καὶ τὸ κουπί,
Κρυφὸ ταράσσημα στοῦ γιαλοῦ τὸ γάλα.
«– Σινιόρα, τί ἡ νύχτα καλότυχο χρυσάνθεμο
Μέσα στοῦ στῆθου μου τὸ τρεμάξι...»

—

«– Σκοτεινὰ σεντόνια ζώνονται τῆς νύχτας τὰ νερά!
Σινιόρ, παρακαλῶ, μιὰ στάλα,
Τὸ ψυχοδρόσισμα πόνου καὶ τὴ γλυκάδα σου χαρά
Καὶ τὴ καπνιὰ καὶ τὴν ἀνάσα,
~~Σταυρὰ ἄστρα~~ Σταυρὰ ἄστρα μὲ στ' ἀγαπημένο τὸ ἔρημα
Σκόρπα μὲ τὰ τριαντάφυλλα
Ποῦ μ' ἔδωκες τὰ ζεστά;

Μεσ' τά στοιχεῖα τ' ἀέρα

Τῆς ποιητικῆς μου ἐρημιᾶς,

Τῶν γογγυσμῶν ἂς σπάσῃ ἀργὰ τὸ αἷμα

Ἀπ' τὸ χρυσὸ τῆς ~~βάσης στὰ αἰώνια~~ ~~[illegible]~~

~~Στὰ αἰώνια~~

Στὸ ξεγραφὲς τοῦ διαμαντένια ἀσχετα,

Φέρνε φαιδρὸς ἁρμονία

Σπεῖρε ἕνα ἀστέρα ~~καλον~~ [illegible]

Μέσα στὴν ποίηση [illegible] τὸ Τετελεσμένο

Αεὶ [illegible]

Τὸ παληὸ τραγοῦδι.

Καὶ τὸ παληό μας ἄρχισε τραγοῦδι πάλι,
κι' ἀρχούμεσαμὲ τ' ἄστρα τὰ καλλιά.
Κι' ὁ πύργος ὁ πανάρχαιος ξυπνᾶ ἀγάλι,
στὴ λιγερὴ καὶ γνώριμη λαλιά...

—

Καὶ στέκ' ὁ πύργος ὁ παληὸς ἀκόμα-
σταθάνατο κι' ἀϊδιωτὸ καὶ ξαναζῆ!
Χρόνια δὲν ἄγγιξε τὸ μαγικὸ τὸ στόμα,
~~Πίκρες~~ ~~κακές~~ καλὸ χαρὲς καὶ μάγια ~~εἶναι~~ ἐπῆξαν μαζῆ...

—

Κι' ὁ γέρος ἄρχοντας τὸ βῆμα σταματῶντας
τ' ἀδύνατο, στὸ δέντρο ἀκουμπᾶ ξερό,
κι' ἀκούει τὴν ἀνάσα του κρατῶντας...
Τρέχει τὸ ~~δάκρυ~~ κλάμμα ~~[illegible]~~ τ' ἀρμυρό...

—

Πάρε ἡ ~~Ἡ~~ λαφρεμμένη του φωνὴ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ἠχᾶσε,
Ἄγγιχτη ἀπ' τὰ χρόνια τὰ πικρά!
Σὰ κύκνειο τραγοῦδι πιὰ κι' ἀχῶσε
κι' ἔμπηκα, ὅσω ἀπ' τὴ συμφορά...

Δημ. Ῥάδη

58

Ο Παντοτεινός χωρισμός.

Ηρώ και Λέανδρος. ~~[illegible]~~

Όσο δυναμώνει ο σεισμός κι όσο χρυσώνει η [illegible]
Σπρώχνουν το κύμα [illegible] [illegible] να σβύση
Νεράιδες [illegible] που το καιρό [illegible]
Με το αφρό να παίζουνε και σαν αφρός να σβύνουν —
Όπου [illegible] σφρέτης [illegible] — Και όμως, αν γυρίσης
[illegible] σπίτια που θα βρης, [illegible] [illegible].
Πια του [illegible] [illegible], που [illegible] [illegible]
Δε [illegible] [illegible], [illegible] — Και όμως, [illegible] [illegible],
Το [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ με γλώσσα [illegible] —

~~Η [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
Και όμως [illegible] [illegible], [illegible] ένα [illegible],
~~[illegible] [illegible] [illegible]~~
Μες τη [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

~~Ως τότε η [illegible] [illegible] [illegible].~~
~~Και μια [illegible] της χρυσή για να σκεπάση [illegible]~~
~~Στ' άγρια [illegible] της Ηρώς [illegible] [illegible]~~
~~που [illegible] [illegible]~~
~~Όσο [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~Στα [illegible] τα [illegible] που [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~Στα [illegible] του Λεάνδρου [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ώρα.~~
~~Και όμως [illegible] ώρα~~
~~Και όμως, [illegible] ώρα~~

Πώς [illegible] [illegible] [illegible], ο [illegible], να [illegible] —
Αχ! [illegible] [illegible]! [illegible], [illegible], [illegible] —
Μ' ένα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] να [illegible] [illegible] η [illegible] χάρα.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ηρώ [illegible]
Και [illegible], Ηρώ.

Κι' ένα ἀσήμι μαγικό στο ὁλόδροσερό χορτάρι.

[illegible]

Σκορπά [illegible]

Κάτι να φύγει, προχωρεί, πίσω ξαναγυρίζει

[illegible]

Που τ' άφησε [illegible] μία ρίζα,

Κι' Όλα [illegible] τα φυλλα [illegible]

Γλυκειά Ηώ, και [illegible]!

[illegible]

Σχίζει [illegible] τ' άσπρο, πάνω το σερνεί

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Με δυό [illegible]

Και η Ηώ δε ζύπνησε... [illegible]

Κάποια [illegible], ουράνια φτεράκια.

Ποιος ξέρει [illegible] βαθειά [illegible]...

[illegible]

Στο [illegible] τ' όρθρο τ' ἀσπραχνό [illegible];

Στο [illegible]

Και [illegible] τα βάθη της [illegible]

Και χάρες [illegible] τις χάρες της [illegible];

Και η Ηώ δε ζύπνησε... [illegible] αιώνια!

Κι' όταν [illegible] κάτασπρα χιόνια,

Κι' απ' τα [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Ηώ... [illegible]

[illegible]

Μόναχον, 19. Ιαν. 1909.
3 μετά μεσημβρίαν.

~~[illegible]~~

Μιχάλαζά τα έλυσα ~~λάχαρο~~ |

~~Έκανα~~

Γεύμη

Ἡ Ψημαδήγγα μου σπαράζει

Κι' ήταν παρ' λα μου μαύρη

~~Και τη Τίνε~~

~~Μιχάλη κι έλαβα~~

~~Μιχαλαζά κι έλυσα [illegible]~~ χαρά

~~[illegible]~~

~~Πάει [illegible]~~

~~Μύρτα ήρθ~~

~~Γεροντικές πράγματα~~

~~Τό~~ [illegible]

~~Ήταν τό καιρό~~ πράγματα

~~Τό θάνατο~~ χάρο

Τόσο δε παραμάζωνε

~~Ήλθε~~ τό χάρο καίρι

Και είπε: πάγε πίσω λέω

Αλέξανδρος	Παπαναστασίου
Ἰωάννης	Μιχαήλ
Ἀνδρεάδης	Θεόδωρος
Βαμβακᾶς	Χαρίσιος
Εὐθυμιάδης	Δημήτριος
Μπιράκης	Ἀνδρέας
Σάντης	Δημήτριος
Ἀνθρακόπουλος	Σωκράτης
Ἀγγέλου	Ἰωάννης
Αὐγουστίδης	Πάνος
Κίρου	Ἰωάννης
Αὐγουστόπουλος	Ἀναστάσιος
Κοκοβῖνος	Μιχαήλ
Λαζαρίδης	Ὀδυσσεὺς
Μελανίδης	Δημήτριος
Παπαδόπουλος	Ἰωσὴφ
Παρασκευαΐδης	Ἰωάννης
Σαρλιντῆς	Μιλτιάδης
Βασιλείδης	Φώτης
Συμεωνίδης	Θεόδωρος
Τζερμιᾶς	Νικόλαος
Τσαλίκης	Γεώργιος

Από νωρίς

Η φεγγαράδα μας παραμονεύ ~~[illegible]~~

Μ' όλο ιούς

Κ' η καρδιά μου ραγίζει...

~~[illegible]~~ τραβανούσης

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ καίει

~~[illegible]~~

Τα άγαλμα της έβαζα ~~[illegible]~~

Το σκηνικό χορτάνει

~~Κόσμα~~ ίσια τουτζάχι μου

Μένα χαδί λογιάζει.

Ἀλέξανδρος	Παπαναστασίου
Ἰωάννης	Μιχαὴλ
Ἀνδρεάδης	Θεόδωρος
Βαμβακᾶς	Χαρίσιος
Εὐθυμιάδης	Δημήτριος
Μπιράκης	Ἀνδρέας
Σάντης	Δημήτριος
Ἀνθρακόπουλος	Σωκράτης
Ἀγγέλου	Ἰωάννης
Αὐγουστίδης	Πάνος
Κίρου	Ἰωάννης
Αὐγουστόπουλος	Ἀναστάσιος
Κοκοβῖνος	Μιχαὴλ
Λαζαρίδης	Ὀδυσσεὺς
Μελανίδης	Δημήτριος
Παπαδόπουλος	Ἰωσὴφ
Παρασκευαΐδης	Ἰωάννης
Σαρλντῆς	Μιλτιάδης
Βοσνακίδης	Φώτιος
Συμεωνίδης	Θεόδωρος
Τζερμιᾶς	Νικόλαος
Τσαλίκης	Γεώργιος

Ψυχορραγώντας...

[illegible] η μορφή,
[illegible]
σαν πλακώνε μαυρίλα,
σά ρίχνων' όσο πάνε η πλατιά βροχή,
σαν από φόβο τα κλαδιά τους ρίχνουν τα φύλλα.

[illegible] των δέντρων, το λοιπό,
το ρόδινο τ' αντίλαλε κι η φωνή μου!
[illegible] Χρυσοβόλι, βρίσκει το: θα σ' αγαπώ,
[illegible] ως τη θανή μου...

— Αχ! τι λόγια! [illegible]

[illegible], και το
κορίτσι αποτραβιέται ραγισμένο! [illegible]
[illegible]
[illegible] σφραγιό και καταφρονεμένο...

—

Άντιό μας, ω Σύ, η μορφή!...
[illegible] πέφτουν η μαυρίλα,
[illegible], σκυφτό,
Κι' ύστερα [illegible]
Τα σκοτωμένα από τις φωλιές φύλλα...
[illegible]

Αίχ. Ράδης

[illegible]

[illegible]

Πρασίδα. Αγαπᾶτε ακόμη τόσω τά παιδία;...

Ζεύς – Δὲν εἶναι [illegible] ἄγρα σὰ ζωὴ μὲ ἀπ᾽ αὐτό.

Πρασ. Καί ~~[illegible]~~ μιαίνη ἔχει οἱ αναμνήσεις – Αγαπᾶτε καινούργιο [illegible] καί ἐγώ;

Ζεύς – Καμμιάν. Δὲν εἶναι μια ὅλη [illegible] θὰ δὲν [illegible].

Γιορτή...

~~Σαν απροσμάζοντο~~ [illegible] σκορπίσει η γιορτή
καὶ σφάλιωσε, η μαυρίλα,
σαν ρίξανε όσο πάνω η τελευταία βροντή,
και από φόβο τα κλαδιά τους μάζαν, τα φύλλα.

—

~~[illegible]~~
Καὶ βρόμου χίλουρος τῶν δείπνων τὸ γοιπό,
~~[illegible]~~ σκίλταν έσθιο
~~[illegible]~~ τὸ ρόδινο, η φωνή μου...
Ἡ Χαριλωμένο ἀραζοβούλι, κρίσιμε τό: θὰ σ'ἀγαπῶ
~~[illegible]~~
~~[illegible] ὡς τὸ θανή μου...~~
[illegible] μου φαίνεται, ὡς τὸ θανή μου.

Ἀλλοῦ, στὸ γόγο· Τρισαλλοῦ! καὶ τὸ
κορίτσι μιά, με ~~αποτραβιέται~~ γαμιαομένο!..
~~Καλάμεσα~~ στην ἔξοχή ~~[illegible]~~ καλάμεσα [illegible]
τὸ πόθο ὀργαιό ~~[illegible]~~ σὲ καταγρονημένο;...

—

Ἀκόμα, ὡς τόσο, η γιορτή!... Μετόπης [illegible]
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ τοῦ κενόν η μαυρίλα!
~~[illegible]~~
~~Κ'ερμίναμε~~ σταζήναμε ὥρα ἐκεῖ, βρέχοντας σιγαλά,
τὰ σκοτωμένα ἀπ' τὶς ψιχάλες, φύλλα...

Αἰμ. Ριάδης

Γραμμό [illegible]

Κ'ήταν [illegible] φαίνεται [illegible]
[illegible]

Ἀκόμα μας, τὸ ξέρω, ἡ γιορτή!
Μοσχομυρίζουνε τὰ ~~σπίτια~~ στὰ [illegible].
Κ' ἐμείναμε ὡραῖοι, ζέοντας σιωπηλοί,
Τὰ σκολιαρικὰ ἀπ' τὶς ψιχάλες, φύλλα.

Αἰμ. Ράλλης

Γιορτή.

Στὸ στρατηγὸ Ἰωάννου.

Ὅπου πατεῖ τὸ πόδι σου, δάφνης θὰ βγῇ κλωνάρι!
Κ' εἶσαι ἀπὸ μάνα Ἥρωας; ποὺ κόρμου παλληκάρι!

Πρῶτος τοῦ χάρου νικητὴς καὶ πρῶτος μέσ' στὴ μάχη,
Ὅπου βουνὰ καὶ χαραδιές, κι ὅπου Ἀετορράχη.

Κ' ἐκεῖ ποὺ πρῶτος πάτησες στῆς Ἄρτας τὸ γιοφύρι,
Τ' ἀνάστημά σου Ὄλυμπος, στὴ γῆς γιὰ νὰ μὴ γύρῃ.

Καὶ στὸ στεφάνι τὸ χλωρὸ ποὺ σοὔδωκεν Ἐκείνη,
Σεισμὸς καὶ κι ἀγάλλιασμα καὶ δάκρυ ἡ Ρωμηοσύνη.

Αἰμίλιος Ριάδης

Yours truly,
Ramesh Chandra Dutt.

Received with thanks a copy of your Lecture on Indian Economics, which you have been kind enough to send me. I have not yet had time to read it, but I have no doubt that it contains much valuable information.

I remain, Dear Sir, Yours faithfully,
R. C. Dutt

Dear Sir,

I am much obliged to you for your kind letter of the 9th instant, and for the information which it contains. I shall be glad to receive a copy of your Lecture on the Economic Condition of India, when it is published.

I remain, Dear Sir, Yours faithfully,
R. C. Dutt

Στον στρατηγό Ιωάννη.

δάφνης δάφνη

«Όπ' πατά το πόδι του ~~φυτρώνει ένα~~ κλωνάρι!,

~~Πρώτε του χάρο παλεύει και πρώτο παλικάρι~~.

Κ' εσύ 'σαι από μάνα Ήρωας, το κύρου παλικάρι!

~~Πρώτ~~

Πρώτος του χάρου ~~παλεύεις~~ νικητής και πρώτος μες τη μάχη

«στα βουνά και γκρεμάδες κι στο Αετορράχη.

Κ' εκεί που πρώτος πάτησες στης Άρτας το γεφύρι,

Τ' ανάστημά του έζωσε, στη γης για να μη γύρη.

Και το στεφάνι το χλωρό που σου 'δωκεν Εκείνη,

~~Βρεγμένο με το αίμα~~ σου ~~το'χει~~ η Ρωμιοσύνη. —

δάκρυο

Αιμίλιος Ριάδης.

~~δάκρυο~~

~~Τ'έχει κι ανάγραμμα ζει και θέλει~~ η Ρωμιοσύνη

Αίγουσος.

Ιδρώς και άναγράμματα κι δάκρυ και

~~Είν' από αίμα~~,

~~Μ' αίμα, με δάκρυο, με καημό, τό'χει η Ρωμιοσύνη~~.

~~Στα σπαθιά του βάσταξε~~

~~Βάσταξε με στα στηθιάδια~~

τη Ρωμιοσύνη.

65.

γ' άλσι, γ' άλσια γ' άλση!, άλσία

Ο πόνοστο και πόνιστες καρτερεί ζήτα δύο,

Περιστροφάνα ο Ζεάλος κοντά τη Ζεάλα ίσια
~~Και τα ... με το στρατό κοντά το ...~~

Κ' έτσι στό έρημο χρυσό πέρασε ασημικάρια
~~Καί ... άλλ. ...~~ άγρι!
~~Καί τώρα ε ... τη ... ταρτα~~
~~... ... ...~~ από κοντά τη ... πόνος,
Κ' έτσι, αυτής π' άλλιμερους κ' έναν δικός του, δύο,
τώρα, ~~μια~~ σά έρθη ανοίγματα ~~το ...~~ στά παραδείσια αυτά,
κάποιο δικρός πρωτόγαλος ... ή ... πόνος!
"Κι έτσι τό έρημο χρυσό ταίριαξε ασημικάρια
~~Στη Ζεάλα~~
Στη Ζεάλα πού με άλλο κοντό ~~...~~ ~~... πόνος~~
~~...~~ πάλι με πόνος
~~Τη ζήτα ...~~ αγάπη, τώ ... του άλσι,
Τ' αγκάλιασμά τους, ... τό χαμό ... Γ' όνειρο λέγα ...
Χαίρε ά! Γειά!

Κ' έτσι, τό έρημο χρυσό θέρισε ασημικάρια
~~Ο Κοίτα, ... καλημιάς ... ...,~~ άγρι!
της ερημιάς ... κοντά
"ο Κοίταρ, ~~...~~ με ~~της ερημιάς της~~ ~~...~~ ~~ανέκαστο~~ ... γι!
Κ' έναν αυτής π' αντίμερος κ' έναν δικός του, δύο,
τώρα, σά έρθη ανοίγματα τά παραδείσια αυτά,
κάποιος δικός πρωτόγαλος, ... ή ωραίος πόνος.
Περιστροφάνα ο Ζεάλος κοντά τη Ζεάλα ίσια
Κι όσο θερίζει ~~ο χρόνος,~~ ... οι λεγμένοι ~~και~~ ~~...~~ κι' ανοιχτά ... πόνος

Η φωνή του Σκεντέλο ισχυρά
και γλυκεία έχει την
~~γλυκύτητα~~ μιά υπερβολικήν ορίως
της [πρώτης] ακριβούς φωνής και άνευ
παραφωνιών, άνευ και ~~ενθράλ~~
τα ~~Ελληνικά~~ ~~τους~~ [ευπροφέρια] καθίσταται
τα πράγματα κατά τούτο
θρόνον ιόντα άλλο μεν το
η φωνή ακριβής απόδοσις των
ήχων τα λέξεις παραφωνία
παρ' ημών δε [illegible] των τόνων
~~Ευπρεπώς~~ ο μαέστρος παραδίδει, x

~~Η μουσική τα είναι~~

Εθνική Τράπεζα των ~~[illegible]~~
Εμμ. Τρυγονίδου.

x ~~επρόσθεσε~~ ~~[illegible]~~ εξέλεξε μόνον τα πραγματικώς ενυπάρχοντα [illegible] ουδέποτε προσθέτων αφ' εαυτού έτερα...

Καὶ ἐπειδὴ παρ' ἐμοὶ ~~..~~ ὑπάρχουν
καὶ τέτοια ἔτσι, ὁ μνήμονα παραδέχθη
ἐγροίκησε νὰ ἐκλεχθῇ μόνο τὰ ὑπάρχοντα
νὰ μὴ προσθέτῃ τὰ ἄλλα ἰδικά του...

Βασιλικὸς στὴν πόρτα σου
Γαζιάστρα στὸ γωνιό σου
Καὶ στὴν καρδιά σου τὸ σπαθί
Γεράνι τοῦ ~~τα~~ ματιοῦ σου.

Κ' ἔφυγε χρόνια ~~[illegible]~~ μὲ ἀφορμή
Τὸ τόσο μικρὴ γαζιάστρα,
Στοῦ τραγουδιοῦ τὸ ἄρωμα
Τοῦ μοσχικοῦ σου ἐξάστρα.

Σὰ ἔφτασε ἡ ὥρα σου,
Ἄνοιξες τὸ ντουλάπι,
Κι' ἀπὸ τῶν γυαλιῶν τὰ γυαλικά
Πῆρες τὸ ποτήρι…

~~Μ' ἔγραψα~~ Καὶ νὰ ἴσα ~~[illegible]~~ στὸ λαιμό του
Καλὰ τὸ ἔμπηξε μαχαίρι
~~Σὰν~~ Κι' εἴπανε τὰ παλάμια
~~Σαὶ~~ ~~ἐκεῖ~~ Σκορπᾶν τὸ μαχαίρι…

Τὸ κανονικὸ ποὺ ἔχεις δὲν τὸ ἔδωκα ἐγώ
Ἀπὸ ἄγρια τὸ πῆρες γι' ἄλλον [illegible].

Καὶ μαζὺ κι ἂν [illegible], [illegible] [illegible]
Ὁ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μιχλιά.

Καὶ μαραίνει [illegible] γίος [illegible] ἡ [illegible]
Ἄλλη μ' ἄλλαχε τὰ [illegible] ἡ μοῦ πῆρε τὴν [illegible]

Φορεσιά χρυσῆ ~~[illegible]~~ νὰ βάζῃ ἡ κορῶνα [illegible]
Κι ἀπὸ τὸ ἄλογο μου θὰ χύσω νὰ μὲ πάρῃ [illegible].

A ~~Mademoiselle~~ Jeanne Dallies,
Qui d'une main enchanteresse
Fait de la haie un jet d'eau,
Et fuse (fox!) des perles, des lys, des azalées,
Aux étoiles arrosées
Qui s'éveillent en mussant.--
Et la lune penchée sur la colline
Écoute cette lointaine musique rieuse (rêveuse)

Je ne me souviens plus des
berceuses qui endormaient tes peines
Mais la forêt est douce et elle te bercera.

Vous parlez bien sans rien dire
Vous entendez trop votre bon cœur
Vous pensez. ô! douce fille,
Fille fis digne de Salonique,
Pour des huîtres les coquilles,
Et pour lanternes des.... c'est pas logique
Ayez donc l'obligeance de lire
Avant que de verser votre rancœur
Quand au petit nègre, la cause
Se voile dans vos vers et dans votre prose
Votre lettre est à l'eau de rose
Dommage pour les parfums délicieux!
Si le recteur professeur ne s'oppose
Parfumez donc, belle dame, autre chose.--

Pleure, mon âme, une fois ou un tépas
Et toi, ne pense, plus qu'à la mort aveugle

Un Bulgare! Je ne connais que.... lait Bulgare

Les petites vagues se déroulaient sur le sable
fin de la grève comme un beau rideau de
théâtre et toujours sur le même acte

Elle s'habilla en vert et alla au bois
et j'ai eu peur qu'elle ne revienne pas !...

Regarde les étoiles à travers les pins.
A travers les longs cils je vois des yeux.

La lune avait le visage tout écorché après
avoir traversé une forêt de sapins.

Des phares monomanes se livraient chacun à
sa manie. L'un clignait de l'œil, l'autre
soufflait violemment sa lumière, comme un
fumeur sa fumée, l'un tournait à droite,
l'autre à gauche, et le dernier regardait pisser
devant lui les vagues noires.

Tu vois ces forêts. Les oiseaux les plus beaux y
habitent. Les biches et les lièvres, les renne et les
sangliers vivent doucement tous ensemble et personne n'y
touche jamais. Vous êtes ici chez des amis, étranger.
Soiz tranquille.

Il se mit à côté de la fontaine qui coulait
doucement goutte à goutte, posa son front sur
le marbre doux et resta des heures entières à la
même position. La fontaine antique pleura pour
lui, parce que ses yeux étaient trop secs pour
pleurer.

Et quand un petit rêve s'approchait de lui, il le
prenait comme un papillon par les deux ailes, entre
son pouce et son index, et le brûlait dans son long
tchimbouk, rempli de tabac odorant. ... Une bouffée
de fumée parfumée et blanche et c'était tout.

Un dernier beau jour avant l'hiver dont on sent les
approches. Un doux soleil qui console tout, même les
derniers fleurs qui renaissent, les chrysanthèmes.
Là sur la terrasse qui donne sur une mer plein de calme
j'ai appris sa mort.

La musique militaire de neuf heures du matin
battait son tapis.... musical.... en compagnie de toutes
les concierges du quartier, remplissant tout de
son infecte poussière musicale

Il fut le seul qui alla la voir, malade, vieillie, délaissée décrépite, parce qu'il se rappela qu'une fois elle fut belle.

Enfin il sentait qu'il était temps de quitter ce monde. Il para la chambre des plus beaux tapis de Perse, doux et consolants qui gardaient un peu de la vie de cette vierge qui les a tissés, un peu de sa tendresse et de sa douleur. A travers les arabesques charmants et les fleurs naïves aux couleurs effacées, il voyait la résignation du regard, l'humilité sans malice de celle qui chantait doucement les chansons naïves de son pays, les tissait avec amour. Des soieries brodées qu'un graveur a rendues aussi amicales qu'un poème de Saadi dans lesquels se fanèrent bientôt les plus douces fleurs. Et après cela il se coucha et attendit la mort parmi les rêves et les parfums.

Elle a pris entre ses mains la tige d'une fleur esquise – la rose que le pacha lui avait donnée, la rose la plus belle de tous ses jardins, la respira un moment, puis la jeta par terre... car elle ne savait qu'en faire. Orner son corps... – mais tout était orné en elle dans tous ses recoins, d'objets les plus parfaits et les plus charmants au monde, ne fut-ce que sa peau douce et miroitante comme une perle des plus précieuses. Tranquillement le pacha chut aux pieds de la belle. Les larmes lui coulèrent le long de ses deux joues en lui brûlant la poitrine velue et ses mains fortes. Ah! murmurait-il, ah! belle des belles, il faudrait avoir la beauté d'Apollon, de Narcisse et de Jacinthe réunis, pour oser prétendre à se mettre à vos côtés sur la même couche.

Morceau par morceau, bout par bout, il commença la construction. Vis par vis, clou par clou, seul, sans aide de personne, il accomplissait sa rude tâche. Toute sa vie il a tenu l'outil dans la main et, l'effort dans l'âme, et, quand tout fut terminé, quand il sentit que son travail était au bout, quand l'œuvre de toute sa vie fut consommée, il s'embarqua dans son bateau qu'il avait tout seul conçu et exécuté, calme, radieux, fier mais sans défaut, il entreprit son premier voyage pour le pays de son ultime repos.

Je voudrais boire dans ta bouche.
ton amour entier.
Je voudrais boire dans cette fleur
son parfum entier.

Un cerisier fleurit devant la fenêtre grand ouverte sur un fond bleu tendre, bleu printanier. Vêpres. Douces sonneries de cloches. Après sa mort la pleine lune se montre derrière le cerisier fleuri. Le rossignol chante. Le prêtre couvre la morte avec un linceul auparavant.

Elle a peur de mourir. On la distrait avec des jouets, des fleurs, des fruits, des rires jusqu'à son dernier moment, qu'elle sent tout d'un coup venir. Elle se dresse frémissante sur son lit en regardant hagarde droit devant elle, à l'affût de percevoir le plus petit bruit. Un grand silence épouvanté règne. On la calme à nouveau jusqu'à son dernier sommeil qu'elle semble vouloir chasser mais qui la gagne peu à peu sans qu'elle s'en aperçoive. Elle meurt dans un doux rêve bercée par l'amandier en fleurs.

Une église minuscule au milieu du cimetière, toute blanche avec son clocher charmant, comme une petite dame de l'époque de Louis, très digne dans sa crinoline pleine de falbalas et de dentelles. En face d'elle, à deux hectomètres de distance, se dressait un vieux moulin tout décrépit, mais toujours raide et d'humeur grivoise. Avec ses grands bras décharnés, il lui faisait de grands signes, mais elle ne daignait même pas lever les yeux; elle était bien sage comme doit être une petite église romane, au milieu de son cimetière fleuri.

Il mangeait tous les rossignols qu'il attrapait. C'était vraiment une drôle de façon d'apprécier la musique

Je n'ai pu jouer que la moitié du morceau, parce que la moitié des touches du piano manquaient.

Ses trois amants veillaient sur sa vertu et c'était effrayant vraiment de voir ce terrible cerbère, monstre à trois queues, gardant l'entrée de l'enfer!

Un certain maçon de l'Académie française qui écrivait son nom avec deux es et qui n'était qu'un goujat.

Anatole France à 70 ans, après une vie de socialiste, a voulu s'engager. Il a bien justement pensé - ça fait tant plaisir - tous les autres soldats n'ont pas 70 ans!

Monsieur de Mun était une véritable colonne du catholicisme, - c'est l'opinion du pape -, quoique les articles qu'il écrivait n'ont rien à voir avec le christianisme.
D'un homme pareil on n'a rien à attendre que la haine. Un homme qui massacra jadis de véritables Français - c'était sous la Commune en 1870 -, et des véritables catholiques, massacrera des allemands comme des Russes, des Anglais comme des Turcs.
D'ailleurs, si nous sommes des Chrétiens, Jésus n'était qu'un juif - C'est plutôt honorant pour Lui...

Hervé dit qu'il a fait 7 ans de prison pour ses idées révolutionnaires! Il a eu grand tort puisqu'il n'a conservé aucune!

Le "rossignol" a beaucoup fienté dans la partition de Stravinsky, mais a beaucoup chanté aussi. Pour moi c'est la plus belle ouvre de ce compositeur. La plus musicale je veux dire.

Et les opéras de Vincent d'Indy
oh! j'adore leurs entr'actes....

C'est heureux que l'Académie possède un -
"Manon" au milieu de tant de ruines.

Je suis même prêt à admirer M. d'Indy quand...
Je me réveille du sommeil dans lequel sa musique me plonge.

Le blessé à la tête.
– J'ai perdu la tête...
L'imprimeur : – Tant mieux alors vous n'avez pas besoin d'un pansements

Que vous ayez un chat ce n'est point étonnant.
Que ce chat soit dans votre gorge, voilà l'extraordinaire

Ces gens-là manquent de musique. Ils s'embusquent derrière la première aspérité harmonique et nous mitraillent avec leur musicalité de foire, accommodée d'avance à quelques faciles effets orchestraux.

Se voyant compromis, sentant le vide autour d'eux, exaspérés dans la rage de l'impuissance, ils s'embusquent... C'est là toute la musique pour eux! Ouitant en emporte le vent---

μὲ τὰ [illegible] στόμα...

Τὸ γιατί δισταγμὸς μὲ [illegible] εἶναι [illegible] —

Τάχα μεγάλο

τὸ γεγάμενο ~~[illegible]~~ μὰ τὸ "εἶχα αἰσθανθῆ" —

~~[illegible]~~ τὰ δυὸ κατπόνια;

Τάχα καπάρο

τοῦ γαμπροῦ; Τάχα κάπ' ἄλλο;

Ἡ ἔτσι, μὰ τὰ δυὸ

Μάτια σὰν ~~[illegible]~~ ρίζουμε πάθειο: Μὲ ἕνα σπάρο,

Μὲ ~~[illegible]~~ σφυρίζουμε, δυὸ τρυγόνια ;...+

[illegible]

75.

Σαπφώ

Μέ ξέπλεγα στό ώμο τά μαλλιά της,
Μέ τά ματιά στό πέλαος σκυμμένη,
Στόν έρμο βράχο καθισμένη,
Τή λύρα σφίγγ' αχόρδιστα στήν αγκαλιά της.

Καί φτερουγίζουν γύρω ερωτευμένα
Τρυγόνια γύρω της, σάν αγγελούδια
Ανάλαφρα· φιλιάζουν ένα-ένα
Στό κύμα, σά τραγούδια.

Τ' αχνό φεγγάρι νά ησυχάση γέρνει.
~~Ανατρίχα γοργά~~ στή δύση ἀργότα κατεβαίνει,
~~Τα~~ Κάτι που της αιγιάλας, ~~που γυρνοβολεί~~, φέρνει,
και φεγγίζει Τι νύχτας που πεθαίνει.

« Φάωνα, νάξερες, Φάωνα, αϊμένα!
Πώς τ' ουρανού, είνε λαξιά, τά δάκρυα,
Πού παίζουν τά πετάει από άκρη ώς άκρη,
Μπροστά σ' εκείνα π' άχυσα, εγώ, για σένα… »

Αιμίλιος Ριάδης

Μυρτώ.

Κ' είχεν η μόμορφη Μυρτώ
τα πειό ~~κατά~~ ολόχρυσα μαλλιά...
Τραντάφυλλ' άγριο, σ' αστάχυων
~~ξανθών~~ ~~κυματιστά~~ ~~την~~ στην αγκαλιά.
Χρυσοξανθή

Ματάκια, ~~bouzilles~~, πάντα, [illegible] bouzillés
τα μάγουλα φωτιά,
~~κι' έννοιωσε τον πόθο ευθύς~~
τον πόθο, ως έννοιωσε ευθύς
με ~~τα~~ χαμένα καλιά...

Μα' κόρη ~~είταν σαν τέρας~~ σαν τέρας
~~σαν τέρας~~ είταν η Μυρτώ
και μάτσα, μ' ολόχρυσα μαλλιά,
Κι' όσοι μια νύχτα ν' άγγιξε ακριβώ φιλό
στ' άγουρου αγκαλιά.

Κι' όσοι ήλθα, πάλι σε λίγη τόσσι,
για τα χρυσά της ακριβά μαλλιά
ν' άρμισαν της άγρυπνης το φιλί
και τ' άγουρου την αγκαλιά.

Κώστ

77

Μυρτώ.

~~Πανώρια ήταν η Μυρτώ,~~
~~μ' ολόχρυσα μαλλιά.~~
Του ~~ήλιου λέρι φεγγελό,~~
~~σταχυού κομπαλίσια.~~

—

Μαλάμια, πάντα καλαύς...
Μάγουλα ντροπαλά...
Που, να τη κολλήση να τη δη κανείς
στο πρόσωπο ψιλά!

—

Μα κόρη ήταν έτσι λέγοντας η Μυρτώ
και μάγευε μ' ολόχρυσα ~~και με χρυσά~~ μαλλιά.
Κ' ίσως, μιά ~~μέρα~~ τύχη, ν' άγγιξε αφρισμό ~~γιαλό~~
σ' άγουρου αγκαλιά...

—

Κ' ίσως μιά τύχη η ίδια πάλι ~~αυτή~~
να τα χρυσά της αφρισμό ~~τα~~ μαλλιά
ν' αφήση του άγριου το γιαλί
και τ' άγουρου την αγκαλιά.

Αιμ. Ριάδης

άγγιξες η ζήλεια της

Δά 'ς γραφή

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1ον Διὰ τὰ Ξενοδοχεῖα φαγητοῦ. — 2ον Διὰ τὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου. — 3ον Τὰ ζαχαροπλαστεῖα καὶ τοὺς πλανώδιους πωλητὰς γλυκισμάτων. — 4ον Τὰ γαλακτοπωλεῖα. — 5ον Τὰ παντοπωλεῖα. — 6ον Τὰ ὀπωροπωλεῖα.

Ἡμεῖς Ἀρχηγὸς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς περὶ ὑγιεινῆς διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων καὶ Βασιλ. Διαταγμάτων καὶ ἔχοντες ὑποχρέωσιν περὶ διατηρήσεως τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν:

ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

1ον Ξενοδοχεῖα φαγητοῦ.

1ον. — Ἅπαντες οἱ Ξενοδόχοι τοῦ φαγητοῦ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐπικασσιτερωμένα τὰ χάλκινα σκεύη ἐντὸς τῶν ὁποίων παρασκευάζουσι καὶ συντηροῦσι τὰ φαγητά των.

2ον. — Οἱ μὲν Ξενοδόχοι Α΄ καὶ Β΄ τάξεως ὀφείλουσι νὰ παρασκευάζωσι τὰ φαγητὰ μόνον διὰ βουτύρου καθαροῦ, ἀμιγοῦς πάσης ἄλλης οὐσίας ἢ ἐξ ἐλαίου ἐλαιῶν Α^ης ποιότητος καὶ ἀναδίδοντος ὀσμὴν ὅταν καίηται, οἱ δὲ γ΄ τάξεως (μάγειροι) δύνανται νὰ κάμνωσι χρῆσιν βουτύρου μὲν μεμιγμένου κατὰ τὸ ἥμισυ μὲ χοίρειον καθαρὸν λίπος ἢ μαργαρίνης, ἐλαίου δὲ μόνον ἐξ ἐλαιῶν Α^ης ποιότητος.

3ον. — Οἱ Ξενοδόχοι ὀφείλουσι νὰ διατηρῶσι τὰ μαγειρεῖα ἐν ἀμέμπτῳ καθαριότητι καὶ πρὸς τοῦτο ὀφείλουσι νὰ πλύνωσι τὰς τραπέζας, τὸ πάτωμα, τὰ δουλάπια καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης των διὰ ζέοντος ὕδατος περιέχοντος στάκτην ἐν ἀναλογίᾳ τοὐλάχιστον 4 ο/ο.

Ἐντὸς δὲ τῶν μαγειρείων των ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι κατάλληλον δοχεῖον καλῶς ἐσκεπασμένον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ῥίπτωνται τὰ ἐκ τῆς παρασκευῆς τῶν φαγητῶν περιττὰ καὶ ἀκάθαρτα ὑπολείμματα ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐκ τοῦ μαγειρείου προερχομένην ἀκαθαρσίαν π. χ. σκουπίδια καὶ τὰ παρόμοια, τὸ δὲ δοχεῖον τοῦτο ὀφείλουσι νὰ κενώνωσιν ἐντὸς τῶν κάδων τῆς καθαριότητος. Οἱ δὲ μάγειροι πρέπει νὰ εἶναι περιβεβλημένοι διὰ καθαρᾶς ἐμπροσθέλας καὶ οἱ ὑπηρέται δι' ἐνδυμάτων καθαρῶν, ἀμφότεροι δὲ δέον νὰ διατηρῶσι τὰς χεῖρας λίαν καθαρὰς καὶ τοὺς ὄνυχας λίαν βαθέως κεκομμένους ὥστε νὰ μὴν ἐξέρχωσι καθ' ὁλοκληρίαν.

4ον. — Τὰ μαχαίρια, περόνια, καχλιάρια, πιάτα, καὶ ποτήρια ὀφείλουσι νὰ καθαρίζωσι διὰ ζέοντος ὕδατος περιέχοντος στάκτην ἐν ἀναλογίᾳ τοὐλάχιστον 4 ο/ο καὶ μετὰ ταῦτα νὰ σφογγίζωσι διὰ λίαν καθαροῦ πανίου καὶ νὰ διατηρῶσιν εἴτε ἐντὸς ἐρμαρίου καλῶς κατεσκευασμένου ἐκ γαλυμμένου [illegible] πανίου. Τὰ χεῖλη τῶν πιάτων καὶ τῶν ποτηρίων δὲν πρέπει νὰ εἶναι θραυσμένα.

5ον. — Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ κατεψυγμένη φαγητοῦ ἐκ κρέατος ἀποσυντεθειμένου ἢ προμαγειρευθέντος.

7ον. — Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χορήγησις εἰς τοὺς πελάτας προσοφίων φαγητοῦ (πετσέτας) ὧν ἐγένετο προηγουμένως χρῆσις παρ' ἄλλου ἀτόμου. Ταῦτα δὲ πρέπει νὰ εἶναι καλῶς πλυμένα καὶ καλῶς σιδηρωμένα.

δόχοι ἐπὶ τῶν ἀτόμων τῶν ἐχόντων βῆχα ἢ πνρεσόντων μὴ τυχὸν πάσχουσιν ἐκ φθίσεως τῶν πνευμόνων. Παρ' ἑκάστην κλίνην ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι πτυελοδοχεῖον πεπληρωμένον κατὰ τὸ ἥμισυ ὕδατος. Τὸ πτυελοδοχεῖον τοῦτο δέον νὰ κενοῦται καθ' ἑκάστην ἢ καὶ συχνότερον ἐντὸς τοῦ ἀποπάτου.

5ον. — Ἀνὰ πᾶν θέρος ὀφείλουσι νὰ ἐπιχρίωσιν ὅλων τῶν διαμερισμάτων τοὺς τοίχους δι' ἀσβέστου καὶ νὰ πλύνωσι τὰ πατώματα καὶ ὅλα τὰ ξυλώδη μέρη διὰ σαπωνούχου διαλύσεως φανικοῦ ὄξους.

6ον. — Τ' ἀκάθαρτα ροῦχα τῶν ξενοδοχείων δὲν πρέπει νὰ διαμένωσι πλέον τῶν δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα· κατὰ τὸ διάστημα δὲ αὐτὸ νὰ εἶναι τοποθετημένα εἰς δωμάτιον ἢ ἀποθήκην ὅπου μόνον δι' ἀκάθαρτα σκεύη θὰ εἶναι προωρισμένον.

3ον Ζαχαροπλαστεῖα καὶ πλανώδιοι πωληταὶ γλυκισμάτων.

1ον. — Οἱ Ζαχαροπλάσται ὀφείλουσι νὰ διατηρῶσι τὰ ζαχαροπλαστεῖα καὶ τὰ ἐργοστάσια αὐτῶν λίαν καθαρά, πλύνοντες καθημερινῶς μετὰ τὴν ἐργασίαν τὰ ἐργοστάσιά των διὰ ζέοντος ὕδατος ὡς καὶ ὅλα τὰ σκεύη των, τὰς τραπέζας καὶ τὸ δάπεδον αὐτῶν, ἵνα μὴ διατηρῆται ἡ ἐλαχίστη ἀκαθαρσία.

Ἐντὸς τῶν ἐργοστασίων πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κατάλληλον δοχεῖον μετὰ καλύμματος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ῥίπτωνται ὅλα ἐν γένει αἱ ἀκάθαρτοι οὐσίαι τοῦ ἐργοστασίου ὡς καὶ τὰ ἄχρηστα ὑπολείμματα τῶν γλυκισμάτων καὶ τὸ ὁποῖον δοχεῖον θὰ κενοῦται εἰς τὸ κάδρον τῆς καθαριότητος.

Ὅλα τὰ χάλκινα σκεύη πρέπει νὰ ὦσι καλῶς κασιτερωμένα, πλὴν ἐκείνων ὧν ἡ ζαχαροπλαστικὴ ἐργασία δὲν ἐπιτρέπει τὴν κασσιτέρωσιν.

Ὅλαι αἱ διάφοροι ἀπῶραι αἱ ἐντὸς σιροπίων συντηρούμεναι πρέπει νὰ διατηρῶνται ἐντὸς σιροπίων λίαν πυκνῶν μὴ ὀξυνισμένων καὶ ἐντὸς ὑαλίνων ἢ πηλίνων δοχείων καλῶς συντηρουμένων.

2ον. — Ἐν τοῖς ζαχαροπλαστείοις πρώτης τάξεως παρασκευὴ τῶν γλυκισμάτων πρέπει νὰ γίνηται μόνον διὰ καθαροῦ βουτύρου ἢ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν Α.΄ ποιότητος, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς χρήσεως λίπους, μαργαρίνης ἢ βουτύρου μεμιγμένου μετὰ λίπους καὶ μόνον ἐκ ζαχαρόεως καὶ μέλιτος ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς χρήσεως ζαχαρίνης ἢ ἄλλης γλυκαντικῆς οὐσίας.

3ον. — Τὰ γλυκίσματα θὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς ὑαλίνων προθηκῶν ἢ νὰ ὦσι κεκαλυμμένα διὰ πανίου προ-

εἶναι νοθευμένον δι' οἱασδήποτε οὐσίας ἢ μεμιγμένον μεθ' ὕδατος ἢ ἀποβουτυρουμένου γάλακτος, πρέπει δὲ νὰ προφυλάσσηται ἐντὸς δοχείων καθαρωτάτων καὶ καλῶς πωματιζομένων.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χρῆσις οἱασδήποτε οὐσίας πρὸς αὔξησιν τοῦ γάλακτος εἰς γιαοῦρτι πλὴν τῆς μαγιᾶς, τὰ δὲ δοχεῖα ἐντὸς τῶν ὁποίων πήγνυται τὸ γιαοῦρτι ὡς καὶ ἐκεῖνα ἐντὸς τῶν ὁποίων τίθεται τὸ ῥιζόγαλον, ἡ κρέμα καὶ ἄλλα γλυκίσματα πρέπει νὰ εἶναι τελείως καθαρά, νὰ μὴ φέρωσι τὰ χεῖλη τεθραυσμένα καὶ πεπληρωμένα ὄντα ἀπὸ γιαοῦρτι, ῥιζογάλου, κρέμας κλπ. νὰ εἶναι σκεπασμένα διὰ λεπτοῦ χάρτου ἢ προφυλαγμένα ὁπωσδήποτε.

4ον. — Δι' ὅσα τῶν γαλακτοπωλείων παρασκευάζουσι καὶ γλυκίσματα, ἰσχύουσι καὶ δι' αὐτοὺς αἱ διὰ τοὺς ζαχαροπλάστας ἀνωτέρω διατάξεις.

5ον. — Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς πλανώδιους γαλακτοπώλας.

5ον Παντοπωλεῖα.

1ον. — Οἱ παντοπῶλαι ἐκ τῶν πωλουμένων εἰδῶν, ὅσα τρώγονται γυμὶς νὰ προβρασθῶσιν, οἷον ἐλαῖαι, σαρδέλλαι βαρελίου, τυρός, σαλτσισόττο κλπ. ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι καλῶς προφυλαγμένα, ἵνα προστατεύονται ἐπαρκῶς ἐκ τοῦ κονιορτοῦ καὶ τῆς ἐπικαθήσεως ἐπ' αὐτῶν μυιῶν καὶ ἄλλων ἐντόμων ἢ ζωῦφίων.

Ἐντὸς τῶν παντοπωλείων καὶ τῶν πέριξ δπου ἔχουσιν ἐκτεθειμένα τὰ διάφορα εἴδη πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη καθαριότης πλυνομένων τῶν μερῶν τούτων συνεχῶς, καὶ τὰ ἐκ τῆς καθαριότητος ἀπορρίμματα καὶ ἄλλα ἐφθαρμένα τοῦ παντοπωλείου των εἴδη νὰ ῥίπτωνται ἐντὸς δοχείου καλῶς καλυπτομένου ὅπερ ἑκάστοτε θὰ κενοῦται εἰς τὰ διερχόμενα κάρρα καθαριότητος.

2ον. — Τὰ πωλούμενα παρ' αὐτῶν διάφορα φαγώσιμα εἴδη, πρέπει νὰ εἶναι καλῆς ποιότητος, μὴ ἐφθαρμένα ἢ ἡλλοιωμένα ἐκ τοῦ χρόνου ἢ τῆς κακῆς [illegible] πρέπει νὰ εἶναι λίαν καθαρά.

3ον. — Οἱ παντοπῶλαι ὡς καὶ οἱ ὑπηρέται αὐτῶν πρέπει νὰ εἶναι περιβεβλημένοι δι' ἐνδυμασιῶν ἢ ἐμπροσθελῶν καθαρῶν, νὰ ἔχωσι τὰς χεῖρας λίαν καθαρὰς καὶ τοὺς ὄνυχας λίαν βαθέως κεκομμένους.

4ον. — Τὸ παρ' αὐτῶν πωλούμενον βούτυρον πρέπει νὰ εἶναι καθαρὸν καὶ ἀγνόν. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ πώλησις βουτύρου μεμιγμένου μόνον μετὰ χοιρείου λίπους, μαργαρίνης καὶ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν, ὡς καὶ μαργαρίνης καθαρᾶς, ἀλλὰ τότε ὀφείλουσιν οἱ παντοπῶ-

των καθαρών, αμφότεροι δε δέον νά διατηρώσι τάς χείρας λίαν καθαράς καί τούς ὄνυχας λίαν βαθέως κεκομμένους ὥστε νά μήν ἐξέχωσι καθ' ὁλοκληρίαν.

4ον. — Τά μαχαίρια, πιρόνια, κοχλιάρια, πιάτα, καί ποτήρια ὀφείλουσι νά καθαρίζωσι διά ζέοντος ὕδατος περιέχοντος στάκτην ἐν ἀναλογίᾳ τοὐλάχιστον 4 ο(ο καί μετά ταῦτα νά σφογγίζωσι διά λίαν καθαροῦ πανίου καί νά διατηρῶσιν εἴτε ἐντός ἐρμαρίου καλῶς κεκλεισμένου εἴτε καλυμμένα διά καθαροῦ πανίου. Τά χείλη τῶν πιάτων καί τῶν ποτηρίων δέν πρέπει νά εἶναι θραυσμένα.

5ον. — Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ καταρκευὴ φαγητοῦ ἐκ κρέατος ἀποσυνταθειμένου ἢ προμαγειρευθέντος.

7ον. — Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χορήγησις εἰς τοὺς πελάτας προσοφίων φαγητοῦ (πετσέτας) ὧν ἐγένετο προηγουμένως χρῆσις παρ' ἄλλου ἀτόμου. Ταῦτα δὲ πρέπει νά εἶναι καλῶς πλυμένα καί καλῶς σιδηρωμένα.

2ον Ξενοδοχεῖα ὄπνου.

1ον. — Οἱ Ξενοδόχοι ὀφείλουσι νά διατηρῶσιν ὅλα τά διαμερίσματα τοῦ ξενοδοχείου των λίαν καθαρά, πλύνοντες αὐτά διά διαλύσεως ἀγοραίας ποτάσσης, τό μέν θέρος ἀνά πᾶσαν ἑβδομάδα, τόν δέ χειμῶνα κατά δεκαπενθημερίαν καιροῦ ἐπιτρέποντος καί ὅσα μόνον διαμερίσματα δέν εἶναι κεκαλυμμένα διά ταπήτων μεγάλων, καί δυσκόλως ἀφαιρουμένων. Ἑκάστην πρωΐαν ὅλα τά διαμερίσματα πρέπει νά καθαρίζωνται διά πανίου βεβρεγμένου ἐλαφρῶς, ἵνα μή ἐγείρηται κονιορτός, ἀπαγορευομένου τοῦ διά σαρώθρου καθαρισμοῦ. Ὅσα δέ διαμερίσματα εἶναι κεκαλυμμένα διά ταπήτων ὁ καθαρισμός αὐτῶν πρέπει νά γίνηται διά ψήκτρας (βούρτσας) ἐλαφρῶς βεβρεγμένης.

Οἱ ἀπόπατοι πρέπει νά πλύνωνται πλειστάκις τῆς ἡμέρας καί νά ἐπιχέηται ἐντός τῶν ὀπῶν των ἀποπτώματων καθημερινῶς ἄφθονος ἄφεστος, τό δέ ἐκ πλακῶν δάπεδον τῶν ἀποπάτων, αἱ λεκάναι καί τά ταυτός εἴδους ὑδροδοχεῖα ὀφείλουσιν ὁσάκις εἶναι ἀκάθαρτα ἐκ τῶν ἀλάτων τῶν οὔρων νά πλύνωνται διά διαλύσεως 1 ο)ο ἀγοραίου νιτρικοῦ ὀξέος (ἀκουα-φόρτε).

2ον. — Ἅπαντα τά εἴδη τῆς φλινοστρωμνῆς πρέπει νά εἶναι καθαρά, αἱ δέ σινδόνια καί αἱ μαξιλαροθῆκαι μετά τήν πλύσιν νά σιδηρώνωνται καλῶς καί νά φυλάσσωνται ἐντός ἐρμαρίου καθαροῦ.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χρῆσις σινδονῶν καί μαξιλαροθηκῶν, τῶν ὁποίων ἐγένετο χρῆσις προηγουμένως παρ' ἄλλου ἀτόμου ὀφείλοντος τοῦ Ξενοδόχου νά παρέχῃ εἰς πάντα νεοαφιχθέντα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ καθαρά καί καλῶς σιδηρωμένα τοιαῦτα. Ἡ ἐνένδυσις τῶν ἐφαπλωμάτων καί τῶν ἄλλων σκεπασμάτων διά σινδονῶν ἐρραμμένων ἐπ' αὐτῶν ἀπαγορεύεται, καί τοῦτο ἵνα καθίσταται εὔκολος ἡ ἀλλαγή καί τούτων εἰς πάντα νεοαφιχθέντα.

3ον. — Αἱ κλῖναι καί τά στρώματα πρέπει νά διατηρῶνται καθαρά, ἀπηλλαγμένα παντὸς ζωϋφίου, κορέων, φθειρῶν καί τά παρόμοια καί πρός τοῦτο συνεχῶς πρέπει νά καθαρίζωνται καί τά μέν στρώματα νά ἐπιπάσσωνται δι' ἐντομοκτόνου κόνεως, αἱ δέ κλῖναι νά ἐπαλείφωνται εἰς τά μέρη εἰς ἃ ἐμφωλεύουσιν οἱ κόρεις, εἴτε δι' ἀράτου φανικοῦ ὀξέος εἴτε διά πετρελαίου. Ὅσα δέ κλῖναι δέν εἶναι κατειλημμέναι ὑπό πελατῶν δέν πρέπει νά εἶναι διευθετημέναι, ἀλλά νά ἔχωσι τά στρώματα γυρισμένα ἐπ' αὐτῶν, ἵνα ἀερίζωνται.

4ον. — Οἱ Ξενοδόχοι ὀφείλουσι νά εἰδοποιῶσι πάραυτα τό γραφεῖον τῆς Δημοσίας Ὑγείας τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ὁσάκις εἰς δωμάτιον τοῦ ξενοδοχείου διαμένει ἄτομον πάσχον κολλητικόν νόσημα, δηλ. εὐφλογίαν, ὀστρακιάν, διφθερίτιδα, τῦφον, χολέραν, μηνιγγίτιδα κλπ. ἵνα τοῦτο προβαίνῃ εἰς τήν ἄμεσον λῆψιν τῶν καταλλήλων ἀπομονωτικῶν μέτρων, τήν ἀπολύμανσιν καί τήν ἐπόδειξιν τῶν καταλλήλων μέτρων πρός μή μετάδοσιν τῆς νόσου. Μεγάλην δέ προσοχήν πρέπει νά καταβάλλωσιν οἱ Ξενοδόχοι καί τό ὁποῖον δοχεῖον θά κενοῦται εἰς τό κάρρον τῆς καθαριότητος.

Ὅλα τά χάλκινα σκεύη πρέπει νά ὦσι καλῶς κασιτερωμένα, πλήν ἐκείνων ὅν ἡ ζαχαροπλαστική ἐργασία δέν ἐπιτρέπει τήν κασσιτέρωσιν.

Ὅλαι αἱ διάφοροι ἀπῶλαι αἱ ἐντός σιροπίων συντηρουμέναι πρέπει νά διατηρῶνται ἐντός σιροπίων λίαν πυκνῶν μή ὀξυνισμένων καί ἐντός ὑαλίνων ἢ πηλίνων δοχείων καλῶς σκεπασμένων.

Ἐν τοῖς ζαχαροπλαστείοις πρωτίστη ταξεως ἡ παρασκευή τῶν γλυκισμάτων πρέπει νά γίνηται μόνον διά καθαροῦ βουτύρου ἢ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν Α.' ποιότητος, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς χρήσεως λίπους, μαργαρίνης ἢ βουτύρου μεμιγμένου μετά λίπους καί μόνον ἐκ ζαχάρεως καί μέλιτος ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς χρήσεως ζαχαρίνης ἢ ἄλλης γλυκαντικῆς οὐσίας.

3ον. — Τά γλυκίσματα θά εὑρίσκωνται ἐντός ὑαλίνων προθηκῶν ἢ νά ὦσι κεκαλυμμένα διά πανίου προφυλάττοντος ἀπό τῆς ἐπικαθήσεως κονιορτοῦ καί ἐντόμων, μυῶν κλπ.

4ον. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τῶν κάτωθι δηλητηριωδῶν χρωμάτων πρός χρῆσιν διαφόρων εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς ἐπιτρεπομένων μόνον τῶν χρωστικῶν οὐσιῶν.

1ον. Διά τό ἐρυθρόν χρῶμα, τήν κοκκινέλλην (κρεμέζο), τό καρμῆνιον, τό ἐρυθρόν ροζαρίου, τόν ἀπόν τῶν χρασίων.

2ον. Διά πράσινον. Τόν ἀπόν σπανακίου καί μίγματα τῶν κάτωθι περιγραφομένων κυανῶν μετά κατρίων χρωμάτων.

3ον. Διά κυανοῦν. Τό διάλυμα ἰνδικοῦ καί τό ἡμοτρόπιον.

4ον. Διά κίτρινον. Τόν κρόκον (ζαφορά), τό κήκινον (saffat) καί τήν κροκόριζαν.

5ον. Διά λευκόν. Τό ἄμυλον καί τό λεπτότατον ἄλευρον.

6ον. Διά τό μέλαν. Τήν σινικήν μελάνην (δι' αἰθάλης).

7ον. Διά ἰώδες, μίγματα τῶν ἄνω κυανῶν καί ἐρυθρῶν χρωμάτων.

8ον. Διά καστανόχρουν, τό κεκαυμένον σάκχαρον καί τόν ἀπόν τῆς γλυκυρίζης.

5ον. Ἅπαντα τά παρεχόμενα εἰς τούς πελάτας σκεύη πρέπει νά καθαρίζωνται ἀμέσως διά ζέοντος ὕδατος περιέχοντος στάκτην καί μετά ταῦτα ἀφοῦ δι' ἄπλοῦ καθαροῦ ὕδατος πλυθῶσι νά σπογγίζωνται διά λίαν καθαροῦ πανίου καί νά διατηρῶνται εἴτε ἐντός ἐρμαρίου καλῶς κλεισμένου εἴτε κεκαλυμμένα διά καθαροῦ πανίου. Τά χείλη τῶν πιάτων, ποτηρίων καί φλιντζανίων δέν πρέπει νά εἶναι θραυσμένα.

6ον. — Ἅπασαι αἱ διά τούς ζαχαροπλάστας ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καί διά τούς μυροπωλητάς γλυκισμάτων (χαλβατζῆδες).

4ον Γαλακτοπωλεῖα καί πλανώδιοι γαλακτοπῶλαι.

1ον. — Οἱ γαλακτοπῶλαι ὀφείλουσι νά διατηρῶσι ἐντός τῶν γαλακτοπωλείων των μεγάλην καθαριότητα πλύνοντες συχνάκις τό δάπεδον καί ὅλα τά μέρη τοῦ καταστήματος αὐτῶν. Αὐτοί δέ οὗτοι ὡς καί οἱ ὑπηρέται αὐτῶν πρέπει νά εἶναι περιβεβλημένοι διά καθαρᾶς ἐμπροσθέλας καί καθαρῶν ἐνδυμάτων καί νά ἔχουν τάς χεῖρας καθαράς, τούς δέ ὄνυχας λίαν βαθέως κεκομμένους ὥστε νά μήν ἐξέχωσι τό παράπαν.

2ον. — Τά παντὸς εἴδους σκεύη τῆς ἐργασίας των ὡς καί τά δοχεῖα, ἐντός τῶν ὁποίων ἐναποθηρεύουσι τό γάλα πρέπει τά μέν χάλκινα νά εἶναι κασσιτερωμένα καλῶς, τά δέ λευκοσιδηρᾶ καί τά πήλινα τελείως καθαρά νά μήν ἀναδίδωσιν ὀσμήν καί νά πωματίζωνται καλῶς.

3ον. — Τό γάλα ὅπερ πωλεῖται ὡς καί ἐκεῖνο ὅπερ πήγνυται εἰς γιαοῦρτι ὡς καί τό χρησιμοποιούμενον διά παρασκευήν γλυκισμάτων, πρέπει νά μήν συνεχῶς, καί τά ἐκ τῆς καθαριότητος ἀπορρίμματα καί ἄλλα ἐφθαρμένα τοῦ παντοπωλείου των εἴδη νά ῥίπτωνται ἐντός δοχείου καλῶς καλυπτομένου ὅπερ ἑκάστοτε θά κενοῦται εἰς τά διερχόμενα κάρρα καθαριότητος.

2ον. — Τά πωλούμενα παρ' αὐτῶν διάφορα φαγώσιμα εἴδη, πρέπει νά εἶναι καλῆς ποιότητος, μή ἐφθαρμένα ἢ ἠλλοιωμένα ἐκ τοῦ χρόνου ἢ τῆς κακῆς συντηρήσεως, τά δέ ὑγρά εἴδους ἐφ' ὧν ἡ ἐργασία των πρέπει νά εἶναι λίαν καθαρά.

3ον. — Οἱ παντοπῶλαι ὡς καί οἱ ὑπηρέται αὐτῶν πρέπει νά εἶναι περιβεβλημένοι δι' ἐνδυμασιῶν ἢ ἐμπροσθελῶν καθαρῶν, νά ἔχωσι τάς χεῖρας λίαν καθαράς καί τούς ὄνυχας λίαν βαθέως κεκομμένους.

4ον. — Τό παρ' αὐτῶν πωλούμενον βούτυρον πρέπει νά εἶναι καθαρόν καί ἀγνόν. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ πώλησις βουτύρου μεμιγμένου μόνον μετά χοιρείου λίπους, μαργαρίνης καί ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν, ὡς καί μαργαρίνης καθαρᾶς, ἀλλά τότε ὀφείλουσιν οἱ παντοπῶλαι ἐπί μιᾶς τῶν πλευρῶν καταφανοῦς εἰς τό κοινόν τῶν σχετικῶν δοχείων νά ἐπικολλήσωσι τέταρτον φύλλου χάρτου ἐπί τοῦ ὁποίου θ' ἀναγράφωσιν εὐαγνώστως εἰς Ἑλληνικήν, Τουρκικήν καί Ἑβραϊκήν γλῶσσαν τάς λέξεις ἀναλόγως τῆς προελεύσεως τοῦ βουτύρου «βούτυρον ἀγνόν», «βούτυρον μεμιγμένον μετά χοιρείου λίπους», «βούτυρον μεμιγμένον μετ' ἐλαίου ἐλαιῶν», «βούτυρον μεμιγμένον μετά μαργαρίνης», «μαργαρίνη καθαρά», καί τοῦτο πρός ἀποφυγήν ἀπάτης τοῦ κοινοῦ.

5ον. — Τό πωλούμενον πρός βρῶσιν ἔλαιον πρέπει νά εἶναι ἐξ ἐλαιῶν ἡ σησάμου ἀπαγορευομένης τῆς πωλήσεως πρός βρῶσιν παντὸς ἄλλου ἐλαίου, πρέπει δέ νά μήν εἶναι ταγγόν.

6ον Ὀπωροπωλεῖα

1ον. — Οἱ ὀπωροπῶλαι ὀφείλουσι νά παλῶσιν ὁπώρας καλῶς διατηρουμένας καί μή ἐκ τῆς πολυωρίας ἠλλοιωμένας, νά διατηρῶσιν αὐτάς εἰς καθαρά μέρη καί νά μή ὑγραίνωσι ταύτας ὡς καί τά διάφορα χορταρικά δι' ἀκαθάρτων ὑδάτων.

2ον. — Οἱ ναυτοί καί οἱ ξηροί καρποί οἱ τρωγόμενοι ἄνευ καθαρισμοῦ τοῦ φλοιοῦ αὐτῶν δηλαδή σταφυλαί, σταφίδες, χουρμάδες, ἀποφλοιωμένα ἀμύγδαλα καί τά παρόμοια πρέπει νά εἶναι προφυλαγμένα καλυπτόμενα καλῶς διά πανίου διαφανοῦς ἢ μή διαφανοῦς.

3ον. — Εἰς τάς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπάγονται καί οἱ πλανώδιοι ὀπωροπῶλαι καί οἱ πωλοῦντες ξηρούς καρπούς.

Γενικαί διατάξεις δι' ὅλους τούς ἀνωτέρω ἐπαγγελματίας.

1ον. — Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐπαγγελματίαι πρέπει νά προσέχωσιν ὅπως μή προσλαμβάνωσιν εἰς τά καταστήματα αὐτῶν ὑπηρέτας πάσχοντας ἐκ φθίσεως καί συφιλίδος δυναμένων νά μεταδοθῶσι δι' ἐπαφῆς.

2ον. — Αἱ ὑδαταποθῆκαι (ντεπόζητα) ὡς καί τά δοχεῖα, εἰς ἃ συλλέγουσι τό πρός πόσιν ὕδωρ πρέπει νά ὦσι καλῶς κλεισμένα, νά διατηρῶνται λίαν καθαρά καί ἑκάστοτε νά ἐπιχρώνται διά γάλακτος ἀσβέστου διατηρουμένου ἐπί τρίωρον τοὐλάχιστον καί μετά ταῦτα νά ἐκπλύνωσι καλῶς.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 5 Δεκεμβρίου 1912.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Δημ. Ἀσφαλείας Θεσ/νίκης

Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Ὁ Νομάρχης

Π. Α. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τύποις Γ. Δ. ΔΙΒΟΔΗ - Θεσσαλονίκη 2991

Souffle ~~au~~ ô! vent,

Hors de ma vue,
~~Hors de mon cœur~~,
Ces rivages ~~...~~ fleuris,
~~De mon cœur~~ heureux -
~~Souffle ô! vent~~

~~hors de mon cœur~~

~~Le passé~~

Souvenirs
Ne ~~m'accompagnez~~ venez pas! ~~pas~~.
Je m'en vais toute seule,
~~Seule je dois partir~~
Comme je suis venue.
~~Comme je suis venue~~

Souffle ô! vent,
~~Fais que je repose enfin~~
Hors de ma vue
Hors de mon cœur
Ces rivages heureux.

~~Fais enfin~~ Et qu'enfin que je repose
~~Que je repose après~~ ~~après~~ l'orage.

Comme l'épave ~~qui je repose~~
après l'orage
~~Dans un fond de l'océan~~,
Dans le fond de l'océan
~~Dans~~ En un ~~grand~~ rêve perpétuel
De rouges coraux,
De plantes vertes,
Et de méduses multicolores...

Souffle ô! vent!..

Mon lutte alors,
C'est toi alors
Le dernier ?..

Plus doux que les autres,
Plus pur aussi,
Tu fus toujours près de moi
Et maintenant seulement
Je t'aperçois pour la première fois ...

Ah ! je t'ai méconnu
Et j'ai toujours cru
Que tu fus
Le passant glaiseant...

Fidèle et profond et coulant
Tu me diras tout à l'heure,
Puisque nous (nous) sommes (que) deux âmes,
Tout ce que deux âmes
Auront à se dire.

Je vais [illegible]
Et [illegible]...

Seine en moi
Un dernier chant
Puisque je touche [illegible] déjà
Le silence éternel !...

Les Roses de la Nostalgie.

Les chansons d'Aïcha

Voici les jours sont venus
Les jours lointains
Les jours Des fruits parfumant le verger.

Le raisin enlace les grenades,
Qui s'entrouvrent comme pour un aveu,
En posant ses lourdes grappes
Contre les joues tendres des pêches.
Instants tragiques!
Je me ressemble tous ô! fruits!
Vous tous que le temps a mûri..

Mes ongles sont roses,
Mes dents charmeurs,
Mes longs cheveux sont noirs et fins
Comme de la soie.
Mon corps parfumé aux parfums exquis,
Au santal,
Au musc,
Au bergamote
Est blanc comme un lait.

Mes mains sont ornées
De pierres rouges et vertes,
Ma bouche est douce,
Mes yeux languissants

Pour un adieu suprême [illegible]...
[illegible] Mon corps est paré de toute sa douceur.
Rousteau Rousteau aux larges baisers,
Aux yeux verts,
Au corps couleur d'ébène !...

II

La nuit de mercredi s'éteint
Comme la flamme sous les cendres.
La nuit est là qui jette
Ses noirs cheveux
Autour de ses minarets,
Blanc comme celui des cygnes.

La route est vide.
Mes larmes ne coulent plus.
Poussière... Poussière...

IV.

Oh! je la revois
La ville où je suis née
Où j'ai grandi.
Oh! je la revois
Comme je l'ai vue enfant.
Rien n'a changé.

Ah! voilà l'antique mosquée
Les minarets légers et ses coupoles
Ah! voilà la place ~~où je jouais enfant~~
Où j'ai jouais heureuse une fois
Sous l'ombre du platane
Près de la fontaine.

Ah! je les revois
Mes douces collines parfumées
Pleines de brises
Pleines de chants d'oiseau.

Voilà, voilà là bas
Ma vieille maison qui entoure le verger.
Et puis, plus loin
Parmi les fleurs et les cyprès
Le cimetière aussi ...

III

Dans le jardin
Où seule je pleure,
Les feuilles tombent,
Les fleurs se fanent.

Il est trop tard
De demander consolation
Et j'ai eu tort de vivre
Dans la clarté trompeuse,
Et j'ai failli
N'avoir tout cru à la beauté.

Ainsi je reste toute seule,
Et je suis triste, seule dans
Mes froids diamants et mes bijoux
Moqueurs,
Autour de cou et de mes mains,
Et le regret des
Les bras voluptueux,
Qui ne sont plus...
Oh! solitude!

82

Intermezzi. Jean Gryparis.

Apprends ta peine, ta peine à m'échon-
ner, sans ~~profésser une~~ plainte aucune
~~sans~~ et sans faiblesse

mâchurer

~~Ah verse l'eau de l'oublie~~

Ah! verse donc l'eau pure de l'oublie
dedans la coupe de la folle ivresse...
~~dans le cratère~~

—

~~Cela se passera ainsi~~ oui
Aussi aussi cela se passera ainsi, ~~et~~
~~pourtant avant~~ mais bien avant
~~que l'année ?? Révolue du temps~~
~~le temps fixé~~ la fin de l'année
— Dieu ~~tout~~ puissant ~~encore~~ des
~~encore~~ que s'aplice ~~les~~ sept
notre chair ~~à nouveau~~
encore, ~~encore~~
clous sera menée.

~~Commande~~ Donc commande, commande
Sort des sorts, ~~Sort des sorts mauvais des sorts~~, toi
qui défais et tisses sans faiblesse

O Destin

Destinée

Commande donc o! sort des sorts
Donc commande o! sort | sort des sorts
~~Donc commande~~ .... Sort
Sort des Sorts...

—

II. Aux rives ...

—

Aux rives, aux rives ~~fleuries et~~ lointaines qu'on dirait
~~toutes en fleurs, toutes en fleurs,~~
toutes fleuries, toutes fleuries diversement de mille fleurs
~~attendent~~ on voit les beaux gars qui attendent
~~fleurs~~ les belles, les belles, ~~de l'univers~~
les belles à l'âme humaine

—

~~Déjà~~ Elles prennent le sentier, charmantes,
Voilà (~~Voilà~~) elles traversent déjà le coteau
~~Ruisseau charbonneux et qui embaume~~
Coteau ~~berceau~~ que le silence enchante
Et qu'eux ~~seul~~ seule ~~seul~~ ~~seul~~ ~~le~~ ~~seul~~ ~~le~~ beau ...
seul sait

—

Les heures passent une à une
~~mais~~ on ne voit personne ~~s'approcher~~
personne — personne ...
~~personne ne voit venir s'approcher~~
~~mais~~ on ne voit personne ~~la~~ personne ...
En vain les amoureux attendent
Les nymphes ~~absentes~~ absentes, ~~et les fées~~ ...
~~Le nymphe, et la fée~~
Les fées s'en volé[e]s ..

Il était ...

Si les clochettes d'or dayent

Si les clochettes tout d'argent
~~avec~~ et ~~leurs languettes~~ d'or
~~ou~~ avec leurs sistres ~~jamais~~
~~jamais~~ n'auront ta douce voix
~~ô~~ pluie ~~divine~~ ~~enchanteresse~~
ô! de la pluie divine encor...
~~un seul~~ blanc escalier ~~de ce marbre~~ ~~as tu montré~~ marbre blanc
mon âme a pris
un escalier de marbre
pour sa montée vers la lumière

Mon âme un escalier de marbre a pris
voilà!.. petite goutte elle s'accroche aux ~~doux~~ douces
rameaux déjà fleuris au soleil couchant
à la pluie qui cesse, Et tremble
~~tout en ayant~~ tel ~~de l'air~~, ~~dorée par le chaud~~
tel, ~~comme elle est dorée~~ par le ~~lu~~ ~~soleil~~
dorée comme elle l'est ~~languissant soleil~~
par le soleil mourant
un brillant ...

IV. Tu sommeillais...

Dans Tu ~~t'endormis~~ sommeillais dans ta barque doucement
~~Là bas~~ Au bord soyeux ~~de~~ aux vagues ~~frissonnantes~~ qui murmurent
~~une barque molle~~ ~~la barque est~~... Il est minuit la lune claire
Qui berçait ton sommeil ~~et le sommeil~~
Dormir, la belle affaire...

~~Le réveil brusque~~ ~~somnolence~~ somnolence
Brusquement... Le réveil... Le large... ~~Le réveil~~!
~~La demi-somnolence~~!
La somnolence encore... Le rêve

~~As-tu~~ Les as-tu vu?
~~Qu'as-tu donc vu?~~ ~~Qu'as-tu vraiment~~ Qu'as-tu vu?
Ta barque ~~naviguait~~ en sommeil toute seule
Avec dedans trois nymphes, oui trois nymphes!
Lesquelles, les deux ramaient, ramaient toujours,
Faisant voler ta barque ~~comme~~ comme épervier
~~Mais~~ Et la plus belle ~~tenant~~ Droite au le gouvernail
~~pour gouverner diriger~~
et d'~~une main ferme et qui ne plia jamais~~ plie jamais
~~Grand~~ jamais... liéra au

~~Brusquement le réveil... La somnolence~~...
La somnolence ~~demi~~ encore... ~~Le brusque réveil~~ ?...
toujours... Le rêve encore...

Et la plus belle ~~très à l'écart~~

III

Dans la ~~Tour~~ haute tour ...

Dans la ~~tour haute~~ haute tour sur la mer
~~Tristement~~ elle dont la belle fille chante
~~Tristement~~ triste et douce,

— ~~Vaisseaux~~
~~Tournez vos proues au large ô vos vaisseaux!~~
— Prenez le large ô vos vaisseaux légers
~~Qui tournez à ses chansons~~
Vous que ces chants ~~la~~ attirent et enchantent
~~Du bord~~ de bord
~~Hélas!~~ une barque se détache ~~se perd~~ hélas! ~~hélas du bord~~
Le capitaine sort à sa rencontre ...

— ~~Prenez le large ô vos vaisseaux légers~~ mariniers.
Ô mariniers
Partez ~~de~~ mariniers, partez ~~au~~ vivaces ~~tour~~
~~Bientôt~~ Avant qu'au ciel bleu ~~la lune~~ ne se montre

Dans la haute tour sur la mer
~~Je te chante pour toi mes chansons~~ pour toi mes
Mes chants ~~pour toi~~ ne ~~tout~~ tout chantés
~~Prenez le large ô homme légers~~ tout à point
Capitaine, ~~prends le large~~ partez
Sauve-toi
Je ne chante plus hélas! Dans le ciel bleu au loin,
hélas! que pour mes ~~trépassés~~ que chante pour mes trépassés

IV. Tu sommeillais dans ta barque doucement
Au bord joyeux aux vagues qui dessinent
Qui bercent ton sommeil... C'est minuit, la
nuit est claire
Dormir !... La belle affaire !...

Brusquement... Le réveil... Le large
La somnolence le rêve encore...
Les as-tu vus ? C'était doux rêve...
Ta barque en somme naviguait toute seule
Avec, dedans trois nymphes ou, non nymphes,
Desquelles les deux ramaient, ramaient toujours
Faisant comme épervier volent ta barque
Et la plus belle, droite au gouvernail
Te dirigeait vers les rivages [illegible] ...

La somnolence encore... Le rêve donc...
Rêve ?.. Réalité ?... Le doux sommeil...

V.

Ni les clochettes, tout d'argent
aux leurs ~~ici~~ voisines, d'or —
Ni aurons jamais ta douce voix
ô ! de la pluie divine encor ...

Mène à une un escalier en marbre à pics
pour sa montée vers la lumière
Voilà ! petite goutte elle s'accroche aux draps
Lauriers aux déjà au soleil couchant,
à la pluie qui cesse, Et se tremble,
tel, doré comme elle l'est par le soleil
mourant,
Un brillant ...

Paroles d'un cœur qui doute
~~Repas mystique et une âme dans les ténèbres.~~

De père en fils
Les siècles dorment en paix
Au cimetière antique
Où chantent les oiseaux
Leur chant naïf et doux,
Vieux comme la vie.

Une porte, des marches,
Obscurité,
Et l'on pénètre dans l'ossuaire
Où tout est plein de ceux qui ne sont plus.
Une immortelle veilleuse
Dore le nimbe de l'icone,
La vierge au doux regard consolateur.
Evanghelistria.

Sanctifié par la douleur et par l'amour
Blanchi par la prière
Un prêtre,
Le vieux, le confesseur,
Seul y pénètre
~~Ceint de l'étole sainte et pure~~
~~Et vêtu immaculé sur la poitrine.~~
Ceint de la sainte étole
Lui seul connaît leur nom.

Seule, je sais comment chante ma voix heureuse
Lorsque dans le jour naît l'heure victorieuse,
Et je sens mon tourment plus doux que tous espoirs,
Tant le triomphe sûr accorde de beaux soirs,

Et je quitte la vie et je monte en l'espace
Dédaignant tout ce dont le faible s'embarrasse
Avec le Dieu d'orgueil, de force et de douceur
Comme avec un géant qui guiderait mon cœur.

Je monte avec celui qui forgea mon courage,
Avec le bel amour qui fixe mon visage
Et je vis dans la haute et bienheureuse tour
Où me mit ta puissance et ton triomphe, Amour !

4 Misericorde. ~~Seigneur~~,
Pardonne nos crimes, nos méfaits,
Pardonne nos pêchés.
Donne nous le jour et la lumière
Et ravive nos cendres.
Misericorde.
Ne te détourne pas de nous
Ne nous renie pas dans la mort.
Mon âme fléchit,
Mon coeur faiblit,
Je sens mes deux genoux trembler.
Regarde nous,
Donne moi la force de supporter
Ma fin.
La fin du sang et de ma chair.
Sermets-nous tous,
Nous tous, pêcheurs et pécheresses
De voir encore ton doux soleil
Après la tombe.
Console-nous.
Nos larmes adoucis sur notre dernier sommeil
Et ne nous laisse pas périr en nous.

[illegible]

Vous tracez mes mots de souffrance,
C'est vous qui soutenez mon front,
Et c'est vous qui dans le silence,
Restez sous son baiser très long.

Vous savez l'ivresse profonde
D'être pris dans ses doigts calins,
Et l'inexprimable seconde
Où mon âme tient dans ses mains.

Désirs et parfums que vous êtes,
Gardez votre troublant secret,
O mes pauvres doigts de poète,
Volontaires et inquiets.

Père, Aie pitié,
Des trépassés et des vivants,
De ceux qui souffrent,
De ceux qui ont souffert
Et que ta volonté soit accomplie,
Maintenant Seigneur,
De siècle en siècle :

Lumière ou cendres. »

Achilleon Reiadis

Saint-Palais-sur-mer.
Mai 1915.

N'être plus faible infiniment...
Hélas ! pour guérir nos blessures,
Pour ne pas mourir tristement
Dans le froid des heures obscures,

On devrait pouvoir s'envoler
En des regards et des sourires,
En tout ce qui peut égaler
L'indéfini de nos délires.

Tu es la fleur que mon ~~chant~~ amour agite ...
~~Délicieuse créature~~,
Tu es la fleur que ma chanson ~~[illegible]~~
~~Et que tu trembles à ma voix~~
Tu es la fleur de mon délire ...

Tu trembles à ma voix et tu ~~[illegible]~~
Et ma chanson ~~est pleine~~ de larmes
~~aussi trouble et~~ soupire
aussi soupire et tremble

Tu es la fleur que mon amour agite
Oh ! ~~Sombre~~ Délicieuse ~~fleur~~ de ma passion
Folle

Tu es la fleur que mon amour cueille
O ! fleur de ma passion !
Tu es la fleur que mon chanson cajole
Fleur ! de ma consolation —

Ma voix tremble, mon chant sanglote
Soeur,

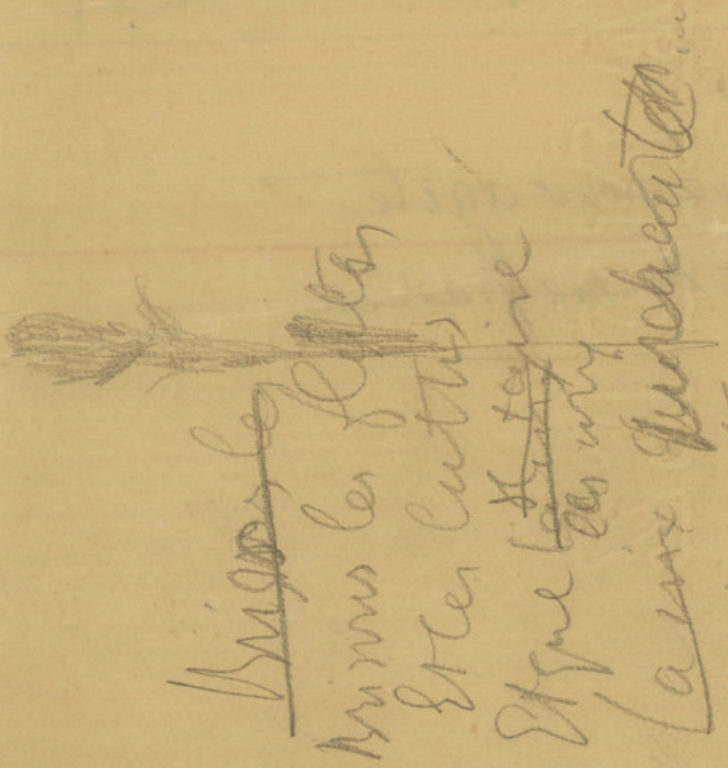

Danse · ~~fa~~

L'âme en peine ~~chante~~ danse
Sur les fleurs sombres de ton regard —
~~Et le long deuil, traînant~~
~~En un long deuil, traînant~~
~~Les larmes et l'air et le dard~~ —
~~Vainqueur~~ La douce et

La Danse Mystique.

L'âme en peine, danse
Sur les fleurs sombres ~~de ton~~ du regard,
La danse des larmes, ~~et de deuil~~ et les doigts
~~Frappent~~ tissent sur la harpe sonore
~~Le drap du deuil~~ sacrifice ~~éternel~~ de l'âme
Car je me donne et je sacrifie,
Ô printemps de ma douleur !
Ô fleurs ~~de~~ pures de mon sang !
Ô fleurs plus claires que le jour !

Τα χείλη σου ήσαν εις τα δικά μου, σαν τα [illegible] [illegible]
νερά που [illegible] δροσερά [illegible] σ' ένα [illegible]. —

Είπα, ~~[illegible]~~

Ma voix tremble
~~[illegible]~~ Et les larmes
~~[illegible]~~
scintillent
~~[illegible]~~,
Ah! pourquoi
La tristesse n'est elle pas
Un diamant au fond de l'âme

[illegible]

De même qu'un vaisseau ne peut ~~ne~~ jamais naviguer sans boussole et ~~ni~~ ~~sans~~ carte,
~~rien n'est fait sans un but,~~
~~ne peut se faire sans un but précis~~.
Un homme ne fera onque rien, sans un but bien déterminé.

~~La pa~~

Faire d'un désir intense et continue (~~un~~ le but de ~~sa~~ la vie), les forces ~~qui sont~~ étant en nous, trouveront des possibilités insoupçonnées de réalisation.
La patience.

Pour des raisons de nutrition les cellules se divis~~aient~~ent en deux, ~~chacune~~ chaque moitié gardant son intelligence à elle ~~propre~~ ~~au~~ développement de son existence propre. Dans des bonnes conditions de nutrition les cellules ~~se~~ divisent en deux, quatre, ~~six~~ huit, etc. C'est une espèce de ~~la~~ colonisation. Les cellules minces absorbent à travers les cellules grasses leur nourriture. Cette mêlée à la longue détermine un effort intelligent à former des colonies coopératives. Plus tard ces cellules forment comme un tube à ~~travers lequel la colonie qui~~ travers lequel la colonie se nourrit tout en rejetant de l'autre côté ses déchets. +

Un sens très aiguisé de l'odorat chez ces oiseaux ~~et le~~ l'expliquent ces faits. Il y a des choses plus surprenantes ~~encore~~ ~~du même ordre d'idées~~ chez les abeilles et les papillons encore dans le domaine olfactif.

~~Cause primordiale de prédisposition~~ à la tuberculose ~~est~~ la mauvaise façon de respirer. ~~Généralement on~~ n'emploie que la quart du poumon ~~et cause de la~~ le reste tombe dégénérescence ~~de cet organe~~

1°

La mauvaise façon de respirer est la cause primordiale de la tuberculose. On n'emploie que le quart du poumon. ~~Le reste~~ cet organe n'étant pas ~~est~~ ~~atrophié~~ par ~~l'air~~ l'oxygène de l'air. ~~peu à peu~~ tombe en dégénérescence. Les poussières ~~à la longue~~ aussi qui s'y posent, ~~à la longue~~ ~~provoquent~~ forment à la longue une exsudation qui provoque à son tour une ulcération, dont la conséquence est ~~le~~ que bacille de Koch.

Or, un poumon qui fonctionnera entera un poumon sain.

—

Aucune cellule humaine ne peut être nourrie, avant que la nourriture n'ait subi l'absorption par l'intestin grêle, ne soit oxygène purifiée par l'oxygène des poumons. ~~Par conséquent~~

—

Respiration profonde, totale, rythmique, respiration pour nettoyer les poumons, les narines, pour dégager le cerveau.

+ ~~Par une~~ De cette coopération intelligente des cellules ~~des cellules~~ ~~forment le~~ ~~forme une~~ image
~~naissance au~~ ~~pour le besoin de la commun[illegible]~~
~~deux~~ mouvement ~~de~~ et la naissance de la bête se fait.
(le désir du) Mais ~~de~~ de là il n'y a ~~qu'un~~ avait plus qu'un pas vers la formation
des nerfs et d'un poste central pour la coordination
du mouvement. ~~de la commandante~~ C'était le cerveau qui s'entoura ~~peu~~ à peu
de ses aides, la vue, l'ouïe, ~~le sens~~ l'odorat.

---

3) Il faut rééduquer ~~le~~ + notre ~~enveloppe~~ subconscient
~~pour~~ afin de déraciner les anciennes conceptions ~~de~~
de vieillesse et de mort prématurée et de
transformer vers le mieux ~~notre vie~~ notre vie. Le
subconscient est le réservoir immense où
se trouvent immobilisées par + notre ~~intelligence~~ terrienne
~~les~~ toutes les forces ~~du passé~~ et les expériences
du passé avec ~~les~~ ~~[illegible]~~ l'intuition claire ~~pour toutes~~ ~~forgée encore par les animaux~~ ~~du bon~~ Dieu qui n'ont pas poussé très loin la faculté de ~~la~~ réflexion
~~les choses~~ ~~Et elle est comme l'enveloppe~~ qui enveloppait ~~de~~ + la ~~semence~~ voix Divine
~~de la Création~~ de
~~Que Dieu a mis en nous au mo-~~ fait résonner
~~ment terrible de la Création~~ ~~fait~~ ~~fera de nouveau réson-~~
~~ner en nous~~ ~~et~~ qui ~~est~~ est ~~dans sa Bonté immense~~ comme la voix Divine ~~immense~~
~~Elle pourra~~ pourrait résonner toujours en nous, si nous
daignons lui prêter ~~l'oreille~~ l'oreille ~~de la pureté~~
~~et la~~ non désir de notre âme ~~et non de notre~~
~~réflexion intellect~~ dépourvu de l'intellect ~~de~~
et de matière. —

Laisse-moi sans deuil
Et sans regret.
Laisse-moi mourir
Laisse-moi ~~dans~~ mourir tout seul ...
~~Tu épargnes~~ Tu dois me voir vivant en toi.
Deux jours encore !
Deux jours ! Je te le dis.
Et puis, je deviendrai encore ce que j'étais avant
De naître – hormis la ~~chance~~ chance ~~de ne pas~~
~~naître~~ de l'être à nouveau –
Laisse-moi des fruits, un peu d'eau pure
Et va avec celui ~~qui t'aimera~~
Qui t'aimera ~~Une autre façon, plus entière~~
Une autre façon,
Bien plus entière
Et non moins pure à sa façon.
Aime le si tu le peux toujours
Pour la douceur et le chant de ta voix
Je dis pas non à ses désirs et volontés
~~Tu deviens~~ Deviens son âme tendre obéissante,
Deviens son cœur inséparable
Aime le ;
Mais ~~n'oublie~~

A Michel Caplan

Nocturnes Chinois

I

Notre barque fuit rapide
Sur l'eau du lac.
La lune la suit
A travers les roseaux.
L'ayant enfin attaché
A ses rayons,
Elle nous remorque doucement
A travers les roseaux —
Sur le ciel lointain
Des oies sauvages s'en vont...

CMISERADIS

Copié

ΑΦΙΣΙΟΣΙΣΙΟΝΣ
ΑΦΙΣΙΟΟΣΙΣΙΟΝΣ

CMISERADIS ΑΦΙΣΙΟΟΣΙΣΙΟΝΣ

Jone

~~jeu~~ souffle
Le vent ~~chante~~ ce soir
Dans les riziers
La flute amoureuse →

~~C'est un~~ ~~[illegible]~~ gens
~~Le vent est~~

~~de [illegible] ou de~~ Shangai
Le vent [illegible] sait siffler
~~Lui sans siffler~~ plus doucement
Qu'un merle...
Aussi baisse la voix
Quand tu me parles —
~~[illegible]~~

[illegible]

[illegible]

II

A Michel Caplapuse.

La lune brillante
Se pose sur le roseau qui plie,
Devant le calme miroir du lac...
Ainsi le rossignol
Chante éperdûment, et sans tarir
Devant ~~sa~~ la voix même
~~Dans le~~ Du cœur silencieux de la lune...

Emiserradis.

III

Le vent joue le soir,
La flûte amoureuse
~~Dans les rizières~~ Aux rizières,
Dans les rizières...
Le vent sait siffler,
Plus savamment qu'un merle.
Aussi, baisse la voix
Quand tu ne parles, ma bien aimée,
Et ne me parle plus du tout.
plus

Emiserradis.

Emiserradis

— Automne —

Je suis entré dans le jardin
Et tout l'était méconnaissable
La pompe ~~des deux~~ ~~des feuilles mortes~~
~~coupole~~ du ~~ciel~~
Se déchirait sous mes pieds las —

Oh toi cher, ~~tes chers~~ tous deux, mes amis —
~~qui tous deux~~ - quittez ~~vous avez~~ vos tombeaux !
Pour moi — comme jadis — un souvenir
Rappelez-vous ici ~~les~~ l'automne douloureux —

Nous avons passé ensemble autrefois
Comme aujourd'hui, ~~près de moi~~ en moi — ~~dans le sang de l'automne~~ !

Près de moi je vous sens, comme j'avais
En passant sous ces arbres de l'automne...
qui périssent.

~~Chansonette~~ Kaïsmet!

~~Plusieurs~~ chemins étaient devant moi
~~En ma pensée je les revois~~ Je les revois ~~encore~~ en rêve.
Je les vois tous parés de fleurs
~~Je les vois~~ [Et] tous ornés de feuilles.
~~Et j'ai choisi~~ [~~J'ai pris~~ J'ai pris] entre eux celui
Que mon destin m'avait fixé —
À moi le triste sentier ~~[illegible]~~ des larmes.
À moi tourments, à moi douleur!...

Eliadze

Eliadze

Eliadze

La Mien -

Oh, comme j'enferme en mon âme
~~Oh! Comme je ferme mon âme~~
tout ce que trahit la nature
~~A toute l'injuste nature~~ !

Comme j'aime ce qui s'en va -
ce qui ne refleurira jamais plus -

Combien de fois, ô sombre lierre,
Tu t'attaches à mon coeur.
~~Ne suis je attaché à toi~~
~~T'es tu attaché à mon coeur~~ ! ~~entouré~~
- Je suis attaché ~~à toi~~ avec Toi
~~M'étant~~ Avec toi je m'attache
~~sans savoir~~
~~sans savoir~~ - aux flancs des ruines !

mon coeur

- -

~~Rêve~~ Lierre, je m'attache avec toi,
Rêve, aux deux flancs des ruines

Passé.

O chesicaux chemins ~~sont~~ devant moi -
Je les revois tous en pensée
Je les vois tous parsemés de fleurs
Tous ornés de feuillages verts

Et j'ai choisi entre eux celui
- Le sentier avec les épines -
que m'avait fixé mon destin -
- De mes tourments, de ma Douleur -

—

Copie

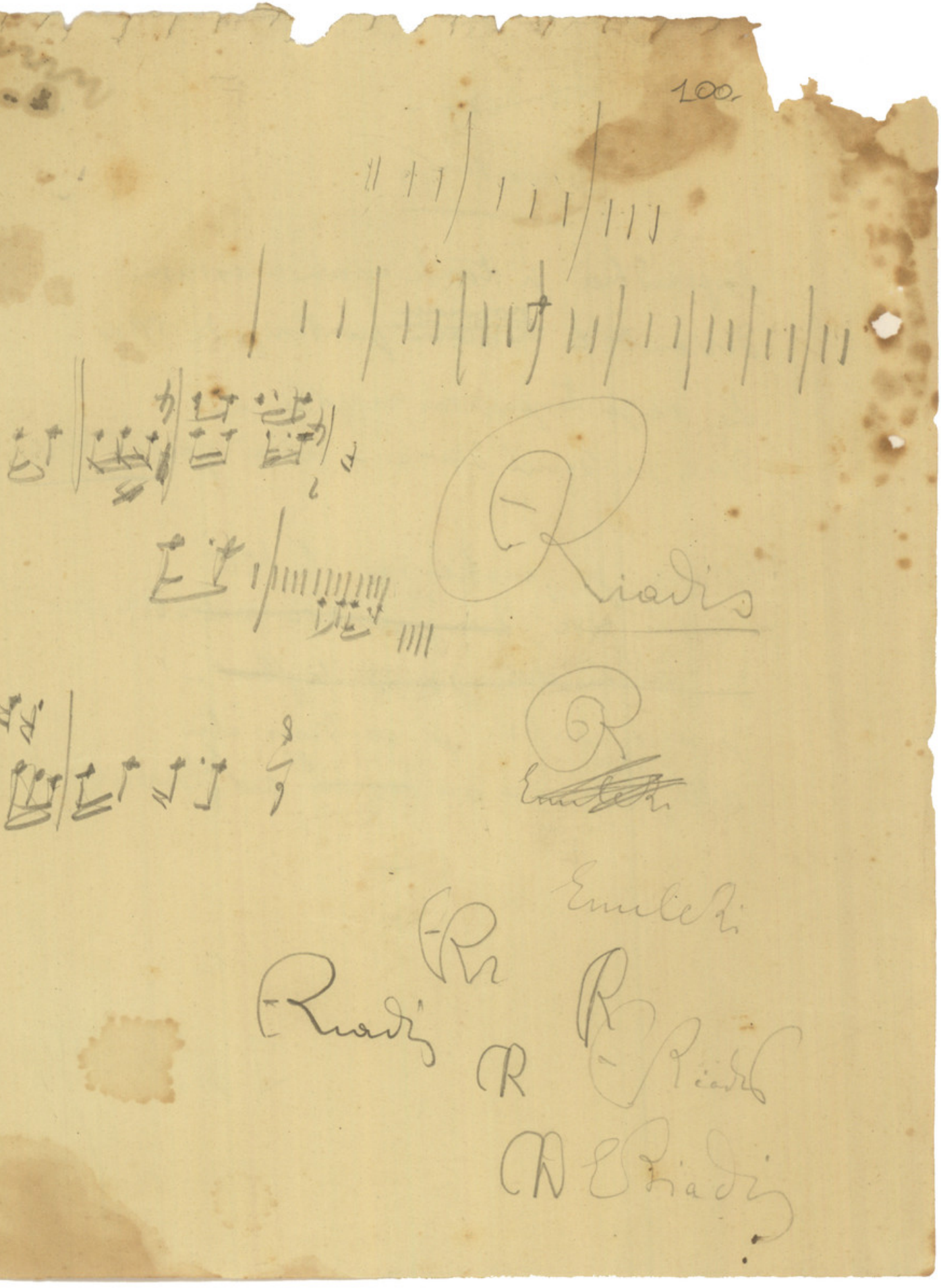

~~La rose~~ -

Printemps

Aujourd'hui je tombe encore en extase
Devant ce ~~nouveau~~ printemps de Mai!

La neige toujours me rappelle -
Dans son Daniel Blanc - ainsi que d'Annunzio.

Comme je penche ici la tête
Dans le rêve ~~d'un jour d'or mat~~. Du jour d'or -
~~Je sens en moi pousser la fleur~~ ..
Je sens combien je voudrais être
Cette fleur! - ou ~~devenir~~ l'air, la lumière!

—

J. de Gloucester

13 Avril 12

Du
Dans le temple de la Lune

Tu qui fais perdre les choses

Et t'invoque o! Lune
Lune, tu descends ~~descends~~ ~~sur mes~~ paupières
Comme la nuit, ~~descends~~ ~~sur moi~~ et ~~Revêts~~ mon
~~âme de ta couleur~~ Rends moi à la blancheur originelle
~~La flotter au dessus des choses et des êtres~~
errer sous le chant des oiseaux
et le silence des parfums des roses sur
mon âme

Emilie Ridis
Emilie Ridis
Emilie Ridis
Gabrielle D'Annunzio.
Emilie Ridis
Emilie Ridis
Emilie Ridis

Les flûtes de pipi
de la halle d'or de [illegible]
Jeune hindoue.
" de temple de la lune.

Toi qui rends
+ ~~Et me montres~~ l'eau
en pierreries, et la terre
en ~~ciel~~ ~~nuages~~ ciel
Qui (attires) ~~donnes~~ des ant l'hymne ~~le chant~~
millénaire ~~thyme~~ ~~éphémère~~…
le chant de ~~l'hom~~
l'être…

Qui fais ~~fleurir~~ ~~[illegible]~~

Lune
~~Lune~~, fit, invoque St Lune
ô! ma mère!
Toi qui me prends, ~~par ta main~~
Et me promènes ~~comme~~ dans les
Chimères, éternelle ~~et vraies~~ ~~[illegible]~~
~~et~~ vivifiantes + ~~de mon être~~

Je vais hurler à toi ô Lune
Comme les ~~loups~~ ~~chiens~~ corps —
Je vais me ~~vautrer~~ vautrer par
terre ô Lune
~~Et~~ te Pour t'adorer!

8

Et t'invoque ô lune
~~Blanchis mon âme~~
~~Rends mon âme blanche~~
~~Comme ta lumière~~
Rends mon âme blanche
Comme ta lumière
Dans la cire sur te chant,
des rossignols
Les parfums des ~~fleurs~~ roses…

Lune, c'est toi qui fais
venir les choses belles et laides -
C'est toi qui entoures les
morts sur les paupières
et larmes blessées
Reçus les larmes en rêves divins
et beaux, Et vous la mort
belle comme fleur de lotus...

Divinité Hindoue.

Belle, inéxorable, inflexible —
~~Au regard terne~~ Sans haine —
~~Que~~ Que ma main tressée par moi
en guirlande, te soit rosée

permets
Que mes yeux ~~s'accoutument~~
te puissent ~~te~~ contempler
~~Et~~ ~~Sans~~ Sans
~~Et~~ que mon coeur ~~ne~~ tremble
~~à ton approche~~ ne soit troublé ...
~~à ton~~ à ton
Belle, inéxorable inflexible
~~Déesse~~ (Sans haine)
Déesse de la mort !...

Déesse de la mort. —

4

~~Chansons Macédoniennes~~

La jeune fille au métier.

Lamentations de l'orpheline.

Alléluia mystérieux.

~~Repas mystérieux de l'âme endeuillé.~~

~~Repas mystique dans les ténèbres.~~

L'ossuaire.

~~Je veux te consacrer ma meilleure pensée~~
~~Dans le silence de mon âme reposée.~~

~~Le chant de la Vie~~

~~Accents du cœur~~

~~Repas mystique dans les ténèbres.~~

~~Au son du plaintif du nay~~ nâï.

nâï.

L'option du Visionnaire

~~Tristesse consolatrice~~.

Dans les jasmins et minarets.

5e. Attente.

Les poules fuyaient devant eux en poussant des cris perçants « Astaroth !.. Astaroth.. ».
Et Astaroth est le nom du plus grand diable de l'enfer. ~~Le chien en les apercevant~~
(Les poules qui au moyen âge seraient sans doute pendues au gibet. De nos jours elles auraient été embrochées à la broche et mangées bien rôties.)
Le chien de la maison ~~aboya~~ ~~aboyait~~ les a furieusement en les appercevant ~~comme~~ et il voulait bien ~~casser~~ sa chaîne « Diable » « Diable » hurlait-il ~~...~~ [illegible] Finalement devant l'entrée un serin dans sa cage ~~[illegible]~~ [illegible] sifflant au ~~de~~ ~~[illegible]~~ visage à travers les barreaux de sa ~~[illegible] dans son bec [illegible]~~ cage « Berith, Berith, Berith, Berith.. »
Et tout le monde disait ~~qui Berith~~ [illegible] appelle Berith le plus petit diable de l'enfer.

~~[illegible]~~

Roustem l'amoureux de ~~[illegible]~~ Xanthe »

O donne ton baiser troublant,
Tu ne sauras toi ni personne
Si je ris ou je fais semblant,
Si je souffre ou si je frissonne.

Mon cœur pourrait-il se venger
De son rêve que rien n'apaise,
Voudrait-il même te juger,
Que l'amour dirait qu'il se taise.

L'offrande

Il faut chercher les clous
~~Pour déclouer le moi~~
Et les trouver, et les palper ~~les arracher les clous~~
~~et de délivrer~~ Il faut les arracher et les jeter bientôt
~~Pour délivrer le moi esclave.~~
~~Afin de délivrer le moi, captif~~ se délivrer...
J'ai fustigé mon corps
J'ai appelé mon âme...
Ma chair a sanglotté,
~~Mon âme s'est tut.~~ Elle ~~a gémi~~ ~~elle a~~ pleuré ma chair,
~~n'a su répondre.~~ ~~elle a~~ hurlé ma chair —
Mon âme s'est tut. Elle a gémi elle a hurlé bien fort,
Partout j'ai découvert ma chair
~~Partout j'ai où je cherchais mon âme.~~ partout j'ai appellé mon âme
L'eau froide ~~finale~~ ~~froide~~ ~~monte~~ ~~finale~~ ~~qui m'engloutit~~ ~~je sens~~ qui m'engloutit
Je sens touche déjà ma ~~Monte~~ jusqu'à ~~ma~~ ~~ton~~ gorge.
Je sens ~~Je le sais~~
~~Je suis monté jusqu'à mes yeux...~~

(Il joue ~~sans~~ ~~au~~ son ~~costume~~ sournoiseau mélancolique et pâle)

Je suis monté jusqu'à mon cœur,
Je suis monté jusqu'à ma ~~bouche~~ lèvres,
Je suis monté jusqu'à mes yeux...

« Tutahoroa »

Sentier des âmes pour la nuit éternelle.

Quatre actes

Paroles et musique

d'Aemilian Reiadis

Se passe dans l'extrémité australe de la presqu'île Tararao de la Polynésie, à l'époque où les Toupapahous allés descendaient encore parmi les vivants.

Hommes:

Le roi Ata, (messager)

Le vieux chef Ari. (profondeur)

Le joueur gracieux de vivo, Ao. (bouleau)

Le prêtre centenaire Romatane, qui envoie les âmes au ciel ou de la terre. —

Le médecin Tarehua - (vision ancienne).

Femmes:

la reine Natuara — vision trompeuse.

Mahoi — l'âme du Dieu.

Faa-fano. — le départ de l'âme à la mort.

Tutaï — nuées rouges. —

ses amies.

Suivantes jeunes et vieilles. —

Choeurs d'himénée

LUMINEUX MATIN

La mer semble très bonne, elle dort verte et lasse
Tandis que brûle au sol le beau soleil content,
Et partout le silence heureux qui les enlace
Paraît les reposer de la lourdeur du temps.
Un vapeur lentement traîne au loiu sa fumée
Et glisse sur le Ciel aussi bien que sur l'eau,
C'est un repos si brusque où l'âme est enfermée,
Un tel instant inerte et doux comme il en faut,
Avec du chaud vertige, un cri de tout l'espace,
Une exaltation, un attendrissement,
C'est un si vif émoi, qu'il semble qu'on embrasse
Tout le tendre Univers, audacieusement !

108

Mais tous les désirs de tes yeux
Sont partis pour leurs destinées,
Le passé frissonne sur eux
Ainsi que des roses fanées.

Et c'est à moi, plus azurés,
Que tout leur charme se dévoile,
Car jamais ils n'ont éclairé
D'amour plus grand, O mon Etoile.

Taaroa. Dieu supérieur des religions polynésiennes.

Déesses : Ruahine-tahua, déesse des arts et de la prière.
Ruahine anua, déesse de la solitude.
Ruahine faaipu, déesse de la franchise.
Ruahine nihoniho taraoa, déesse de la dissension et du meurtre.

Romatane, le prêtre qui admet les âmes au ciel, ou les en exclut.
Tutahoroa, la route que suivent les

âmes pour se rendre dans la nuit éternelle. Tapaparahasaha: la ~~base~~ base du monde. Ihohoa les mânes les revenants.

Tuitupapau, prière à un mort de ne pas revenir. Tahurere, prier un ami mort ~~pour~~ de nuire à un ennemi.

Tii esprit malfaisant.

Tahutahu, Enchanteur, sorcier.

Mahoi, l'essence l'âme d'un Dieu.

Faa-fano, départ de l'âme à la mort.

Ao. monde, univers, terre, ciel, bonheur, paradis, nuage, lumière principe. centre, cœur des choses.

Po, nuit, ancien temps, monde inconnu et ténèbres enfers.

Moana, abîmes de la mer ou du ciel.

Tahuresa, présage de mort.

Natuaae, vision confuse et trompeuse.

Nupa-nupa, obscurité, agitation morale.

Ruma-ruma, ténèbres, tristesse.

Terehua, avoir les sens obscurcis être visionnaire. Tataraios, être ensorcelé.

Tunoò, maléfice. Okiokio, regard sinistre. Puhiatoto, ennemi secret.

Totoro ai po, repas mystérieux dans les ténèbres. Tetea, personne pâle, fantôme. Oramatua, crâne d'un parent. Papaora, odeur de cadavre. Tai hitoa, voix effrayante. Tai aru, voix comme le bruit de la mer. Tururu. bruit de bouche pour effrayer. Ouiauia, vertige, brise qui se lève. Tahura, blanchir à la rosée. Tutai, nuées rouges à l'horizon.

A LA TOMBÉE DU JOUR

Nina, chasser une idée triste, enterrer. Ata, nuage, tige de fleur, messager crépusculaire. Aï, profondeur, vague de la mer.

Tenez, c'est maintenant que l'heure serait douce
Ami, si nous étions dans la même clarté,
Si tu voyais le bel azur aux teintes rousses
Et si te regarder était la Vérité.
Mais ce serait l'instant d'âpre mélancolie,
Si, loin du tourbillon des foules en émoi,
Tu pouvais ressentir l'espoir de ma folie
Et ce que j'ai laissé d'amour derrière moi !

Iaora-na. —

Choeurs

~~Choeur~~ d'himené.

Vivo — flûte en roseau.

Maoris.

L'île Routumah.

~~Tarava~~, la presqu'île.

Taravao.

où se trouve le lac Vaïria.

Le lac de Vaïria. une espèce de mer morte perdue dans les montagnes du centre. Cela inspire une superstitieuse frayeur aux indigènes. Une ~~eau~~ eau froide que rien n'anime, ni un souffle de vent ni la nuit, ni un être vivant, ni seulement un poisson. Autrefois, dit le chef de Tehauroo, des Toupapahous, d'une race particulière, descendaient la nuit des montagnes, et battaient l'eau de leurs grandes ailes d'albatros. —

Upa-upa. ——

———

" Tutahoroa,
sillage ~~qui suivent~~ par les âmes se rendant à la nuit éternelle
| ~~La route que suivent~~ les âmes pour se rendre
dans ~~la nuit éternelle~~. |
~~La Route~~
~~chemin~~ de la nuit éternelle

Natuaea, vision trompeuse.

Sillage suivi par les âmes
~~se rendant~~ Descendant à la nuit éternelle
des âmes pour
~~Chemin~~ La Route ~~de la nuit~~ éternelle -
~~Route des âmes~~

Mon ~~cœur~~ âme fléchit.
~~Mon cœur tremble~~ barblet ~~tremble~~
Je sens ~~Succombent mon cœur et mes genoux~~.
Mes deux genoux ~~je sens~~ succomber.
Regarde nous.
Donne moi le force ~~de~~ à supporter
Ma fin.
La fin de sang et de machair.
Permets nous tous,
Nous tous, pécheurs et pécheresses.
De voir encore ton doux soleil
Après la tombe.
Console nous.
Nos larmes adoucis sur notre dernier sommeil
~~Et ne nous laisse pas~~ sous nous ~~et tire~~
Ayez Et ne vois en nous.
Pitié, ~~pour nous~~:
~~Que ta bonté ruisselle~~ sur nous
~~Anastasie, Basile, Grégor, Nicolaos, Eriko~~:
Que s'accomplisse ta volonté.
~~Et ne nous laisse pas mourir en nous~~.

Ayez pitié ~~pour nous~~ de:
D'Anastasie, Basile, Nicolaos, Aemilian, Eriko:
~~Que s'accomplisse ta volonté~~
~~Que ta bonté ruisselle sur nous~~ Des siècle en siècle, !
~~Que s'accomplisse ta volonté~~ lumière on censores !!
~~Dans tous les siècles~~.
~~Dans les siècles des siècles~~...

~~Les mots s'envolent avec l'encens~~...

DU MÊME AUTEUR

EN MARGE, poèmes, 1 vol.
MA PETITE JEANNETTE, souvenirs et impressions d'enfants, 1 vol.

Pour Paraître

PETITES HEURES PASSÉES, 1 vol. en prose.

THÉATRE :

LE REFLET, 1 acte, en prose, joué à la Bodinière.
L'HEURE DE JOIE, 1 acte, en vers.
L'ENTRAVE, 1 acte, en prose.
PANIQUE, 1 acte, en vers.
L'ERREUR, 3 actes, en prose.
MISÈRE, 1 acte, en prose.

Une porte, des marches.

~~Obscur~~ ~~Obscurité~~ Obscurité

Et l'on pénètre dans l'ossuaire,

~~Où tout~~ ~~...~~ ~~et~~ ~~...~~ tout ~~sont les~~

~~...~~

Où tout ~~regorge~~ est plein de ceux qui ne sont plus.

~~Obscurité~~.

~~Une~~ Seule immortelle veilleuse ~~dore le nimbe~~

Dore le nimbe ~~...~~ de l'icone.

~~Le~~ ~~sévère vierge~~ vierge sévère ~~...~~ ~~evanghelistria~~ au doux regard

~~L'icone miraculeuse~~.

Evanghelistria.

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

. . . .

~~J. VALCLER.~~

~~Blanchi~~

Sanctifié par la douleur et par l'amour

~~Courbé par l'âge~~ Blanchi par la prière

~~Un vieux le con~~ prêtre

Le vieux, le confesseur.

~~La Dalmatique au dos~~ Seul

~~L'Étole sur la poitrine~~

~~Tremblant les pas~~.

Seul y pénètre

~~Vêtu de la Dalmatique et d'une étole~~ d'une d'une

~~Vêtu~~ L'étole ~~aux croix~~ ~~...~~ blanche sur la poitrine immaculée

Miséricorde.

Pardonne ~~nous~~ nos crimes, nos [?] faits

Pardonne nos péchés.

Donne nous le jour et la lumière bénie

Et ~~[illegible]~~ ranime nos cendres.

Miséricorde.

Ne te détourne pas de nous,

Ne nous renie pas dans la mort

Regarde ~~Mon~~ âme ~~coeur~~ ~~qui~~ fléchit

Mon coeur ~~Et~~ ~~Mes genoux qui tremblent~~ qui tremble et mes genoux faiblis.

Donne-moi ~~la~~ l'espoir ~~force~~ pour ~~de~~ supporter

ma fin.

La fin du sang et de ma chair.

Permets nous tous,

Pécheurs et pécheresses,

De voir encore ton doux iole [?] après la tombe.

Console-nous et adoucis nos larmes

~~pour~~ Avant notre sommeil ultime.

Pitié pour nous:

Anastasie, ~~Errikos~~, ~~Basile~~, ~~Niclaos~~, ~~Anastasian~~,

Basile, Niclaos, Grégor, Anastasian

Errikos... ~~Amen~~.

~~Pitié~~, ne ~~nous~~ permets pas de mourir en nous

~~Les morts~~ ~~s'en vont~~ ~~s'envolent~~ avec l'encens... les morts

~~Les morts revivent que ses lèvres~~

~~Les morts s'éveillent~~

~~Les morts~~ S'en vont avec l'encens.

~~Avec l'encens~~...

~~Les morts~~ Ils revivent [?]

Les morts s'en vont

Avec l'encens...

Anastasian Reiadis

~~Que ta volonté soit faite~~. ~~Amen~~.

~~Souviens toi~~

~~L'ossuaire.~~

Repas mystique de l'âme dans le repentir.

La prière est ~~une~~ la nourriture de l'âme qui la fortifie ~~pour~~ et la prépare le voyage suprême.

Malheur à celui qui la renie dès l'âge de la raison le devenant.

De père en fils
Des siècles dorment en paix
Au cimetière antique
Où chantent les oiseaux
Leur chant, ~~naïf~~ naïf et doux,
~~naïf et vieux~~
~~Si doux, Mélancolique et doux~~ et vieux ~~et doux~~.
~~Comme la vie.~~
~~Jailli avec la vie Comme la vie~~ —
Vieux comme la vie.
~~Les longs cyprès mélancoliques~~
~~Bercent la ~~tristesse~~ tristesse~~
impalpable
~~Qui habite~~
Du lieu,
~~Où la fontaine verse des~~ ses ~~larmes~~.
Et le soleil.
~~Les cyprès et le ruisseau murmurent~~
~~Et le soleil revêt les~~
d. Et le soleil ~~revêt~~ brille ~~couronne les tombes~~ éclatant le
~~De toute sa gloire~~
~~Le cimeti~~
~~Les~~
Et le soleil ~~couronne~~ brille pour les vivants
~~Et pour les trépassés~~
~~Au cimetière antique~~
~~Où les cyprès bercent~~

Bercez-la comme on fait d'un être bien-aimé,
Trompez l'affreuse faim d'un trop grand affamé,

Endormez-moi, Musique, et j'aimerai cette heure
Où l'on sent tout un charme indéfini qui pleure.

Musique ! ardent soupir et long souffle charnel
Vertige, où va tomber notre cœur immortel.

113

serpe.

les prêtres entonnaient des Te deum retentissants, les évêques hurlaient des Benedicite enragés, les ch. piaillaient des Gloria suffoqués, les sem. hennissaient des Domine dans tous les tons majeurs et mineurs, bref les all. hurlaient tout cela à la fois et séparément, accompagnés par la musique des oiseaux. En attendant tout ce fumier immonde, cette canaille bourrée et ces esclaves poussés par leurs maîtres, se déchiraient, se tuaient, se transperçaient, s'embrochaient et le bon Dieu qu'ils invoquaient à peine ne daignait même pas son cul immaculé sur la voûte céleste pour les arroser eux et ceux patrons qu'ils défendaient si bien de toute la gloire de sa merde — grand'croix, ministres, aigles noirs, médailles militaires — divine!

(~~Copie~~ —

Copie d'une nouvelle de
M. Alfonso Costa.) —

+ Pendant ce temps-là combien de mères pleuraient, combien d'amis

"Intérieur" Nature

Nat. Je ne connaissais ce corps...
Acte II. Je ne connais que cette âme...

La suite est une protestation.

Correspondances.

Nat. Oh! ce monde!
Je ne puis que gémir un peu...

Le Lyre qui chante ~~et qui enivre~~
Et qui enivre.

À vous,

C'est moi qui vous le dis

Lui qui ~~mieux~~ aime à chanter ~~aime le bien mieux~~

La Lyre ~~en~~ harmonieuse,

~~La ... enivrante Lyre~~
~~La Lyre qui donne l'ivresse divine~~
profonde enchanteresse
La Lyre enchanteresse
~~qui donne l'ivresse~~ –

~~Au Du Divine~~ ~~courte couteau à double tranchant~~
Et c'est arme au double tranchant
– Las! pour celui qui ~~est échange~~ a le jeu –

Au meurtre ~~nul sans~~ sans lien ~~confinant~~.

~~Et sans but~~ confins ~~sans nul confin.~~ ~~sans confins ni liens~~...
et, aux limites...
À vous,

C'est moi qui vous le dis,

~~Lui Ulysse~~ Le bien-aimé

Des Muses et d'Apollon,

Des nymphes, mes amantes, ~~et des satyres~~
et des satyres,
Et du grand Pan,

À vous

Le blond oiseau
~~Sent la blonde fleur~~
Au son mignard,
Aux tendres chansons,
Ce vous, ce doux oubli
Et la cigale divine,
Et le platane
L'ombre ~~aux chevelures~~
Titans aux chevelures
sombres
Et la charrue ~~au soc poli~~ ~~au soc luisant~~
~~Au soc poli~~,
— Las pour celui qui le réunie un jour...
Ô! Héroïques,
~~Sans fête~~ Ô! Les sans patrie,
~~Les enchaînés~~.
Ô! vous
Sans chaînes!..

Ebréä nà nouipela — Tenina Tionnela

~~Jusqu'à toujours~~

ò nódsnos —

O! Mon bey!
O! Mon amour!
Je suis la plus heureuse ~~des femmes~~
Et la plus pénitente, ~~[illegible]~~ des femmes,
Car tu m'as préféré
à ~~toutes~~ les autres
Et tu m'as haussée
~~Jusqu'à tes lèvres~~
~~Et~~ jusqu'à ton cœur
Et jusqu'à tes lèvres,
jusqu'à ~~ton yeux~~ ton âme
Et jusqu'à tes yeux,
Et tu m'as ressuscitée
De parmi les ombres vaines
Vers tes désirs.

Or,
Je n'ai point ici
~~Que des regards~~ aux vers instants changeants
~~dans~~ les regards Dans l'immuable
~~Et des~~ qui se statufie ~~[illegible]~~ ainsi que
Et des poses
~~qui se~~ fondent

Des ~~lances~~ agencements et des danses
~~Qui se statufient,~~
~~Et des poses~~
Qui se ~~fondent~~ fondent éternellement.

~~O! mon bey!~~
O! mon amour!

Mon bey
et mon amour!
Je suis la plus
heureuse des
femmes et la
plus ~~pénitente~~

Kai ágnoe [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Je mon amour
Dans l'immuable
Changeants
Des instants
Et fondent
Et se ~~pencha~~ ~~[illegible]~~
Qui se statufient
Des danses

[illegible]

[illegible]

116.

[illegible]

Retour

Oh! Je la revois
La ville où je suis née
Où j'ai ~~grandie~~ grandi,
Oh! Je la revois comme je l'aime ~~enfant~~ fois enfant.
Rien n'~~est~~ changé...
Voilà la place ~~et ses jardins en fleurs~~ ~~Voilà ses douces collines~~ -
Où je jouais ~~petite autrefois~~
~~Voilà la source qui me berçait petite~~ Voilà le vieux platane
~~Sous l'ombre des platanes arbres et des fleurs~~ platanes ~~bleu~~
~~Près de ma cité~~...
~~Je vois~~ Voilà là bas ~~et~~
Ma vieille maison ~~isolée~~
Qu'entoure le verger ~~aux fruits très doux~~...

~~Elle est fermée~~
~~La porte est close~~
~~Voilà ses douces collines~~
~~Et ses fenêtres closes~~...
~~Voilà ses jardins en fleurs~~...
Voilà ~~Voilà~~ l'antique mosquée est là
~~avec ses~~ ~~ses coupoles~~
Ses minarets ~~de neige~~ et ses coupoles
~~et là au haut~~
Ses douces collines ~~...~~
Et puis, ~~là bas~~ voilà ~~et ses fontaines~~
~~son cimetière~~...
~~Ses douces~~, ses ~~chants~~ fontaines

Et amis, là-haut
parmi les fleurs et les oiseaux
~~Le cimetière~~ ~~Le cimetière~~
Calme, accueillant,
Le cimetière

j'ai péché

Oh ! je la revois,
La ville où je suis née,
Où j'ai grandi !
Oh ! je la revois ~~comme je l'aime~~
Comme je l'ai vue enfant.
Rien n'est changé...

Voilà | Voilà la ~~ma~~ ~~vieille maison~~ [illegible]
4 | ~~Au coin~~ Ma vieille maison
| Qu'entoure le verger charmant

La ~~Voilà~~ la place ~~où j'ai~~ où je jouais ~~une~~ fois
sous l'ombre du platane
8 | Où ~~je [illegible] j'ai joué~~ près des fontaines...
| ~~sous~~ ~~le [illegible] platane~~ ~~[illegible]~~
| Oh ! ~~Holà~~ l'antique platane
| ~~Est là toujours~~ !
| ~~[illegible] chante~~
| ~~Je les revois encore~~
| ~~Les voit~~ ~~[illegible]~~ toujours
| Mes douces collines parfumées
Entre Pleines de brises et de chansons

| Voilà l'ancienne mosquée
| Ses minarets ~~blancs et ses~~ légers ses coupoles
1 | ~~avec fontaines la grande~~ ~~blanche fontaine~~...
| ~~et ses fontaines~~

Et puis, Alain Cojin
parmi les fleurs et les oiseaux
[illegible]
Le cœur heureux aussi...

Louis Brauds

Voilà la place où
Où j'ai pensé une fois
Sous l'ombre de platane
Près des fontaines et des [illegible]...

Le luth.

~~Vieux luth~~
Mon luth est l'abeille légère ~~qui apporte le miel~~
~~qui m'a apporté le doigt~~
~~Qui m'apporte le miel~~...
~~Mon luth est la fleur~~ ~~de lapsis~~
~~Qui parfume mon âme~~

Cordes ~~[illegible]~~ d'aciers que je caresse
De mes doigts
Vous ~~chantez l'amour~~
avez toujours ~~pour moi~~
~~Oui paroles pour chaque~~
~~Douces~~ sont tes cordes charmeuses
~~Et~~ ta voix ~~aussi~~
~~Tu~~ récrée ~~les paroles~~ ~~tu parles un langage~~
~~Que mon cœur~~ ~~entier comprend~~.
~~Tu palpites comme~~ ~~entre mes doigts~~
~~Comme mon cœur~~ ~~comme mon cœur~~
~~Entre mes doigts~~ aussi aux doigts
~~Entre mes doigts~~ comme ~~mon cœur~~.

~~Vieux~~ luth
~~Je sens que~~ c'est toi alors
Le dernier ?...
~~Qui me~~ ~~caresses l'âme~~
~~Pour ton~~ Plus doux que les autres
Plus pourquoi, ~~à l'instant~~
~~J'ai te vois maintenant~~
~~Je t'ai eu ton~~
Tu fus toujours près de moi
Et je ~~t'apprécie~~ vois maintenant seulement.
comme à la première fois ~~seulement~~

Je t'ai méconnu
~~Je reconnu~~
je t'ai toujours cru
Que tu étais ~~le~~ ~~pour~~
un ~~passant~~ plaisant passant...

Fidèle et profond et consolant
~~Oh mais maintenant~~ ~~à présent~~ tout à l'heure
~~Les paroles que j'ai dit~~
Puisque nous sommes deux âmes
Ce que deux âmes
Auront à se dire...

Ah! console moi
Je suis lasse de tout
et j'ai peur...
Fige en mon ~~âme~~
Un dernier chant ~~qu~~ ~~du bien~~
Puisque je t'ai conclus ~~au bien~~ à jamais
~~Où on ne chante plus~~
Au pays sombre
Du silence...

La musique militaire de neuf heures du matin battait son tapis musical... en compagnie de toutes ces concierges du quartier qui remplissant tout de son infecte fourmière musicale

O! image d'une ~~vie~~ je tiens
Danse devant mon âme
Car je ne sais qu'une âme qui souffre
En ce moment.

Mon chant ~~te~~ remue
Comme la brise une fleur
C'est moi le chanteur
Aux yeux morts
Je ne te vois plus
Mais je t'ai vu
Je ne te possède plus
Mais je t'ai
O! image ——

La chanson du linceul.

Notre maison est notre bagne,
Les Dreissinger sont les géôliers.
Mais nous tissons sur nos métiers
Ton linceul, ô vieille Allemagne.

Avec nos fils et nos sanglots,
C'est ton linceul que nous tissons.

La bataille syndicaliste.

Lundi 17 Août 1914.

'O πονηρὲ... [illegible] ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ [illegible]

122

Le passant douloureux...

~~[illegible]~~

Minuit.
Sur les flots noirs du lac
Pleurent violes d'amour et flutes extatiques,
Chantent voix douces exotiques.
L'esprit des eaux paraît.

– Je suis la reine des eaux,
Pleine de profond mystère,
Belle comme aucune,
Blanche comme aucune,
Je suis l'esprit mélancolique des ~~eaux~~ flots.
J'ai la tristesse du sable,
J'ai la douleur des roseaux
Car je suis fille du nénuphar
Et de la lune plus pâle encore...
Personne ne m'a aimé...

– Âme, qui joues avec les flots
Comme le printemps avec les fleurs
Âme, qui me fuis et qui me ~~[illegible]~~ hantes toujours
Indifférente,
Je n'ai de toi que ~~[illegible]~~ la douleur ~~de mon amour~~ méconte de mon amour
Et de ma mort ~~[illegible]~~ stérile le choix.
J'aime ma douleur ! Je garde ma vie !...
Ainsi sanglote ~~[illegible]~~ le passant inconsolable,
Qui a compris, et qui a vu...

~~[illegible]~~ [illegible]
~~la reine des eaux etc.~~

[illegible]

La vaine Attente. | ~~[illegible]~~

La voix du muezzin s'éteint
Comme ~~une~~ la flamme sous les cendres.
La nuit est là qui jette
~~[illegible] jette La chevelure noire entoure~~ Les noirs cheveux ~~tombent~~
~~Autour~~ Autour du cou des minarets,
~~Au son des minarets~~ ~~le son~~
Blanc comme celui des cygnes.

La route est vide... Mes larmes coulent...
~~Larmes [illegible] et sur~~ mes lèvres ~~et ma poitrine~~
~~[illegible] Poussière... Poussière...~~
~~... et jusqu'à la route vide...~~
~~[illegible]~~ Poussière... Poussière...

[illegible]

~~[illegible]~~

La première fois après son mariage qu'il entendit quelqu'un auprès de lui appeller sa femme Madame Robert Mantoa il crut devenir fou... ~~au~~ en changeant de sexe...

La jeune fille ~~et~~ te en, Ἡ κόρη ~~[illegible]~~ ὅλα τὴν ἀφ[illegible].
~~La jeune fille~~ ~~en~~ me [illegible].

~~Ma~~ ~~Madame~~ des ~~grands chagrins~~
~~Notre dame, notre dame de tristesse,~~
~~Madame, Madame~~

Κυρά μου, πικραμένη μου, ma chère dame des chagrins.
Πές με ~~τί θέλεις~~ [illegible] νὰ χαρῶ — Dis-moi
Ἂν ζῇ — κι ἂν ζῇ μακρυὰ ἀπ' μου. — S'il vit, — ~~s'il vit~~ [illegible] s'il vit

~~Πές μου τὸ [illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] μὲ [illegible] ἀπόψε
Καὶ [illegible] ἂς [illegible].
~~Κι [illegible]~~ [illegible] σου ~~[illegible]~~.
~~[illegible]~~
Χ~~ρόνια~~, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~Κεράκι~~ ἡ ζωή μου ~~καὶ~~ [illegible]

Κεράκι, χρόνια καὶ καιρούς
Πάν' ἡ ζωή μου μακρυά σου...

Κυρά μου πικραμένη μου,
Πές μου νὰ ζήσω ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~,
Ἂν ~~[illegible]~~ χάθηκε ὅλα ζεῖς ...
Θὰ κόψω τὰ μαλλιά μου
Θὰ ντυθῶ ~~[illegible]~~ θὰ χαθῶ...
~~Καὶ μέσα θὰ [illegible] θὰ [illegible]~~...
~~[illegible]~~ με, μαλέρα
Κυρά μου, χρόνια καὶ καιρούς
Κυλάει ἡ ζωή μου μακρυά σου.

– 2 –

Le roi le dauphin et l'oiseau –

Au fond de la scène
Un mur construit en pierre verte.
Au milieu un throne. à droite un cérisier
~~Dont on ne voit que les branches~~
~~fleurs qui couvre toute~~ le ~~throne et tombe en~~ dont le tronc est derrière le mur, ~~le sol~~.
Le vent fait tomber les petales de ses
fleurs doucement et c'est comme une neige
très légère qui tombe. —

Au milieu un throne ~~en~~ en pierre verte. Le tout très ~~très~~
simple. Parterre de ~~dalles vertes, cerisier~~ immense, dont le trone se trouve derrière le mur
un cérisier en fleurs ~~se~~ couvre le throne
et se répand autour de lui comme
un blanc nuage léger. ~~Le vent~~ souffle
~~St~~ une brise fait tomber les petales des fleurs comme
~~et~~ une neige très douce.

Pavé de carreaux verts et de carreaux noirs.
~~Entrée à droite~~ on entre de droite et de gauche.

O. Ki fari, tì èupórro
naì zo' nouz dui.

Parterre : Carreaux noirs, carreaux verts. —

L'esprit du visionnaire

—

Minuit.
Sur les flots noirs du lac,
Pleurent violes d'amour et flûtes tatiques,
Chantent vers doux exotiques.
L'esprit des eaux paraît.

"Je suis la reine des eaux
Pleine de profond mystère,
Belle comme aucune
Blanche comme aucune,
Je suis l'esprit mélancolique des flots.
J'ai la tristesse du sable,
J'ai la douleur des roseaux,
Car je suis fille de Néméthar
Et de la lune plus pâle encore...
Personne ne m'aura..."

— Ame, qui joues avec les flots
Comme le printemps avec les fleurs,
Ame, qui me fuis et qui me hantes tour à tour,
Je t'appelle,

Je n'ai de toi que la douleur présente
de mon amour,
ou de ma mort stérile le chagrin.
J'aime ma douleur! Je garde mon...
Ainsi sanglote le passant en
Qui a compris et qui a vu....

~~Sonate~~

Gaïtane

4 / Je suis la reine des eaux
Pleine de sombre mystère,
Belle comme un rêve
Blanche comme la neige
Je suis l'esprit mélancolique des flots.

—

Emile Riatt

Edité chez Senart, chanté
de Une Gitane par Mlle Mahudry, des
Chalet Vieg Concerts Lamoureux, et
Mme Calo-Séailles des Concerts
Colonne et des Conférences

L'esprit du lac

C'est ma faute
s'il est malade

Minuit.

Sur les flots noirs du lac

Pleurent vos lys d'amour et flutes extatiques,
~~Chantent vos voix douces extatiques !...~~
~~L'esprit des eaux paraît~~...
L'esprit des eaux paraît !...

Je suis, la reine des eaux
~~Un Phénomène~~
~~La Phénomène étrange~~
Pleine de mystère profond,
Belle comme aucune,
Blanche comme aucune,
Je suis l'esprit nié l'anomalisme des flots...

J'ai la tristesse du sable,
J'ai la douleur des roseaux
Car je suis fille du néant
Et de la lune plus pâle encore...

Celui qui veut me voir
Doit boire
L'eau de mon lac.
Malheur à lui qui me verra !...
Celui qui veut m'aimer
Doit me donner
Son cœur.
Malheur à lui qui m'aimera !... //

Le fils du roi passa,
Écoute, se penche et boit.

4 Malheur à toi ~~[illegible]~~ seulement
Aux longs cheveux !
Pour moi ta voix c'est vent qui passe
Et ~~comme~~ ta beauté là un fruit, ~~tes grâces~~ ...
Malheur à toi !
Tes eaux ne donnent ~~point~~ pas l'oublié !

J'aime ...
En moi je porte toutes mes amours passées
Et leur douleur !
Rêveuse aux longs cheveux,
Le prix de ta ~~beauté~~ ~~amour~~ beauté, est ma tristesse ..
Appelle, tords-toi, gémis, soupire,
Je garde ma vie ... »

6 Je suis la reine des eaux
~~Inutilement à gésir~~ élégie ~~d'aujourd'hui~~ d'une profonde douleur
Belle comme aucune,
Blanche comme aucune.
Je suis l'esprit mélancolique des eaux ... 14
Personne ne m'aima ! »

L'orpheline.

A la tâche
~~Il fait nuit~~,
~~La pluie tombe~~
D'un matin au soir
Sombre vie !
Larmes qui coulent
~~...~~ !..
Et qui brûlent !...

~~Mes chèvres broutent~~
Sur les grands rochers.
Sombre vie !..
Comme un glas qui sonne pour les trépassés
J'entends une cloche...
~~Mes... une cloche lente...~~

Ah ! tais toi, ma douleur !
Dans mon âme ~~est~~ vibre là-bas,
Ah ! tais toi ma douleur, ma vie !..
Elle me dit :
« Malheureuse !
A la tâche
Du matin au soir !
Sans amour ~~et sans baiser~~ sans joie !
~~et sans joie~~ sans baiser !..
Malheureuse ! Qui t'a donc aimée ?
~~Qui est donc ton fiancé~~ Qui est donc ton fiancé ?

Ah ! Monsieur... Prêtres et chantres, la fosse, l'enterrement !

Les médecins l'enterrent

Sombre nie
Larmes qui coulent
Et qui brûlent...
Ta beauté se fane
Au milieu des champs!
Adèle tu es seule... !!

La chanson des vieux lacs...

Dans de coffrets merveilleux
Sont cachés tes pierreries
Dans de vases ciselés
Tes parfums sont enfermés...

Garde tous tes bijoux,
Et de tes ~~bijoux~~ parfums chéris!..

Tes deux yeux je veux
Pour haleine je boirai...

Hélas! mais ton regard est froid
Et ton baiser est froid!..

Toi as un doux regard. ~~n'est pas à moi~~

Ni ton ~~refus~~ baiser ne sont à moi !.. 128

~~[illegible]~~

Hélas ! ton doux regard est loin ~~fait~~ de moi

Et ton baiser ~~n'est pas~~ ~~[illegible]~~
~~est trop~~

merveilleux
Dans ~~des~~ ton coffret ~~merveilleux~~

Tu ~~enfermes~~ sont cachés ~~tes bijoux~~
Tu ~~renfermes~~ tes bijoux ~~sont cachés~~
tes pierreries

Dans ~~des~~ de vases ciselés

~~Tes~~ Tes parfums sont enfermés

tous
~~Donc~~ tes ~~pierreries~~ bijoux
Garde ~~tes~~ ~~bijoux~~ ~~aimés~~ ~~[illegible]~~

Garde tes parfums chéris,

~~ne s'effacent~~
~~Ton regard~~ Tes deux yeux, ~~[illegible] encore~~
~~je peux [illegible]~~
~~Tes faton haleine~~ je respire..

~~Peut-être~~ Ton haleine
~~mais~~ Tes deux
Tes ~~deux~~ yeux je vois

Ton haleine je ~~respire~~ bois..

~~Mais ton doux~~ regard n'est pas à moi
~~[illegible] ni ton regard [illegible]~~ Hélas ! ni
Hélas ! ~~le~~ ton doux ~~[illegible]~~ Hélas !
~~Mais~~ ton regard ~~fait~~ est lointain ~~[illegible]~~ ton regard est
pas à moi,
~~Mais~~ ~~ton~~ baiser ~~n'est pas~~ ni ni ton baiser
~~tes lèvres ~~ ~~ermées~~ ~~ta bouche~~ non plus !..
Tes lèvres

~~La chanson de la~~ Chanson de la jeune fille ~~[illegible]~~

Mon luth ~~un~~ son doux et plaintif accompagne ma voix

~~Ma voix~~ ~~Avec~~ un son

Consolation. 129

Nous sommes seuls tous
Sous les arbres qui chantent
Nous sommes seuls
Sous les arbres fleuris ...

Dis, pourquoi si triste,
Dis, pourquoi si pâle, sombre,
Dis pourquoi tes yeux sont clos !..

Je connais des airs très tendres
Je connais des airs très ~~tend~~ gais
Je te chanterai ...

L'ombre te donne la tristesse
L'ombre de la nuit...

Je boirai tes larmes
Sur tes douces lèvres.
Dis, pourquoi tes yeux sont clos!...

Je connais des airs très tendres,
Je connais des airs très gais.
Je te chanterai...

Paul Verlaine

Sceaux. 10 Août 1873.

Mon corps est

~~Le Lac.~~

Berceuse

Dors - dors —

Taisez-vous

~~Ne pleurez pas mes anges!~~

Vous pleurez avec moi.

~~Pleurez~~ Pas si fort, pas si fort!

Les plaintes d'Aïcha.

Στο [illegible]
~~Μέσα στον κήπο~~
Που μόνη κλαίω
Τα φύλλα πέφτουν
Τα ρόδα μαραίνουν
[illegible]:
Είν' αργά

Dans le jardin ~~où~~
Où seule je pleure
Les feuilles tombent
Les fleurs se fanent...

le sens :

Il est trop tard ~~de demander~~ ~~consolation~~ ~~consolation~~
De demander consolation,
~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~,
Et j'ai eu tort de vivre
~~[illegible]~~ Ainsi ~~Sans~~ ~~[illegible] sur ma [illegible]~~
Les yeux ~~fixés~~ rivés ~~vers~~ ~~la clarté~~
~~Et j'ai fauté~~ ~~[illegible]~~ ~~fantaisie~~ d'un mai
Et j'ai fauté
~~D'avoir tant~~ cru à la beauté.

Ainsi je reste toute seule,
Triste, ~~[illegible]~~ froid
~~Avec mes froids~~ diamants et mes joyaux
Avec mes froids
Mes pleurs, ~~[illegible]~~
Autour du cou et de mes mains
~~Pensant aux [illegible] voluptueux~~
~~[illegible]~~
~~Ceux lèvres qui ont baisé les miennes~~...

~~Tout est fini~~ Et le regret ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Des bras voluptueux
~~Et je [illegible]~~ ~~les bras voluptueux~~
~~[illegible]~~ [illegible] plus...
~~Qui m'ont serrée~~ jamais
~~Les~~ lèvres ~~qui ont baisé les miennes~~...
~~Tout est fini~~ ô solitude !

Il est trop ~~tôt~~

~~De demander au~~ souvenir

L'adoucissement.

Il est trop tard

~~De demander au rêve~~

~~La clarté~~ L'illusion.

~~L'âpre~~ La solitude,

~~Convient à l'âme qui a senti~~ cette

son âme

~~L'automne tragique~~ ......

~~[illegible]~~

~~Aie le courage de~~ fuir

~~Aie le courage de~~ [illegible] toi,

~~Laisse être~~

~~Et de te taire~~ taire toi.

Laulé Riad.

Les plaintes d'Aïcha.

Dans ce jardin
Où seule je pleure,
Les feuilles tombent
Les ~~fleurs~~ roses se fanent.

Je veux
Il est trop tard
De demander consolation,
A ce qui fuit —
Et j'ai eu tort de vivre

~~Les pauvres~~ Les yeux rivés,
Vers la ~~clarté~~ ~~profondeurs~~ clarté
~~Du ciel d'été~~, une dure trompeuse,
Et j'ai fauté amèrement
J'aurai tant eu à regretter.

Ainsi, je reste toute seule,
Triste,
Mes fous diamants
Et mes joyaux moqueurs
Autour de mon cou et de mes mains
Et le reflet
Des bras voluptueux
Qui ne sont plus...

O! solitude! —

Saïla Bendis

Pour un ardeur suprême
Ronstem, Ronstem,
Mon corps, ~~est brûlé~~ ~~de toute sa flamme~~
Mon âme est parée de toute sa douceur...
~~Ronstem, Ronstem, Ronstem.~~

Ronstem.
Ronstem, aux langes baisers,
Aux ~~yeux~~ yeux verts
Au corps couleur d'ébène.

~~Vous Toute~~

Tu traces mes mots de souffrance
C'est toi qui soutiens mon front
Et c'est toi dans le silence
Restes à jours sans baiser très longs

ν ἐκ χρέους ἀν
προσωπικοῦ

.50

32.472.30

Δραχ. 269.444.30

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

Δημήτρ. Κοσματόπουλος

Κῦρος Φιλ. Κύρου

Δημήτρ. Ε. Παλιούγκας

» Ὀ
» Βρ
» Γι
» Γ
» Γ
» Σ
» τ
» ὁ

Τύποις Ι. ΓΡΑΤΣΑΝΗ — Ν

~~Rameuse, sans force, sans vigueur~~
~~Incapable de donner de fruit~~
~~Pourtant lourd pour la terre.~~
~~Je suis sorti De celle que j'en sorti~~
Portant ~~de celle~~ le fruit et la mort.
Je suis sorti, je rentrerai, et,
Ce serait comme si jamais, ~~jamais~~
Je n'ai rien vu, ni entendu et ~~ni goûté~~...
comme si jamais n'ai rien goûté.
Et je serais si près ... Et je serais si loin de ~~[illegible]~~
Du goût et du toucher et de la vue.

(Sonner)

Hôa - La femme
~~Oho~~ Ohô. l'homme
Hô. La déesse ~~oiseaux~~ belle
Mühp - la mère d'Oho.

~~RAO RÂHN~~ le médecin.
~~Hel~~
KRO-~~HO~~ l'ermite. le très vieux
~~Ebl~~ MÑÔ le vieil suivant d'Oho.
~~AÔR~~
HÖ-RÉ le joueur de flute -

Sui : antes - ~~[illegible]~~

La peine et la douleur ont
~~La douleur~~ ~~est mangé~~ dévoré mon âme...
Les vers ~~mangeront~~ dévoreront ma chair.
Terre,
Voici la chair ~~que tu m'avais donnée~~
Voici mon sang —
~~Mange et bois et sois contente et satisfaite~~
~~Mords dans ma chair~~ bois, contente
~~Suce mon sang~~ Mange et bois. ~~et satisfais-toi.~~
~~Sois satisfaite et sois contente~~
Sois satisfaite,
Car tu n'auras ni plus ni moins
De ce que tu ~~m'as~~ m'avais prêté, ~~donné~~ ~~refusé~~.
En chair ~~et muscle~~ en os et veine et sang
Hormis moi même l'insaisissable, ~~[illegible]~~
Insaisissable aussi pour moi, hélas ! ~~aussi~~.
Oh ! amertume de la ~~vieillesse~~ ~~faiblesse~~ faiblesse
Loin du printemps,
~~Loin de moi les fleurs~~
Loin de la force ~~sur~~ blessante
J'ai conservé mes yeux
Pour ~~voir~~ contempler ou pour verser des pleurs.
~~En vain je tâche~~
Sortir de ~~moi~~ soi ? ~~Oubli~~ ~~[illegible]~~ ? ~~[illegible]~~ mensonge. ~~Extase~~.
~~Oubli, je cherche~~ loin vouloir.
On est donc cloué sur ~~ton~~ ~~immonde~~ ~~fumier~~ la chair périssable,
Hélas ! ~~Lentement sous~~ ~~la chair~~ sur tous ses os.
En vaine ~~et~~ périssable tentative
Douleur...

Bien entendu chaque femme intelligente
~~peut~~ pourrait devenir indépendante, faire
même la concurrence à l'homme aux emplois
que ce dernier ~~avait jusqu'à ici le monopole~~ accaparait jusqu'à présent.
Bien mieux, je suis certain qu'elle pourrait
atteindre une espèce de ~~perfection~~ dans son métier mais je me garde-
rais bien d'épouser une ~~telle~~ femme, je crains ~~par peur~~
~~la seule raison que~~ je ne voudrais pas
passer ma vie en discussions philosophiques,
outre l'agrément ~~notoire~~ insigne ~~le désagrément~~ de se sentir le mari
d'un... professeur de théologie de chimie
ou de droit... Et, puis, tenez, ~~quand on fait~~
une famille il doit avoir un père et
une mère... c'est à dire, deux rôles ~~Chacun son rôle~~. C'est parfait. Si la femme
veut ~~devenir~~ elle reste indépendante? ~~elle~~ elle n'a qu'à
rester seule, ~~alors~~ à moins qu'elle trouve un
homme qui ~~veut~~ consent à prendre ~~intervertir~~ ce rôle ~~et~~
de la ~~maman~~ mère et ~~... mais pas homme~~
~~prendre celui de la mère~~ ~~Libre à lui de s'en... comme il l'entend~~ grand'... belle mère.
~~qui a quelque chose la ...~~ Quant à moi j'aime les femmes
aimantes, douces, pleines de sentiment, espèce
de mamans tendres qui nous complètent par
l'amour, qui nous secondent, qui se
fondent en nous ~~Cela et qui~~ en devenant
avec l'homme un tout inséparable, comme les ~~faibles~~
~~et jolis~~ ruisseaux ~~se~~ ~~s'épanchent~~ qui se disparaissent dans ~~le~~
le fleuve. ~~Cela fer~~ Ces idées là feront enrager
quelques unes de nos gentilles féministes. Mais
Dieu! puisqu'elles ne tiennent pas tant à l'homme

Pourquoi ~~se lient~~ donc s'approchent-elles de nous. ~~[illegible]~~

Pourquoi se marient-elles ? Afin de perpétuer le sexe ?.. ~~C'est un bien petit inconvénient~~ ~~Mais ce n'est rien ça !!~~ Oh ! si ce n'est que pour cela !

Avec le progrès de la science, on trouvera ~~bien~~ toujours le moyen de faire des enfant sans avoir recours aux femmes, quoique je pense bien que l'ancienne méthode ~~est~~ sera la de beaucoup la meilleure... Mais cela n'a pas d'importance...

L'offrande

~~J'ai déchiré ~~[illegible]~~ mon corps aux ~~[illegible]~~ chemin du temps...~~

~~J'ai déchiré mon cœur aux ~~[illegible]~~ de la vie...~~

Le temps a déchiré mon corps

La vie a déchiré mon cœur !

~~Et je vous ~~[illegible]~~ d'atteler ~~[illegible]~~ l'existence ~~[illegible]~~ existence vieux que~~ terminé

~~Dans la solitude~~ Seul je ~~suis~~ Seul avec ces rochers

Et Les nuages qui passent en changeant doucement

Des formes

Et des couleurs.

La pluie a lavé mes péchés et mon corps et mes yeux

Le temps a lavé ~~et entraîné~~ ~~Comme le temps a ~~[illegible]~~~~ ma beauté ~~et entraîné~~ effacé

~~Comme la vieillesse ma force et ma fougue~~ ~~une les pétales~~

(mes pleurs ont lavé mes yeux)

Comme la pluie qui entraîne les pétales

~~Des~~ amandiers en fleurs.

Je ne reste plus qu'une tige ~~[illegible]~~

Marie, vous passez en taille et en visage,
En grâce, en ris, en yeux, en teint et en teton
Votre plus jeune sœur, d'autant que le bouton
D'un rosier franc surpasse une rose sauvage.
Je ne sçaurois nier qu'un rosier de bocage
Ne soit plaisant à l'œil et qu'il ne sente bon;
Aussi je ne dy pas que votre sœur Cassandre
Ne soit belle. Mais quoy! vous l'estes davantage.
Je sçais bien qu'après vous elle a le premier prix,
Et que facilement on deviendroit épris
De son jeune en-bon-point si vous n'étiez absente.
Mais quand vous paroissez, lors sa beauté s'enfuit,
Du monde elle devient, par la vostre présente
Comme les astres font quand la lune reluit.

Ronsard.

Adieu belle, humble, honneste et gentille maitresse
Adieu ces doux lieux où vous m'avez tenu,
Maintenant en travail, maintenant en liesse
Il est temps de partir, le jour en est venu.

Voicy le bois que ma saincte Angelette
Sur le printemps anima de son chant;
Voicy les fleurs où son pied va marchant
Lorsque, pensive, elle s'ébat toute seulette;
Io, voicy la prée verdelette
Qui prend vigueur de sa main la touchant,
Quand pas à pas, pillarde va cherchant
Le bel émail de l'herbe nouvellette.
Icy chanter, là pleurer je la vy,
Icy sourire, et là je fu ravy
Des ses beaux yeux par lesquels je des-vie;
Icy s'asseoir, là je la vy danser:
Sus le mestier d'un si vagal penser
Amour ourdit les trames de ma vie.

Ronsard

J'ai compté jusqu'à 100, 103 et même
jusqu'à 111 c ~~était plus que ce que
j'avais espéré~~, c'était le plus grand
résultat, et ma foi si je respirer
à cet instant là, j'étais content
bien content et j'avais le droit de l'être
Dans la rue qq passants s'arrêtèrent, en
me voyant, courrir de si bon cœur
je courrais en toute jambe pr rapporter
la nouvelle,
Au nouveau Club c'est là que je
trouvais mon directeur, il fût content
en apprenant la chose et me remer
cia de mon service, d'un tout
petit service en ~~échange~~ comparaison de ceux
qu'il en a rendu à mes ~~autres~~ qui à
mes camarades de classe.

2720
92,5
13600
19040
27780
25820

5% à 107,15
3% à 70,20

107,15 5 70,20 3 $x = \frac{5 \times 100}{107,15}$

100 x 100 x

$x = \frac{3 \times 100}{70,20}$ 2,720 4,50% 97,50

4,50 97,50 $x = \frac{97,50 \times 2720}{4,50}$
2720 x
130 50

[illegible]

138

OMMES DU JOUR _____

Semaine

'CTOIRE

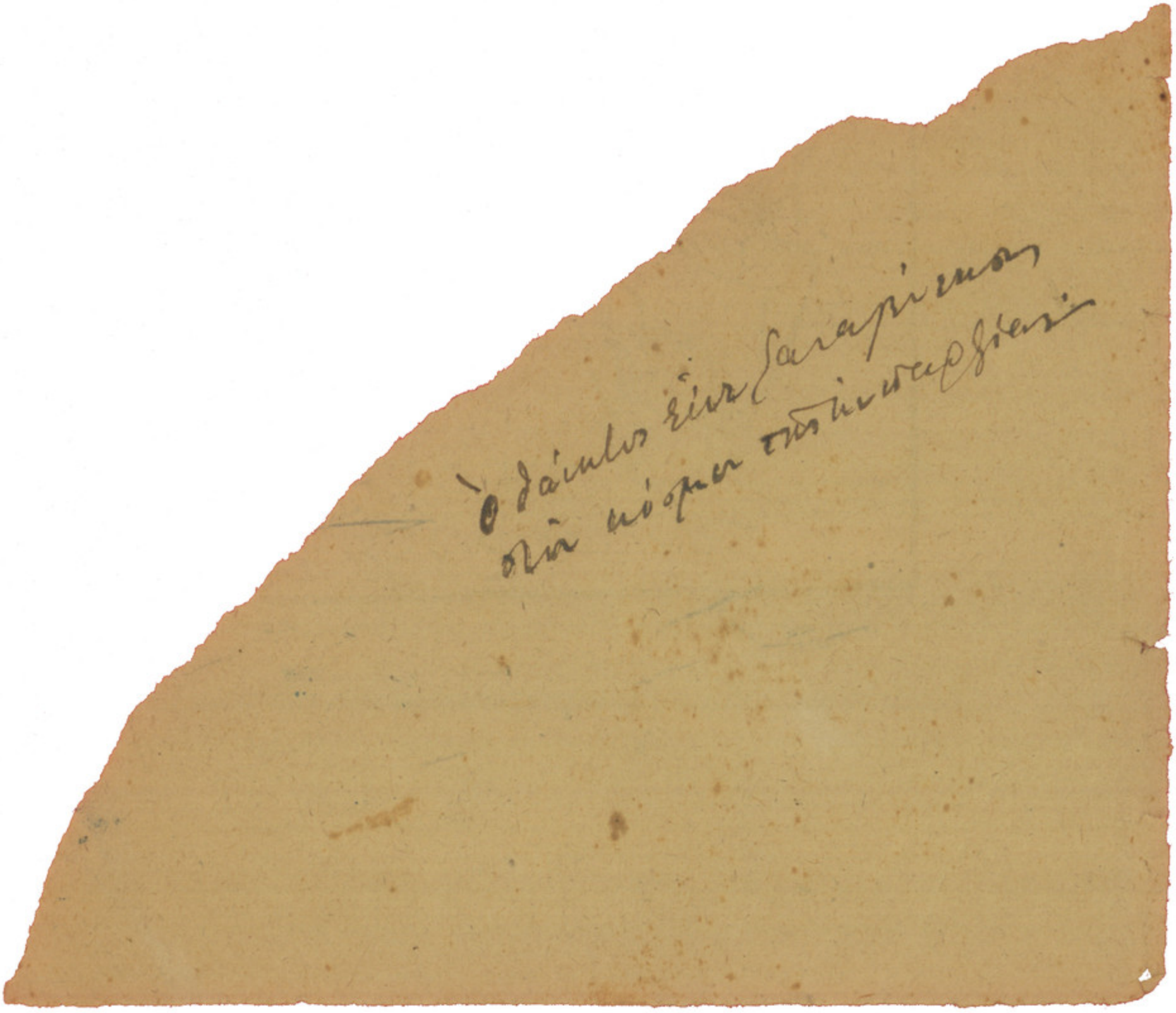

[illegible] με ίδρωμα τ' ακαθαριστάστρα με
[illegible] με τ' άσπρο χιόνα [illegible].

~~Και~~ Τα ~~χώμα~~ (Γαία) της μακριά
~~[illegible]~~ ξεπλένεις με τα ολόχρυσα μαλλιά σου
~~Και γέρνεις με~~
μυροχύνεις ~~στη [illegible]~~ ...
Και γέρνεις στα [illegible] ...
(με το φιλάκι,)
Ντύνεις με αγάλλιαση τ' ουρανού [illegible].
Αγαλλιάζονται ολά [illegible].

[illegible] αυτό
Χαρίζεις [illegible] θάμα,
~~[illegible]~~
Κι αναγαλλιάζουν και αίμα
Τ' αγριολούλουδα [illegible].
Κι [illegible], [illegible] μου [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
~~[illegible]~~ ... [illegible] ...
~~[illegible]~~ [illegible]

Αλεξ. Πάλλης.

Τριά χελιδονάκια

Καί τρεῖς πεταρούδες!

— Τσαράχιλο δέχεται πάλι, τὴ σοδειά;

— ~~Κ' εμάς, κι' εμάς,~~ γιατί δὲ μᾶς μιλᾶς,

Γιατρέ τὰ χελιδονάκια;

Κύλλας ~~[illegible] βάλαμε~~ τὶς κόκκινες μας ~~ποδίτσες~~ —

Κόλλα ~~στη μαύρη~~ μας καρδιά ... στὰ γεράματα δροσιά;

Τὴ μαύρη ~~[illegible]~~ καρδιά ~~σὰ τρεῖς~~ πεταρούδες!

~~ἀπ' ὅλες~~

πῆραν τρεῖς

ὅλες οἱ

VIII

Κεραϊδομμάτα μου Ἅη Νέστορα κι Ἅη μου Δημήτρη,
Ἅη μου Δημήτρη Μυροβλύτη,
Σ' ἁρμάθια ἡ καρδιά μου σὲ τρυγάει καὶ σ' ἀνέμους...
Χαίρω δὲ γέρνει ἡ ἀγάπη μου!
Ζαίρω δὲ γέρνει ἡ ἀγάπη μου!

Κεραϊδομμάτα μου Ἅη Νέστορα κι Ἅη μου Δημήτρη,
Ἅη μου Δημήτρη Μυροβλύτη,
Ἀνοίγουν χαμόγελα, καὶ [illegible] σας,
Μὲ τὰ μάρμαρα [illegible] καὶ τὶς μεγάλες [illegible]
Μὲ τὴ καρδιά της [illegible], τὰ μεγάλα [illegible].
Χαίρω δὲ γέρνει ἡ ἀγάπη μου!
Ζαίρω δὲ γέρνει ἡ ἀγάπη μου!

Κεραϊδομμάτα μου Ἅη Νέστορα κι Ἅη μου Δημήτρη,
Ἅη μου Δημήτρη, Μυροβλύτη.
~~[illegible] καρδιά σας [illegible]~~,
~~Χαρούμενα~~, καὶ [illegible] καρδιὰ ὅπου σᾶς γέρνει ἐγώ,
~~[illegible]~~ γυιοσπαρμένα ~~[illegible]~~,
Λεμονοπερασμένη
Μὲ μιὰ ἄλλη γυιοκορασμένη...

Κ' ἔνα τόσο ~~μαῦρα~~ μαβιά, τὴ θάλασσα

Κ' εἶν' ἡ καρδιά σου τόσο ἄσπρη

Ὅ,τι μοῦρχεται νὰ σοῦ τὸ ξαναπῶ

Τὸ μυστικό...

Καὶ μοῦρχεται ~~νὰ σοῦ ξαναζητήσω~~ μὰ νὰ τὸ ξαναζήσω

Γιατὶ ἀνοίγω τὸ [illegible] τοῦ μυαλοῦ — ([illegible], τὸ καθὲ [illegible])

~~Ναί; Γιατί;~~ ; ...

Γιατ' εἶνε ἡ καρδιά σου τόσ' ἄσπρη

Κι ἡ θάλασσα τόσο μαβιά...

κι' της Μαρίας θα λαμπάδα, ~~[illegible]~~ μαζί απ' τις μάνες,

Γιατί η φωνή ~~[illegible]~~ σου ταις κορφαίς, σκορπά με τ' άλλο θυμα,

καμπαναριά ~~[illegible]~~ , καμπαναριά ~~[illegible]~~ καμπάναις

τα λά λα   και σφαλνάκια ο ~~[illegible]~~ ο Χρόνος

Γιατί η φα

~~Κι' άλλη~~ γαμπάδες και κορφή, κορφή μ' όλ, μαλώνα ~~καμπαναριά [illegible]~~

Κι' όσα θα λεγούμε.

Γιατί η φωνή σου ταις ~~κορφαίς~~ κι' απ' τ' ανθρώπου γνωρίζουν

~~[illegible]~~ θρήνου καμπάναις ~~και καμπαναριά [illegible]~~ κακό ~~[illegible]~~ κι' θρήνο,

Τα χωριά μη δίνεται κι' σώσται η προσευχή,

~~Κι' όσοι κρυφά με~~

~~[illegible]~~ Με τ' άλλο θυμα σκορπαίς, κι' όσα θα λεγούμε,

κι' ημείς
Καίνε στα λα ~~[illegible] [illegible]~~ και σώζει

~~κι' ημείς~~
Σώθηκα ~~[illegible]~~ και τα σε χέρια ⟶
κι' όλοι

Τὸ τραγούδι τῆς ὀδαλίσκης.

Μονάχα τὸ γονατιστὸ τραγούδι μου
Ποὺ τὴ ζωή μου συνοδεύει,
Τὰ μυστικά μου ἀκούει, ἐκεῖνο μου
Τὸ χέρι σὰν τὸ χαϊδεύει.

Μ' ἀφήνει μα ~~[illegible]~~ πατρί(δα)!
~~Μαριάνι~~, ~~καίρου~~ ἡ Ἀτλάντα ~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ ἢ πὸ Παράτολο σὰν ~~[illegible]~~ τὰ [illegible] [illegible]...
Μονάχα τὸ γεράκι τὸ πιστό μου
Γνωρίζει τ' ὄνομά σου, τὴ ζαχαρένια μου
Ἀνέρμα, σὰν τοῦ ἐραστοῦ μου.

Νεραϊμιά μοσχοβολούσα
Βασιλόπουλο περνούσε...
Ἔγειρε, τό φίλησε
Καί τό γλυκοφίλησε.

Βασιλόπουλο, σέ γέρνω,
Κι' ἄν μ' ἀκούσεις,—
Βασιλόπουλο, σοῦ γέρνω,
Μ' ἀγκαλιάσεις...

Δέ σ' ἀκούσα
Κι' ἄν σ' ἀγκαλιάζουσα!
Ἀπό ἴσκιο πέρασα
Μάδησα, ξαπόστασα...

Νεραϊμιά μοσχοβολούσα
Βασιλόπουλο περνούσε...
Σείστηκε σπαράζουσε,
Ἔσβυσε, μαράθηκε...

Akp

Θρῆνοι...

Κοιμίζ' ἡ μάνα τὸ παιδί της
Πιὰ μιὰ χάραμα θάνατος
Κι' ὅσο ~~θαν~~ τὸ ζουρᾶ τὴ μάνα
Στὴ θανή.
Ὄνειρα γλυκά ἡ μάνα
Ὄνειρα σβύνει ὁ χάρος,
Ὄνειρα σβύνει, ἔξω ἀπ' τὴ φωνή της
Τὴ φωνή της σὰ καμπάνα —
Τῇ φωνή της σοῦ κοιμίζ' ὁ χάρος
Στὸ παιδί...

Νά 'σαι μεθυσμένη — σ' άχείλι μου μεθυσμένα —
Τόσα χρυσοπλούμια σου ζέρω, πλάσμα ώραῖο,..
~~Σαῦ καὶ ποθοῦσα για μου καὶ σ' ἀγκαλιά~~
Καὶ χέρι μὲ σ' χέρι ἄς τὸ ψυχώνομα
καιρὸς νά
Τὰ ζαίω ~~ἄς καλεύωμε~~
ἀγαπημένο νὰ στέκωμε
Κι ἄς ζήσωμε τὰ μάθρα, τὰ παρίσσια —
μακρυὰ ἀπὸ μάκρα.
Κι ἄλλη ~~ἄς ξαναχωθοῦμε~~ —
μάγισσες
Ἄλλοι καὶ ἄλλοι, ~~δίχως δόξα καὶ δόξα~~
Ἄγνωστοι κατὰ πού. ἄς παραδεχτοῦμε,
Μ' ἄλλη ψυχή, ~~...~~ με στόμα νέο!
Καὶ ~~τότε σὲ ἄς σώσω, τὰ δύο καὶ πέρα, ...~~
Σ' ἀχείλι μου, πλάσμα ὡραῖο... ~~...~~ πέρα...

Καὶ θὰ ζαλισθῇ! ἀχ! πονεῖ ἡ καρδιά σου...
— Μόνο σ' Ἐκεῖνον τὴ καρδιὰ θὰ σφάξουν μαχαίρια!

~~Μόνο μὲ τὰ χέρια του~~.

Χατζηγιωργιάδης.

1907. Θεσσαλονίκη —

Νεραντζιές μοσχοβολούσες,
Βασιλόπουλο περαστικός,
Ἔκοψε, τό μύρισε
Καί τό [illegible].

Βασιλόπουλο, τοῦ μίλ',
~~[illegible]~~ Μέ ξερρίζωσες
Βασιλόπουλο, τοῦ μίλ',
~~[illegible]~~
Μ' αρμονιζόμουν

Δέ σέ ξέχασα
Μά δέν σ' ἐθυμούμουνα Κάποι' ἄλλ' ἀγάπημα
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ κάπο ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~

Νεραντζιά μοσχοβολοῦσε, Ἔβγα, κοιμήθηκα.
Βασιλόπουλο περαστικός —
Ἔκοψε καί μύρισε
Ἔπεσε, μαράθηκε.

[illegible] σὲ κελλί

Μὲ μαζὶ κάθομαι [illegible]

[illegible] τὰ βαρυά [illegible]

Καρτεράει.

Κόκκινό μου καρδιά μου,

Πῶ Τρελοί; Κόψτε μου [illegible] ποῦ δὲ σᾶς;

Μαζί σου [illegible]

Πὲ πλάς;

Ἐγὼ [illegible] τὴν Κασσάνδρα

[illegible]

Κρατῶ [illegible] τὸ θυμό μου.

Ἔχεις σπίτι χρυσάφι [illegible];

Μήτε σπίτι μήτε ἀμάξι

Κι [illegible].

Μαζί σου...

Ἀχ! πάρτε! Πάρτε με μαζί!...

Τὰ τραγούδια [illegible]

σ' τὴν θάλασσα.

τ' ἀκίνητο ὄργανο [illegible].

Ἀρχίζουν μονάχοι τὰ ~~[illegible]~~ τὸ ἀγροτικὸ [illegible],
Κι' ἀναρωτιέται [illegible] τὰ παραθύρι [illegible]...
Ἔβγα [illegible] μέσ' στὸ χωράφι [illegible] τὸ [illegible] σου.
~~[illegible] σημερα~~
Τὸ σήμερα, ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ [illegible]
~~Τὶ [illegible] Χαρᾶ [illegible]~~ Χαρὰ [illegible]
~~καὶ~~ ~~[illegible]~~.

Κι' ἂν εὖ [illegible] τὸ καρδοχτύπι σου
~~Καὶ [illegible]~~ [illegible] χαρᾶς σου [illegible]
~~[illegible]~~, [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
Μέσ' στὸ χωράφι ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] -
~~Καὶ [illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] σου.

[illegible]

150

~~Ne t'attends~~ plus ta
joie hélas, ~~partie~~ perdue
Ne l'

pleure, mon âme ~~la~~ ~~vie~~ une joie ou ~~la joie hélas~~
~~partie~~. ~~Pleure mon âme la~~
~~la~~ mort ou ~~un vivant~~ l'étranger

Pleure, mon âme, ~~une~~ une joie ou un trépas.
Et toi, pauvre ~~ne pense~~ aveugle plus ~~aveugle~~ pas la mort
aveugle,

σε'-
μαλί
~~ωρίας~~

Πουλί ~~το ξέρω~~ μείγη ἂν μακρυά

Πού μπορεί ν' ἂν μακρυά

Μέσ' σε λάγο ἀσσουσμένα

Πουλί ~~το ξέρω~~ μπορεί ν' ἂν μακρυά...

Αχ! ~~Το ξένο ἢ το~~

Κλάψε μα ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

~~Το ξένο ἢ το ξένο [illegible]~~

~~[illegible]~~ Το ξένο ~~[illegible]~~ το [illegible]

Κλάψε μα ἄχ ~~[illegible] μια [illegible]~~

Το [illegible], την χαρά ~~χαρά~~...

Οἱ γλάροι

Ἀφέντη μου κι' ἀφέντρα
Καλή σου καὶ κακή σου ὥρα
Κι' εὔχομαι στοῦ περιβολιοῦ σου τὰ θρεμμένα δένδρα
Κι' ἄλλους για νά 'βρῃ σὰν κι' ἐμένα γλάρους.
Γλάρους — Καλή σου ὥρα — γλάρους...

Τὴν ἡσυχία μου παρακαλῶ, ἀφέντη μου κι' ἀφέντρα.
Φόρα
Πολλὰ 'ν στὸ δρόμο τὰ σβυσμένα ὅλα,
Κι' ἐγὼ ζῶ κι' ἐγὼ μόνα...

Οι λίγοι

152

Άρχισε [illegible]

[illegible] η βροχή

[illegible] μαυρισμένα,

[illegible]

~~[illegible]~~

[illegible] τα σπίτια.

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] ...»

[illegible]

[illegible] αστραπόβροντο

[illegible] αστραπόβροντο, [illegible] [illegible] και το

[illegible] [illegible] μακρυσμένο.

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] η βροχή

[illegible] [illegible]

[illegible] μαυρίλα,

Και [illegible] [illegible],

~~[illegible] τα σπίτια...~~

[illegible] η βροχή τα [illegible] σπίτια...

[illegible] βροχή [illegible] [illegible] σπίτια...

Τὴν [illegible] μάνα δ' ἀρρωστη
Μέσα σὲ [illegible] σπάσαν ἡ ψυχή
Κι ὅλα τὰ παραμύθια τὰ παλιὰ
Θυμήθηκε κι πάντα μὲ δάκρυα μοιρολόϊ
Ἡ ὥρα, μέρα τ' ὥρα κι ἀκαλαντούρι,

Μέσα στὴν ἀρρώστια
Κι ἀπὸ τὰ [illegible] ὁ βασιλιὰς Κονεβάρ, καβάλα
Σὲ ἀλόγατο χρυσόχαλο ἴσιωνε ἔρχα
[illegible]
Κλαίει μὲ λόγια γλυκὰ μὲ μοιρολόγια
Στὴ πόρτα του
Κι ἀπὸ παράθυρα [illegible] ὁ Κονεβάρ
Καὶ [illegible] καβάλα
Καὶ [illegible] ὁ βασιλιὰς Κονεβάρ
Σὲ ἀλόγατο [illegible] ἔρχα
Ἔρχεται μὲ μοιρολόγια [illegible]
[illegible]
Σιγὰ σιγὰ μοιρολόγια ἀσημένια

Μὲ ὅλα, μὲ ἄλλα, ἔφτασ' ἀνοιχτὰ
Πὸ μπῆκε [illegible] ἔχει
Πῆχαν [illegible] ἔρχα
[illegible]

Κι ἀπὸ τὰ δυὸ παράθυρα ἡ μάνα καὶ ἡ κόρη
Κι ἀπὸ τὰ δυὸ παράθυρα ἡ μάνα καὶ ἡ κόρη
Κλαῖνε μὲ μοιρολόγια ἀσημένια
Κλαῖνε μὲ μοιρολόγια ἀσημένια

Καί τώρα, ~~μπορῶ νά~~ ζήσω πιά... Κ' ἐγώ παραμυθιάζω

~~Ἀηδόνι~~ Γιατί, ~~[illegible]~~ σαί τά ξεψύχησαν ἀηδόνια

Ν' ~~[illegible]~~ ~~μου~~ μαλακά βαθιά ... σπρώχνω. —

Καί ὑπόσχομαι στ... ἀπάνω Χαίρε, ὤ ζωή... —

Καί τώρα ξέρω ~~[illegible]~~! ~~Κ' ἐγώ παραμυθιάζω~~

Γιατί, ἀηδόνι, σά νά ξεψύχησαν ἀηδόνια,

~~Μοσχοβολᾶ~~ ~~[illegible] μου ἀσύλληπτα~~ αἰσθήματα

~~ἀσύλληπτα~~ ~~[illegible]~~ σπρώχνει

Τ' ἀπόκρυφα ~~μου ὁ χαμός σου~~... ὁ χαμός...

~~[illegible]~~ ἀγκάλιασμα Χαίρε ὤ! Ζωή!...

Τ' ἀπόκρυφα μας

Γιατί, ἀηδόνι σά νά 'θελαν, νά ξεψύχησαν, ἀηδόνια.

~~[illegible]~~ ἤμουν στό Μακαρόνι

~~[illegible]~~ ἡ ζωή σά ἀπόκρυφα τῶ

Τ' ἀγκάλιασμα ...

Τ' ἀπόκρυφα μας ἀγκάλιασμα, χαμός...

Η μάχη πού 'ναι χλαροί, σκυφτοί οι δρόμοι.

θεια

Μια νύχτα είναι όλα άλλοι κι ούτε αιώρα

κόρακας

Ο ήρεμος θάνατος, αφού κι,

Ορφανοί κρυώνουν έρημα ή δαιδαλώδη τοίχα...

IV.

154

Χίλια τ' αστέρια

Πηγαίνουν η μάχη η ποιοί ~~[illegible] τ' αστέρια~~

~~Μέσα μέσα όλα [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible]~~

Με άρματα άχρηστα

και σέρνει [illegible] [illegible] [illegible]

Αφαίνουν η μάχη [illegible] χίλια τα χέρια

~~[illegible]~~ Άρματ' άχρηστα ~~[illegible] [illegible]~~

~~[illegible]~~ κ' [illegible] [illegible] τ' αστέρια

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ τ' [illegible]

~~[illegible] [illegible]~~

Έχουν μιαν [illegible] [illegible] [illegible] ένα ...

Πολυκαίρια γνωριμιά

Κι όλα τ' αγαπώ σήμερα τας

[illegible] στα χέρια μου…

Τί

Είμαι άδεια κύρια μετά τις ταλαιπωρίες

Καθαρή αναπνοή.

Θέλησε [illegible]

155

Ἡ σπηλιὰ ἔχει τὸ μνῆμα
Κι' ὁ καλόγερος τὸ ράσο.
Πόσο μοιάζουν ἡ μαχαιριές
[illegible]

Σᾶς
[illegible]
[illegible]

156.

ΝΤΑΝΕΙΓΚ Λ. ΠΥΡΓΟΥ

(ΠΡΩΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀξιότιμε κύριε

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως οἰκογενειακῶς τιμήσητε τὸν ἀπογευματινὸν **JOUR FIXE** *τῆς Κυριακῆς ..... ἀπὸ ὥρας 6—9,30 μ. μ. δοθησόμενον ἀποκλειστικῶς δι' οἰκογενείας.*

Ἡ Διεύθυνσις

Rosely

Ἡ παροῦσα πρέπει νὰ δεικνύεται εἰς τὴν εἴσοδον ἀπαλλασσομένη πάσης φορολογίας.

Στ' ἀνθοχέρι τ' ἀμυγδαλιᾶ καὶ κερασιογονίδια

φραγκοσυκιά ξεχορτάριαζε στοῦ κάμπου τὸν ἀέρα

Σὰ γαλαζόμαυρη ἔφριξα μὲς στὴ λύπη τὴ σπάθα

Μιὰ ἀρ~~[illegible]~~ιά [illegible] γάτα !..

Στὴν ~~[illegible] κέρρα, [illegible]~~

κόρη ἀέρα, ~~[illegible]~~ [illegible] ἀλλοδυνατά

~~[illegible]~~ ,

~~[illegible]~~ Σὰ ξαναδίνω τη ψυχή στὸ ποιό ὁ [illegible]

Κόσμοι ξεχασμένοι !

~~[illegible]~~ ἐρωτεύτης .

Γίνεται πό ~~[illegible]~~ ἀπόμανε [illegible]

157.

Ἀφιερῶται στά κορίτσια τῶν διδασκαλείων

~~Ἡ~~ Ἀπαμιάς σαρδίνη...

Ἔχει μακρυά ποδιά καί τά μαλλιά κοτσίδα,
Τά νύχια της δέν φέρουν ἴχνος μανικιούρ,
Κι οὔτε μεταχειρίστηκε ποτέ βουρτσάκι ἤ γραφίδα,
Τό στόμα της ἐξωραΐζει μόνο μέ... ἑλληνικούς'...

Σεμνή περνᾶ ὄχι σάν παπαδιά μά σάν ἱέρεια!
Κι οὐδέ κουνᾶ — οὔτε ἠρέμα κάν — ὁ σαλτσάτυστης,..
Τοῦτο στήν ἡλικία της δέ γίνεται χωρίς δυσχέρεια,
Ποῦ ἀργότερα θά ~~[illegible]~~ εὐλογηθῇ, ἐάν ὁ ἀετοφόλης της...

Αὐτό θά πῆ πώς εἶναι κόρη ὅπως πρέπει...
Πώς ἔχει τρόπους σοβαρούς κι ὄχι τῆς καθεμιᾶς.
Καί δίκαια στήν κοινωνία μας λοιπόν θά διαπρέπῃ
Στάζια γέροντα ~~[illegible]~~ τοῦ ἰλιγγιοῦ λαμπρό: Ἀπαμιάς...

~~Ἐρίφιος Σίδ-Αΐρ.~~

Ἀλγέριον. Σκίδ-Αΐρ. —

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ
"Η ΠΡΟΝΟΙΑ"
ΓΡΑΦΕΙΑ ΧΑΝΘ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

1) **Τὸ Παράδειγμα** ἐπιδρᾷ στὸ παιδὶ περισσότερο ἀπ' κάθε διδασκαλία ἢ παρατήρησι. Τὰ παιδιὰ πάντοτε μιμοῦνται.

2) **Γονεῖς,** μὴ μαλώνετε ἀναμεταξύ σας, γιατὶ τὰ παιδιὰ τὸ καταλαβαίνουν, κι' αὐτὸ θὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ δρόμου.

3) Ἀγαπᾶσθε καὶ σέβεσθε ἀναμεταξύ σας, ὑποχωρεῖτε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἐμπρὸς στὰ παιδιά σας, γιὰ νὰ μάθουν κι' αὐτὰ **νὰ ἀγαποῦν, νὰ σέβωνται, νὰ ὑποχωροῦν.**

4) Φέρεσθε παντοῦ καὶ πάντοτε σὰν νὰ βρίσκεσθε ἐμπρὸς στὸν αὐστηρότερο ἐπιθεωρητὴ καὶ κριτή σας. Γιατὶ τὸ παιδὶ εἶνε πραγματικῶς αὐστηρὸς κριτὴς καὶ ὅ,τι ἄτοπο ἴδῃ πῶς κάνετε σεῖς, θὰ τὸ μιμηθῇ ἢ θὰ παύσῃ νὰ σᾶς ἐκτιμᾷ. Καὶ τὰ δύο ἐξ ἴσου ὀλέθρια.

5) Τὰ παιδιά σας νὰ βλέπουν σὰν σὲ καθρέφτη ὅλη τὴ ζωὴ καὶ τὰς σκέψεις σας. Καθαρὴ σκέψις, ὁμιλία, πρᾶξις. Καί, πρὸ πάντων σεῖς, Μητέρες, μὴ πῆτε ποτὲ στὸ παιδί σας νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα κάτι ποὺ συνέβη σ' ὸ σ'ίτι κατὰ τὴν ἀπουσία του, γιατὶ γρήγορα κι' αὐτὸ θὰ κρύψῃ ἀπὸ σᾶς, καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχίζουν τὰ μυστικὰ τοῦ παιδιοῦ σας, ἀρχίζουν γι' αὐτὰ **ἡ Διαφθορὰ καὶ** γιὰ σᾶς **οἱ Κλάψες.**

6) Ἡ ἀτομική σας ζωὴ θὰ εἶνε εἴτε μία εὐλογία, εἴτε ἕνα ἐμπόδιο γιὰ τὴν πρόοδο τῶν παιδιῶν σας.

7) **Ἡ ἀφοσίωσις** π ὸ: τὰ παιδιά σας εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαία. Πρέπει νὰ αἰσθάνεσθε μεγάλη εὐθύνη γιὰ τὴν εὐτυχίαν των.
Μελετήσατε προσεκτικὰ τὸ καθένα ἀπὸ τὰ παιδιά σας. Κερδίσατε τὴν ἐμπιστοσύνην των. Εἶνε ἀνάγκη νὰ γί εε καλοὶ φίλοι τῶν παιδιῶν σας. Ἡ εὐτυχία τῆς οἰκογενείας ὅλης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς καλοὺς καὶ ἀφωσιωμένους γονεῖς.

8) Βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ μειδίαμα εἶνε πάντοτε καλύτερο ἀπὸ τὴ σκυθρωπότητα.

9) **Χαρακτὴρ** καλὸς εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἐφόδιο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ζωῆς. Καλλιεργῆτε τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν σας ἐμπράκτως. Συζητῆτε μ' αὐτὰ σὲ κάθε παρουσιαζομένη εὐκαιρία. Νὰ εἶσθε δίκαιοι καὶ μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὰς συζητήσεις σας νὰ ἐμπνέετε τὸ πνεῦμα τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

10) **Ἡ ὑπακοὴ** δὲν πρέπει νὸ προέρχεται ἀπὸ φόβο ἢ ἄλλη ἐξωτερικὴ ἐπιβολή, ἀλλὰ ἀπὸ ἐσωτερικὴ διάθεσι τοῦ παιδιοῦ. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχετε ὅταν ἐμπνέσετε στὸ παιδί σας ἀπεριόριστη **ἐμπιστοσύνη** καὶ **ἀγάπη**, ἀλλὰ καὶ ὅταν δὲν εἶσθε ὑπερβολικοὶ ἢ πα όλογοι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις σα .

11) **Ἡ ἐργασία** εἶνε ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στὴν **Ἀρετὴ** καὶ **Εὐτυχία**. Ἐγκαθιστᾶτε τὰ παιδιά σας νὰ κάνουν τὰ καθήκοντά των μὲ εὐχαρίστησι. Ὁδηγεῖτέ τα τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας καὶ μὴ τὰ βιάζετε. Δείχνετε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ σχολείο: των. Μάθετέ τα νὰ προφέρουν πάντα μὲ σεβασμὸ τὴ λέξι **«Διδάσκαλος».**

12) **Προσευχή:** Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιβοηθητικὰ πράγ τα εἰς τὴν ζωήν μας εἶνε **ἡ Προσευχή.** Διδάξετε τὰ παιδιά σα. ὅτι ὀφείλουν νὰ προσεύχωνται τακτικά. Πρέπει νὰ μάθουν νὰ παρακαλοῦν **τὸ Θεὸ** καὶ νὰ τοῦ ζητοῦν τὴ δύναμι ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ πραγματοποήσουν ὅλας τὰς καλάς των σκέψεις.
Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόση γλυκύτητα καὶ πίστι αἰσθάνονται ἕνας πατέρας ἢ μιὰ μητέρα ὅταν βλέπουν τὸ παιδί τους μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα νὰ προσεύχεται. Πιστεύουν τότε περισσότερο ὅτι ὑπάρχει **Κάποιος** ποὺ τὸ βλέπει, τὸ ἀκούει καὶ τὸ προστατεύει.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ -1937

Ποιοί γιά σάς τά ἄσματα
εἶναι καλά;
Καί τά καρπερά καί τά καλά
~~καρπός τα παραμύθια~~

Νυχτερινό ταχερό.

Αΐχλα!

[illegible]

Κι άστραψε απ' το [illegible] του μα

Πήρε μ' αγάπη με τ' άστρου τα στήθη;

Κι ύστερα μεσούρανα χιόνιαζε, πόθε μου, κι άχνισε.

Κι το στόμα σου [illegible] το στόμα μου

Τό γέμισμα το ένα...

[illegible]

Είναι ο δαίδαλος [illegible] γέμισα

Και τ' άχειλα σου

Τρα, και δέρμα μου.

[illegible]

Και το χεριού σου ο δαίδαλος άνοιξε

Είναι τ' [illegible] και χαρά μου...

Είναι τος γέμισμα, τώρα, [illegible]

Νυχτερινό γαλαξό.

Αύγα [illegible] να σύγχρονα [illegible], νήγλα!

Κι άπλα [illegible]

Κι ο δαίδαλος απόθεσε [illegible]

Παλί κι αγάπη με τ' άστρου τα στήθη.

Κι ύστερα μεσούρανα χιόνιαζε, πόθε μου, κι άχνισε!

Και χαίρα με το πόθο μου κι αγάλλεται.

Το στόμα σου το στόμα μου

Είναι το γέμισμα το ένα...

Και του χεριού σου ο δαίδαλος άνοιξε

Είναι τος, [illegible] γέμισμα και χαρά μου...

[illegible]

Άστρα σίδερα τα χρόνια

Μα δεν γνωρίζουν.

[illegible]

159.

Γι' αυτό ναι ~~[illegible]~~ με ταίρι ανθίζει
Να 'ρθει μέσ' στη νυχτιά
~~[illegible]~~
Δεν παίρνει το κρασί το —
~~[illegible]~~ Κλαίει σαν παιδί !
~~[illegible]~~
Σεντόνι με τ' αγέρι
Και στις φλογερές στην γενιά ..

René Ghil

traduction d'Emmeleriadis

~~Σαν γύρισα~~

~~[illegible]~~

Σαν γύρισα κι είχ' αργά
Μόνη είχα τ' αδέρφια
"Αχ! ~~[illegible]~~ τα ρόδα ~~[illegible]~~
να θαλπώσει ~~[illegible]~~
στη γη να παίρνει τα λουλούδια !
"Αχ! να 'ρθ' ο άγγελός μου ~~[illegible]~~ νάχει ~~[illegible]~~
Σ' ένα χέρι μονάχο !

III

Σαν γύρισα κι είχ' αργά
Μόνη είχα τ' αδέρφια :
Να 'λθω εγώ [illegible] [illegible] —
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Τη [illegible] μου [illegible] λείψανα
Και [illegible] [illegible] [illegible] .

Νάτο ~~Νάτο~~ μυρουδιά τα βάσανε. 160

Εδώ και πιόχι αλλού.

Νάτο κι' εδώ σειτώμι του.

Εδώ και πιόχι αλλού.

Μα το εδώ ~~σε βγάλειστο~~ πήχαδηκε

~~Αποχωρήστε αλλού~~. Εδώ πιόχι παλλού.

~~Και εσύ στο~~ φαίνονται αγκάθια μονιχαδα

~~Που τάχα Και~~ θα χαλάσει πό πάει, πό !..

Κείτα λουλούδι γαζαρί μοσχοβολάει

~~Η Μαρία~~ Τα μανάλιπου ~~βρέσει~~ —

~~Σε γύρω~~ και μοσχεύει ~~φαρμάκι~~ ~~και στέρξει κατάμαυρα ριχμένο~~.

~~Να με~~ Ι ξεσάρνα του, ~~τον κίτρινο ρόδο~~

Κίτρινο ρόδο πράζει

~~Και~~ ~~Και~~ ~~Και~~ Μίχεις Σεβρεσμένο

Γάστρα να άφηκε έναστρη για
Γαρύφαλλο ξεραμένο; —

Τί ώμμορφοι
οι πεθαμμένοι
~~[illegible]~~ Παρθενικοί
Μισοζαμμένοι ——
Κι' ασάν ζαμμένοι —

162.

Πώς σε ~~φιλώ~~ ζήλεια

Και τώ διό μαχόρεις

αλόγα τα μάγια κισση

δόξη ———

———

Το τραγούδι του δράμα[illegible]

———

Ο ~~χοροδράμα~~

Ηόνα όταν ξέρεις πώς

παίζει με ———

———

Το τραγούδι του

μαχαιριού.

———

[illegible]

« Κατά μια στιγμή αίματος »

τοιαύτη

~~Πότε θα σ' αποκτήσω~~

~~Η ερωτική μορφή πού καρτερώ.~~

Πότε θα φθάση ψυχή χαριτωμένη

πού καρτερώ

Πότε θα [illegible]

θα παρουσιασθῆ μορφή χαριτωμένη

πού καρτερώ

Πότε μυστικά

Μπροστά μου θα ~~[illegible]~~ σταματήσῃ

~~Μορφή~~ ωραία μορφή πού καρτερώ;

Από τ' άγνωστο το ερωτικό

Πότε θα ξεπροβάλῃς;—

Ὁ ~~[illegible]~~.

Τὸ [illegible] τοῦ μυστικοῦ

~~[illegible]~~

Πάντα μαζί μου

[illegible]

~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible]~~

[illegible]

~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ κρασί. [illegible]

[illegible]!

Οἱ [illegible], [illegible],

ἐρωτά μου.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible], κρασί, ~~[illegible]~~

[illegible]!

Ο Μπάλος

Σιλ-ιάα
αφήνει η καλ λέξη
τη νύκταν
Και ο άγγελός σου
Σαν δροσερό άγγελ,
Ποικίλα κι άλλες
γίνεται —
μέσα στο σόμφιο
[illegible] κορμί
του πόνου μου.

Είναι άλλο πράγμα
άλλο —
Μια δική μα
κορμί μας
μα χάσμα

Σπάνια έχει κανείς για τη Χαρά [illegible]

Όταν τον καιρό δεν μου ήταν
δεν ωραίο κι η ~~πιστοσύνη~~ καλλονή —
~~από το χρώμα~~ κρυμμένη μεταβάλλεται [illegible]
κι διάκο, όταν τέρμα —
θαμπώνει . . .

Οπόν για να βρω
καλαμ[illegible]... —

Τ] Και οι ~~[illegible]~~ ἀγγελ[illegible] για!
Μα όλα γυρού βουίζουνε
τα ζηρά καλάμια...

Ζεύς ~~[illegible]~~ κυλίνων Παρεξηγεί — Τα ιερατικά...
Μα δεν ορθώνει αναγερ[illegible] ~~[illegible]~~

169.

Τὸ νὰ φιλεῖ κανείς
νὰ τὰ μυρίζεται
τὰ ἴδια
ἐπομένα
φαντασ
μοσχομύρ

166.

Στὴ ἱστορία τὸ λαϊκὸ
βαίνει τὸ γενικὸ σύνια
δὲ ξεχωρίζουνε στό
[illegible] σὲ τὸ καλὰ σύνει
μέρες [illegible] ὅλα [illegible]
ἄλλα γενικοῦ χρόνια.

Περίεργα ἀμφιβάλλω
Τὸ ια' παραμυθάκι καινό
ἕνα ... κομμάτι >)

Πρόκειται περὶ αἰσχροῦ

τοῦ ἔρχεται νὰ τὸ κακὸ

γράμματα. Μόνη αἰτία

τὸ σῶμα του δὲν εἶναι μιά

μέσα καὶ αὐτὸ καθ' ὅμως

τὴ ζωὴ θὰ μείζονα νά

δεχθοῦν γιατὶ μέρες στὴ

μέρα. —

Τὸ ἴδιο χρονικὸ σημαίνει

ἀρχίζει παραγράφους ἀπ-

Σ' ἕνα ἄθλιο ψηλότατο δωμάτιο

ἀθλίων

Μάταια τὰ χρήματα τα ψιλὰ καὶ τὰ μετρᾶ

τὰ σώνει. –

Ζέχως καὶ θέλει τὸ δωμάτιο κάμαρη μα

τη χάρι

Καὶ χαμηλό ἕνα κρεβάτι κι ἀσκιά να

μὴ πάρη ——

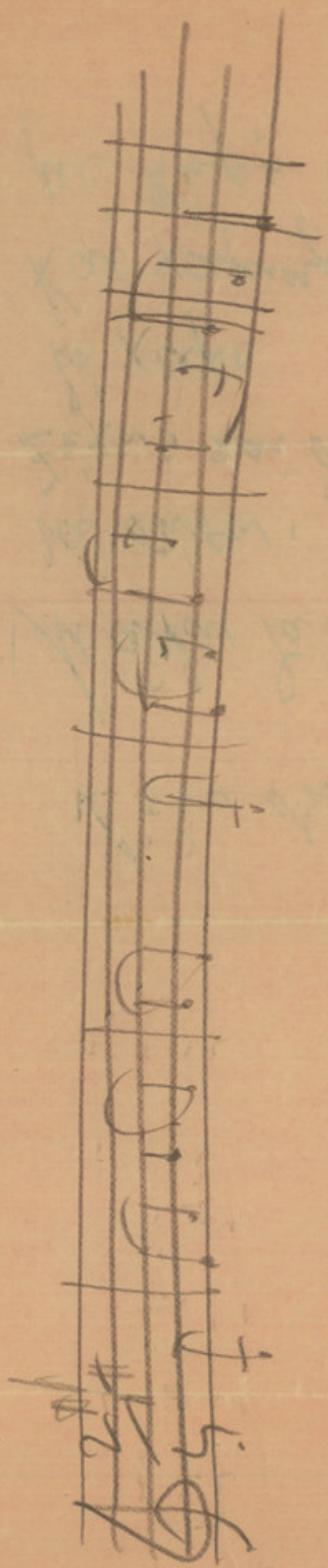

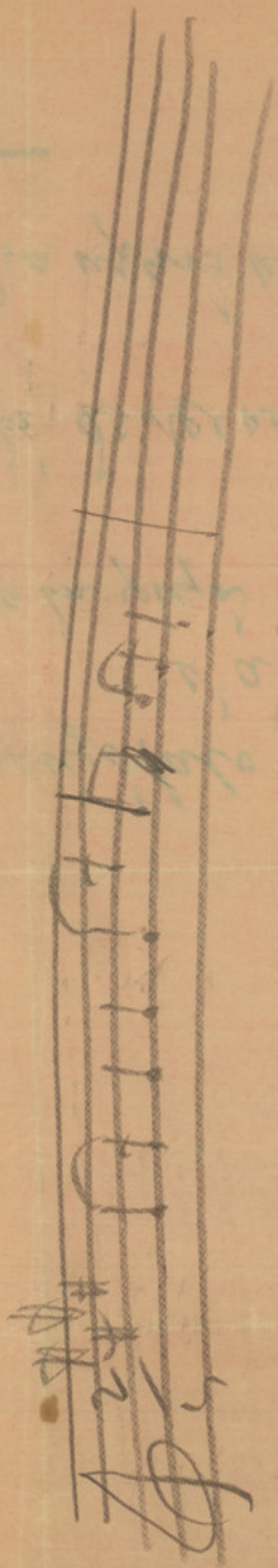

Κι όλαι καμμιά [illegible] βγά,
Και [illegible] Τι μαίεμ [illegible]
Σφάλα [illegible] Σφάλα τα μι' ο ουλος
Σφαλί τα μι' ο ουλος [illegible] Και ποια τα γυρίση...
Και που να γυρίση...

Κι άν καμμιά [illegible]
Τι [illegible]
Σφαλί άς μι' ο ουλος
Και [illegible] τα ξαναγυρίση...
[illegible]

Αχ! Πως ζάι κι μιά σφαλαγμένα ακόμα!...
[illegible]
Και τα σφαλαγμένα [illegible] μοι [illegible]!
Αχ όλα [illegible]
[illegible]
[illegible]
Δε είμαστε σφαλαγμένα δε είμαστε [illegible]
Σάρκα [illegible] είμαστε

καλό
Σκληρα σφαλαγμένα

170

~~Μου[illegible]~~ [illegible],
σ' ἕνα καλλιτέχνη

Αἲ

Αἲ-ᾶ … Αἲ-ᾶ …
Καὶ τώρα ποὺ κατέβη, ἄστρο [illegible] ..;
Χρόνια μὲ καρτερεῖ,
Χρόνια μὲ περιμένει …
Τοῦ γέρου δακρυσμένο μάτι —
Ψυχὴ γαληνεμένη
Αἰώνια βρῆ …
— Τοῦ κόσμου σάρκωσε τὴ παράδοση …
Τοῦ πόνου ~~μὲ~~ [illegible] βάρημα [illegible]
Τοῦ πόνου ~~μὲ~~ ρόδα [illegible].
Σ' ἔσβυστο [illegible] …

Μιὰ ~~Ἀθήνας~~ [illegible] Ἐξορούλα

Νύχτα σὰ λυγοῦσε κι [illegible] ἡ χαρά,
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible],
~~Καὶ [illegible]~~ [illegible].
~~Καὶ [illegible]~~
Καὶ [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ μιά
Κ' ἴσως [illegible] [illegible] [illegible].

Πάμε, στη ~~[illegible]~~ Ταγιδεραμορά
Στο βασιλικό του Σιμιγιού
Πάχη τα σπαίνα τα χρια
Και ~~μια~~ την ~~[illegible]~~ μύρη και ερατεινή

~~Γάινα~~ Το [illegible] το στο δει ~~άρ~~μάζω.
~~Και τα [illegible]~~ το διχρόιρ
Και το έζεψα το

Πόσο ωραία είσαι η Ρώμη
Να

271

Ἔλα πάρ' με το,
Πάρ' με το μνῆμα, μνῆμα
Πάρε το χρυσό μου, πάρε τ' ασημένια,
Σύρε το στα [illegible] για τα [illegible]
Σύρε τα [illegible] [illegible] μες [illegible].

Τ' άνθια, κλαδιά και το [illegible] μέρος,
~~[illegible]~~ Κι [illegible] τα [illegible] κι τα [illegible] [illegible].
Κ' [illegible] φέρ' με το πίσω [illegible]
Κι' [illegible] φέρ' με το παιδί, [illegible]

Ἀλέξανδρος	Παπαναστασίου
Ἰωάννης	Μιχαὴλ
Ἀνδρεάδης	Θεόδωρος
Βαμβακᾶς	Χαρίσιος
Εὐθυμιάδης	Δημήτριος
Μπιράκης	Ἀνδρέας
Σάντης	Δημήτριος
Ἀνθρακόπουλος	Σωκράτης
Ἀγγέλου	Ἰωάννης
Αὐγουστίδης	Πάνος
Κίρου	Ἰωάννης
Αὐγουστόπουλος	Ἀναστάσιος
Κοκοβῖνος	Μιχαὴλ
Λαζαρίδης	Ὀδυσσεὺς
Μελανίδης	Δημήτριος
Παπαδόπουλος	Ἰωσὴφ
Παρασκευαΐδης	Ἰωάννης
Σαρωντῆς	Μιλτιάδης
Βοσνακίδης	Φώτιος
Συμεωνίδης	Θεόδωρος
Τζερμιᾶς	Νικόλαος
Τσαλίκης	Γεώργιος

~~Κόκκινα εἶναι τὰ ῥόδα τῆς Ἀνοίξη~~
~~Καὶ μαραμένα ἀπόψε.~~
~~Κόκκινο εἶναι τὸ τῆς δίψας τὸ χεῖλι~~
~~Καὶ μυρωμένο~~ ἀπόψε.

Μάρσεψε νὰ ἔβγω
Μὲ βαργοπέταλα χρυσάνθεμα [illegible] ἀσάν
~~Στὸ χιόνι ἀσάν~~,
Τὸ μοσχολοῖ τοῦ μισοῦ μου τὰ μηλιές.

~~Κι' ἡ καρδιά μου.~~
Κι' ἡ καρδιά μου
Ἀρχίζουν νὰ [illegible] ~~[illegible]~~ τὸ χαμόγελο ~~ἢ [illegible]~~ ~~ἢ [illegible]~~
~~Καὶ ὕμνησαι ἢ [illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~Καὶ~~ ἤ [illegible] ἢ [illegible]
~~Ἀπ' αὐτὰ ἤμουν.~~
Ἀπ' τὰ μαλλιά [illegible] σου γελαστό;

Βασιλικός σκιά φύλλα του
Γαζιάλμα στό γόνατό του
~~Καί τήν καρδιά~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ό [illegible]
Σαράντα του ~~[illegible]~~ [illegible] ... Καί τήν καρδιά [illegible]

×

Σάν έβλεπε τή ώρα του.
Έκοψες τό ~~[illegible]~~ φύλλο ~~τά [illegible]~~
Κιάσ ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ του
Πέταξε τό [illegible]

~~Κ' ήθελε σέ μένα τά [illegible]~~
Κ' ήθελε [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]
Κατά τό [illegible]
~~Χαρά [illegible]~~
φορά τό γάμο μας του ~~Καί Κ' [illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ τό [illegible] ~~Καί σέ [illegible]~~
~~Κατά τό [illegible]~~ ~~Χαρά [illegible]~~
φορά τό γάμο μας του...
~~Καί [illegible]~~ τά [illegible]
Καί πά - τό γάμο μας του
Καί [illegible]

×

Κ' έτρεχε χρόνια απ' άντας
~~Τά [illegible]~~ [illegible] μαγιάτικα
~~Καί~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] τό αρχιγιό
Στό μάγουλό του τζάμας...

174

Άργησε μονάχους Χαρά θα 'ρθει αμαρυλλίδες
Κι αμαρυλλίδες οι καταρράχτες οι καμπανούλες...
Ας γίνουν μόνο στο χωράφι σου
Γιατί εσύ σήμερα σα δείλιασες
Και εσύ σημερινή
Χαρούμενα φιλάω τις φιλενάδες και όλους
Ξαναβρίσκεις την πλέον πια.
Κι ας είναι το λαό σου ανασκελώσει
Απ' την ημέρα που άνοιξε.
Χλωρά σου ...
Με το χέρι σου καίμε στις...

Άργησε μονάχους Χαρά θα 'ρθεις
Κι αμαρυλλίδες οι καταρράχτες οι καμπανούλες!
Ας γίνουν χαρούμενα με το χέρι σου πάλι,
Απ' εκεί ... πάλι...
Χαρά τις ... χαμογελά, ό,τι όλοι
Ξανακρίνουμε ... πια.
...
Λοιπόν σου ...
αμάλαγο και

... γίνει ... μόνο
... ... πάλι.

Νύχτα σάν κοιτάζει μιά ἔχχυ χαρά
θάμπος ἡμερινά —
Στό ἀπάλαγμα τῶν γεγονότων —
Καί σάν ἦτο δώρο σάν ἐπάλευε
Σώσμα μέ μιά
Κι ~~Καί~~ σύ στάσου γ' ὀσπαρτάρισε.

—

Ἤρεμο τό περιβόλι
καί σιωπηλό σάν τάφος.
Μιά νεράιδα κρυφή ~~φύλλα~~
μιά σιγάλια ~~κρουσμένη~~ χέρια
Μοναχή ~~[illegible]~~ μοναχικά ψυχή
αδύρμενη ἀφάνη
Κ'ἔχει ~~[illegible]~~ Καί Τάχτα
[illegible] ξεσπαζ[illegible]
~~[illegible]~~ Ἔχει Δακρυσμένη [illegible] χάσμων...

Πατμός

~~[illegible]~~

Νύχτα πολλάδα ἡ νύχτα.
Τὸ δάσο βογγᾶ
~~Μαῦρα τὰ σύννεφα~~
Παραμερίζοντας τὰ σύννεφα
Ἡ ἀστραπὴ ξεσχίζει —

Νύχτα, ζάλη ἡ νύχτα...
Μιὰ [illegible] τὰ [illegible]!
Τὸ νόσο ~~[illegible]~~ καταιγίδα σπάζει!
~~Ἀλλ'~~ ~~Κάστρο~~ ~~[illegible]~~...
~~[illegible]~~
Ὁ πυρακτωμένος ἄστρα...

Τὰ ~~νέρια~~ σ' ἀγαπαεῖ ~~[illegible]~~ [illegible]

Ἡ νύχτα [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ κι [illegible] —
Τὰ ~~[illegible]~~ [illegible] ~~βάρεμα~~, ὁ ἀστρογεννές
Τὰ σκοτεινὰ [illegible]
Σὰ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] τὸ [illegible] —
Ἄνοιγε [illegible] βάρεμα [illegible] ἀστρογεννὲς
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
~~Μ[illegible] κρεβάτι~~ —

Ἡ νύχτα ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ μονοδάκι,
Ὅπου ξεγύρας βάρεμα κι ἀστρογεννές,
Ὅπου ~~[illegible]~~ [illegible] γαλάζια τὰ ἰδανικά, —
Τ' ἀξύπνητο κρεβάτι!... —

Α

Ακόμη μέσα στή θέρμη της
Πάσχει [illegible] [illegible].

Ένα άστρο τά [illegible] ν' αρπάξω.
Μ' [illegible] [illegible] [illegible]
Κ' έτσι [illegible] νά φτάσω.
όσο και

Κλαίει ή ψυχή μου [illegible] [illegible]
Κλαίει, τί μ' άφησε [illegible]
Γι' όνειρο [illegible] [illegible] [illegible],
Ένα [illegible] [illegible]
Αδικοπνιγμένος.

~~Καί Θάνατε [illegible]~~ ά[illegible] [illegible] τό [illegible] μας [illegible]
Αχνάδα έχοντας [illegible] [illegible] [illegible] μας [illegible]

Τό ένα στά [illegible] ή [illegible] τά [illegible]
Τό [illegible] μου [illegible] [illegible]
Με τό [illegible]-
[illegible]
Καί [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μέ τό [illegible] [illegible].

175

Γυρισμοί ~~[illegible]~~

Τὰ τραγούδια ~~Ἀκούω~~ Ἀχοῦ
~~Νά~~ ~~γυρίσουνε~~ τοῦ παιδιοῦ
γυρίσματα
καὶ τοῦ γυρισμοῦ τὰ μεσοδιάσματα!
~~Νά~~ Ἀχ τὰ ξεσπάσματα,
Τ' ἀφροῦ τὰ ψιθυρίσματα!
~~Τὸ γυρισμοῦ~~ Αἰώνιο γυρισμοῦ τραγούδι...

~~Τὸ γυρισμοῦ [illegible]~~ Αἰώνιο γυρισμοῦ τραγούδι.

Κῦμα σὲ κῦμα...
Μάνυμα σὲ μάνυμα!
Κι' ἀγέρα!...
Πάθος, μυστικήματα!...
θάλασσας κράχτες!...
~~Τὸ~~ Αἰώνιο γυρισμοῦ τραγούδι...

Ἴδε κακά και ἴδε κρίματα.
Ἴδε ὀδυρμὸς και ἴδε κῦμα.
Μοῖρα!
Ἴδε κακά και ἴδε κῦμα...
~~Τὸ~~ Αἰώνιο γυρισμοῦ τραγούδι...

~~Κ' ἐγώ~~

Κ' ἐγὼ εἶμαι μὲ αὐτούς,
ὁ μαῦρος δακρυσμένος [illegible]
~~Μετὰ τὰ [illegible]~~ [illegible] τὸ [illegible]
Μὲ ~~[illegible]~~
Κ' ἐγὼ εἶμαι, μὲ αὐτούς,
Τὸ δρόμο ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
~~Πὼ [illegible] σου [illegible]~~
ἔχει γύρω
~~Κ' ἐγὼ εἶμαι [illegible]~~.
Πὼ [illegible] ~~[illegible]~~ ἔχει γύρω [illegible]...

~~Καρααδοσια~~

Κ' ὄχι, περίσσια τύχη!
Πῶς ~~χαίρει~~ μὲ τ' ἀφρό τις ~~σπίθες, σὰν πέρασε~~
Κρατᾶ τὴ ~~[illegible]~~ συνήθεια!..
Εἶμαι ~~[illegible]~~ Λησμονιά!.. ~~Χαίρεται σὰν [illegible], τ' ἀμάχτα~~...
Φεγγαρολουσμένη βραδυνά
Κι' αφυνοπαγοῦσα...
Κ' ~~ἀπ' τὸ σπασμένο φεγγάρι ἀπ' τὸ [illegible]~~ χέρι μὲ κρατεῖ. [illegible]
Τ' ὁλόρθο τὸ χρυσάνθεμο ~~[illegible]~~ τὸ καλαμπόρο
[illegible] Ἄνοιγμα ~~[illegible]~~ στὸ περιβόλι.

~~Καὶ~~ [illegible] σπάρταρα το κόμμα, ~~[illegible]~~ τὸ μάτια σπάει
Τοῦ λουλουδιοῦ...
~~Καὶ~~ σπάει ~~[illegible]~~ ἀπὸ πάνω τὸ μισάνοιχτο τὸ βῆμα
Τοῦ τραγουδιοῦ,
~~Ὅχι [illegible]~~ Θέλει!..

Αἰσθητικό. ⟶

"Τὰ βράδυα, σὰν ἀκροθαλασσιές..."

Χτίσμος, ~~πατέρα~~, ἡ ἀρατσίβαρες,
ἡ ὥρα τὸ ~~γερόντο~~ σύντε.
~~[illegible]~~ Σαὶ ἄκουσα τὸ [illegible]
~~[illegible]~~ Σαὶ ταμπουρά [illegible]
Ὅλα ~~βροχὴ καὶ~~ χειμώνα ὅλα [illegible]
Ὅλα ἡ [illegible] τ' ἄστρα.
~~Μ'~~ Ἔχει [illegible] τὸ κρεββάτι το
Κ' ἔχω κι' ἀχ σι τὰ ἄρμάστρα.

Μὰ ~~[illegible]~~ τὸ ~~[illegible]~~
~~[illegible] Τὸ θάλασσα [illegible]~~
~~[illegible]~~
Κι' ~~[illegible]~~

Α' ~~[illegible]~~ τ' ἔσπρωξαν,
[illegible] ~~[illegible]~~
Σ' ~~[illegible]~~ Κάποιος ἔσπρωξαν.
Τρέχω ~~[illegible]~~ τὶ δόξα.
~~[illegible]~~ να λείπαν ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Η Μοῖρα!
~~[illegible]~~

Τὸ φέγγαρ' ἄλλο [illegible]
Τὸ [illegible]
Στὸ λάγο [illegible] ἐδῶ [illegible]
Τὰ 'χει [illegible] χάσαμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΩΔΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ ..... 192.....

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Ἡ Φερμαδίτσα μὲς παράθυρο [illegible]

~~μὲ μαραμένη την καρδιά~~ Κ' εἶν' ἡ καρδιά ~~της κλαίει~~ σὰ [illegible] μαζί [illegible] κλαίει

~~Σὰ χώριζε~~ [illegible] τὸ χώριζε

~~Κι'~~ [illegible] τὸ [illegible] ~~τὸ χώριζε~~

Κι' ~~ἔπαιχτε~~ ~~καὶ~~ παίχτε [illegible] καίει.

~~Ἔχεις~~ Τρέχει ἡ Φερμαδούλλα μὲς παράθυρο,

Κ' εἶν' ἡ καρδιά μου καίει. [illegible]

~~Σὰν [illegible]~~ ~~τὸ [illegible] τὸ χώριζε~~ [illegible] τὸ [illegible] τὸ χώριζε,

~~Καὶ [illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible] [illegible]~~ καίει.

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καίει~~.

~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]. ~~[illegible] [illegible] [illegible] καίει~~.

Ἐγὼ τὴν ἄγαπα [illegible]

Τὸ [illegible] [illegible]

Κ' [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible].

Ἄγαπα [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τ' [illegible],

Κ' [illegible] ἡ [illegible] ἡ [illegible] [illegible] [illegible],

Κι' [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible]

~~Αὐτὸς [illegible]~~ [illegible] αὐτός [illegible] [illegible] μὰ [illegible]

~~Καὶ [illegible] [illegible] τὸ [illegible] [illegible]~~ καὶ τὰ [illegible] [illegible]

~~Ἀπὸ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] καὶ ῥαΐσ' ἡ καρδιά μου.~~

~~Καὶ μ' ἔρριξε, μὲ [illegible] καὶ ῥαΐσ' ἡ καρδιά μου~~

Ἔπεσα καὶ [illegible] καὶ ῥαΐσ' ἡ καρδιά μου.

Καὶ [illegible] τὰ [illegible] μου [illegible] τὰ [illegible] μου.

~~Καὶ [illegible], μὲ [illegible] [illegible]~~

~~[illegible]~~ [illegible] καὶ ῥαΐσ' ἡ καρδιά μου.

Πρόσχημα.

"Τὰ τραγούδια τῆς Φερμαδούλλας"

Σερενάτα.

[illegible]

[illegible], [illegible]
άνοιξαν τα [illegible] τους...
[illegible] [illegible] — Πες τα
[illegible] [illegible] τους...

[illegible] [illegible]
[illegible], [illegible];
[illegible] [illegible]
[illegible] την [illegible], την [illegible];
Απόψε [illegible] [illegible]

Το φεγγαράκι [illegible] γελά
χαρά [illegible] ...
σ' όσου το [illegible]...

Έλατα, τ' [illegible]
[illegible] τα [illegible] τους...
Σκίσαν
τ' [illegible], [illegible]
[illegible] τα [illegible] τους...
Τι τ' άρωμα
[illegible] [illegible] τα [illegible] Το φεγγαράκι έχει γελάσει
κι όσοι το χαρούν
Τ' [illegible], τ' [illegible]; [illegible],
[illegible] [illegible], τα [illegible]
[illegible], Τ' [illegible], τ' [illegible];

Το φεγγαράκι έχει γελά [illegible] ...
χαρά [illegible] ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Πᾶν οἱ καιροὶ τ' ἀνθισμένα

Στὸ καΐκι τὰ καλοκαίρια -

Στὰ παναγύρια πιὰ δὲν προσκαλοῦν ὁ μοῦλος

Κι ὅλο τὸ ὄρεξη [illegible] μοῦ ἔχεται

Νὰ μὲ φιλήσ' ὁ ...

Νά το! τό μέρος πού τό βάλαμε,
Εδώ και κιόχι αλλού.
Νά το κι τό σεντούκι του.
Εδώ και κιόχι αλλού.
Μ' αυτοί πό δώ πώς χάθηκε!
Πό δώ, κι όχι κιό αλλού.
[illegible]
[illegible] κοιμάδα.
Καί πού κι πήγε; πό, Καί τώρα πήγε πό;
[illegible]
Νά τα μάτια τα! κι μ' έχεις πατημένο.
Κόρη πό [illegible] τό κίτρινο ρόδο,
Πάχεις [illegible]
Τ' άσπρα μαγουλάκια σου εμέ, τό μήλο,
Πάχεις χαρά [illegible]!
Νάμε τα μάτια σου, εμέ, [illegible], εμέ
Η Βυζαλίτσα! Καί μ' έχεις [illegible]...
Τα ... [illegible] ... εσύ [illegible]
Γαλά ... το ρόδο! [illegible] ...
[illegible] Τ' άσπρα τα [illegible], εμέ,
[illegible] Τό [illegible] Καί μ' έχεις
Τό μήλο, εμέ [illegible]
Καί μ' έχεις [illegible]...

Σάι μαλλί καί τυρού
Πό' βάλλο κοιμάδα,

Λάμπε τὰ μάτια σου
ἐμέ, ὦ κοπέττα!
Κ' ἐμὲ ἡ σάρκα του,
Γαριὰ τὸ ρόδο.
Γ' ἄσπρα του μαργιὰ ~~ἐμέ~~,
ἐμὲ τὸ κρίνο!

Οἱ ἀκακίες [illegible] ἀφοῦ ἀρμάσανε τσαμπιοί.

Σὰ γυαλινὴ ξεχύθηκε στὴ στράτ' ἀναλαμπή,
Τὸ [illegible] δίμηνο τὰ περασμένα ἂς φέρνει.
Γιαλό, ἀνέμελα ἡ χαρά, τὸ [illegible] δέρνει
[illegible] ἀφοῦ ἀρμάσανε [illegible] οἱ ἀκακίες τους τσαμπιοί
[illegible]
Οἱ ἀκακίες τὸ καίκι [illegible] [illegible] τσαμπιοί.
Μυρὸς ἡ ἀκακιὰ
Καλοκαιριοῦ ἀρώματα σαγηνεύουν χαρά,
Μεσημεριοῦ φῶς, [illegible] [illegible], οἱ καρδιές, [illegible]
[illegible] [illegible] Πασχαλιό [illegible] λάνο
Καλαίσθητοι [illegible] ἡ ψυχή, [illegible] καμπαναριό. ἀσύραμ

Πέλαγο [illegible], [illegible] ὅπη [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] μὲ [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Καὶ [illegible] [illegible] μὲ [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] μὲ [illegible]
[illegible] στὸ [illegible]
Στὸ [illegible] αὐτὸ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] μὲ τὸ φῶς ποὺ [illegible]...
Χαρᾶς [illegible] [illegible] [illegible] ποὺ βραδυάζει.

Σκέρτσι χαρά

Σὰ [illegible] Σὰν ὄνειρο [illegible] χαρᾶς [illegible] σὰ βραδυάζει
Γιὰ [illegible] [illegible] [illegible] χαρᾶς [illegible] βραδυάζει.

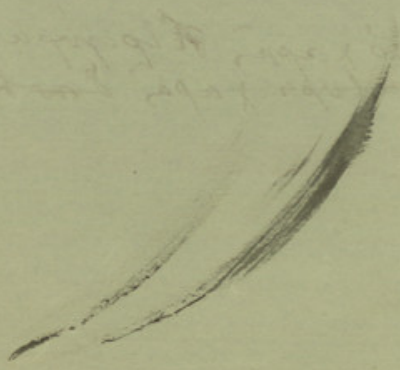

181

[illegible]

Αλλοί! πού ['ναι] ο καιρός και το [illegible];

[illegible] καλαμάκια!

~~[illegible]~~ [illegible] γόρα

(~~[illegible]~~ ...)

Ο πόθος και η θύμησι, [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] μέρα

Όπου [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible] στο ταξίδι [illegible]~~

~~[illegible] στο ταξίδι [illegible] αέρα~~

~~[illegible]~~

[illegible], μα [illegible] σκέψι.

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~: [illegible] και [illegible]!

Με ~~[illegible]~~ [illegible] τα [illegible]

~~[illegible]~~ το γρασίδι.

~~[illegible] το γρασίδι...~~

[illegible] το γρασίδι...

[illegible] το γρασίδι...

~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ [illegible]

Με [illegible] [illegible] να [illegible]

Και [illegible] [illegible] μέρα

~~[illegible]~~ [illegible];

Ο πόθος και η θύμησι [illegible] [illegible]!

~~Πέρασες~~ Σ' ἔγραψε δίχα

~~Ξάφνου~~ ~~αὐτὴν~~ ὁ καιρός του πόλεις σ' ἀγρὰς

Καὶ ~~στάν~~ τὰ γραπτά σ' ~~ἔπλεξε~~ ~~[illegible]~~ ~~ἔγραψε~~ ἀπαιτ... ~~τοὺς στίχους~~

Καὶ ~~τὰ στὰ βραχέα ἔρριξε~~ ?   τοὺς στίχους

~~Κ... τὰ βραχέα στιχηρά καί~~ ?

~~Κεῖνα βραχιὰ σκαλοπ...~~
~~[illegible] εἶναι [illegible]~~ ~~εἶναι~~ τὰ βραχέα στίχοι

Καὶ ~~κ~~ ~~καὶ τὸ γραπτό εἶναι βραχιά~~

Μὰ ἡ βραχιάδη τὰ γραπτά του εἶν' τὰ βραχέα στίχοι.

Μὰ τὸ γραπτό εἶναι βραχιά

Ἀλλοί που τόθελ' ὁ καιρός καὶ τὸ μελοῦσε ἡ μοῖρα,
Λίγοι [illegible] στό βουνό κιόρθιοι [illegible]!
μέσ' τή ψυχή
~~Καί~~ σύννεφα σ' ἀνεμοί ~~[illegible]~~ τ' ἀφησαν [illegible] γύρα
Τόν πόθο καὶ τή θύμησι [illegible] [illegible].

—

Ὥρα γλυκειά, χρυσῆ στιγμή, [illegible] μέρας,
Ὅσον χαρὲς ξεδίψασες ~~[illegible]~~ βαθειὰ ~~[illegible]~~ γι' αὐτὲς τὶς ὧχτες,
Μέ [illegible] στή [illegible] τῆς [illegible] ὁ
~~Σ[illegible]~~ ὥρα ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ἀέρας,
Μά τό γραφτό σβύνει αὐτό ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~τὰ~~ βράχια σπίτια.
ὅσο τά

—

Ἔφυγες, μά δέν ἔφυγες στή γρηγορὰ τὸ σπίτι
Καί
Κι ἔτσι [illegible] ἀγαπημένα ~~[illegible]~~: ἔρημο καὶ καλαμένδι!
Νά [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ στολίχη
~~Πῶς χιόνισε ἡ μιά βραδυά [illegible] τό γρασίδι…~~
Δέν σὲ μιά νύχτα σκέπασε τὸ χιόνι τὸ γρασίδι.
~~[illegible]~~ [illegible]
Γιά Νά [illegible] [illegible] ἄς ἔρθης τὰ [illegible]
Νά ~~[illegible] [illegible] [illegible] τὰ [illegible] τὰ [illegible]~~

Πόσο χαρὲς ξεδίψασες βαθειὰ γι' αὐτὲς τὶς ὧχτες,
Μέ [illegible] καὶ μ' ἔφαγες σὲ μιὰ [illegible]

Μ' ακροάται [illegible] όλόχαρο [illegible] καμπί.

[illegible] αγκάλιας στα καλή μορφή τ' όλόχαρο [illegible]

Αχού! που τ' αγριό καιρό και το 'μεθυσε το λεοντάρι;
Μοιάζει σαγάρπι ο καημός τα [illegible] ξάρματα

Έτρεχε μαδώ [illegible] δε σ' είχε
Κι αγναντεύω [illegible] όρη και καλαμιές
Με μιαν [illegible]

Σήμερα [illegible] μέρα, [illegible] μέρα

Ο [illegible] χαρές βαθειά μέσα της ψυχής;

~~[illegible]~~ [illegible]

Μη σε [illegible] τον αέρα

Ξέρουμε [illegible]
[illegible] στίχοι.

~~[illegible] χαρά~~
[illegible] η χαρά

~~Μέσα στη χαρά [illegible]~~
Μέσα στην [illegible] αν [illegible]
αν [illegible]

[illegible] ;
Με [illegible] και [illegible];
[illegible] να [illegible];

[illegible]

[illegible] χιόνισε

[illegible] μαυρομάτα

[illegible] το [illegible].

[illegible]

Δεν είσαι σάρκα άλλη χαύνη,
[illegible] η το παραπαίνεσο,
το [illegible] της νιότης το [illegible], της χαράς
[illegible] το χρώμα
Μόνο ν' [illegible] ή [illegible] το σώμα.

Δεν είσαι [illegible] αρμονία [illegible] άπιστο

Και τες [illegible] μου τες μελωδίες,
είσαι ανάβλαση και ανάβαση φανταστική.

[illegible] τες [illegible]
Μου [illegible], μου, του άφθαστη [illegible]

τ' άγγιγμα το βαθύ [illegible], της χαράς, το χρώμα,

III

Σὺ εἶσαι σάρκα ὅλη ψυχή.

~~Μένει τὸ χρῶμα~~

~~[illegible]~~

ὅλη ~~[illegible]~~ ἡ λαμπρὸ τὸ χρῶμα

Μὲ τ' ἀμαλὰ ὀνειροχλωμά μέση.

τὸ χρῶμα ~~[illegible]~~

~~Μένει τὸ~~ χρῶμα του σπαθὶ τὸ ἀγέρι.

καὶ μένει

~~[illegible]~~ τὸ γεμάτο καλὸ παραπαίστω

τῆς γραφῆς, ~~[illegible]~~ τοῦ μορφὴ ἡ [illegible] δορά.

Μὰ τὸ [illegible] [illegible] [illegible] μελαγχόλη

εἶναι μὲ μελανάδα τὴ ἀδιάκοπη [illegible].

ὀλάκαιρο

Τῆς ἐρημίας μου τὸ πόνο

~~[illegible]~~ μελάνωσαν τὸ κόκκινο τὸ ξύλο.

~~[illegible]~~ καὶ τὸ μελάνωσαν

Καὶ τ' ἀκατέρειν ~~[illegible]~~

τῆς μελάνωσης ὁλόκαιρο τὸ ξύλο.

Δέν είναι σάρκα, ούτε ψυχή,
~~[illegible]~~
~~Και μέσ' το~~ μεγαλύτερο ~~[illegible]~~ παραδείσου,
Ή του αγγέλου τ' άσπιλο το χρώμα
~~Μόνε το χρώμα [illegible] του [illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible]
Μπρος της ματιές [illegible]
Μόνε το χρώμα που [illegible] το [illegible]

~~Μόνε~~ ~~[illegible]~~ Μόνε πού [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ το στόμα.
Μ' όλο μου
~~Μόνο~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
είναι ανάσα και ανάσα ~~[illegible]~~ παντοτεινή...

Αν ποιος την [illegible] το [illegible]
τότε

Και είχα και [illegible]:

Ποιος είσαι [illegible] —

Στο κ. Κ. Π.

Του [illegible] [illegible] [illegible]
Και του [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible].
~~[illegible]~~

Του ποιητή.

Τού γύρου ήλλαξε ο χωριστός σου
Τό φώς, τ' αθλιέρωτο και τό καλό χωράφι,
Τ' αγέλρι, τό σιτάρι και τό χέρι τό δεξί με μέσα.

Κι' όσα μού τό χρυσώνει η μοίρα τί χρυσάφι,
Κλωτό μου τ' αμίλητο — έτσια,
Τό σπίτι, την αγάπη σου, τό μερτικό σου ...

II

Τό τί μού έδωκες δεν γένεται μετρήμα ...
Τό τί μού πήρες [illegible]

[illegible] καὶ τὸ δακτυλίδι μου,
Καὶ ὄχι μόνο αὐτὸ καὶ ὅ,τι πῆρες χάρισμά σου!
Ἀπ' ἐκεῖνα τὰ παλαιὰ [illegible] σταυρὸ [illegible]
[illegible] καρδιὰ [illegible] στὸ σπίτι σου
[illegible] Προσκυνητὴς [illegible] [illegible] ὁ ἀγαπητός μου
~~[illegible]~~
Τοῦ θανάτου μου, [illegible] τοῦ σπιτιοῦ μου [illegible]
Κι ἀνάβρυσα ἀράπικα [illegible]
~~Κι~~ ἀράπικα μὲ τὸ [illegible] τὸ [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~
Πρὶν ἀπ' τὸ κρίμα [illegible]
τὸ παρμὸ [illegible] τὰ [illegible],
~~[illegible]~~, κι, [illegible] τοῦ [illegible]!
Τ' ἄγρι [illegible] καὶ Παρθένι κι [illegible] τοῦ [illegible]...

όλη
~~γαλα~~
Σ' εί είσαι σάρκα ~~όλο~~ ευχή,

Ή το μέτωπο ή το παραπανίσιο,

~~[illegible]~~
~~[illegible] άσπρο, [illegible] το χρώμα.~~

Μαγικό' έκείνο τού
~~[illegible]~~ όνειροχλωμένη.

~~Μαζί~~ Τό χρώμα του σκιάς τό άγγιστο,

Μέσ' τ' έκεινο πού μιλά ή πού σωπά, τό στόμα.

~~[illegible]~~ και λεία , μοσχάτη
~~[illegible]~~ το ζεστό ~~[illegible]~~ τα χάρη μελωμένη!

Νάρκη
Στόμα ~~Ατάκτο~~ μικρό παιδικό...

Ει γυμνό σε το ζεστό και ή λαχάρη μα ή μελωμένη.

Τού βγαριάς,

Μεσ' στ' μελενές όνειροχλωμένη

Το ψηλό ή το παραπανίσιο έκεινο

του μαγαριού

Κεραμίδι.

Πριχοῦ τ' ἀρνίθια κράξουν τ' αἷμπυς
Τὸ μάλι ζεδαμπτώ·
Βγαίν' σὺ Φωφάλο, βγαίν' σὺ Πουρνάρο, βγαίν'
σὺ κὺρ Χρῆστο τοῦ Καχῆς.
Τὸν πρῶτο Βασιλικά ὁ μῆλος πελοχαίω'
Τὸν δεύτερο στὴ Ζαχαρτσίδα, μὲ τοὶ τρίλ
Καμιὰ τὸν βρῆκε ὥρα τσ' χῶπεῖλ'
Ὅς ἀπ' τὸν Πόρτο καὶ ἰδρουποτεῖλ'
Καὶ πνίγεται σὰν τὸν γιβανωμένο ἡ ςνοῦλ':

Αἵντε, κι ἡ Σαχουνίκ' μακριά. κὶ ἡ τρά'λ' ἀ-
λέγεσαι· κιοῦλε ἀπόχε ςλάνω κιοῦλα αἵξεσο!..
Κιοῦται θὰ ςλάξω τὰ λογιά θαἷχω μαλλάλα;
Κιοῦται θὰ φλάξω τσ' τὸ πῶ 'μὴ σλήνςσαι μόν'
Τρέχ' ἀμέσως καὶ σὲ δέξει „ τὸ ἀπό θαῦρη ὁ
Καλός τους ἀπό 'ναι λάγο ἐσὺ;
Γιατί πηδάει τσ' θὰ τὸν ἔχου παραχωσ'...
τσ' τὸν τὰ θάχ'

Ἀλέξανδρος	Παπαναστασίου
Ἰωάννης	Μιχαηλ
Ἀνδρεάδης	Θεόδωρος
Βαμβακᾶς	Χαρίσιος
Εὐθυμιάδης	Δημήτριος
Μπιράκης	Ἀνδρέας
Σάντης	Δημήτριος
Ἀνδρακόπουλος	Σωκράτης
Ἀγγέλου	Ἰωάννης
Αὐγουστίδης	Πάνος
Κίρου	Ἰωάννης
Αὐγουστόπουλος	Ἀναστάσιος
Κοκοβῖνος	Μιχαὴλ
Λαζαρίδης	Ὀδυσσεὺς
Μελανίδης	Δημήτριος
Παπαδόπουλος	Ἰωσὴφ
Παρασκευαΐδης	Ἰωάννης
Σαμάντης	Μιλτιάδης
Βοσνακίδης	Φώτιος
Συμεωνίδης	Θεόδωρος
Τζεμπάς	Νικόλαος
Τσαλίκης	Γεώργιος

Νιά 'ναι
~~Σαν πρέπει~~.

Καὶ ἂς τὸ λέω

'Εμέ, πού πλειότερο ἀγάπησα

τὰ γέρα τὰ ἁρμονικά,

τὰ γέρα τὰ μεθυστικά,

τὰ γέρα τὰ ἡδονικά,

Ἀπ' [illegible] [illegible]

στὸ χῶμα [illegible] τὸ [illegible]

– Ἀπού [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ἡ μέρα! –

[illegible] [illegible] [illegible] ἡ [illegible].

~~Ἀπ' [illegible] [illegible] [illegible]~~

Στὸ χῶμα χαρεῖ [illegible].

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]…

Νιά 'ναι
~~Σαν~~ πρέπει,

καὶ ἂς τὸ λέω

'Εμέ, πού ὁ Ἀποθαμένος

Ἀγάπησε [illegible] [illegible],

Κι ἂς ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] καὶ ὁ Πάτρες

~~Σαν πρέπει~~, ~~[illegible]~~
νιά 'ναι,

Μόνο ἡ [illegible]

Ἡ [illegible],

189.

Ἡ νύχτ' ἀγάπη τὰ μυστικά της
Ποῦ τἄχει ἀγάπη τὸ φεγγάρι
Μαῦρα μυστικά της ἄσπρα
~~μὲ τὰ πέρα~~ τὸ μονοπάτι τὸ ἐρημικό —
Ἦσα ἀρχαῖα ὀπλοστάσια
Κ' εἶχα μαζὶ τὰ πάρματα
Τὸ δρόμο — κ.λ.π.

Ἀνέκδοτο ἀπόσπασμα

~~Πήρα γιὲ~~ Καὶ 'ς τὴ ψυχή μου δέχθηκα

Νὰ πῇς τραγοῦδι Ἀπολλώνειο!...

Ἀηδόνι μου [illegible] ~~Λύρα μου~~, ὤ· θεία μέλισσα...

Ζῶσέ με τώρα σύ· τὸ μέλι τὸ αἰώνιο!..

Τὰ τραγούδια τῆς Φλεγμαδούλας,

~~π~~.

Κῦμα καὶ βάχνα κι' ἀγριολούλουδο!
Κλείνει ~~Μαζαι~~ ~~τὸ~~ ὀρφανό της ~~ἔρμη~~ πέρα.
Κ' ἡ μοῖρα της ~~δὲν ἦταν στοῦ~~ ~~ἥλιο~~...
~~ἀγάερ~~ ἀπὸ τὰ ἥλια ἀγάερα.

Ψυχή 'ναι; Ὄχι.
Σάρκα του ~~[illegible]~~ κιᾶς ψυχοπαχάδι!...
~~Κι' ἔσ τόσο~~ κάποιος ρόγαε ~~ποτε...~~ στοῦ κόγχι.
Κ' ἔκειτο

Πᾶμε, ~~ἀγάπη μου~~,
~~ἀγάπη~~ Κῦμα μου, ~~καὶ~~ βάχνο μου κι' ἀγριολούλουδο.
~~Καὶ ποιός νὰ τὸ πῇ τὸ ὄχι~~.
~~Πλοῖο μὲ κατάρτι~~
Νᾶμε!
~~Ἂχ! ποὺ ἔχεις ἀγάπα... νυμφίε~~!
Νυμφίε! ~~[illegible]~~ ~~Ἀγάπα~~ ~~νυμφίε~~...
~~Νυμφίε~~! Τῆς ψυχῆς νυμφίε!...

κι' ἡ ἰσοστοιάδης

κιὴ ἰσοστοιάσης.

"Ἀχ! ~~[illegible]~~

τῆς ψυχῆς, ἀγάπα[illegible] [illegible]!

~~[illegible]~~

κώχη.

Μὰ κάποιος παραμόνευε πονηρὸς στὴν ~~ἄκρη~~.

" Πᾶμε, ἀγάπη μου..." παρηγορῆσαν τὰ

Κ' ἔτσι [illegible] ἡ κόρη τὴν ~~[illegible]~~ [illegible].

"Ἀχ! τῆς ψυχῆς ~~[illegible]~~ [illegible]!

[illegible]! [illegible]! [illegible] —

Φίλτατε [illegible],

ὁ [illegible] [illegible] [illegible] μου

τὸ [illegible] τῆς [illegible].

[illegible], [illegible] [illegible]

ἡ [illegible], ἡ κακία ...

[illegible]

Κι' ἡ ἀγάπη μου εἶναι αὐτή.

Ἡ ἀγάπη, [illegible] [illegible] [illegible].

Φιρμεσούζα! Φιρμεσούζα!...

Πάει γυναίκα μεσ' στό γιοφύρι

Ἡ ἄσπρη ψυχούλα!

~~[illegible]~~ Κο(ι)μάμενη ~~[illegible] καί [illegible] [illegible] [illegible]~~ σύσι ἀλάφρια, καί

~~[illegible]~~ Σε ἄσπρο ἀγέρι, τό μάλι...

~~[illegible]~~

Κλαίγοντας μέσ' τό χάρο η ρυδαγκέ

Ν' μαζ' ἀλικη, σελόνια...

Κ' ἔγινε[illegible] ~~τό [illegible]~~ ἡ ζωή της ~~[illegible]~~ τό [illegible] τό [illegible], ~~τό [illegible]~~, ἀγέρι...

Σαί [illegible] [illegible]...

Κύμα και θάλασσα κι' άφρισμένο.

Μέσα

[illegible]

[illegible],

Κι' άλλοι σοι μού της μαύρα δίπλα.

[illegible] φάντασμα βάλι [illegible].

Ψυχή 'ναι; όχι! [illegible]

[illegible]

[illegible] Ψυχή 'ναι; Όχι!

[illegible]

[illegible]

Κι' η Πράσα η [illegible]

[illegible]

Σάρκα [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible].

[illegible]

" Πάμε, είμ' εγώ μ' ... "

Φαρμακώτρα! Φαρμακώτρα!

~~Κ' ελπίζει~~ [illegible] η ψυχή [illegible]
~~Μάχε~~ η ψυχή σου γιατρειά

λεβί! βρο!
Σάν γνώριμο μέσα στο ~~ξένο~~ [illegible]!
Καί εγώ ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] μαζί
Κ' είχε [illegible] ~~[illegible]~~ το μαζί

[illegible] Γήινο, πήγαν
~~[illegible]~~ πέτρας σέ [illegible] [illegible].

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ 'Ηχώ!

Κ' εκεί, παρέκει, κρεββάτι

Μέ τα [illegible] κι να ~~[illegible]~~ σελόνια.

Κ' έγινε σ' ερμιά [illegible] άχαρο [illegible]

Σά τ' άνοιγμα τα χιόνια...

Π' άχαρο [illegible]

Ο ιάτρος

Φαρμακώτρα. Φαρμακώτρα.

Καί [illegible] ~~[illegible]~~ ψυχώτρα

~~[illegible]~~ ~~Μέσ το ποταμ~~ [illegible]

και όλοι
[illegible] το φως ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

[illegible]. ~~[illegible]~~ ~~πήγαν~~

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
αγαρνό,

[illegible] [illegible].

Πώ ~~δ' ἀόρμη κακά καὶ θλίψια~~!...
Ποιά ~~δ' αὐ ἡ ὑπομονή καὶ πόσα τὰ θυμάμαι~~!...

Καραβοδέρνω μέσ' στὸν ἄνεμο καὶ ξεκατρέχω
Σὰν φεγγαράκι μέσ' στὴ γλώμη ἀπ' τὰ δειλινά,
Κ' εἶναι βαρὺς μου ἐφέτος ὁ χειμῶνας...

Καὶ θὰ ρωτήσω: ποῦνε ἡ καρδιά σου!...
— Ποιά νἆνε ἡ καρδιά, πού νἆν' ἐκείνη
Παράρουν ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ κι ἔχει ~~[illegible]~~ μείνει;...
Πικρὴ κάραβου

Καὶ θὰ ρωτήσω πάλι: ποῦ 'ναι τὰ δυό σου χέρια!
— Ποιά τάχα χέρια μείνανε κατιστικὰ σημεῖα
Ἐξὼ ἀπ' τὰ πληγωμένα;...

Καὶ θὰ ρωτήσω: ἀχ ποῦν' ἡ ψυχή σου!
— Μονὸ σ' ἐκεῖνα τὰ μάτια δὲ θράχανε μαχαίρια...

Ζεῖ σαν ἀγάπη σου καὶ κέρες!
Εἶμαι σου ἐλπιδάθος, καυλοκενοὺς πρισουδιακούς
Καὶ κουσαφίρης...
Γιὰ τὸ μαγικό μοίρασες καὶ σὺ ~~φωτιὰ~~ κι ἀγάπη καὶ χαμόγελο —
Τὸν βασιλικὸ μ' ἔστρωσες τὸ κορμί σου κατὰ γῆς
Καὶ τοίμασες γιὰ νὰ σοῦ σοῦ ~~χαρτιά~~ μελάνι.

Καὶ ξεγυρίσανε στὸ ὕπνο μας τριγύρω τὰ ~~[illegible]~~ εἰρηνικά
Λησμονι' ἀπ' ἀγάπη ~~[illegible]~~ τὰ μάγια ~~[illegible]~~ κι ὅτι γύρω ἐδιαλέγου
~~Μέσ' ἀπ' τὰ μάτια ποὺ κρατοῦσε μέσα τὸ ἔρωτικὸ~~,
~~Μὲ προδοσιὰ ποὺ ἄχι ἀλλάζει τ' ὄνειρό μας~~,
Ψυχὰ σαν κρίνα ~~καὶ πολύχρωμα~~ καὶ μ' ἄνθη
Διάφορη, κι ἄρματα πιμελεί,
Ἀπ' τὶς νύχτες τὴ δροσιά,
~~[illegible]~~
Κι ἀπ' τὸ καιρὸ μας ἀκόμα, τὸ ξύπνημα μας...

Αγάπες.

Γιά όσα μ' έδωκες φιλιά — σ' αχείλι μου
Μελίσσια — τόσα
Χρυσάνθημα στο [illegible], πλουμια ωραίο,
Ζωή και νοσταλγία μου και σβήσωμα!

Και με τα χέρια μου θα σου, το ψάχνω
Που τάχα εσύ, αγαπημένε, ν' απολησμονώ
Κ' έπειτ' από μάγια [illegible] με [illegible] —
Μαζί του να μοιράζω
Άλλος και άλλος, δίχως δέσιμα και σύνορα, και βίζη.
Ήρωας καλά που, με καρδιά σαν έλωμα,
Μ' άλλη ψυχή, με σπαθιά, με στόμα νέο!

Κι' ας [illegible], πλουμια ωραίο, [illegible]
πάρ' αχείλι μου σου και πέρα ή μέγα...

Της φωνής και Μάρθας [illegible]

Ψάξε με [illegible] τα πάθη και τα [illegible]
της φωνής και [illegible] τα [illegible],
Κ' έπειτα ψάξε με σαν [illegible] τ' άστρα
Τρεμοπαίζουν, [illegible]
Και η φωνή [illegible] σαν ο τρούλλος
Καμπαναριού και [illegible],
Του [illegible], που λάμπαι και [illegible] πλεξίδι,
Παιδί [illegible] σ' αυλή, είμαι κ' εγώ προσκυνητής [illegible] και δούλος
Του Θεού, πάντα σε χαιρετώ.

[illegible]

Και το φιλί σου [illegible], [illegible], [illegible]
σ' αχείλι μου, πλουμια ωραίο, ή μέγα...

Φθόνη

"Ζωή, πού τὰ μοῦ ἔδωκες!
[illegible] πολὺ περβόλι μου [illegible]!
τὸ διαβ' τὸ [illegible]!.. "

Φάξε [illegible]... Ἡ [illegible] της...
Παραπαζῶ, [illegible]... Καλοκαίρι!
[illegible]... Ζυλάξε
... [illegible] τὶς [illegible] της...
Μὴ προχωρεῖτε... [illegible], τ' ἀρχαῖο [illegible]
[illegible]... Ἐμεῖς, [illegible]!..
Σήμερα πῆρε η Φθόνη τὰ [illegible]...

Φασόλια [illegible] πουλάκια!
[illegible]... [illegible]
Μὲ τὶς [illegible] τὸ [illegible] [illegible]...
[illegible]...
[illegible], [illegible] ... τὸ [illegible]
λαμπρὸς [illegible]! — [illegible] φεύγει, [illegible]... —
[illegible]... [illegible]...
τὶς [illegible], [illegible] [illegible]!
Σήμερα πῆρε ἡ Φθόνη τὰ [illegible]...

"Ζωή, πού τὰ μοῦ ἔδωκες!
[illegible] περβόλι μου [illegible] [illegible]!
τὸ διαβ' τὸ [illegible]..."

Στὴ Φθόνη [illegible] [illegible]
Στὸ [illegible] τὰ [illegible].

Τὸ ποίημα τῆς Βασιλικῆς Κουβάρ.

Μάρμαρα θὰ γίνανε τὰ [illegible]
ὅλα τὰ [illegible] τὰ [illegible]
~~Κ' ἔπει βαρεῖ~~ [illegible] [illegible]
Κι' [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible]
Ἡ [illegible], μέσα γῆρα [illegible] [illegible].

Μάρμαρα θὰ γίνανε τῆς Κουβάρ [illegible]
[illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] μὲ [illegible] μὲ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] τὰ χρυσά [illegible]...

Κ' ἔτσι ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], κι' ἄλλα [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
Κ' ~~[illegible]~~ [illegible]
Κι' αχ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible].
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible].

~~Καὶ [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]... [illegible]!
[illegible], [illegible], [illegible] τὰ [illegible],
Κι' [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] τὰ [illegible].
Καὶ νά! [illegible], [illegible], [illegible]...

III

Μὴ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] μὲ τὰ [illegible] χέρια.
Κι' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Κι' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Καὶ [illegible]! [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible]! [illegible]...

Ἀρ. Βαλ.

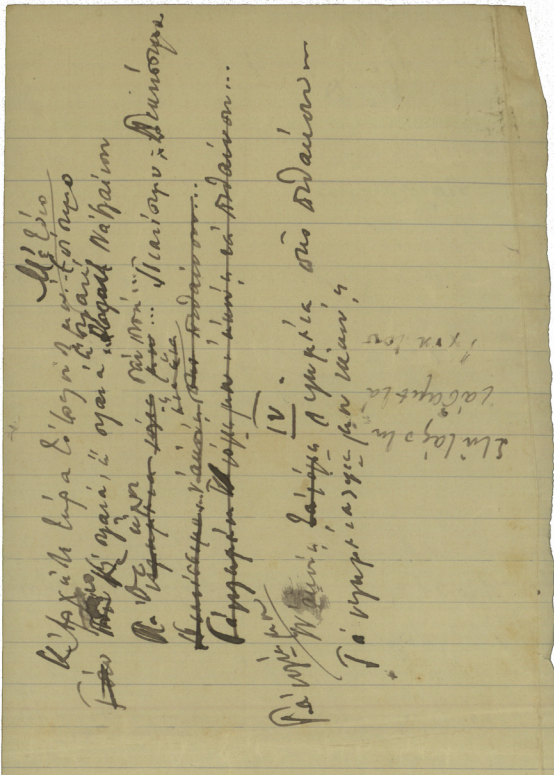

IV

III

Κελαϊδουμάκι μου ἀπ' Νέστορα κι ἄμ' μου θυμίζει,
Ἄν μου θυμίζει μυροβόλι,
Σ' ἀγκάθια ἡ καρδιά μου, σὲ πηγὴ καὶ σ' ἀνέμους.

Ἔχθρα δὲ λέγει ἡ ἀγάπη μου!
Τόλμα δὲ λέγει ἡ ἀγάπη μου!

Κελαϊδουμάκι ἀπ' Νέστορα κι ἄμ' μου θυμίζει,
Ἄν μου θυμίζει μυροβόλι,
Ἀνοίγουνε καντήλι καίω ἐγὼ στὴν ἐκκλησιά σας
Τὰ μάρμαρα, ὅπου δὲ χώνονται γιὰ χρονικὴ πλάσιν.

Κελαϊδουμάκι μου ἀπ' Νέστορα κι ἄμ' μου θυμίζει,
Ἄν μου θυμίζει μυροβόλι,
Σὲ μπάλες ἡ ψυχή μου καὶ σὲ μυγδαλιᾶς ἀνθοπλέκους.

Πόθο δὲ λέγει ἡ ἀγάπη μου!
~~Σάρκα~~ δὲ λέγει ἡ ἀγάπη μου!

Ξεσάχανε χαμόγελο παναρχαίες εικόνες,
Μωρός σὲ καρδιά ὅπου κυλλὰ ἡ καλιά σας,
Συχνοπερμένη
Μὲ μιὰ ἄλλη γλυκοπροσθυμισμένη…

γιά να μα
ένα περίεργο μιά νύφη νά χ~~αποδώσεται~~
ζήτησε
~~από ένα~~ είχε ένα σάλεμο... Άντεξε
νά ~~Σιασα~~λωρο
– Κι αυτό... πειό περίεργο ήταν είχε
[illegible] ... Και τί είχε... Ανησυχώ
Γιατί, τι γλώσσα, πάλι...
– ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
– Ξέρεις πως δέν είναι ή γλώσσα μας
γλώσσα σημερινή... ~~Η φιλολογία~~ Θέλεις πόρισμα
θά μπλέκεται... ~~μας περιορίζεται~~ ~~[illegible]~~ οι πράξεις, ~~[illegible]~~
~~περιμένεις γελοιότερα~~ πολλά
~~[illegible]~~... Η φιλολογική μας
ζωή ε φιλολογική
~~περιορίζεται σε~~ πράξεων...
Νά μιά φιλολογική ~~[illegible]~~ θέλει του.
– ~~Η...~~ ~~[illegible]~~ φιλολογία ... ~~μα~~
γίνεται καί δε μας έρχεται...
~~[illegible]~~, Σάλεμέ μου, ~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ γιατί υπερβολικός... άμα τό σκεφθώ...
– ~~Και [illegible]~~ ~~έτσι~~... Καθένας στό
είδος του... Ίσως καί σύ, άν δέν
~~[illegible]~~ ήμουν έτσι, νά μήν ήσουν άρρωστος
θά σού τό ζητούσα... Έχεις δίκηο...
– Πού μπορεί κανείς ~~[illegible]~~ γυναίκα, όταν
δέν βρη την ευτυχία της μέσ' στό
σπίτι της, νά βρη παρηγοριά
γιατί;
– Πού αλλού παρά στό γάμο του
σαλεμού... (Γελώντας.)

Θά 'ρθη κι ό [illegible]
Νάλαι [illegible] στό
Χρηστό.

Αἴτησις

Χαραλάμπους Χρ. Καπετάνη
κατοίκου Θεσσαλονίκης πρὸς χορηγίαν

Κι' ὅπου ἀγρύπνου ~~ἦρθε μέσα μου~~

~~Κι' ἦρθε βαθιά μου ἕνας τ' ἀγνάντευε!~~

~~Τ' ἄστρο ν' ἀγγίξω~~

Ἄστρο ν' ἀγγίξω!

~~Τ' ὄραμα ἀόρατο τ' ὄραμα~~

~~Κι' ἦταν ἀόρατο~~ τ' ὄραμα,

Κάτεργα νά γλείψω.

~~Κι' ἔπαιζε [illegible] τά δάχτυλά μου~~

Κι' ὅμως, ~~[illegible]~~ καρδιά τά δαχτυλά μου

~~Καρδιά~~ δέν ἔσωσαν τ' ἄστρο!

Κι' ἐδῶ ψυχή μου ἀπόμεινε γι' ἀπόκοσμη [illegible]

~~Και Κ ἔφερε μου~~ τό χέρι. καί [illegible] τό χέρι

Κι' ἀπ' ὅλο αὐτό τό φώτισμα

~~Κι' ἀπ' τό φῶτισμα. [illegible]~~

~~ἐμέ ἔμεινα ἀπομονωμένο~~

~~ἀπομακρυσμένο~~ ~~βρέθηκα~~ καί

Ἐδῶ τό ἐνδιάφερμα

~~[illegible] τό [illegible]~~

βρέθηκα

σέ [illegible] ὁ κόσμος

~~[illegible]~~ ἔπιασα τό [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible]...

[illegible]

Κι' ἀπ' τήν ψυχή μου [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] τό χέρι.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ
"Η ΠΡΟΝΟΙΑ"
ΓΡΑΦΕΙΑ ΧΑΝΘ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

1) **Τὸ Παράδειγμα** ἐπιδρᾷ στὸ παιδὶ περισσότερο ἀπ' κάθε διδασκαλία ἢ παρατήρησι. Τὰ παιδιὰ πάντοτε μιμοῦνται.

2) **Γονεῖς,** μὴ μαλώνετε ἀναμεταξύ σας, γιατὶ τὰ παιδιὰ τὸ καταλαβαίνουν, κι' αὐτὸ θὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ δρόμου.

3) Ἀγαπᾶσθε καὶ σέβεσθε ἀναμεταξύ σας, ὑποχωρεῖτε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἐμπρὸς στὰ παιδιά σας, γιὰ νὰ μάθουν κι' αὐτὰ **νὰ ἀγαποῦν, νὰ σέβωνται, νὰ ὑποχωροῦν.**

4) Φέρεσθε παντοῦ καὶ πάντοτε σὰν νὰ βρίσκεσθε ἐμπρὸς στὸν αὐστηρότερο ἐπιθεωρητὴ καὶ κριτή σας. Γιατὶ τὸ παιδὶ εἶνε πραγματικῶς αὐστηρὸς κριτὴς καὶ ὅ,τι ἄτοπο ἰδῇ πῶς κάνετε σεῖς, θὰ τὸ μιμηθῇ ἢ θὰ παύσῃ νὰ σᾶς ἐκτιμᾷ. Καὶ τὰ δύο ἐξ ἴσου ὀλέθρια

5) Τὰ παιδιά σας νὰ βλέπουν σὰν σὲ καθρέφτη ὅλη τὴ ζωὴ καὶ τὰς σκέψεις σας. Καθαρὴ σκέψις, ὁμιλία, πρᾶξις. Καί, πρὸ πάντων σεῖς, Μητέρες, μὴ πῆτε ποτὲ στὸ παιδί σας νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα κάτι ποὺ συνέβη στὸ σπίτι κατὰ τὴν ἀπουσία του, γιατὶ γρήγορα κι' αὐτὸ θὰ κρύψῃ ἀπὸ σᾶς, καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχίζουν τὰ μυστικὰ τοῦ παιδιοῦ σας, ἀρχίζουν γι' αὐτὰ **ἡ Διαφθορὰ** καὶ γιὰ σᾶς **οἱ Κλάψες.**

6) Ἡ ἀτομική σας ζωὴ θὰ εἶνε εἴτε μία εὐλογία, εἴτε ἕνα ἐμπόδιο γιὰ τὴν πρόοδο τῶν παιδιῶν σας.

7) **Ἡ ἀφοσίωσις** πρὸς τὰ παιδιά σας εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαία. Πρέπει νὰ αἰσθάνεσθε μεγάλη εὐθύνη γιὰ τὴν εὐτυχίαν των.

Μελετήσατε προσεκτικὰ τὸ καθένα ἀπὸ τὰ παιδιά σας. Κερδίσατε τὴν ἐμπιστοσύνην των. Εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνετε καλοὶ φίλοι τῶν παιδιῶν σας. Ἡ εὐτυχία τῆς οἰκογενείας ὅλης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς καλοὺς καὶ ἀφωσιωμένους γονεῖς.

8) Βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ μειδίαμα εἶνε πάντοτε καλύτερο ἀπὸ τὴ σκυθρωπότητα.

9) **Χαρακτὴρ** καλὸς εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἐφόδιο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ζωῆς. Καλλιεργῆτε τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν σας ἐμπράκτως. Συζητῆτε μ' αὐτὰ σὲ κάθε παρουσία μένη εὐκαιρία. Νὰ εἶσθε δίκαιοι καὶ μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὰς συζητήσεις σας νὰ ἐμπνέετε τὸ πνεῦμα τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

10) **Ἡ ὑπακοὴ** δὲν πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ φόβο ἢ ἄλλη ἐξωτερικὴ ἐπιβολή, ἀλλὰ ἀπὸ ἐσωτερικὴ διάθεσι τοῦ παιδιοῦ. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχετε ὅταν ἐμπνεύσετε στὸ παιδί σας ἀπεριόριστη **ἐμπιστοσύνη** καὶ **ἀγάπη**, ἀλλὰ καὶ ὅταν δὲν εἶσθε ὑπερβολικοὶ ἢ παράλογοι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις σας.

11) **Ἡ ἐργασία** εἶνε ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν **Ἀρετὴ** καὶ **Εὐτυχία.** Ἐγκαθιστᾶτε τὰ παιδιά σας νὰ κάνουν τὰ καθήκοντά των μὲ εὐχαρίστησι. Ὁδηγεῖτε τα τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας καὶ μὴ τὰ βιάζετε. Δείχνετε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ σχολείου των. Μάθετε τα νὰ προφέρουν πάντα μὲ σεβασμὸ τὴ λέξι **«Διδάσκαλος».**

12) **Προσευχή:** Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιβοηθητικὰ πράγματα εἰς τὴν ζωήν μας εἶνε **ἡ Προσευχή.** Διδάξετε τὰ παιδιά σας ὅτι ὀφείλουν νὰ προσεύχωνται τακτικά. Πρέπει νὰ μάθουν νὰ παρακαλοῦν **τὸ Θεὸ** καὶ νὰ τοῦ ζητοῦν τὴ δύναμι ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ πραγματοποήσουν ὅλας τὰς καλὰς των σκέψεις.

Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόση γλυκύτητα καὶ πίστι αἰσθάνονται ἕνας πατέρας ἢ μιὰ μητέρα ὅταν βλέπουν τὸ παιδί τους μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα νὰ προσεύχεται. Πιστεύουν τότε περισσότερο ὅτι ὑπάρχει **Κάποιος** ποὺ τὸ βλέπει, τὸ ἀκούει καὶ τὸ προστατεύει.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΝΑΓΑΡΕΣΤΟΥΣ -1937

Κ' ήρθε [illegible] ένα [illegible] βήμα [illegible].

~~Άλλο~~ ~~Π~~ [illegible] ~~[illegible]~~ να ~~[illegible]~~ ~~να σταλάξω~~ [illegible]!

~~Στη μέση τ' όραμα κρατούμενα τ' απέραντο,~~

~~Μιας [illegible] το χέρι [illegible] το σταλάξω.~~

Κρατούμενα στη μέση απ' τ' όραμα τ' απέραντο,

~~Στη μέση [illegible] απ' τ' όραμα τ' απέραντο~~

~~[illegible]~~ ~~Και~~ [illegible] ~~[illegible]~~ τ' όραμα τ' απέραντο

Σιγά ~~και [illegible]~~

Μάδημα [illegible] απ' τ' όραμα τ' απέραντο.

~~Και [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] και [illegible] να σταλάξω~~

[illegible] μα λίγο να το σταλάξω —

~~[illegible]~~ Σταμάτησα ~~[illegible]~~ στη μέση απ' τ' όραμα τ' απέραντο

~~[illegible]~~ Κι ήσουν άφ' έμεινα το χέρι να το σταλάξω.

~~Στη μέση [illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ τ' όραμα

~~Κρατούμενα στη μέση απ' τ' όραμα~~ Και [illegible] τ' απέραντο,

~~[illegible] το χέρι να το σταλάξω~~;

~~[illegible]~~

Σι

/

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ
"Η ΠΡΟΝΟΙΑ"
ΓΡΑΦΕΙΑ ΧΑΝΘ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ
Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

1) **Τὸ Παράδειγμα** ἐπιδρᾷ στὸ παιδὶ περισσότερο ἀπ' κάθε διδασκαλία ἢ παρατήρησι. Τὰ παιδιὰ πάντοτε μιμοῦνται.

2) **Γονεῖς,** μὴ μαλώνετε ἀναμεταξύ σας, γιατὶ τὰ παιδιὰ τὸ καταλαβαίνουν, κι' αὐτὸ θὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ δρόμου.

3) Ἀγαπᾶσθε καὶ σέβεσθε ἀναμεταξύ σας, ὑποχωρεῖτε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἐμπρὸς στὰ παιδιά σας, γιὰ νὰ μάθουν κι' αὐτὰ **νὰ ἀγαποῦν, νὰ σέβωνται, νὰ ὑποχωροῦν.**

4) Φέρεσθε παντοῦ καὶ πάντοτε σὰν νὰ βρίσκεσθε ἐμπρὸς στὸν αὐστηρότερο ἐπιθεωρητὴ καὶ κριτή σας. Γιατὶ τὸ παιδὶ εἶνε πραγματικῶς αὐστηρὸς κριτὴς καὶ ὅ,τι ἄηχημο ἰδῇ πῶς κάνετε σεῖς, θὰ τὸ μιμηθῇ ἢ θὰ παύσῃ νὰ σᾶς ἐκτιμᾷ. Καὶ τὰ δύο ἐξ ἴσου ὀλέθρια.

5) Τὰ παιδιά σας νὰ βλέπουν σὰν σὲ καθρέφτη ὅλη τὴ ζωὴ καὶ τὰς σκέψεις σας. Καθαρὴ σκέψις, ὁμιλία, πρᾶξις. Καί, πρὸ πάντων σεῖς, Μητέρες, μὴ πῆτε ποτὲ στὸ παιδί σας νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα κάτι ποὺ συνέβη στὸ σπίτι κατὰ τὴν ἀπουσία του, γιατὶ γρήγορα κι' αὐτὸ θὰ κρύψῃ ἀπὸ σᾶς, καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχίζουν τὰ μυστικὰ τοῦ παιδιοῦ σας, ἀρχίζουν γι' αὐτὰ **ἡ Διαφθορὰ** καὶ γιὰ σᾶς **οἱ Κλάψες.**

6) Ἡ ἀτομική σας ζωὴ θὰ εἶνε εἴτε μία εὐλογία, εἴτε ἕνα ἐμπόδιο γιὰ τὴν πρόοδο τῶν παιδιῶν σας.

7) **Ἡ ἀφοσίωσις** πρὸς τὰ παιδιά σας εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαία. Πρέπει νὰ αἰσθάνεσθε μεγάλη εὐθύνη γιὰ τὴν εὐτυχίαν των.

Μελετήσατε προσεκτικὰ τὸ καθένα ἀπὸ τὰ παιδιά σας. Κερδίσατε τὴν ἐμπιστοσύνην των. Εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνετε καλοὶ φίλοι τῶν παιδιῶν σας. Ἡ εὐτυχία τῆς οἰκογενείας ὅλης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς καλοὺς καὶ ἀφοσιωμένους γονεῖς.

8) Βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ μειδίαμα εἶνε πάντοτε καλύτερο ἀπὸ τὴ σκυθρωπότητα.

9) **Χαρακτὴρ** καλὸς εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἐφόδιο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ζωῆς. Καλλιεργῆτε τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν σας ἐμπράκτως. Συζητῆτε μ' αὐτὰ σὲ κάθε παρουσιαζομένη εὐκαιρία. Νὰ εἶσθε δίκαιοι καὶ μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὰς συζητήσεις σας νὰ ἐμπνέετε τὸ πνεῦμα τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

10) **Ἡ ὑπακοὴ** δὲν πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ φόβο ἢ ἄλλη ἐξωτερικὴ ἐπιβολή, ἀλλὰ ἀπὸ ἐσωτερικὴ διάθεσι τοῦ παιδιοῦ. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχετε ὅταν ἐμπνεύσετε στὸ παιδί σας ἀπεριόριστη **ἐμπιστοσύνη** καὶ **ἀγάπη**, ἀλλὰ καὶ ὅταν δὲν εἶσθε ὑπερβολικοὶ ἢ παράλογοι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις σας.

11) **Ἡ ἐργασία** εἶνε ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν **Ἀρετὴ** καὶ **Εὐτυχία.** Ἔγκαιρα διώνετε τὰ παιδιά σας νὰ κάνουν τὰ καθήκοντά των μὲ εὐχαρίστησι. Ὁδηγεῖτέ τα τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας καὶ μὴ τὰ βιάζετε. Δείχνετε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ σχολείου των. Μάθετέ τα νὰ προφέρουν πάντα μὲ σεβασμὸ τὴ λέξι **«Διδάσκαλος».**

12) **Προσευχή:** Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιβοηθητικὰ πράγματα εἰς τὴν ζωήν μας εἶνε **ἡ Προσευχή.** Διδάξετε τὰ παιδιά σας ὅτι ὀφείλουν νὰ προσεύχωνται τακτικά. Πρέπει νὰ μάθουν νὰ παρακαλοῦν **τὸ Θεὸ** καὶ νὰ τοῦ ζητοῦν τὴ δύναμι ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν ὅλας τὰς καλὰς των σκέψεις.

Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόση γλυκύτητα καὶ πίστι αἰσθάνονται ἕνας πατέρας ἢ μιὰ μητέρα ὅταν βλέπουν τὸ παιδί τους μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα νὰ προσεύχεται. Πιστεύουν τότε περισσότερο ὅτι ὑπάρχει **Κάποιος** ποὺ τὸ βλέπει, τὸ ἀκούει καὶ τὸ προστατεύει.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΠΑΡΗΣΤΟΡΟΣ -1937

Λίκι Βέκμαν. 9 Νοεμβρίου 1909. Μόναχο, [illegible] 200

Καὶ τὸ παλιὸ ἀρχίνησε. Καὶ τὸ παλιὸ τὸ ἄρχισε
Κι' ~~ἀρχίνησε~~ τὸ παλιὸ τραγοῦδι λέει, τραγοῦδι λέει

Ἡ ἀρχόντισσα μὲ τ' ἄσπρα τὰ μαλλιά.
Κι' ὁ πύργος ὁ ~~παλαιὸς~~ πολυέρημος ξυπνάει ἀγάλι
Στὰ μεγάλα [illegible] γυρίσματα γλυκά.

Ξεχύνεται ὁ πύργος μιὰν αὔρα
Στ' ἀδέλφια τὰ παλαιὰ καὶ [illegible]...
Χρόνια δὲ ἄλλος τὸ [illegible]
~~[illegible] χρόνια δὲ [illegible]~~ τὸ χώμα,
Τὸ χώμα πολλοὶ πέρασαν καιροί.

Κι' ὅμως ἄρχισαν τὸ βῆμα [illegible]
Τ' ἀνύπαντρα τὰ ἄλλα [illegible].
Ἀνοίγει, τὴν ἀνοίγει τὴν [illegible]...
Ἀγάλια τὰ μάτια ~~[illegible]~~ τρέχουν τὰ δάκρυα.

Νά 'ναι ἡ φωνή, ἡ [illegible]
~~Ἀνοίγε [illegible] τὰ [illegible]~~ [illegible]
~~τὴ χαρά~~
Ὑπάρχει ἀπ' τὰ χρόνια ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
τὰ [illegible],
~~Σὰ [illegible]~~
~~[illegible]~~ θὰ [illegible]
~~[illegible]~~
Σὰ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] μιὰ
~~[illegible]~~ ~~μιὰ χαρά~~...
~~Ἀπ~~ ~~Ἡ [illegible] ὅλα ἀπ' τὰ~~ [illegible]...
[illegible], ἡ [illegible], ἀλλὰ καὶ

Νά ξανά ἡ γελοφερμένη ἠχώς,
Ἄρχισε ἀπ' τὰ χρόνια τὰ πικρά!
Σὰν ἀνίκητο θρεμμένο μεγάλα
Ἴδια μάτια, τὰ σπασμένα!..

Κ' έσυ τη [illegible] ερωτά κορμί σε [illegible] αδημονέσει,
Του κλαδιού που δένουν κ' έγερναν τα πεζούλια
~~Μέσ' τις καμάρες του [illegible]~~ τις μεγαλοπρέπειες
~~Καλυμμένη τις ψυχές καμάρες~~
Κείνο το καμπαναριό και συντροφικό το τρούλλο
Με τ' άγριο βήμα [illegible] ~~[illegible]~~,
[illegible] τις μοναστήρια
Μεγαλοπρεπή [illegible],
~~[illegible]~~ τις καμάρες τις ψυχές και τις μεγαλοπρέπειες
[illegible]

~~Κ' όσο τα τα Χερουβείμ [illegible] ... αχτίδα~~
~~Κ' όσο [illegible] Χερουβείμ~~
Σε μεγαλοπρέπειες τα γυμνά τα Χερουβείμ αχτίδες.

Πάνω σ' αυτά, εφάνη [illegible]
Του [illegible] γαλάζιο, που καρτερούν μ' αχτίδα
[illegible] μεγαλοπρέπειες [illegible], πάντα σ' [illegible].

Τῆς νυχτιᾶς σκόρπισε καὶ πάει [illegible] —

Τῆς νυχτιᾶς ~~αὐτὸς~~ σκόρπισε κι' ἔσβυσε τὸ [illegible] —

Μέχρι ~~ὁ καιρὸς [illegible] [illegible]~~ ἡ ψυχή σου!

Κοιμήσου... Κοιμήσου...

Κι ὁ καιρὸς μαζὶ [illegible] ἡ ψυχή σου!

~~Τὰ [illegible]~~ [illegible] τ' ἀστέρια

~~[illegible]~~, τὸ [illegible];—

~~ὁ ἀέρας [illegible]~~ [illegible] ὁ ἀέρας [illegible] ...

~~[illegible] ἀέριμα~~, ~~[illegible]~~ τὰ [illegible];

~~[illegible] [illegible]~~ [illegible] δὲ [illegible];

~~Μὰ~~ [illegible] δὲν [illegible],

καὶ [illegible] δὲ [illegible]...

Τῆς νυχτιᾶς [illegible] [illegible] [illegible].

Τῆς νυχτιᾶς [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ ἀγέρι.

~~Μέχρι [illegible] ὁ καιρὸς [illegible]~~ [illegible], ἡ ψυχή σου!

Κοιμήσου... Κοιμήσου...

[illegible].

Μὰ ὁ καιρὸς περνάει, ἡ ψυχή σου

Μὰ ὁ καιρὸς περνάει, ἡ ψυχή σου!

Κι [illegible] τ' ἀστέρια [illegible],

~~[illegible] [illegible] ὁ ἀέρας~~ [illegible]

~~[illegible] [illegible]~~ [illegible] ~~ὁ ἀέρας~~

[illegible]

Τὰ χαρτιά [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible], μὰ τὸ εὐχαριστῶ
~~[illegible]~~ τὰ δυὸ κατπόνια;
~~[illegible]~~ [illegible];
Τάχα καταρο
Τὸ γαμπρὸ; Τάχατες ἄλλο;
~~[illegible]~~ τάχατες
"Η ~~[illegible]~~ νὰ τὸ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Μαλα συνείζοντας ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ... τὸ παρμὸ [illegible]! [illegible]
[illegible], μὲ τὸ σπαράγμο, στὸ [illegible] ...
[illegible], στὸ [illegible] ...
— μὲ σπαράγματα —

Τὰ χαρτιά
Πόσ' εγγράφω — μὰ τὸ εὐχαριστῶ, —
Τὰ δυὸ κατπόνια;
Τάχα καταρο
Τὸ γαμπρό; Τάχατες ἄλλο;
Ἢ ὅλα, μὰ κὰ τὸ
Μαλασυνείζοντας [illegible]: Σώπα,
~~[illegible]~~ .. [illegible]!..
~~[illegible]~~ Μὰ ~~[illegible]~~ — [illegible] ...
[illegible]

Τάχα ρωτάω ~~σὰ γελάμενο~~

~~Σ~~ὸ γελάμενο μα' σὸ "εὐχαριστῶ"

Τὰ δυὸ καπόνια ;

Τάχα κατάρα

Ιστὸ γαμπρό ;... Τάχατες ἄλλο ;

Ἢ θέλει, μα τὰ σδό ~~μαλακώνομε~~

~~Ταλκώ~~

μαλακώνομε ταλικώ : Μ' ἕνα σάλο

δυὸ ξεφωνίσια...

Μὲ ~~μαλι~~ χειραφετημένη δεσποινίδα

σὲ ἔλειψι ἄλλη.

Βεβαίως

Γιὰ ὅσα δὲν ἐδύναμε ἐμεῖς — τ' ἀχρήματα [illegible]
Γιὰ ὅσα μεγάλα ἔστω σὲ γέρω, σῶμα ὡραῖο,
ἄγγιγμα τὸ παρὰ τό
Καὶ χέρι ~~[illegible]~~ τὸ χέρι ~~[illegible]~~
πνέαι
Ἂν γύρμε δὲν μαζέρα ~~[illegible]~~,
~~Μόνο με τὴ ψυχή μου~~
Μ' αὐτὴ καρδιά, μ' ἄλλη ψυχή, μὲ σῶμα νέο...
[illegible] ἂν
Καὶ ~~[illegible]~~ ἡ ζωή μου, ~~τὸ ἴδιο σῶμα ὡραῖο~~
σῶμα ὡραῖο,
Γιὰ μένα, ἡ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ἂν ἀπείχαν
~~Τὰ [illegible] [illegible]~~
τὰ ἀγαπητά
Τὰ ~~[illegible]~~ τὰ ἀμάραχτα [illegible] ἀόρατο.
~~[illegible] [illegible] ἡ ζωή μου~~
Μόνο με τὴ ψυχή μου.

Αργέζουν, μαζώνουν τ' άγρια τα κρίνα,
Κι άμαρμαρωμένες οι καθαρές της οι καμπανούλες!
Ας λάχουν, παρηγοριά σου μες στο χλώμα σου αλλες
Άλλα [illegible] διάφανα ψυχή, θέλουν [illegible]
Και [illegible] [illegible] όπως είναι πάντα πάλλα.
Χαρά τους το [illegible] αυλές [illegible] και δέντρους
Ξανανθίσουνε, άλλο άνοιγμα
Σιδερικά σου [illegible] αμπάρωτα [illegible]
Κ' είναι [illegible] το καρδιοχτύπι σου
Κι ανοίγανε [illegible] σου η [illegible]!
Όσο έχει χτίσει [illegible], διάβαινε αγέλες
[illegible] χαρές [illegible]
Και τη γνώση σου.

Αγρίμι!
[illegible] σ' άνοιγα
Και [illegible] με χάρες [illegible]
Μαυρομανίχαλες [illegible]
Τη [illegible] μας έχει [illegible]

Μαζί μας! [illegible] σ' άνοιγα
[illegible] [illegible] μου!...
Δαδί μαυρομανίχαλας
[illegible] έχει μαζί μας [illegible].

204.

β.

~~Τώρα κι' εχθές μου~~
γελάτα' Κείνα κι' να ταράττει

Νύχτα! περίσσια νύχτα!
Παίζεις με' τη ζωή μου, σα ~~το άγριον~~ παλαβή αγέρι
~~Κραλά~~ Σαν χέρια την τη σ' γγιά μου άνοιξη!
~~Ιδού~~ Μάζευαι ... Χάραξε πότε μου σε' άγ νύχτα!
~~Τώρα~~ Ιδού είπαι —

~~Μιάρεια να σε δάκω~~
Και τώρα γόρδηκε' έντη
~~Μιάρεια~~ μου ... μου ... σε' δάκω
Μες στ' άρμυρο νερό χρυσαίσθημα το χειμώνα
Το μυστήριο της ζωής μου τα μυστικά ...
Και τι, καρδιά μου, αρχόντισσα κι' αρχέτυπα τα χαρά
Και μοίρασαι τι' κακό;
~~Και~~ Τι' τα μάτια σε σταχιάς; ...
στην καρδιά μου ηχεί
~~ελεύθερα~~

άνοιγμα
Που βγαίνουν ~~...~~ τα χαράγματα
Στον κόσμο εδώ κάτω ...
Κι όσα μάτια μου κοιτάζουν ~~...~~ τα χάρηκα;
άγρυπνα
~~Εύραν άγρια της ώρας~~ δεν έπαθα τραγούδια
~~Εύραν χρυσή της~~ Αγάπη είναι μια χάρη —
~~Εύρασα άρωμα~~

Αχ! τη μουσική
Και βγαίν' [illegible] η γη
[illegible] ...

Και [illegible] [illegible]:

Ας ήταν εκείνο έχάθη,

~~[illegible]~~
[illegible] ~~[illegible]~~

[illegible] πια δεν είμαστε [illegible].

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ [illegible] χρώμα

~~[illegible]~~ [illegible]

Και [illegible] καιροί στ' [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] χρώμα

~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

Ψυχή της, αίμα, [illegible] καί μιὰ στ' [illegible]

~~[illegible] χρώμα [illegible]~~

~~[illegible]~~

~~Και [illegible]~~

[illegible]

Το αίμα ~~μας~~ χρώμα...

Έρωτα, [illegible]

Αγάλματα και όλεθροι τα έργα σου
[illegible] [illegible] της ορθάνοιχτης [illegible]
σε ποιο βαθύ - βυθό [illegible]

Η δε είναι η τύχη [illegible] [illegible] δε
[illegible]

[illegible] να [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Καίρια τα [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Κάτω [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Η Sonate au clair de lune

Αλλά τι επιπολαίως φοβούμεθα
νάχωμε στη ζωή μας ~~δευτεροπρα~~ πρόσ-
τι δηλ. να 'μαι μόνο ρόλο στα έργα
που τα καλογραφήσουμε εμείς
όχι, αλλά στα έργα ακριβώς
που εξεγείρουν τις ψυχές μας
τα εξαιρετικά, στα ~~στα~~ τ' αριστουργήματα
σ' ό,τι αισθανόμεθα με την
τη ακριβώς τα πιο ύψηλότερα
απ' όλες τας ψυχάς της ανθρωπίνης
αισθήσεως. —

~~Αυτό~~ Το ζήτημα δεν είναι να ~~αισθάνεται~~ επί ... είναι ο ίσκιος, συναισθάνομαι ... αυτό
κανείς όταν παίζη το κομμάτι· αισθανθώ το ζήτημα
είναι να τα αισθάνεται ...

+ Ο Μπετόβεν ~~...~~ έγραψε την σονάτα
το 1801 την αφιέρωσε εις την
Γκουϊτσιάρντι. —

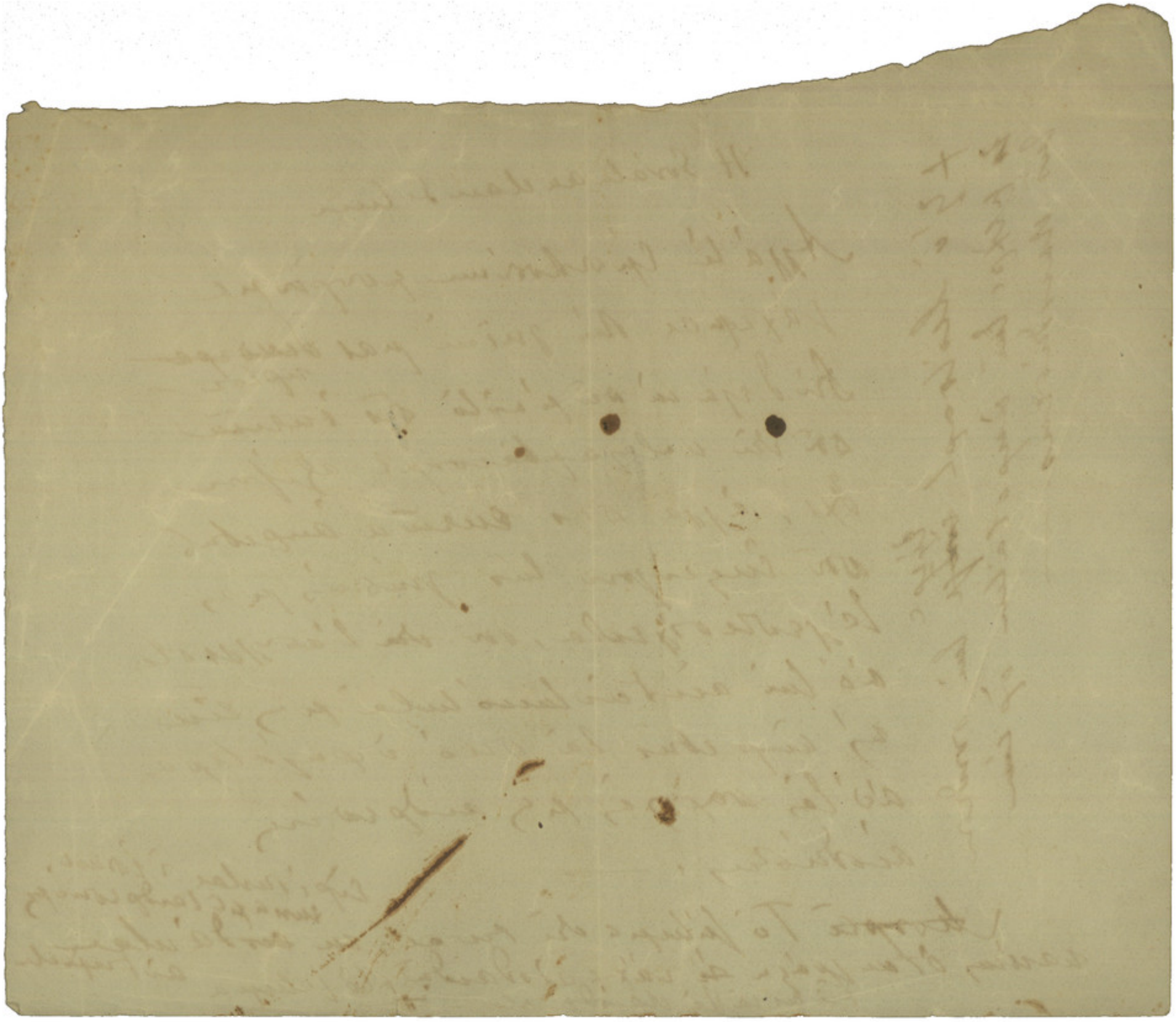

Νὰ γέρνῃ καὶ τὰ κλαδιὰ του [illegible].
Μὰ φαίνεται ὅμως πὼς σ' ἐκεῖνο σου
τὸ γέλιο ~~[illegible]~~ ἔχει κι' ὅσα θυμᾶσαι
[illegible], ~~[illegible]~~ ἴσως ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ καί τὰ [illegible] χάνεις κι' [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible]~~, καὶ [illegible]
[illegible] τὰ βάρβαρα τῶν ἀνθρώπων,
~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible] τὸ [illegible]
ρο [illegible] τὰ καλά σου εἶναι νὰ [illegible]
νὰ μάθῃς τόσο χαριτωμένο σου γέλιο
χωρὶς νὰ δώσῃς τόση σημασία [illegible], καὶ
[illegible] πολὺ [illegible] καὶ τὴ χαρά, ἀφίνοντας
τὸ [illegible] [illegible] τὰ [illegible] γιά το-
[illegible] σου... Κι ὅμως [illegible] ἂς [illegible] το-
[illegible] μέσα σου [illegible] ; [illegible].

Ποιὸ ἐσκέπασε τὴ χάρι σου
Σὰν ἀηδόνι παλαιό
Ὅταν λάμψη τὸ φεγγάρι σου
βγαίν᾽ ὁ κόκκινος σπινθηρό.
Πίσω ἀπ᾽ τὸ μισοθὸ τοῦ γάμου μου
σὲ βουνοπλαγιό
Βγαίνει μοναχὰ τὸ χράμι μου
Ἀπ᾽ τ᾽ ἐρημοσπίτι σου.

Τὸ περιβόλι ἐπότισα
Μὲ τ' ~~ἀρχοντόπουλα~~
τ' ἀρχοντόπουλα χρυσάνθεμα [illegible]

Καὶ τί ξέρει ὅτι δὲ τὸ ξεύρουν

II. Χόρευε μαζύ σου
Κι ἂς τραγουδᾶν τοὺς καϋμούς
κι ἂς φιλιοῦνται ἡ γαλήνη
ἦρθε στὸ ξεσπέρωμα!...
Κ' ἔφυγε [illegible]!

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ αγροτικό ~~[illegible]~~.

Τ' άγριό σου ας [illegible] θ' είδης τα [illegible]
[illegible] σου [illegible], τι [illegible],
τα [illegible] που [illegible]
και τις [illegible].

Κ' έρχομαι με ψυχή [illegible]
απάνω στη [illegible] της, [illegible] ~~[illegible]~~
αλλ' αί [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] τη [illegible]...

Τη [illegible].
άστρο, κι όλο [illegible].
[illegible].
~~[illegible]~~
Και [illegible]
τα [illegible].
[illegible]

~~Αχαΐα δυσία~~.
Νέο ~~δυσία~~.

~~Αχαΐα [illegible]~~.

~~Αγραίος Επιτάφιος~~. Αγρολικός Επιτάφιος.

Ψυχορραγοῦσι ἡ μορφή
σά σπάσματα μαυρίλα,
σά μέρμηγκ' ὅσο πάνω ἡ παλιά κορφή,
~~σάν τὰ [illegible]~~ τὰ [illegible] ἁπλώθηκαν τὰ φύλλα
σάν ~~[illegible]~~ τὰ χαρτιά τους ρίχνανε τὰ φύλλα
ἀπ' ἔξω
~~Ξεγνοιώντας~~
Τό κρύο [illegible] δειλινοῦ ~~ξεγνοιώντας~~ γονιοῦ,
~~[illegible]~~ κι' ὅπως ~~[illegible]~~
Σκορπισμένα ~~[illegible]~~ [illegible]
~~Βρίσκει~~ ~~[illegible]~~ ~~βρίσκει~~ μέσα στό ἄγνωστο,
~~τὸ [illegible], ὡς τὰ [illegible]...~~
~~Ὡς ἐδῶ~~ Τό ρόδινο ~~[illegible]~~ [illegible], ~~καὶ~~ [illegible] [illegible];
Κι' ~~[illegible]~~ τὸ [illegible] μου.

—

Σά νά 'ναι ἀστραπόβροντο, καὶ τὸ
Κορμὶ ἀνατριχιάζει φαρμακωμένο.
~~Μέσα [illegible]~~ ~~[illegible]~~ Κι' ὅσο ὀργιαστό,
~~[illegible]~~ [illegible] ὅσο [illegible],
~~Ἀκόμα ἀγάπη ποὺ ὅσο μου~~
~~[illegible] Χωρὶς ἀπάντηση μιά~~ [illegible] ~~[illegible]...~~
καὶ [illegible]
~~Τ' ἀκόμα~~
~~[illegible] μου~~, ~~[illegible]~~ καὶ [illegible]...
Μεσ' τὴ βροχή,

Ξεψύχησε τὸ λοιπὸ ἡ μορφή —
~~Ἐπειδὴ~~ ὑψώθηκε ~~[illegible]~~ ἐπὶ σφαίρας ἡ πατρίδα.

Μείναμε ἔτσι, βλέποντας σιωπηλοὶ
Τὰ σκελετωμένα ἀπ᾽ τὸ ψυχάρες φύλλα...

~~Σούρου~~

Σε λέγεις της βρισκόταν η μορφή
κι άκουσα εις ουρανό μακρυά -
Ζωγραφ[illegible] όσο λάμψη ~~[illegible]~~ και σφαλιστή βροντή
~~Με [illegible]~~
~~[illegible] τα [illegible]~~ . ~~Αμφιβάλλοντας [illegible]~~.

Έγραψα, την είδα, αϊλό
Ναννιά, που όλο μου ήτανε χρόνια.
Έγραψα, την είδα, σ' αγαπώ
Σ' αγάπη σπουδαία αιώνια.

Αϊλό

Ναννιά, όσο χρόνια είχα κι όσο πού

Μάρμαρο αναγεννημένο
Που ερωτεύτηκα γαλήνια
Μορφή είναι ωραία και καιρό
Αρμόζει να σε ποθήσω.

Και με λυγμούς
αφόρητα τα γέρμα...

—

Τέλος, καημός ή μορφή
~~[illegible] [illegible]~~ [illegible] μακριά
Είμαι ερωτευμένος σε σένα
Αναμένοντας πώς θα μου τα πεις...

Ψυχορραγούσα καρδιά

Σά φύλλα [illegible] του δέντρου το [illegible]
Στό ρόδινο τ' άνθι της η ζωή μου
Αραχνοϋφής, [illegible] τό: δάκρυ αγαπώ:
σά θαρρώ [illegible] τη θανή μου!...
[illegible],

Κι άναψε τ' άχρωμο [illegible], [illegible]
~~ά[illegible] ή [illegible]~~
~~ά[illegible] [illegible]~~
~~Κ' ήτα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible]
Τό [illegible] ~~[illegible]~~ ορφανό και [illegible]...

Κ' [illegible] ἡ πόλη ἀναλαμπή [illegible] μεγάλη στόν ἀέρα.

[illegible] βαθειά [illegible] κι' ἔσυρε μάνταλο,

Νεράιδα — [illegible] βουνό [illegible] — νεράιδα —

[illegible] μεγαλοπρέπεια,

[illegible] σάλπιζαν [illegible] μονάχα

για τά [illegible],

στό [illegible] τό [illegible] μαχαίρι,

καί [illegible]

καί [illegible]

κι' ἥλιος [illegible] ἡ [illegible] —

στό [illegible], τρέχοντας χρυσο[illegible] [illegible]

ἀφρί [illegible]

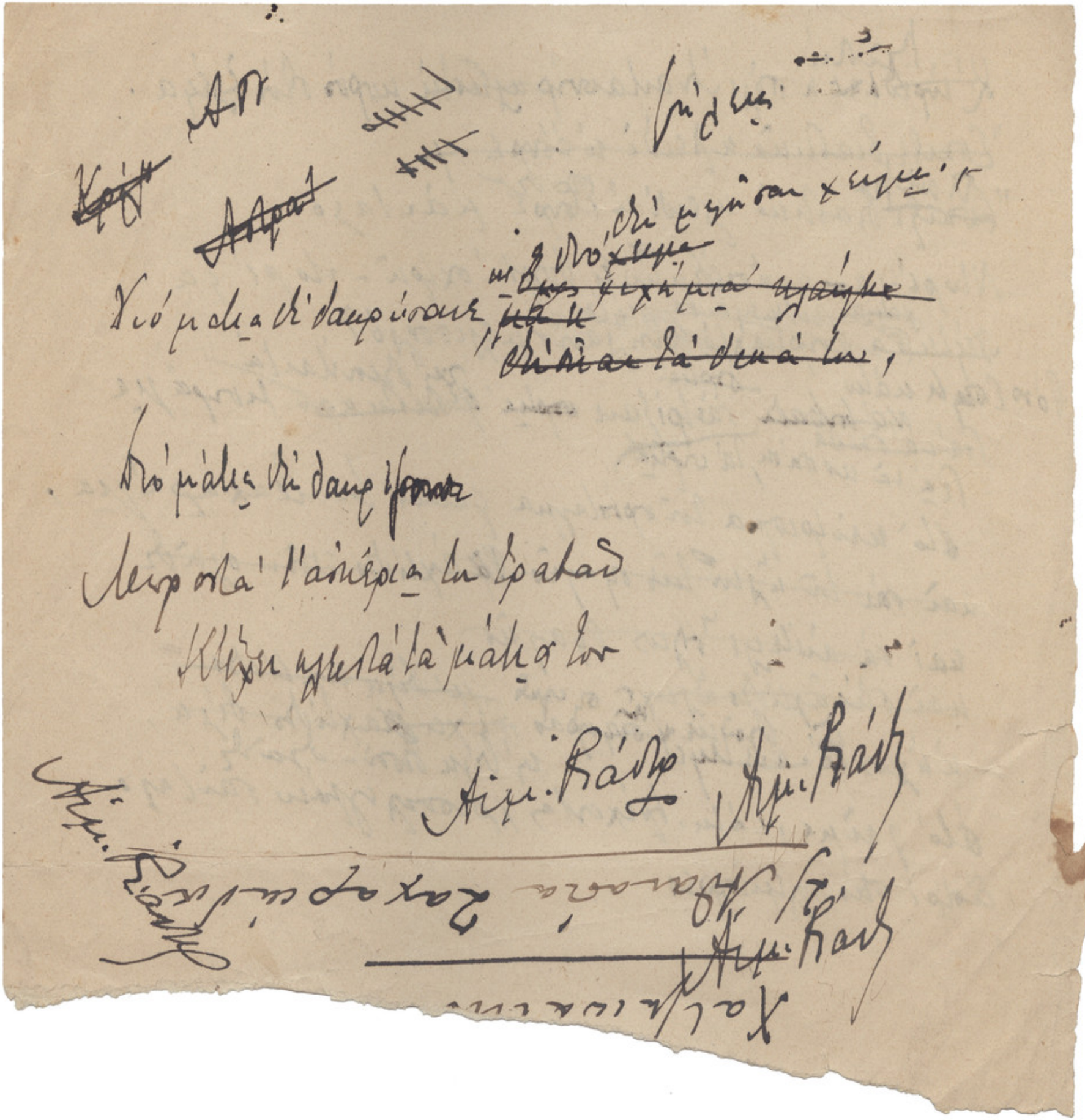

Νυχτερινό ζωγραφ.

Νύχτα, περίσσια νύχτα!
Πώς ταίριαζε με τ' άγριο το σπίτι, σαν η αράχνη
Κρατεί σ' τ' άχνη της τα ζωγραφιά μια ανυπαρξία!..
Είμαι Απογραμμένος! Χαίρεσε πόθε μου σ' αγάπη!..

Κι όταν είναι απ' τους γιατρούς [illegible]
[illegible]
Μέσα στο πόντο [illegible]!..

[illegible]
Κι άλαθη αργά το γαίμα
Του γιατρού,
Στη σύρμη του βαριασμού πάλι,
[illegible] ποχρία,
Φέρνει αιμαδός, αρμένια...
Κι άλαθη αργά μέσα το ρήμα
Του γιατρού,
[illegible] !..
Όμ [illegible] Θε!..

Λαμπρούτσης... [illegible] — τί ωραίο καιρό —

Πάχαμε, [illegible] το [illegible]
"Έπαψε [illegible] η [illegible] ακαρόνι...
Το ζυμάρι, [illegible] το ζυμάρι, [illegible]
Και, [illegible] παρηγοριά [illegible], το μπαστούνι.
Παρηγοριά μου... Ώρσε, καθίς μαζί σου...

Στον παπαρίζιο πού τα πρεσβευτικά [illegible] ο μπούτος!
Κιο καπετάνιος [illegible] ρουχαλίζει μες λάμπαρι...
Καλό και το γιαλί; ή μπουνάτσα, μα και
Νείλος...
Ο Νείλος!... Ώρσε καθίς μαζί σου...

Έμπλασου... Κ' έμπλαντι Νορίτσι γάβουρα!
Κυράτσημου, [illegible] το [illegible]...
Όσο το ίνιν, καθίς, ορθός, παράπονα...
Όσο το ίλο!... Ώρσε καθίς μαζί σου...

είναι

"Βίρτζες και Πορτμίσθρες" —

Σουρουπώσι.

Στό τέλος της βροχούλας ή χρυσή
Τά σκέπασε τόν ουρανό μαυρίλα.
Ζέμανε, ρίχνει ή πρώτη βροντή
Κ' έπεφταν τά ~~πρώτα~~ ξύλα.
~~[illegible]~~ Θέρμος ~~[illegible]~~ ή
Ρίμος ~~[illegible]~~ ή ζέστη.
~~[illegible]~~
Άρχισε αγάλι-αγάλι νά νυχτώνη,
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ βουνά,
Θολή μέρα σκέπασε τά ~~[illegible]~~ [illegible]
Κ' έμειναμε οί δυό μας μόνοι…

Έλα σιμά μου, είπα, εγώ ~~[illegible]~~,
[illegible] χρόνια
Πού ~~[illegible]~~ χρόνια!
Έλα σιμά μου, σ' αγαπώ…
Σιγά σου, δάκρυ, αιώνια…

[illegible]
Κ' εκείνη, ~~[illegible]~~,
Πίσω τραβιέται λαχταρισμένη!
Μπρός σ' αυτή αγάπης τόν καιρό
Αγάλι, αχνή απομένει…

Τέλεψε πανηγύρι και χορός —
Τόν ουρανό τόν σκέπασε ~~[illegible]~~ μαυρίλα —
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
Και πέφταν ξερά τά ~~[illegible]~~ ξύλα

[illegible]

216

Λουλού.

[illegible]

σ' ολόχρυσα μαλλιά.

[illegible] μεγαλό [illegible]

[illegible]

Τα [illegible] παίζει καλά [illegible]

Μάγουλα, κόκκινα.

[illegible] να [illegible]

Στο πρόσωπο χαρά.

Μα πού 'ναι [illegible] Λουλού

σ' ολόχρυσα μαλλιά,

[illegible];

Σε νέου άμαξα...

[illegible] η άμοιρη, [illegible]

Στη [illegible] [illegible].

Πριν ξεψυχήσει είπε [illegible]:

"Στον άπειρο [illegible]..."

[illegible]

Η [illegible] ψυχή χορεύει 217.

Πάνω στό [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] τό χαρά,

Σ' ό χέρι [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]...

Κ' ! [illegible] [illegible]!

Κ' τ' άνθη [illegible] [illegible]!

πό, [illegible]!

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] τό [illegible] [illegible]!

Κ' ! σά ζούσες [illegible] χαρούμενα,

Κ' ! σά ζούσες [illegible] πό, [illegible] τό [illegible]!

έτσι τα χάρηκα [illegible]!

[illegible]

Κ Παπαρρίζου
Ι. Πηγακώ.

~~Αιμ. Ράδος~~
Αιμ. Ράδος
Αιμ. Ράδος

218

Πού ο ωραίος αυτός λεξικό[illegible] τα άσπρα
[illegible]
Μπορεί τα έγινα πάχυσαρκόμια...

λευχειμονούσα κυρία
[illegible] απ' άσπρα άσπρα

Μπορεί τα

Γινόταν τούτο γίνεται διά
του [illegible] (sic), και
των απειράριστων έργων του κ.κ.
[illegible], κ. Κορινθιού. —

χρόνω
παλαμάρισμα, ότι δε αίδημα
μέσω ... [illegible] κ.τ.λ.
δόξω, μαχαιροπιάστω, σύλλογα,
βυρσοδέψαι και λέγει, τω αγίω.
λεπτολογήσεις, σπουδάσαντες τι
Βιέννη τας ιεράς γραφάς. ~~Η κρίσις~~
~~[illegible]~~
Εξ άλλου δύναται να βεβαιώσω
περί της αξίας του έργου μου ο κ.κ.

Η λέξη γέγονε ότι οι κ.κ. επίτροποι
τα πάντα έπραξαν όπως αποτύχω
εις το έργον μου και ιερώ ψαλτήριον
[illegible] εις διαφόρους τόνους,
παραμυθίαστα. Τω διακόνω αποχω-
ρίσει εις ύψη δυσδιάκριτα, χωρίς
να λαμβάνη υπ' όψιν τας τακτικάς
φωνάς του χορού μου κ.τ.λ. κ.τ.λ.
Άγιοι κατά μέρος ότι πολλοί εκ-
[illegible] εις τας [illegible] άρχια
αγοράσει τον χορωδιαν μου, και τα

Μελαγχολία.

Γιορτάζ' ἡ φύσι!.. Τί ~~ἱλαρή~~ χαρά…— ~~ὡραῖ~~ χαρά
Τά σύγνεφα ~~φεύγ~~ τρελά ~~ξεφρατίζουν~~ γελοῦν
~~Κι ὁ οὐρανός δακρύζει~~!… . .
Ἀνθοῦν ~~ἀμύγδαλοι~~ μαῦροι, ~~ἀλλ~~ ἀμυγδαλιά,
~~Κι ἡ ἀνοιξις~~ Κι τά ῥόδα ποῦ γελοῦν
Στό οὐρανό σκιρτᾶ!…

Τά ~~χελιδόνια~~ ἤρθε, τό ~~χελιδόνι~~ ἦρθαν ξανά
~~Καί τ' ἀηδόνια μέ τά ῥύγχα γάλλι~~
~~Ὅπου~~ Γλυκό ~~πιό~~ τραγοῦδι
Ποῦ μοῦ σπαράζει τή φτωχή καρδιά!..
Ὤχ! ἄνοιξη δέ νά σβυστῇ καί πάλι
Σάν ἄσμα, σάν τραγοῦδι!…

Μέσα, στά μάτια
~~Χρυσαυγή~~ μέσα ~~στ' ἄνθη σιωπηλά~~
Τά σύγνεφα κυττάζω ποῦ περνοῦν
Μισοσβυσμένα καί μελαγχολῶ…
Κι' ἀπ' ὅρμα κιό χρόνο ὁ σπαρμός,
~~Τά~~ Κι' ὅλα μου τά χρόνια δουλοῦν,
Καί φθινοπώρου βλέπω οὐρανό!…

—

~~Γέωργας φῶς~~
~~Μέσα σ' ἴσιο γύρω χαρμόσυνη~~ χαρά
Δέν ξέρω πῶς ὁ νοῦς μου ~~σπερνίζει~~ ξανοίγει:
Σκύ ἄβυσσο, ὤ μένα…
Σκιάζει κ' ἡ θλιμμένη μου ψυχή, ~~καρδιά~~
Καί κάν ὡραία φύσι ἀντικρύζω
Μέ μάτια δακρυσμένα!…

Μέσα σέ φῶς γύρω

30/VIII/906

Φαρμάκι κεῖ τὰ γύρω σ
Φαρμακερά τα γύρω

Ἐ [illegible] τὰ κάλια σου

Μα ή μέσα σε σαν έπνιξεν
ὁ λογισμός μα αίθρια
Ήσαν δωρεά, και γίναν
τα μάτια σου άλικα.

Κ[illegible]

Κ[illegible] σου [illegible]

[illegible]

[illegible] σε [illegible]

[illegible] το [illegible]

Κ[illegible]

Τὰ μάτια σου ζωές. Τὰ μάτια σου ζωές

μάτια

Μα σαν έπνιξαν μέσα σου

αίθρια

ὁ λογισμοί
τα [illegible] αίθρια,

Ήσαν δωρεά και γίναν
τα μάτια σου άλικα

[illegible]

Φαρμακερά τα γύρω σου
και μακρινές ζωές

219.

Κι αν [illegible] [illegible]
Κι [illegible] τὸ [illegible]
Κι [illegible] [illegible]

[illegible] τὸ [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
[illegible] τὸ [illegible]

—

Τὸ [illegible] σου [illegible]
[illegible] τὰ [illegible]

Φαρμάκι γιὰ τὰ ἔργα σου,
κι ἀπάνω στα ἔσχατα
Σκέπασαν τὰ μάτια σου
καὶ καμένες ψυχές.

—

Μά μέσα σου τὰς πλέχανε
οἱ λησμονιὰ καὶ αἰθέρια
Ἦταν δῶρα τὰ μάτια σου
καὶ γίναν ἄλεσμα.

—

Καὶ [illegible] σου [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] τὸ [illegible]
[illegible] [illegible]

…ύδι των καλαμιών.

220.

Αραδιασμένα τα καλάμια καρτερούνε

Τα κύματα έρχονται αγάλι

Θεόνημε, Δερβίση ~~κατά μ' ένα [illegible] [illegible]~~
με τ' ~~[illegible]~~ τα μάτια.
τ' ανήσυχα

Γέννημα, [illegible], ψυχή του καθ' αέρα,
Ω Σκιό, που τ' ~~[illegible]~~ κόσμοι ~~[illegible]~~ προσκυνούνε,
απαντες

~~[illegible]~~
[illegible] το
~~[illegible]~~ [illegible] στο δικό τοι κεφαλάκι τα
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~καρτερούν~~ …
~~[illegible]~~ μάγια μα σκεπάζει τη ~~[illegible]~~ …
Τη [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ τώρα και [illegible], ~~[illegible]~~ [illegible] τ' ά[illegible]!

Προσωδία. Χρήσιμαι παρατηρήσεις Α.

α). Επίθετα. Τα θηλυκά επίθετα, όταν έχουν το αρσενικό δευτερόκλιτο έχουν το α μακρόν. Π.χ. ωραία — δικαία — (ωραίος, δίκαιος.) Όσα δε επίθετα έχουν το αρσ. τριτόκλιτον έχουν το α βραχύ, παχεία, γλυκεία, (παχύς, γλυκύς). Τα εις ρα δισύλλαβα τα έχοντα εις την παραλήγουσαν η, ει, ω έχουν το α μακρόν. Εξαιρείται το σφαίρα. ώρα - χώρα. Τουναντίον τα εις ρα δισύλλαβα τα έχοντα εις την παραλήγουσαν δίφθογγον έχουν το α βραχύ. Σφαίρα — πείρα — [illegible]. Κύρα λαίρα σκύρα. —

~~[illegible] ζάλοι...~~
~~Οι ζάλοι οι [illegible]... [illegible] [illegible]~~
~~[illegible]... [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] την ζάλην.~~

Τι [illegible] βαθύτερα της [illegible] [illegible] μια. [illegible] ζαλί!... [illegible] [illegible] [illegible]... Τα [illegible] τους [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] την χάρτην. ~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible] μετά [illegible] [illegible] [illegible]. Προσέχεται μετά [illegible] [illegible]. Και θάλασσα, θάλασσα...

Πολυξένη Μακαριλίδου
οδός Παρασκευοπούλου, 12. —

Ἀγροτικιανό στεφάνι μου, ἀδώσε μου καρπέ,
Ἀπό σὲ πρωτολούλουδα, σὲ πρωτοσόδευσα κι' ὅμως ἦρθες γιά 'σέ,
Ἴσως νά φέρεις σ' ἄχυρα καὶ στὴν ἔρημη τὴ πρασινάδα,
Στ' ἀργυρό παράθυμα τὸ αἷμα καὶ τὰ σπλάχνα σου —
Στὸ αἷμά μου, στὴ σάρκα μου καὶ στὴ ψυχή μου!..
Κ' ἔτσι, ἀπόλαψα στὰ πρωτοβρόχια τὴ Λαμπριάτικη γλυκάδα...
Κ' ἔτσι κοινώνησα τὴ θεία κοινωνία τῆς γιορτῆς σου,
Στὸ ψυχοχάραγμα τῆς σάρκας μου... τὴ ζωή μου!..

ὁ Αἰμίλ. μὲ ὅλη μου ἀγάπη
καὶ εὐχές.

Θεσσαλονίκη 8 Φεβρ. 1931.

Paris, mercredi 8 juin 1881.

Mon ami,

Θεσσαλονίκη 8 Φεβρ. 1931.

Ἀνθοκερασιακό κλαδάκι μου, ἀνθέ μου καρπέ,
Ἀπό σέ [illegible] σε πρωτοανθισμένα καί σέ πρωτοκαρπέρτα
[illegible] ἥλιος για σένα, ὥσπου να γείρη, τ' ἄγουρα
καί [illegible] τη ἀρχιμάδα,
Σκαρφιστό παράκαμα τοῦ αἷμα καί τ' ἀνθού
Στό αἷμα μου, στό σάρκαμα καί στό ψυχάμα!
Κ' ἔτσι ἀνοίξαμε στά πρωτοβροχιασμένα λαμπροφάνταστα [illegible],
Κ' ἔτσι κοιτάζω τά ὡραία κουνήματα τοῦ γέλιου σου,
Στό ψυχοτράγημα τοῦ σαρκός σου τ' ὄνειρο!

ὁ [illegible]
[illegible]
ὁ [illegible] καί [illegible]

ἀπρωτοπάντεχα,
αἰδ' ἀ [illegible] πρωτοφέρνω καί ἀ πρωτοκαρπερεμα
καί ἀ [illegible]
Κ' ἔτσι [illegible] για σένα

1891.

224

Σὰ γιορτινὴ ξεχύθηκε στὴ στράτ' ἀναγαλλιασμοί
Ἡ δόμνη, στὸ γλυκειὸ θὰ στρασμένα κι ς γέρνει,
Γιαλὸ ἀνάερα κι χιονιὰ τὸ δροσόχορτο δέρνει
Οἱ ἀκακίες θ' ἄσπρο τους ἀφοῦ κρεμάσαν τσαμπί..

—

Καλοκαιριοῦ ἀρώματα σ' ἀλέγρικον χορό,
Μεσημεριοῦ φῶς, φρόισμα ὁλόχρυσο σὲ καμπαΐτο,
Πασχαλινὸ παράωσο ἀσώμαυρο ἀπ' ἕν στάχυ,
Καλὰ κυρά σου ἡ Ψυχή, παρηγό καμπαναριό!..

—

Μέγαλο καλαπάθαρο ὅπου ρηχὸ φαντάζει,
Διάφανη μὰ καλάβαθη χιχοπίτερα λιμάνι,
Τὰ πρῶτα μου θαλάμματα ζουσά σὸ καρτέρι
~~Νάρω κακίτρα θαλασσή~~
~~Σαν θαλασσή στερνῆς~~ χαρᾶς, γοργόρω σὰ βραδιάζει.
~~Σά νάχη κι ἔρημη θαλασσή~~
Ἔρημη καὶ μαύρη θαλασσή

Αἰμ. Ῥάλλη

225

Διαβάτης

Πίσσα σκοτάδ' ἡ νύχτα...
Τὸ δάσος βογγολογᾶ!
Μαῦρα, βαρυὰ τὰ σύννεφα,
Ἡ ἀστραπὴ φεγγολογᾶ.

Πίσσα, λάσπη ἡ νύχτα...
Ὁ χῶρος τριγυρνᾶ!
Τὸν πόνο ποιὸς τὸν σκιάζει;
Κάποιος περνᾶ...

Αἰμίλιος [illegible]

Ὁ διαβάτης

Πίσσα, ~~μαύρη~~ σκοτάδι, τα νύχτα·
Τό δάσος βογγογομᾶ [?].
~~Βαρειά ποῦ~~ ~~πάνου~~ τὰ σύννεφα· Μαῦρα βαρειά
Ἡ ἀστραπή ξεφλογομᾶ [?].

Πίσσα, τάφος ἡ νύχτα·
Ὁ χάρος τριγυρνᾶ.
Τόν νόνο [?] ποιός τόν σκιάζει;
Κάποιος περνᾶ...

Κιό πύργοι κι άρχαιος στέκει μιά ϊκάλλη

Διαβάτης.

Πίσσα σκοτάδι, ἡ νύχτα,
Τὸ δάσο βογγολογᾶ.
~~Τὰ βαρειὰ σκαρφαλίζοντα~~
~~Παραμερίζοντας τὰ βαρειὰ~~ τὰ σύννεφα
Παραμερίζοντα, τ' ἀσώματα τὰ ἄγρια
Ἡ ἀστραπὴ φλογοβολᾶ.

Πίσσα, δάσος, ἡ νύχτα.
[illegible]
Ὁ χάρος γρηγορᾶ.
Τὸ ποιὸ ποιὸ τὸ σκιάζει;
Κάποιος περνᾶ...

Αἰμ. Ριάδης

Κι' ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ζαχαρένιο
[illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~

Το πρώτο του [illegible] [illegible] [illegible] ...

Σαν ~~[illegible]~~ [illegible] της ζωής [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]
Τώρα [illegible], όλα [illegible] [illegible].

[illegible]

Διαβάτης.

Πίσσα σκοτάδ', ἡ νύχτα.
Τὸ δάσο βογγολογᾶ...
Τραβοῦνε τὰ ~~Μαῦρα~~ βαρειὰ τὰ σύννεφα,
Ἡ ἄστραπὴ φεγγολογᾶ.

—

Πίσσα, τάφος, ἡ νύχτα...
Ὁ χάρος γρηγορεῖ!
Τὸ πόνο ποιὸς ~~[illegible]~~ θὰ σκιάξῃ;
Κάποιος περνᾶ...

Λιμ. Ράδος

229.

Αἰμιλίου Ῥιάδη.

"Τὸ πέρασμα τῶν δυὸ ἀγαπημένων—"

I.

Τοῦ χάλιου ἤτανε ὁ χωρισμός σου
Τό φῶς τ' ἀστείρευτο καὶ τὸ καλό χωράφι,
Τ' ἀμέτρι, τὸ σιτάρι καὶ τὸ χέρι τὸ δεξὶ μὲ μένα.

Κ' ἴσως μοῦ τὸ χρωστοῦσε ἡ Μοῖρα, τὸ χρυσάφι
Ἐλοῦλό μου, τοῦ δερισμοῦ τ' ἀλίμπιλο, — Ἐσένα!
Τὴ νιόλη, τὴν ἀγάπη σου, τὸ μυρισμό σου...

I.

II

Τὸ τί μοῦ χάρισες, τὸ τί μοῦ πῆρες
Χτῆμά 'τον καὶ θησαυρός μου.
Καί, τάλες, κοιτοσλάδηκαν ὁ θάνατος κ' οἱ Μοῖρες!
Κι ὁ ἑαυτός μου
Πέφτοντας, προσκύνησε τὴ δύναμή μου. Ὅλη
Τὴ σάρκα μου ἀντικρύζοντας καὶ τὴ ψυχὴ ἀντάμα,
Κι ἀδέρφια βλέποντας μέσ' στὴν Ἐδέμ τὸ περιβόλι,
Πρὶν ἀπ' τοὶ ἱδρῶ τῆς μιᾶς κι ἀπ' τὸ πικρὸ τὸ κλάμμα,
Ὤ! κόσμε τῶν παθῶν μου!
Τὴν τίγρη, τὴν ὀχιά, τ' ἀρνί τῶν λογισμῶν μου!

III

Δέν είσαι σάρκα δίχα ψυχή,
Τ' ὀλιγοστό τῆς μουγαριᾶς ἤ τό παραπανήσιο...
Τῆς δίψης τ' ἄλογο, τῆς χαρᾶς τό χρῶμα
Μήτε τό σφραγισμένο ἤ τό λάλο στόμα...
Σιτάρι, σύ, δέν είσαι ἀμπελίσιο
Ἤ τ' ὀρμανιοῦ σταφύλι ζουμερό.

Μά, τίς παλάμες μου τίς ραβδωμένες! Στή χολή,
Τό λογχεμμένο μου πλευρό,
Εἶσαι Ἀνάσταση κι Ἀνάβαση παντοτεινή...

(3)

III

232 (5

V

Δὲν εἶμαι κύριος σου κι' ἀφεντικό σου,
Εἶμαι σου ἐπιτήδειος προσκυνητὴς
Παντοτεινός σου.
Γι' αὐτό, μαζί μου μοίρασες — ψωμί κι' ἁλάτι —
Τὸ γλυκασμό, κι' ἔστρωσες τὸ κορμί σου καταγῆς
Κι' ἑτοίμασες κρεββάτι...

Κ' ἐκεῖ ποὺ πέσαμε τὰ δυό, ροδάμισαν οἱ λόγγοι.
Καὶ γύρω μας, στὸν ὕπνο τους εἰρηνικό,
Φυτρώσανε τὰ λούλουδα τ' ἀμάραντα...
Ἀμάραντα σὰν τὸ χρυσόνειρό μας.
Ψηλὰ σὰν κρίνα, πλουμιστὰ καὶ μ' εὐωδιὰ
Διάφορη. Κι' ἄρραντα
Ἀπ' τῆς νύχτας τὴ δροσιά,
Κι' ἀπ' τὸν καϋμό μας ἄκαφτα, τὸ φλογερό μας...

VI.

Ἔλα νά φιληθοῦμε μετ' ὅλα κύματα,
Στῆς θάλασσας τὰ βύθη.
Στεφάνι γάμου θὲ ν' ἀλλάξῃ πάνω μας
Τ' ὡραῖο νερό ποῦ ἐκινήθη.

~~Ἔλα~~

Ἔλα νά φιληθοῦμε μετ' ὅλα κλήματα,
Δίπλα στό ζουμερό σταφύλι.
Γάμου τραγούδια θά μᾶς ψέλν' αἰώνια
Τ' ἀνθρώπινο τ' ἀχείλι...

VI

VII.

Ψάλλε μου τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη καὶ τὴ σταύρωσί του,
Καὶ τῆς Μαρίας τὰ παράπονα — τῆς Μάνας.
Κ' ἔπειτα ψάλλε μου μεσ' τὰ βαθειὰ μεσάνυχτα, τὰ μύρια
Τ' ἀστέρια σὰν τρεμοκοποῦν, καὶ τὴν Ἀνάστασί του.
Γιατὶ ἡ φωνή σου εἶν' τη, κι' ἀπ' τῆς καμπάνας
Πιότερο, κι' ἀπ' τ' ἀηδονιοῦ γλυκολαλοῦσα.
Κ' εἶν' τὰ χρυσὰ κεριὰ καὶ φλόγες ἀσημένιες,
Τοῦ λιβανιοῦ ποὺ δενογίνονται οἱ πλεξίδες
Μεσ' σὲ καμάρες ἀψηλές, παλαμοκαπνισμένες.
Κ' εἶν' τὰ καμπαναριά, ἐκκλησιὲς καὶ μοναστήρια
Μέσα στὴ Σαλονίκη.

8
Πάνω σ' αὐτά, δοξοι πιστοὶ θεοὶ κρεμεῖ, ἀχτίδες
~~[illegible]~~ Καρτερούμενες ἐπουράνιες — πάντα σὲ χαϊμαλίκι!..

VI

VIII

Κελαϊδομμάτη μου ἄη Νέστορα κι ἄη μου Δημήτρη,
Ἄη μου Δημήτρη μυροβλύτη,
Σ' ἀγκάθια ἡ καρδιά μου, σὲ πελάη καὶ σ' ἀνέμους.

—

Ἔχθρα δὲ λέγει ἡ ἀγάπη μου!
Ζούγκλα δὲ λέγει ἡ ἀγάπη μου!

—

Κελαϊδομμάτη μου ἄη Νέστορα κι ἄη μου Δημήτρη,
Ἄη μου Δημήτρη μυροβλύτη.
Ἀκοίμητο καντήλι καίω γιὰ τὶς εἰκονίτσες σας
Τὰ μάρμαρα, ἱστορικὰ χώνοντάς τα γιὰ προσκυνοῦν κολόννες.

—

Κελαϊδομμάτη ἄη Νέστορα κι ἄη μου Δημήτρη,
Ἄη μου Δημήτρη μυροβλύτη,
Σὲ μπάλες ἡ ψυχή μου καὶ σὲ μυγδαλιᾶς ἀνθοπολέμους.

—

Πόθος δὲ λέγει ἡ ἀγάπη μου!
Σάρκα δὲ λέγει ἡ ἀγάπη μου!

—

Ξεθάψατε χαμόγελο πανάρχαιες εἰκόνες,
Μπρὸς σὲ καρδιά, ὅπου κυλλὰ ἡ ματιά σας
Σφιχτο~~πλεγ~~μένη,
Μὲ μιὰ ἄλλη γλυκολιγοθυμισμένη.

236. (9

IX.

Μοῦ λές :
- Μὴ σὲ δαρρεύεται καὶ μὴ φοβᾶσαι !
Κι ὅπου μυιάξει, δέ δωρεῖ...
Μονάχ' ἀηδιάζει με πολύ, νἰ ἄλλο
Τὰ λόγια...

Δὲν εἶμαι νὰ ἀηδιάσω κι ἐσύ
Καὶ τὸ ἴδιο τὸ δάσμα !
Σήμωσε, πρόσχαρε, καὶ πάρ' αὐτὸ τὸ χέρι,
Ποὺ 'σκημένο πολεμάει, μιρίνο
Τὸ μιναδιῶ, νἰ ἄφησον ἴδια ὄμπρός
Στὰ ὡραῖα μέρη...

Μοῦ λές...
Ἄχ ! μὴν θάββαρο τὸ χέρι σου, τ' ἀστροῦδι μου ἐκεῖνο !
Κεριὰ τὰ μάτια σου ! Καπνός
Καὶ ~~χάρη~~ μύρου διάδυμα,
Τὰ χλυκερά σου λόγια...

IX

X.

Πάλε στὴν ἀγκαλιά μου ὁ ἀχνός τοῦ στεναγμοῦ σου,
Ἡ στάλες τῆς ψυχῆς ἀπ' τοῦ καϋμοῦ τὴν ἄκρια,
Ὁ ἵδρως τοῦ μαλλιοῦ σου...

Ἀχ! γιατί στὰ χέρια σου ἀνάμεσα τὰ δυό,
Τὸ πρόσωπό σου κρύβοντας, τὸ κομπολόϊ τ' ἀργυρό
Τὰ δάκρυα;

Ἀχ! γιατί στὰ βάθη σου οἱ διάπλατες [illegible],
Καὶ παράπερα ἐρημικὲς οἱ λαγκαδιὲς π' ἀνοίγες;..

(10)

X

XI

Ὁλάκαιρο τὸ πόχω τ' ἀναμμένο σίδερο!
Ἀκέρια τῆς μιᾶς τὴ φαρμακάδα!

Μάλα ἐραστοῦ... Ἀντεραστοῦ... Σώπα, ψυχή μου,
Ψηλομετροῦσες στὶς ἀγάπες τὴ γλυκάδα
Τ' ἀγάπης ζηλείας ~~Τ' ἄνθος τοῦ πόθου~~ μ' ἀριθμὸ μυγό.

Μάλα ἐραστῶν... Ἀντεραστῶν... Σώπα, ψυχή μου,
Κι' ὅλα στάξ' τα ἀνημποριά πάλι τῷ... Κόκκινο σίδερο!
Ἀκέρια τῆς μιᾶς τὴ φαρμακάδα!..

(11)

XI

239. (12

XII

Καλαμοδέρνω μεσ' στὸν ἄνεμο καὶ κρυοτρέμω
Σὰ φυλλαράκι μέσ' στὴ γύμνια τοῦ δεντριοῦ του,
Κεῖναι βαρύς μου ἐτοῦτος ὁ χειμώνας..

Καὶ θὰ ρωτήσω: Ποῦναι ἡ καρδιά σου...
— Ποιά νᾆναι ἡ καρδιά! ποῦ νὰ 'χῃ μείνει,
Πιστὴ κι' ἀρράγιστη ὡς τὸ τέλος ποῦχει ἀπομείνει!..

Καὶ θὰ ρωτήσω πάλι: Ποῦνε τὰ δυό σου χέρια...
— Ποιά τάχα χέρια μείνανε παιδεμένα σφιγμένα
Ὅξ' ἀπ' τὰ νεκρωμένα!..

Καὶ θὰ ρωτήσω: Ἄχ! ποῦναι ἡ ματιά σου...
Μόνο σ' ἐκείνου τὴ ματιά δὲ 'στράφταχε μαχαίρια!.

Τὸ Τραγοῦδι τοῦ Κούταρ,

Βέβαια, μάνα κι μιλεῖ θ' ἀρρήξει, Γιώι,
Κι ὅλα τὰ σαραγιὰ κι τὰ σαντοὺρ
Ὅλημερίς ταρὸν μὰ σένα μυρολόϊ
Η ἔμεινε, μέσα ς' γύρω τοῦ Ἀναταωσὺρ,

Κι ἀπὸ μακρυὰ ξεσίκωσαν τὸ Κούταρ, τὸ κακὰ ὅλα
Στὸ κάτασωρό του, ὀλόχρυσο ζήσα.
Ἔρχεται μὲ φοβερὰ γιονιὸ, μ' ἀζύμωτη σάλλα
Ταμπουρ, καὶ κουδουμιὰ νὰ τιμᾷ, χρυσογνέθα.

Ἀπαίτησι ἡ μάχη ἡ σκοπὸ ... Κεῖτα στὰ χέρια
[illegible] ἅρματα [illegible] ἀλλα,
[illegible] Μαχαράμ [illegible] τ' ἀσημένια
Τὰ [illegible] μογγο [illegible] ἀκροχαιτε.

[illegible] ἡ Ε. [illegible] Μαλη [illegible]
[illegible] ὁ Ἀναταωσὺρ μορφὴ στὸ λέρα,
[illegible] μέσα [illegible] ἀὸ μυστικοῦ...
Μορέγα, κι τόσο, [illegible] σκορέγα
[illegible], σκύλαι μοιράμα
[illegible] τοῦ Μαχαράμα
Καὶ νά! στοὺς [illegible], ἄστρο, ὦ Γιώι...

III

Καὶ ἅπλετα τρέμονται σκύλαι μοιράμα
[illegible] τοῦ Μαχαράμα
[illegible] τὸ [illegible]
Μέσα
[illegible]
[illegible] Ἀναταωσὺρ [illegible]
Η Ανατασὺρ

[illegible]

1)

Ἐπιτυχίαι Ἑλληνικῆς μουσικῆς στό Παρίσι.

—

Ἀπογοητεύσεις τάς ἀρχάς τοῦ Νέου Κόσμου, περί ἀπελπίσεως, ἤ, καλλίτερα, περί μορφώσεως τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος τοῦ ἀναγνωστικοῦ μας θά προσπαθήσωμεν ὅπως αἱ κρίσεις μας μή καταβαίνουν εἰς τό ἐπίπεδο τῆς ἀδίκου ἐνδείξεως, ὅτι πάλιν ἀναβαίνουν εἰς ὕψη μας ἀναίρου λεπτομερείας, πράγματα δυστυχῶς εἰς τά ὁποῖα μᾶς συνήθισαν ὁ ἐμπαθής καί ὁ αἰσθηματισμός, ἀλλά ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ τους δηλαδή τῆς καλαισθησίας καί τῆς διδασκαλίας. Κατόπιν τούτων θά ἀσχοληθῶμεν μέ τήν τελευταίαν ὁμαδικήν ἐμφάνισιν τῆς μουσικῆς μας στό Παρίσι. Ὁμολογῶ ὅμως πώς τό ἄκουσμα τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς μ'ἐξέπληξε κατ'ἀρχάς. Μιά ἐμφάνισις ὁμαδική σέ ξένο τόπο ἐξυπακούει πάντα κάτι τό ἐθνικό, κάτι τό τέλειον πού θαρραλέα μπορεῖ κανείς νά παρουσιάσῃ στό θαυμασμό τῶν ξένων, καί δέν εἶναι τό ἴδιο μέ τήν παρουσίασι μιᾶς ἀτομικῆς ἐργασίας, τήν ὁποίαν στό κάτω, κάτω τῆς γραφῆς εἶναι ἐλεύθερος ὁ καθένας νά κρίνῃ ὅπως θέλει, χωρίς νά προεξοφλῇ μίαν ἐπιεικεστέραν κρίσιν. Μιά τοιαύτη εἴδους μουσική ἐπίδειξις, λόγῳ, ἐπί παραδείγματι, γενικῆς δυσμενοῦς ἐντυπώσεως θά καθίστατο ὀλεθρία γιά εἰς τάς λεπτομερείας της, θά κατέληγε εἰς ἕνα χρεωκοπημένο [illegible] τῆς [illegible] λεπτομερειακῆς καί μετά τῆς καινῆς ὀλότητος. Βέβαια οἱ Ρῶσσοι μουσικοί γι'ὅ [illegible] τῆς [illegible] [illegible] ἔκαμαν ὁμαδικάς ἐμφανίσεις. Μά ποιοί ὅμως μπορούμε νά συγκρίνωμε ἕνα Μουσόργκσκυ,

~~Και δύο των κρίνων στα άλλα σε~~

το ένα ο άλλος την άπλωμα

~~Στο ένα ο άλλος κρίνουν απ' όλα τους την άπλωμα.~~

~~Καί~~

Κι' απ' δυο ~~κρίνοι~~ το ένα ο άλλος την άπλωμα

~~τις βίγλες~~ τις στρατιώτες

~~άρπαξαν κι' ακαρπάζουν~~ ~~τις στρατιώτες~~ ~~είναι~~

~~Κάτω τα στρατιώτες~~ ~~άλλοι~~, ~~αναρπάζουν~~ είναι

τις στρατιώτες άρπαξε κι' αναπάρχει είναι

Κιαι που σέρνει τη' αλήθεια

~~Στα λείψανα κάτω ο Κοίτας~~ τοιγύρω το θεσπέσιο μέρος

~~Έρημος ο Κοίτας~~

τοιγύρ' ο Κοίνβαρ

έρημος ~~ο Κοίνταρ~~ ~~το θείο κάτ~~

~~τοιγύρω~~ κάτω το θεσπέσιο μέρος

Κάτω τοιγύρ' ο Κοίνβαρ, έρημος, το θεσπέσιο μέρος

~~Βουβοί~~ ~~άρπαξε~~

~~Τις στρατιώτες~~ αναπάρχει είναι

το θείο Σύγκορο

Κάτω, ~~τοιγύρω~~ ~~ο Κοίνβαρ~~ μέρος

Κάτω τις στρατιώτες ~~τον~~ ~~αναρπάζει~~ σάλπ' αντίλαλε είναι

Κ' ίσιο ~~άσα~~ σταματήσανε τη μάχη τα πολλά λάφυρα

Κι' άλλο Πέρσε

Τότε ~~άλλοι~~ σταματήσανε ~~κ' είναι~~ διώξε, σου

είναι αγώνα ~~αστρο~~ σου ~~άλλο~~ αυτά και τίτλα εν δίδου

Κλαύσε ! σε

Τό τραγούδι του Κούνβαρ

I.

Βέβαια, μάγια καί γητειές θ' ἄρριξει, Γκιόκ,
κι' ὅλα τά σαραγκί καί τά σαντούρ
ὁλημερὶς βαροῦν γιά σένα μοιρολόϊ
κι' ὕμνους, μέσα καί γύρω στήν Ἀναταπούρ,
~~Κι~~ κι' ἀπό μακρυά ξεσήκωσαν τόν Κούνβαρ, πού καβάλλα
~~[illegible]~~ ~~στόν~~ σέ κάτασπρο, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, ~~χρυσο[illegible]~~ καλόχροτο [illegible] ζέρα
ἔρχεται, μέ ζουρνάϊ γλυκό, μ' ἀγέμιστη πάλα,
ταμποῦρι τήν ἀποθυμιά νά σβήση, χρυσογνέφα,

ἀγνάντι σου, ἡ μάχη ἡ σκοπός· Γιαὐτό τ' ἀσκέρια
ὅπλα βαστᾶνε τά μισά καί τ' ἄλλ' ἀκολουθᾶνε
μέ βίνες, μέ ἐσπάμπ, μέ σαραγκί στά χέρια,
κι' ἀνέμου σάλαγο σέ κλέφτικα πείσμα, πᾶνε…

~~Ἡ Ἀταλανώνη~~
Τί σουρίζει ~~τη~~ ~~κ~~ τόσο; κι' Ἀταλανώνη, [illegible] σφαγμένος κι' ἔρημα·
σηκώνεται σά χορταριασμένο βουνί για τό μοιρολόϊ.
~~[illegible]~~ καί σέρνει ὡς τρίζουνε ψηλά καί σκώνεται τά μοναχά
στά ~~[illegible]~~ κόγχας τά ψηλώματα τοῦ Μαραθάρα.

Τὸ τραγούδι τοῦ βασιλιᾶ Κόϊνβαρ.

Εἶσαι ὡραία, Γιαόν!
Καλά είναι! Πιό δυνατά κι ἀπ' τὰ σαντούρ,
~~Απο~~ βαριοῦ ῥίμμενης για βαριοῦ, 'τσία ὅπου ἡ μοιρολόϊ
Μέσα κι' ὄργανα στού πόδι Ανατολικά.
~~Ποιούσιά γυναίκα~~ ~~Ωριοτερον πώς τα κάλια~~ ~~Εδώ~~ Τὰ μάτια σου ἔχουν τοὺς αιθέρα
Σὰ σβεῖ ἡ μέρα;
~~Πώς σαν~~ Κυλάει ~~γεννιέται~~ φέγγει. ~~Λευκή πώς θα~~ περπατᾶς
Όλες οἱ ~~συμβουλιές~~ ~~σου~~ ~~ποι αιθέρας~~ σπάει
Αναλαφρές ~~προβαλλουν~~ πάσα μία
~~Καί~~ ~~Μ' όλη του την σχάση~~ Αρμονία.
~~Νέκταρ~~ γελά ~~τα μάτια σου~~ ~~Δείχνει~~ Καὶ μέλος πρασινής αἰγύπτια λύρα,
Χαράν ~~απόσπασμα~~! ~~Σαν~~ ~~Μιαν χρυσοχάρη~~ ~~ξεδίπλωμα~~
~~Μιαν χρυσομάτα~~ ~~σκάζει~~! Τρέλλα τοῦ Κόϊνβαρ ~~που~~ ~~καβάλλα~~
~~Τώρα~~ σ' ἀλασκηρό, σ' ἀλογοτόπι ἐλέξα ... καὶ ~~κ~~ καβάλλα
~~Στα~~ ~~στερεό~~ θεϊκό, ~~αλλαγμένα της~~ ~~ψυχή~~, μὲ ~~μάγια~~
~~Σαν~~ στολισμένο
~~Όμως~~ θολαμπεῖ, καὶ μὲ φονικό γλυκό
Όμως Σιλά, λαμπτέρι καλογιάνει στον ~~βουνό~~ βουνίδι, χρυσογνέφα,
Νὰ σκύψη καὶ ἀποθυμεία, ~~Α~~ μάχη ἡ σκοπό!..
~~Κ' Ελα!~~ ~~Σαν~~, ἡ ἀσωτεία Κ' ἐκεί αὐτὸ ... τὸ ἀσωτεία,
Όμως βασιλιά θὰ μέσα καὶ ... αιθέρα
Μὲ βίνει, μὲ ἐρπαύμ, μὲ σαρακι στὰ χέρια,
~~Κ' έτσι, σάλαγο Κ' έκει, όπως ... σάλαγο ... πάει~~
~~Κι όπως ανεμο σάλαγο ... πάει.~~
Κι όπως άνεμο σάλαγο ... , πάει.

Τὰ μάτια σου ἔχουν τὸ φῶς τοῦ αἰθέρα

Σὰ σβεῖ ἡ μέρα,

Κι ὅταν κοιτάζεις, φέγγεις. Λὲς πῶς σὰ φτερωτάδες,

Ὅλες οἱ γλῶσσες τοῦ κόσμου σου γλάβει στὴ σκαλωσιά,

Ἁπάλαφρα κρατάγονται πᾶσα μία

Καὶ μὲ ~~μιὰ γλώσσα σμίγουν τὴν ἁρμονία~~.

~~ζωντανεύουν μιὰν νέα γλώσσα~~

Καὶ χύνονται σὲ μιᾶς καινούργιας γλώσσας ἁρμονία.

~~σὲ ἴσια γλώσσα ἁρμονία~~.

Οἱ ὀμορφάδες σου κόλλησαν γιὰ. Καμάρι

~~Τοῦ Κόσμου του~~

Γονιῶν! Τρέχει σὰν τοῦ Κόσμου σου μὰ τὶ δικιά σου χάρη

~~Ἀπαραλάττα γιὰ κάρα~~

Τὰ Πάν ~~παιδικὰ~~ παραλάσι καὶ κακάρα

~~Τώρα~~, Πάνω ~~πάνω~~ σὲ κάλαστρο, καλάμι σου γέλια,

Σὲ θυμὸ ἕνα ὄνειρο σὰν ἀρχαία ἑνὸς ὀρκᾶ, μὲ ἀφάγα

Ἔμεινε σὸ γλυκό τὸ ὀλόχαμο καὶ μὲ γονιάτικο γινώ,

Γιατί

Σ.Γ. ὅπου τὴ σελίδα 1.

όνειρο ξεγραμμένο!

Κόσμε αεροπερπάτητε… ~~Όνειρο ξεγραμμένο~~!

Τό πόδι ὁ Ψήλας τό δωρεῖ στή βιά σά ἐζωσμένο…

Καί ναθετόσ' ἔρχονται καί τήν προσκυνᾶνε

~~Κ' ἔρχονται στράτες καί στρατιά~~ ~~στρατιά καί κοπάδια~~

Ζητῶντας ἴδρο γιά νερό καί θύμα γιά προσφάϊ,

Καί δίνουν του τά σχέδια της ἀπεραντοσύνης.

Κ' ἔρχονται ὧρες ξαστεριᾶς, ὧρες τῆς καλοσύνης

~~Καί τά σχέδια τό δίνουν τους ἀπεραντοσύνης~~.

— Κι ἄν εἶναι ἄγονος ~~κλαδί~~ ἀνθός ~~καί τό ἀγάπης~~ γόνος

Σήμαστε τό δρομί κι ἐμεῖς πού στεῖ καλή τραβάει

Μ' ὅλη κι ἄν τοιάδη ἡ ψυχή κι ὅλη περᾶν τά πάθη!

Μιά μᾶς βαρυέται, ἀφεῖλαμε, κι ὁ πόνος πάντα πόνος…

Μά γιά τόν πόθο, πειό βαρύ πλοῦ ταξιδιοῦ τό σκόλη,

Οἱ στράτες πίσω φάνταζαν τά σκοτωμένα φίδια.

Κ' εἶν' ἡ ἐλπίδα ἔχασε κι ἡ ἀπελπισιά τά ἴδια,

Γύρος τ' ἄνταρα ἔλαμψε ποικιλιά ἡ πέτρα.

Καί τότες γύρω στά ψηλά ἀπλώθηκαν τά κάστρα,

Σβυσμένα, τέλη γοδημιάς ἀχνάδες, παρακάτω.

Κ' ἦρθε ~~σ~~ ἀσπερίζοντας γλυκό μ' ὅλα τοῦ ἀέρα τάστρα,

Καί ἡμερομερᾶ ὁ στεναγμός καί τινε φαίνει ἀράχνα.

~~Κ' εἶν τό μύστικο βαθύ κι ἀνάμεσο σά χάδι,~~

~~Σάν τό φυλλ πού δίνεται ἀθάνατο ὁμάδι.~~

Κι ὅμως σάν κι τό ~~ἀπέρατον~~ τοξόνειρο τοῦ ὑπερκαλοῦ ~~ἀνεμοστρόβιλους~~ τά θάμπη!

Ψηλά τραβᾶν τά ~~τείχη~~ τείχια της μέ τή ψυχρή της χάρι

Κοσμέ Αργυροτσάλωλε [illegible] ζωγραφιστό!
Τό πόδι σου [illegible] δωρεῖ ὁ Ρήγας ἐργαστήριο.
~~[illegible]~~
Καί καθε [illegible] ἔρχονται καί σου [illegible]
~~[illegible]~~
~~Κ'ἔρχονται [illegible]~~
Στοιχειά [illegible] τοῦ βουνοῦ, τοῦ [illegible] τοῦ κάμπου,
Τά Στοιχειά [illegible]
~~Καί [illegible]~~
Στοιχειά ἀπό ἀνήμερα [illegible] μονοπάτια
[illegible] ἴσεο μα νερό καί θυμα μα' [illegible]
Καί [illegible] τά [illegible] τις ἀπραγματοποίητες
~~Καί [illegible] τα [illegible]~~
~~[illegible]~~
Κ'ἔρχονται [illegible] [illegible] καρδιές
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Καί σοῦ [illegible]!
"Α [illegible] εἴσαι [illegible] ὁ [illegible]
— ~~Αν εἶσαι [illegible]~~
~~Ἡ εἶσαι [illegible] καί [illegible]~~
Πάρε [illegible] ὁ [illegible] [illegible] [illegible]
Μ'ὅλα καί [illegible] τύχη κι' ὅλη [illegible] τά [illegible].

[illegible] μαγεμένο!
[illegible]ασαργυροτσάπαλος [illegible] πόδος!

Τό πόδι σου [illegible] δωρεῖ ὁ Ρήγας ἐργαστήριο.
Καί καθε [illegible] ἔρχονται καί σου [illegible]
Στοιχειά [illegible] τοῦ βουνοῦ τοῦ [illegible] τοῦ κάμπου
Στοιχειά ἀπ' μονοπάτια ;..
~~[illegible]~~,
Κ' ἴδρο [illegible] μά νερό καί θυμα μα' [illegible],
Τό [illegible] τά [illegible] τις ἀπραγματοποίητες.
Κ'ἔρχονται [illegible] [illegible] καρδιές
Καί σοῦ [illegible]:
~~[illegible]~~ κάτου,
~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible]

244. 13

*
* *

Κι όμως, γιά τι του ονείρου του υπέρμαχου τα θάμπη!
Τι η κερήθρα των δουλιών, φτειαστού κι αν στάζη μέλι
~~[illegible]~~ Στων χειλιών την άνθινη, που κελαϊδά, κυψέλη;
Ψηλά γραβάν τα τείχια της με τη ψυχρή τους χάρη,
Κι ούτε μιλιά ανοίγεται, κι ούτε κουτάρι λάμπει...
Ήρθεν η ώρα, το σπαθί να βγη από θηκάρι.

*
* *

Μέσα στην πόλη Ανανταπούρ κλαγγή πολέμου κρώζει.
Ανάβρα μια, λαχτάρα μια, κ' ένα το καρδιοχτύπι!
Κ' οι πόρτες της καλάκλειστες στου Κούρβαρ τον ξέφα.
~~[illegible]~~ Η πολεμίστρα ~~[illegible]~~ στολισμένη, με θάρρος κι ~~[illegible]~~ δε λείπει.
καμίνια ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ χαρά ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~παραδίνουν~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Μιά είναι τα κάτι δίδει παραδίνουν,
Είτε με όπλο τη ζητάν είτε και με ~~[illegible]~~ παιχνίδια...
Τάφος η πόλη στη γενιά λοιπόν και ~~και~~ καταχνιά!..
Κι όσο πιο δώθε σίμωναν βογγίνες που άφιναν
Φωνή μυρούχη όχτρου βιαστικού - τι φοβέρα -
Βουνή σκιώδη κοργκαχτό, λαού μεγαλοβολόι,
Κ' έπεσε ως τρίζανε ποτεριά με τ' αϊτραγένιο μάνταγο,.
Και σείστηκαν μουράγια,
Στου Κούρβαρ τα προστάγματα, του Μαχαράγια.
Κι ως βγήκε ο ήλιος του χαμού απάνω της κι άπλωσε,

Κι όλο μικραίνει ανοίγεται, κι όλο κοιτάει ράμπει...
Ήταν η ώρα το σπαθί και ξαί από το δικάσ[illegible].

Λέσα πού στη Λαγκαδιώτη [illegible]
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Άγναντα μικρή χαρχάρα με, κι καλό κακοδιχασμός,
Κ' οι πόρτες της καλαμπουσίες στου Κουμπαρά τη ράχα!
~~[illegible]~~
Κι, όσο πιο δυνατά σημώνει βογγητά ~~[illegible]~~ —
Γρήγορα ~~[illegible]~~ σχεδόν σάρισμα, βογγά πιο αγώνα
Βουν' σκιάδι ~~[illegible]~~ κοσμοχαλασμό γελοίο,
~~[illegible]~~
Κ' έπεσε κι σέρναν ποτάμια με τ' άσβεστο μαλλί σου

Και σείστηκαν μοναχάρια
Στου Κουμπαρά προστάγματα του Μαχαραγιά.
Κι ως βγήκε ο ήλιος του χαμού απάνω της κι άγγιξε,
Αχτίνα ξαφνικού κακού, τα βέλη σπουν όλο ούδε.
Μα 'ρι στα αίματα βαρύ χρυσοπλεγμένο σάλαγο
Παραμυθιάς γλυκόφωτο πάνω από μπόρες άστρο,
Βιαστικά επρόβαλε στις πλημμύρες τις ψυχές
~~[illegible]~~
~~Φεγγοβολάει πέρ' από ψυχές~~
~~Φεγγοβολούσε πέρ' από ψυχές~~ ~~[illegible]~~
φεγγοβολάει ~~[illegible]~~ πέρ' από ψυχές
~~Η μάνα [illegible]~~ ~~[illegible]~~...
~~Κι έτσι δεν πάρθηκε το κάστρο.~~

όπου δε
Φεγγοβολά πια σαϊτάστρι ~~[illegible]~~ πιο πέρ' από ψυχές
Η μάνα, κι Γιούλη...
Κι έτσι δεν πάρθηκε το κάστρο.

Γρήγορα ~~[illegible]~~ — Βιαστικά ~~[illegible]~~ [illegible] — Γρήγορα! — Τις πολεμίστρες απ' το κάστρο της [illegible] — [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] — Τη ώρα της βαρύσσα [illegible] — [illegible] — [illegible] — Κι όλη μέ [illegible] [illegible] — Κι από τη [illegible] και καλαμιζά.

Κι όμως σαν τι το ... ... κέρματα τα' δαίμονα;

1\. ~~Σαν τι ...~~

~~Σαν~~ Τι η κερήθρα των δουλιών ... μέλι

~~...~~

~~...~~ ... τη χελιών την άνθιση που μυγαΐδα ανθίζει;

Ψυχά τραβαν τα τείχη τους με τη ψυχρή τους χάρη

Κι όμως σαν τι στο όνειρο το σπέρνασα τ' άδαπτο!
Τι η κερήθρα των δουλιών φεγγού κιάς τάζει μέλι
Μεσ' στων χελιών την άνθιση που μυγαΐδα ανθίζει -
Ψυχά τραβαν τα τείχη τους με τη ψυχρή τους χάρη

Κ. Γ.

\+ Λαχτάρα μας, αγάπα μας η ξαφό ~~...~~ καρδιοχτύπι

246. (4

* *

Κι' δυό τους σάν σ' όνειρο * είναι στά ίδι' αντίκρυα

Πέφτει ως τόσο η χλαλοή, σκορπούν οι θρήνοι,

~~σάν άγαλμα στή ίδια ...~~

Κ' οι δυό, ~~ο ένας τον άλλο ...~~ αντίκρυα.

~~Κι ω! τραγωδίας ξόμπλιασμα και θάνατε και Πόθε!~~

Τραγούδι, ~~που χτυπάς βαριά στά τείχια πέρα δώθε,~~

~~Κάτω απ' τά ... το ... μέσο~~

~~Σά μιας αναβρας ξεσπάθωμα ή σάν μιας γνώσης λέγος.~~

Κάτω ο Κοίτιβας ... τα μέσο

Στις πολεμίστρες άμιλητα, ~~πομένει πάντα ...~~ ~~α' ...~~ ... με ...

Στό ταϊτόχορδο έχοντας τ' ανθρωποχόλο βέλος,

~~μεί ...~~ και στέρα

Κι όλα ~~βαριά σαν έρωτας~~ φαντάζουν ~~...~~ ~~πέρα~~...

Κι ω τραγωδίας ... ξόμπλιασμα

~~Κ' είδε ... καλάμι ... τά ... ...~~,

Ήχοι ανάλαφροι, πνοές απ' τά παιχνίδια βγαίνουν.

Καλαμοσπό ... τ' ασκέρια

Ίδιο τραγουδιστό φως φεγγαριού η ραβανάστρα

Πάνω σε λόγια που λιγοθυμάν στά χείλια και πεθαίνουν...

Κ' η Τροία, αμίλητη δε μνήσκει πειά στάπαρτα κάστρα.

Τό νοιώθει, και τά νάρχισε τουρμέτιο μυρολόϊ,

Τ' αιτία της ... αργά-αργά με τά δυό χέρια.

Και των χεριών τ' ανέβασμα ... χαμού δείχνει σημείο...

Κι όμως, δεν πάρθηκε η Τροία.

Και σάν άλλο
μιά αρχή για
φαντάζουν στέρα

*

*

~~Κ' έρθ' ...~~

Πά ξαναβγήκε στή θήκη το σπαθί *

~~Κ' ήρθε ... που ... ψυχής παλληκαρίσια~~

Φορτώνει οράματα μοιραίας ανάγκης γιάλωϊ.

Σά φλόγα ίσως ανοίγοντας τον παραδέρνει αιώνα,

Πέφτει εἰς τόσο ἡ χλαλή, [illegible] οἱ δέντοι,
Καὶ δυὸ τόσο σὰν σ' ὄνειρο, ἕνας στὸ ἀγροαίθερα...
Κάτω ὁ Κοῦκος, [illegible] ποτὲ μέγα,
Στὶς [illegible] τὶς χρυσὸ ἀμπέλι [illegible],
[illegible] σὰ τὸ χρυσὸ ἔχουμε τ' αἰθεροσκοτεινὸ βάθος,
Καὶ σὰν ἀγάπη μιὰ ἀρχή, στὰ [illegible] ὄνειρα. —
Κι ἡ βραγιὰ [illegible] ~~καὶ~~ κιλαρισμένα πόδε,
Τραγούδι ποὺ [illegible] χλωπάτα πέρα δῶθε, +
Ποιοὶ οἱ ἦχοι, ἀνάρμοστοι ἀπ' τὰ παιχνίδια βγαίνουν
Καλάβαδε, ~~ἀπὸ τὰ ἀστέρια~~ [illegible] ἀπ' τὰ πολλὰ τ' ἀστέρια —
~~[illegible]~~ #
Ἴδιο τραγουδιστό [illegible] ἡ [illegible]
Στὰ Σεξ [illegible] ποὺ [illegible] τὰ χείλη καὶ [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] χάδι,
~~Ποὺ [illegible] οἱ αἴσθησεις σκιάδι.~~
~~[illegible]~~ οἱ αἴσθησεις σκιάδι,
~~[illegible] αἰσθάνονται [illegible] χάδι~~
~~Π[illegible] οἱ [illegible] σκιάδι~~
~~[illegible]~~ αἰσθάνονται φευγάτο ~~[illegible]~~ κάποιο χάδι —
~~Πῶ [illegible] καὶ~~

ὅπως στὴ σελίδα 4

Ποῦ [illegible] καὶ [illegible] σκιάδι.

Κ' ἤρθε ἡ [illegible]
Ποῦ ξαναβγάζουμε στὴ [illegible] τὸ σπαθί
~~Καὶ ποῦ, [illegible] ἡ Λίρα~~ δὲν ~~[illegible]~~ ἡ Λίρα ~~[illegible] ἡ Μοῦσα~~. Καὶ σὰ πάσει ἡ Μοῦσα
Ἦρθε [illegible] ποὺ [illegible] ἡ Μοῦσα. Κι ὁ [illegible]
Κι ὁ ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ — Καὶ [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] ἀθάνατα [illegible] αὐτὸς γι' ἀγάπη.

247. (5

Ἄλλος διπλός πρωτόφαντος, στεῖρος ἢ πλάσμα πόνος,
Ἕνας αἰτὸς ποὺ ἀντίκρυσε, κ' ἕνας δικός του δύο...
Περιπλοκάδα ὁ στρατός, κεντὰ τὰ στράτα ἴσια,
Κ' οἱ περπατησιάρικες στιγμὲς ποὺ ἐσοβάν μπροστά του,
Σὲ κόσμους ~~ξένους~~ ~~ἄλλους~~ χιμαίρων δείχνουν του πῶς ~~παραδέρνει~~ προβαλάει κόνος.
Κ' ἔτσι, σκιὲς ἀπέραντες, σὲ ἰδανικὴ μιὰ χλόη,
Ἀπλώνονται στὸ αἰθέριο του αὐτὸ βασίλεμμά του,
Τ' ἀγνάντεμά τους... ὁ χαμός... τ' ὄνειρο τώρα...
Ἔχε γειά, Γκιόη.

Αἰμιλιοβιάδης.

Κ' ἦρθε στιγμὴ
Ποῦ ξαναβάζομε στὸ δίκιο τὸ σπαθί
Καὶ σύπασε ἡ Μοῖρα.
Ἦρθε στιγμὴ ποῦ ~~σύπασε~~ ἠγνώσε ἡ Μοῖρα
~~Καὶ ἡ ψυχὴ παρηγορίστη~~
~~Κ~~ Ἔδωκεν ἀπλήρωτα μοιρμά ὁ χωρισμὸς γι ἀγῶ...
Σὲ μιὰ πανήμερη ψυχὴ, παρηγοριστα.
~~Σὲ μιὰ ψυχὴ παρηγορίστα~~
Σὰ γλόγ~~α κυρ~~ ζωὲ ἀνοίμωτα ~~τὰ καιτ τορ~~ βαθιὰ τὰ καίει αὐτόνα
Ἄλλο διπλό πρωτόφαντο στεῖρο ἢ πλάσμα πόνο

Ξέβασα, μάνα ἡ μελιὲς θ' ἀρρέψω, γιόκα,
Κι' ὅλα τὰ σαραμὶ ἡ θὰ σαλοῦν
Ὁλημερὶς βαροῦν μὰ σὰν μυρσό.
Ἤ ὕμω, μόνα ἡ γύρω τοῦ ἤταν τασσύρ

Κι' ἀπὸ μακρυὰ ζητοῦσαν τὸ Κοίταρ τοῦ κεβαλῆ
Ελὸς κὰ λαστρὸ θλα, ὀλόχρυσο ἤ ἕξα,
Ἔρχεται με γουργὰ ἦμυνο, μὰ ὄμορφη δόλλα
Ταμπούρι τὸ ἀποδημιᾶ ναὶ δειά, χρυσοφέγγα,

Ὁμορφὴ σε, ἢ μάχη ἢ σιωπή... σαὶ τὸ λαστέρια
Λευτάμενα ὀγαβαλοῦ

[illegible]

Κ' έρχεται ὁ ναύτης γυρισμένος, [illegible]

[illegible]

Τὰ ὁράματα μορφές [illegible]

[illegible]

[illegible]

Κ' [illegible] ... αἰνίγματα ...

[illegible] Τραγωδίας [illegible] καὶ θάνατε καὶ πόνε!

[illegible]

[illegible]

Κάτω ἀπ' τὸ [illegible] γιὰ τὸ [illegible]

[illegible]

Κι ὅλα βαρειὰ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] τ' ἀνθρωπινὸ [illegible]

[illegible]

[illegible]

στου Κούνβαρ τα προστάγματα, του Μαχαράτζα. (2

Κι ως βγήκ' ο ήλιος του χαμού απάνω τους να απλώσει,
αχτίνες ξαφνικού κακού, τα βέλη σπου [illegible]...
Μα, πριν στα αίματα βαφτεί χρυσοπλημμένο σάνταλο,
βγαίνοντας [illegible] και σου [illegible]
~~πάνω από την [illegible]~~ σαν το γλυκοφωτο άστρο,
βιαστικά επρόβαλε ~~και που μπορούσε άγγιζε~~ —
τις πλημμύρισε τις ψυχές
— ~~και πλημμυρίσε αγάπη~~; —
~~και τώρα τα~~ [illegible] τα πρα[illegible] άγιε ψυχές
Χτυπάει... Ή Τιού...
Κ' έτσι, δυο σάρκινα το κάστρο.

---

x x x

~~Κι ο [illegible]~~ Κιό γρικός σε μια ψυχή ~~[illegible]~~ ξανά ιάτος,
~~[illegible]~~ σάματα μοιραία ανοίγονται γι' αγάπη.
Τώρα να φέρ' ανοίγματα τα παράθυρα αυτά
άλλος, δικός, ερωτόσκαλο, λειψός ή [illegible] πόνο —
Ένας, αιτία [illegible] δικός του, δύο.
Περιχωράδα [illegible] ωραίος κυρτά τα στρατά ίσια
Κιόσκ [illegible] [illegible] μόνος
Τόσο σκιώδες μέσα το θεόρατο στα μοσχ,
Γαρανιμμαίνης... ο χαμός... Γύρω τα —
Ήρθε γεια, Τιού!

Παρθό
~~Κ' έτσι~~, όραματα

Κι όντε διαβαίνεις τὸ φαραγγίδι μάθε τον
Ανάμεσα μιᾶς ράχης. Στὴν Ἄσυλο
Βρεθήκαμε τῆς Παναγιᾶς τὴ μέρα
Τὴν εἶδα πετροπέρδικα κι μ' εἶδ' ἄγρια

Τό τραγοῦδι τοῦ Κούνβαρ.

Βέβαια, μάγια καί μιλιές θάρριξες, Γκιόυ,
κι' όλα θά σαραγκί καί τά σαντούρ,
ζυγό — καί γαλά βαροῦν ημέρις ... ἤ μοιρολόϊ
γύρω καί μέσα ~~καί γύρω~~ στήν Ἀναντάπουρ —
Κι' ἔρχεται ὁ ... ἀΐτωμένος καβάλλα
Κι' ἀπό μακρυά ... Κούνβαρ, ~~πού καβάλλα~~
σέ, κάτασπρον, ὁλόχρυσον ἐλέφα,
καλάμα μέ ζουρνάϊ γλυκό, μ' ἀλόγυρα πάλα,
ταμπούρλα του ἀποδοσμιά, τά στήθη, χρυσοφέρα,

ἀγνάντι σου ἤ μάχη ἤ σκοπό... Γι' αὐτό τ' ἀσκέρια,
ὅπλα βαστοῦνε τά μισά καί τ' ἄλλ' ἀκολουθᾶνε
μέ βίνες, μέ ρεμπάμπ, μέ σαραγκί στά χέρια
κι' ἀνέμου σάλαγο σέ πεύκου κλώνια, πᾶνε…

II

Μάλι,
Κι' Ἀναντάπουρ, τίς πόρτες της σφαλνᾶ μπρός στό ἔξεφα.
Παίζει σχεδόν βιαστικό καί σέρνει μάνταλο,
Κι' ἀπ' ἄκρη ὡς ἄκρη μέσα της, κραυγή πολέμου κλώθει.
Ντό, ρέ, τφά! — κι' ὅσο σίμωνε βουλιά ὄχλου — ντο, ρέ, φα!
σκιώνεται σά κορνιαχτό, βουή λαοῦ μεγιστολόϊ,

~~Κι' ἀκολουθῶντας τ' ἀγριάγριά του ὁ Κούβαρ~~

Κι' ὁ Κούβαρ ~~ἀπ' τὰ σύρματα~~ ~~[illegible]~~ τ' ἀγριάγριά του, καβάλλα
~~[illegible]~~

ἀπ' τὰ σύρματα ~~[illegible]~~
~~σὲ κάλεσμα~~ ~~ἀπ' τὰ σύρματα~~, ἄφρισμα ἔργα,
μὲ ζωγραφιές
~~ἔρχεται~~ ἀπ' τὰ σύρματα, μ' ἄγρια δόξα

Κι' ὁ Κούβαρ ἀπ' τὰ σύρματα τ' ἀγριάγριά του, καβάλλα
πάνω σὲ κάλεσμα, ἄφρισμα ἔργα,
ἔρχεται μὲ ζωγραφιές [illegible], μ' ἄγρια δόξα —

~~Κι' ὁ Κούβαρ φεύγει μόνος,~~
Ἔτσι ἐν ἐρήμῳ γυρισμό πέρνει [illegible],
~~[illegible]~~
~~[illegible] ἐμπορεία, ἀγριωπά, περίσσια~~
Κι' ὅταν [illegible] σὰν ἄφρισμα ἀπ' ὅλο τὸ [illegible]
Τρέχει στὸ [illegible] [illegible] [illegible]:
ἀγκαλιάσματά του ... ὁ χαμὸς κι' ἡ [illegible]

Χαιρέ κι Νίκη!

~~ἀγριωπά~~
~~μέσα σὲ ἀγῶνας ἄνθρωπον~~
~~σὰν [illegible] [illegible] ὁ Κούβαρ φεύγει μόνος~~
Κι' ὅταν [illegible] ἀπὸ [illegible] ἀθῶα
[illegible] ἀγῶνος [illegible], ὁ Κούβαρ φεύγει μόνος

252. (2

σκυλιάθηκε σά νεραχτό, βουνήσιο μελισσολόι,
καί πέφτει ὡς τρίζουν τσέλικα καί σκοτώνει τὰ μαχαίρια,
στοῦ Κοίνβαρ τὰ προστάγματα, τοῦ Μαχαράγια.
Κι ὡς βγῆκε ὁ ἥλιος τοῦ χαμοῦ ἀπάνω της κι ἀπλώθη
ποῦ κρεμαστικός ~~ἐσπάθισαν~~ τινάζανε ~~καί ρουφήξαν τὰ~~ κι ἀτσαλωμένα μάνταλα,
ἀχνίζει ξαφνικοῦ καπνοῦ, τὰ βέρβα σπούν ὁλοῦθε.
Μά ὡρί στά αἵματα βαμμένη χρυσοπλεγμένο σάνταλο,
πάνω ἀπ' τὶς φρικωμένες χυμόφωτο ἄστρο,
βασιλικά ἐπρόβαλε στὶς πολεμίστρες τὶς ψηλές
— καί ποῦ μπορεῖ ν' ἀρχοῦθε; —
φεγγοβολῶντας ὥρ' ἀπό ψυχές
ἡ μάνα... Ἡ Γκιόκι!..
Κ' ἔτσι δὲν πάρθηκε τὸ κάστρο.

x
x x

[illegible]

253. (3

τ' αυλάκι της κρεῖ αργά-αργά με τα δυό χέρια,
καί τῶν χεριῶν τ' ἀνέβασμα αὐτό, χαμοῦ ~~ἦταν~~ εἶναι σημεῖο…
Κι' ὅμως, δέν πάρθηκε ή Γκιόνα.
~~[illegible]~~

× × ×

~~Οἱ θερμοί [illegible] καί [illegible]~~
~~[illegible]~~
~~Καί καλός, ἔρθ' ὁ βασιλιᾶς παλικαρίσια!~~
~~Καλός κι ας ὁ βασιλιᾶς~~
Κι' ἄς πίσω πέρνει τόν ἀπέραντο τό δρόμο πάλι μόνος,
σά φῶς, σά φλόγ' ἀκοίμητη, πλάστρα ή ~~[illegible]~~,
νέος, διπλός, πρωτόφαντος τόν συνεφορεύει πόνος:
Ἕνας, αὐτός πού ἀνίκησε καί ὁ δικός του, δύο.
~~Κι' αὐτοί ήχοι σα ναστουσαν στά στράτα του ἀθῶοι~~ Σβήσαν αὐτοί τά στράτα του,
ὁ λάκαιρος μοσκοβολᾶ ἀπό μορφιά περίσσια —
Τ' ἀγνάντεμά τους… ὁ χαμός… τ' ὄνειρο τώρα…

Χαῖρε, ὤ! Γκιόνα!..

Αἰμ. Ριάδης.

~~Σβήνει τώ ώρα ὁ κισσός [illegible]~~
~~Κι' ὁ Σβήνει ὥρα σά κισσός~~
Καί σά κισσός ~~εἶναι~~ τά [illegible] [illegible] τό δρόμο

Στα [illegible] αμάραντα και [illegible] στεφάνια

[illegible] [illegible] τριγύρω, [illegible]

κι' οι δυό, σα να ο άλλος μισοπαίρνοντα —

Και! τεμπελιάς γλύστρημα και θάνατε και πόνε,

κρεβάτι, που χτυπάς βαρειά, σαν βήμα ποιο εδώθε

Κάτω από τα [illegible] μέθος

[illegible]

[illegible]

κι' είναι όλα έρωτες τριγύρω κι' όλα ωραία!

κι' όλα τα χάδια έρωτες τριγύρω κι' όλα ωραία!

[illegible]

Στη μάγισσα το [illegible] τ' ασημένια

[illegible] απάλαφροι ήχοι [illegible]

πνοές ζωής, απάλαφροι ήχοι, από τα παιχνίδια

[illegible]

κι' ἀγριωπὲς   καὶ γυριστὰ μάτια

254. (2

στὰ Κοῦρβαρτα προστάγματα, τοῦ Μαχαράγια.
Κι' ὡς βγῆκ' ὁ ἥλιος τοῦ χαμοῦ ἀπάνω τους κι' ἀπλώθη,
~~Καὶ ἀγριωπὲς ἐστάθηκαν καὶ γυριστὰ τὰ μάτια~~,
ἀχτῖνες ξαφνικοῦ κακοῦ, τὰ βέλη σποῦν ὁλοῦθε.
Καὶ πρὶν στὰ αἵματα βαθιὰ χρυσοπλεγμένα σάνταλα,
~~πάταο τὶ ἐρωτικὸ [illegible]~~,
διαστικὰ ἐπρόβαρε ~~[illegible]~~ ἀρχοῦθε; —
τὶς ποικιλμένες τὶς ψυχὲς
~~τὶς [illegible] τὶς ψυχὲς~~ καὶ
— ~~καὶ [illegible] ἀρχοῦθε~~; — καὶ ποὺ ~~[illegible]~~ ἀρχοῦθε; —
φεγγοβολῶντας πέρ' ἀπὸ ψυχὲς
ἢ μάτια ... Ἂ Γκιόκ!..
Κ' ἔτσι, δὲν πάρθηκε τὸ κάστρο.

κι' ἀπόστολοι τώρα μείνουν ἕνας τ' ἄλλου ἀντίκρυ

τὶς τόσο, πέφτ' ὁ Χλαχοκί, ~~[illegible]~~ οἱ δρῦνοι
κ' οἱ δυό, στὸν ἕνα τώρα ἄλλος μνήσκει ἀντίκρυ —
Κι' ὤ! τραγῳδίας ξύπνημα καὶ Θάνατε καὶ Πόθε,
Τραγούδι, ποὺ χτυπᾶς βαρειά, ~~[illegible]~~ τάλτηχα πέρα ἰδῶθε!
Κάτω ἀπ' τὸ ~~[illegible]~~ μάθερ ἀντήχησε σιγὰ τὸ θεῖο μέλος
ἐνῷ ἰσομένει ἀμάραχτη στὴ πολεμίστρα ἐκείνη,
κι' ὅλα, βαρυὰ ~~[illegible]~~ ἔρωτας ~~[illegible]~~ βασταγοῦν κι' ὅλα πίκρα...
~~[illegible]~~ τοῦ μάχης τὸ σταμάτημα, ~~[illegible]~~ καλάμια ἀπ' τ' ἀσκέρια,
~~[illegible]~~ ἀπ' τὰ παιχνίδια βγαίνουν!..
Ἴδιο τραγούδι στὸ φῶς φεγγαριοῦ, κι' ἄραβα κάστρα,
πάνω σὲ λόγια ποὺ γιορδάνουν στὰ χείλια καὶ πεθαίνουν,
κι' ἡ Γκιόκ, ἀγνάντευτη δὲ μνήσκει πειά, στ' ἄσπρα τὰ κάστρα.

Σκιά σημαία ασ' άσπρη

Μέσα στην πόλη με αντανακλάσεις μια νέα σημαία

~~[illegible]~~

και σ' όλες της διαδρομές στου Κουντάκη τη σφαίρα;

ξεσκλαβώνει

Και τὸ μικρό το
"Έτσι τὸ ἔρημο μοναχὸ φέρνει τη μικρούλα
ὁ Κώνσας μ' ὄνειρα μαγεμένα, αὐξάνει, ραγιά!
Καθὼς ὁ ἥλιος ὁ ἀγύρευτος κ' εἶναι δικός του, δύο,
τώρα σὰ φλόγ' ἀγκάλιαζε τὸ παραθύρι ἀνοίγει,
ἄλλος δικός, πρωτόγονος, πλάτος ἡ πράσινη πόνος...
Περιτριγυρίζει ὁ ἀργαλειός, κυλᾶ τὰ νερά ἴσια,
Κι' ὅσο περνάει ὁ λυγμός μαζί του κι' ἀγκάλιασε,
φέρνει μέσα τον φώτα μικρό"
τ' ἀγκάλιασμά του... ὁ χαμός... τ' ὄνειρο τώρα...

Χαῖρε κι! Βουνό!

σκυλάκι, νάτο, μέσα του δίστομο
μέσα τον ρέπει μιᾶς σκιᾶς τὸ μικρό",
τ' ἀγκάλιασμά του... ὁ χαμός... τ' ὄνειρο τώρα...

"Έχε γειά, Βουνό.

νάτος
σκυλάκι μέσα του, δίστομο τὸ μικρό",

Πικρὸς καὶ μαῦρος γυρισμός, ἐκεῖ ἀδερφάκια
φορτώνει ὄνειρα μαγεμένα ἀνάστημα ραγιά.
Τώρα σὰ φλόγ' ἀγκάλιαζε τὸ παραθύρι ἀνοίγει
ἄλλος δικός, πρωτόγονος, πλάτος ἡ πράσινη πόνος.
Ἕνας, αὐτὸς ὁ ἀγύρευτος κ' εἶναι δικός του, δύο.
Περιτριγυρίζει ὁ ἀργαλειός κυλᾶ τὰ νερά ἴσια

Danse biblique
Berceuse Macédonienne.

Sonate pour piano

Les jasmins et minarets
Berceuse

Sonate pour piano

Chansons Macédoniennes
& berceuse ~~de~~

Sym, sonie pour deux pianos

Chansons turques.

Danse Biblique

252

θὰ ἐνθυμοῦνται" ἤ, καλλίτερον, "Roger la honte", διὰ νὰ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖον τὸν ἐγνώρισεν ὁ πατέρας του Jules Mary, μπορεῖ νὰ μεγαλώσῃ [illegible] τὸ ὁποῖον πολλάκις ἐλέχθη ἕως τώρα, ὅτι σχεδὸν αἱ ἰδέαι, ὅσῃ περισσοτέρα ὑπάρχῃ, εἰς τὸ μικρότερον ἀπ' ὅλα τὰ κακά, τὸ μπορεῖ νὰ συμβοῦν εἰς μερικοὺς ποιητὰς δραματικούς, ἢ ποιητάς, ἤ, ἀκόμη χειρότερον, εἰς δραματικοὺς μόνον. Ἐπειδὴ ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς ἰδέας, [illegible] ἀρχὴ [illegible] μία καταπλήξῃ [illegible], εἶναι [illegible] σπανιωτάτη σύμπτωσις διὰ τὸ ὅποιον τὸ "Θεῖον" δὲν εἶναι ἀμέτοχον. Καὶ τὸ μίαν [illegible] σύμπτωσιν δὲν [illegible] μετὰ βασιλείας ὁ Ἄπιμος, τοῦ συγγραφέως τὸ μὴ [illegible] ποτὲ [illegible], πρὸς καθησύχασιν μερικῶν [illegible] θεάτρου, [illegible] τῆς [illegible] ... Μὴ [illegible] τὸ [illegible] διὰ τὸ [illegible], δὲν ἀπορεῖ [illegible], [illegible] τὸ κοινόν, [illegible] πρὸς τὴν [illegible] τῆς [illegible], [illegible] χαρᾶς [illegible], τὰς δόσεις [illegible] αἱ [illegible] αἱ δύο [illegible]" [illegible] "[illegible] ὑποβασίας"... [illegible].

Ἡ ἔκπληξις [illegible] πολλάκις [illegible] διὰ [illegible] τοῦ αἰσθήματος, ἡ ὁποία [illegible] ... ἐν [illegible] ἔργον τοῦ κ. Mary, ἡ μόνη αἴσθησις εἶναι [illegible] ἀναπαραστάσεως [illegible] τῆς [illegible] [illegible], [illegible] ἀπὸ τὴν πρώτην ἀρχὴν μέχρι τέλους, καθὼς [illegible].
+
Βεβαίως θὰ [illegible] [illegible] ὅπου [illegible] [illegible] [illegible] μὲ [illegible] ἁρμονίαν [illegible] [illegible] ἁρμονίαν [illegible] [illegible] βαθυτέρας ἁρμονίας [illegible] ἰδέαν... .

Ἀλλὰ πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπαιτήσῃ [illegible], [illegible] ἀπαιτούμενοι, [illegible] μὲ [illegible] τρόπον, [illegible] ... [illegible] ὁ [illegible] θεατρίνος [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] καὶ [illegible]

259

Κοιμᾶτ᾽ ἐδῶ ὁ Νῖκός μου κι᾽ ὁ Ἀριστώνυμός μου,
καὶ ξύπνιος μένουνε γύρω τους ὁ πόνος κι᾽ ὁ καϋμός μου.
Πάντα τῆς μάνας ἡ καρδιὰ μαζῆ τους θἄνε τώρι,
κι᾽ ἂς σκορπάνε ὁλημερὶς σὰ κλαῖν ἀγρουέρι.

Αἰμίλιος Ζινόδης

εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἀγαπημένου μου
Νίκου κι᾽ Ἀριστωνύμου Παπακωνσταντίνου.

Κοιμοῦντ' ἐδῶ ὁ Νικός μου κι' ὁ Ἀριστονομός μου,
Καὶ ξύπνιος μνήσκει γύρω τους ὁ πόνος κι' ὁ καϋμός μου.
Πάντα τῆς μάνας ἡ καρδιὰ ~~μαζῆ~~ θᾶναι τους ταίρι,
Κι' ἂς σιγολυώνει ὁλημερὶς σὰν κάλαν ἀγιοκέρι.
Νά

Μαγευτὴ δόξα...

~~Ναυάγια~~

Κοιμίζ᾽ ἡ μάνα τὸ παιδί της
Στὴ γειά
Κι ὁ θάνατος ζητᾶ τὴ μάνα
Στὴ θανή.
Ὥσπου ~~[illegible]~~ γονατίζει
~~[illegible]~~ ἡ μάνα
~~[illegible]~~ χάρος ὥσπου σβύνει ὁ χάρος...
~~[illegible]~~ ~~ἔξω ἀπ᾽ τὴ ζωή της~~
Ὥσπου σβύνει, ἔξω ἀπ᾽ τὴ ζωή της,
Τὰ ~~[illegible]~~ φιλιά της, σὰ καρφιά...
~~[illegible]~~
Τὰ φιλιά της τὸ κοιμίζει ~~[illegible]~~ ὁ χάρος ~~[illegible]~~!
~~[illegible]~~ στὸ παιδί...

Πρ. Κρίμα! καϋμένε γέρο…

Σελ. Ευχαριστώ! εἰς αἰῶνα… Μὰ δὰ γιαυτό, γέρων, σὰς εὔχομαι πάντες τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου, πάσας τὰς θεάς, ὅλους τοὺς [illegible] ἐπιχθονίους ὑποβρυχίους καὶ ὑπερβρυχίους θεοὺς καὶ θεάς, ὅλους ~~τοὺς [illegible]~~ καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους [illegible] καὶ τὰς γυναῖκας σου [illegible] εἰς τὸ ὕψωμα τοῦ [illegible], τὰ [illegible] βοήθεια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν… ἱερέων, διὰ τὴν ἰδιότητά μου [illegible] τοῦ Σαλίρου, που [illegible] ὅλας τὰς δόξας [illegible] καὶ [illegible]… Χαιρετισμένε [illegible] ἐσύ σου, Προμηθέα μου…

Ζεύς. Ευχαρίστως γέρος, ~~[illegible]~~ [illegible] πάρη τὸ [illegible] τοῦ ~~[illegible]~~ ἀνθρώπου, ἀφίνω μου τὴν θέση μου ἰδιότητα στὸν Ὄλυμπο, [illegible] ἀρέσουν αὐτά, ἰδιότητα τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ [illegible] ὁ [illegible] χρόνια, ὅταν [illegible] τὴν [illegible] φορά… Μόνο ὅμως πάρε τὸ χέρι μου τὸ [illegible]…

Πρ. Σὲ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀγωνίσου αὐτὰ θὰ προβάλῃ πολὺ γέρος… [illegible] στὴν [illegible]…

Ζεύς. [illegible], σὲ εἶπα [illegible] μὲ [illegible] χρόνια… Μὰ σὲ [illegible] νὰ [illegible] παρὰ [illegible]…

Πρ. ~~[illegible]~~ Δὲ ἄφθονος [illegible]… ~~[illegible]~~…

Καὶ τὰ [illegible] ὅλους τοὺς [illegible] [illegible] νὰ [illegible] [illegible] τὰ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]…

Η. Δὲν ἔχομε [illegible]

Πρ. [illegible];… Μὰ τόν–[illegible] νὰ τὰ [illegible]

Πρ. [illegible];

Σ. Δὲν ~~[illegible]~~ [illegible] ἄνθρωπος

Πάγε… [illegible] [illegible] αὔριο…

Πρ. Ἔχομε [illegible]…

Σ. Δὲν ~~[illegible]~~ θεός…

~~[illegible]~~ Μὰ δὲν εἶναι ἀρωστιά· [illegible] ~~[illegible]~~…

+ Και τη ευλογία μου ή συνεχόσα σαν ώνε άόρατα – ίσως
+ γάλια! Θεοί! Από τη άρχαία πηγή (παραλειφθεί), [illegible]
[illegible] συνέρειδα σου, [illegible], ύπερβαίνει όχι σε
ερασιότητα...

Βρίσκει πώς έχετε την μυρίγμα των χρωμάτων... στο πρόσωπό σας...

– Τεράστια ισχυρή,
[illegible] εγόνο της μαγείας σας... [illegible] μιά χάρα θα
[illegible] μοσχοβολά [illegible] με έμμορφον παράδεισο ... χάρις
μαγείας ... ή, μυστήρια το άρωμα του μηχανισμού μου...

Λευκαίνεται πιά
ξεσπάνε περισσότερο μὲ τὰ [illegible] τὰ [illegible]
~~παρὰ~~ ἀπ' ~~[illegible]~~ τὰ ἀγαπητὰ [illegible]
Τραγουδία, [illegible], ὅσα τὰ ἄρεσαν νὰ τὰ
[illegible]...

Νε. – [illegible].

[illegible] στὸ γύρω τὰ [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ μιὰ [illegible] νὰ
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible], καὶ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] χέρια...

Σ. [illegible] εἴχαμε [illegible]
~~[illegible]~~. ~~[illegible]~~ [illegible] γέρμα...
Νε. Μὰ εἶναι [illegible] ἀρκετά...

(1)

Α΄ Πράξη.

(Ο Προφήτης μπαίνει.) [illegible] ... ανοιχτά σαν [illegible].

Σαλώμη; [illegible] ... τί ώραια που [illegible]

τα μαλλιά σου...

Προφ. ...

Σαλ. Σαν καμμιά βρύση [illegible] στο δάσος...

που ανάβρυζε

Πρ. ...

Σαλ. Τί ώραια που τρέχουν τα μαλλιά σου...

Πρ. ...

Σαλ. Σαν είναι η πρωινή δροσούλα πάνω στ' άνθη...

Πρ. ...

Σαλ. Τί χαριτωμένα που...

Πρ. (Θυμωμένα) Μα πάψε πιά γυναίκα! [illegible] ... τα μαλλιά, [illegible] ... [illegible]

Σαλ. Αλλά δεν βγαίνει [illegible] ...

[illegible] θα [illegible] δέσουν και τα μαλλιά

[illegible] σαν μαργαριτάρια, σα [illegible]

[illegible] πάνω [illegible], [illegible]

χεράκια [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ... [illegible] [illegible] ...

Πρ. Λόγια παραμύθια...

Σαλ. [illegible] λόγια. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μιά

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] μέσα [illegible] πόσο... [illegible] [illegible]

το [illegible] [illegible], το [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]... Κ' έτσι [illegible], [illegible] [illegible]

τα μαλλιά...

Πρ. Πάψε πιά... [illegible] ...

Σ. Σαγάρχισε... Ήπαψε... [illegible] το ίδιο [illegible]... μα μιά

[illegible] [illegible] σου [illegible] η [illegible]

[illegible] τα χαμόγελα [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ... [illegible] [illegible] [illegible]

264

Το πιο εύθυμα μέρη... διανοούμενος πάλι.

Πρ. Ωραία θα ...

Σ. Πάλι τα ίδια βαρίδια μας ... ακόμα βαρύτερα ... για σου ... αέρα ... Ιδέ ... κάτω ... βαρύτερα να ... " Η μέρα ... μέρα ... η ψυχή ... Ωραίος αέρας...

Πρ. Το κακό είναι πως η αιτία είναι πραγματική, και απαλλοτριωμένη ... με... Αχ! Χάρη, μ' έλεγε ... Σε χαρίζομαι!

Σ. Μεγάλη Δροσούλα! ... Καμία χαρά! ... Κανείς ... Τρανή Κόψη!

Από εκεί ... να συμβεί ... ένα ... καλό ...

Σοφή μουσική, μια ... στο ...

Πρ. Μικρή ειρωνεία ... Πού ... να ... Ωραία ...

Σ. Η αιτία ... όχι ... Πάλι ... πάλι

Πρ. ... όχι η αιτία ... Καθαρή η αιτία.

Σ. Η ουσία της αλήθειας ... Η ψυχή ... μέσα καλός, ... έχει ... δίχως ... του ... , θα άρει το αίτημα της ... και ... ψυχή ... Ωραία ... με τα ... σου, ... μια ... στα ... από το μεγάλο και, τώρα, θα ... για αιώνια αέρα...

Πρ. ... Σε παρακαλώ ... καθαρό ... και ... είναι ... μέχρι ... ...

5.

Σ. Περίεργα είναι όλα τα παραμυθοπαράδοξα... [illegible]

Πρ. Έβγαλα περίεργα μαντεία, που δεν αξίζει ... σε κάποια [illegible], που σε μακρυά από τον έρωτα παρά μόνο το χρυσάφι του μέρους... [illegible] που δεν [illegible]

Σ. Έχω χρυσάφι [illegible] ... [illegible] ... Δηλαδή έχω...

Πρ. Πού είσαι όλο αγκαλιά...

Σ. [illegible] η αγκαλιά μου [illegible] ... Ράτε [illegible] όχι...

Μέσ' στο μου έρχεται, σαν καταστροφή, [illegible]

Πρ. [illegible] καταστροφή... [illegible] 5

Και δεν προσέχεται για όνειρα...

Σ. [illegible]

Πρ. ... ο Δίας. [illegible] όλα τα έχουμε, όλα τα [illegible] σε τούτη, μόνο την αθανασία...

Σ. [illegible]

Μα ξέρεις πόσο [illegible] τα χέρια του το γέρο Δία;

Κι έπειτα μη ζητάς [illegible]...

Πρ. Και τώρα!...

[illegible] ...

Σ. Τρυφερό... πολύ τρυφερό... Παράλογα τρυφερό το [illegible]

Πρ. Κι έτσι θα μείνει πάντα απαρηγόρητα... [illegible] ... [illegible] ... στο καρπό του [illegible]...

Σ. Μα έχεις, καϋμένε, καιρό να θρηνήσεις τον... [illegible] τα [illegible] σου... [illegible] ... [illegible] ...

ένας [illegible] ...

Τὰ τραγούδια τῆς ἀγάπης
καὶ θρήνου — Ξ.

καὶ διαφόρων

Τὰ τραγούδια τοῦ
[illegible] —

Σκηνὴ Πρώτη· ~~[illegible]~~ [illegible] τῆς σκηνῆς. ——

(Ἡ Πριγκηπέσσα κλαίει ~~[illegible]~~ ὁ [illegible], [illegible]
χωρὶς νὰ [illegible] τὰ χέρια της τὸ πρόσωπό της.)

(Ἀπὸ τὸ βάθος τῆς σκηνῆς)

Σ. Τί ὄμορφα ποὺ τρέχουν τὰ δάκρυά σου...

Πρ. ... (~~[illegible]~~)

(χαμογελάει [illegible])

Σ. Σὰν καμμιά ~~[illegible]~~ βροχούλα μέσα στὸ δάσος...

Πρ. (~~[illegible]~~ [illegible])

Σ. Τί ὡραῖα ποὺ κυλοῦν τὰ δάκρυά σου...

Πρ. ~~[illegible]~~...

[illegible]

Σ. Σὰν κεῖνε πρωϊνὴ δροσοῦλα πάνω στ' ἄνθη...

Πρ. ...

(Χαμογελάει.)

Σ. Τί χαριτωμένα ποῦ...

Πρ.

Μαρ. Κι' αν του [illegible] θέλει να ευχαριστήσ[illegible]
Άσ' έχει δείπνον την γωνιά [illegible] να [illegible] άρχισης...

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

Μαρ. Τη γνώμη μου αν [illegible] και θες να ευχαριστήσης
Τον φίλο μας, [illegible] το δείπνο και τ' άφησης...

Φερ. ~~[illegible]~~

Μιχ. ~~Κ' έχει [illegible]~~
Κ' έχει τα ίδια [illegible]...

[illegible] [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

Πρ. [illegible] τίποτε ...

Σ. "[illegible] Στράφηκα [illegible] τη ευχαριστεία σου, έδειξα να πω τη γνώμη σου, [illegible] να σφουγγαράμε που βγαίνει απ' το μαγό; και τώρα θα ήσαι πολύ [illegible] ... αν [illegible] [illegible] ...

Πρ. Σε παρακαλώ Σωτήρη μου!... Όσο καιρό [illegible], [illegible] να ήσαι [illegible] μέχρι [illegible] τόσω βαθειά ... και ... [illegible] ...

Σ. Μη δυσκολέψης. [illegible] Γιατί, να [illegible] [illegible] [illegible]

Πρ. [illegible] που δεν αφανίστηκες [illegible], που δεν [illegible] απ' τη [illegible] παρά το χ[illegible] [illegible] ...

Σ. "[illegible] [illegible] [illegible] ... [illegible] [illegible] άγρια [illegible] [illegible] πράματα στο [illegible] ... [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ...

Πρ. [illegible] όλος [illegible] ... [illegible] [illegible] [illegible] ...

Σ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Πρ. "Όχι, [illegible] θα παρηγορηθώ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ... [illegible] [illegible] [illegible], ο [illegible] [illegible] [illegible] ... [illegible] θ' άρχ[illegible] [illegible] [illegible] ...

Σ. Έφυγαν όλοι οι θεοί ...

Πρ. [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] ... [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] ...

Σ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Πρ. "Όχι μόνο [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Που [illegible] αυτό να χαρίζη [illegible] αθανασία [illegible] να [illegible] [illegible] [illegible] ...

[illegible]

Πρ. Μὰ πάψε ἐπὶ τέλους... [illegible] νὰ μὴ μπορῶ νὰ πάψω [illegible]

Σ. Καλό[illegible] ἐγὼ δὲ θ' ἄκουα τὸ γιατρό, ἂν τὰ δάκρυά μου κυλοῦσαν τόσο χαρισμένα σὰν ὑγρὰ μαργαριτάρια, σὲ κρυστάλλινα ποτήρια... καὶ μάζευα ἂν εὕρισκα κανένα νὰ μοῦ τὰ πιῇ ἔτσι μαζεμένα, μαζεμένα... Μὰ, ποῦ! Τὰ δικά μου τὰ μάτια εἶνε σὰν ἀραχνιασμένο τζάμι [illegible], καὶ τὰ χέρια μου σὰν ξερὸ δέντρο, ἀπ' ἔπειτα δὲ συνήθισα καμμιὰ φορὰ νὰ κλαίγω, καὶ στὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἂν τύχαινε καὶ τὸ πάθαινα [illegible], θὰ σκέπαζα στὸ βάθος καμμιᾶς σκιᾶς νὰ κλάψω, γιατὶ εἶμαι βέβαιος [illegible] σὰν νὰ μὴ θὰ συρροήσουν τόσο γλυκὰ στὸ πρόσωπό μου... Μὰ μὲ ὅλα ἀγάπη τὸ προσπαθῶ. Κι αὐτὸ [illegible] δὲ ξέρει κανεὶς στὸν κόσμο...

Πρ. Εὔμορφη παρηγοριά.

Σ. [illegible] Κλάψε. Κι' ἂς βγῇ αὐτὸ τὸ πρᾶμα ποῦ ἔχει μέσα του γνωρισμένο ἡ ψυχή... Κ' ἔπειτα σοῦ πέφτουν τόσο τὰ δάκρυα... Ἀπ' ἐνάμιση πῶς, σοῦ πάει...

Πρ. Πάψε καϋμένε. Βά, δηλαδὴ ἔβαλα νὰ μὲ κάμῃς νὰ κλαίγω κάνεις...

Σ. (Ευχάριστη.) Ἴσα ἴσα, δὲ μπορῶ νὰ σοῦ ἀλλάξω τὸ πρόσωπο... [illegible] Ἀξία μὰ μιὰ ματιά σου γέρνει ἔμμορφα κλαίγε ὑπαχωρημένο... Μὰ μάτια ποῦ σέβεται τὸν ἑαυτό της [illegible] ποῦ τὰ ἢ τὸ ἕνα θὰ κάνῃ ἢ τὸ ἄλλο... καὶ νὰ τὸ μελαγχολήσει ὅπως πρέπει...

Πρ. Τὸ κακὸ εἶνε ποῦ ἡ αἰτία [illegible] ἀδιόρθωτα...

Σ. Λέγε μου λοιπόν!.. Καλό καινούργιο;... Τραβᾷ μου κίνησι καὶ χάρη ὅλη! Μήπως κανένας κάποιος ποῦ ἤρθε νὰ καλαθρέψῃ· τὴ συμμετρία τοῦ μικροῦ δαχτύλου τοῦ ποδιοῦ σου... Τὸ εἶνε τὸ χειρότερο ποῦ μπορεῖ νὰ συμβῇ στὸ σύμπαν τῶν θρασύτατων μας ματιῶν... Τοιμάζω γοητεύω μὰ καμμιὰ εὐτυχία [illegible] ἀσυμπτωτό...

Π. ~~Όλες άνθρωπο δεν μπόρεσαν να ...~~ έπαιξε του ανθρώπου ... Με [illegible]

Σ. Μα γέρας που του χρειάζεται η πόλις του γέρω Θεέ; — Κ' έπειτα με έρεισα ... Κ' εκεί ήτον του έδαψε την αθανασία όμως ...

Πρ. ~~[illegible]~~ ξέχωσε σε η καμιά του ... Η ανθρώπινη του καμιά ...

Σ. ~~[illegible]~~ [illegible] ... ~~[illegible]~~

Θλ. ~~[illegible]~~ [illegible] τον ~~[illegible]~~

Αρ. Αι λέξεις μου! Μέχρι γέρασε, γέρασε γέρασε με όλη του την αθανασία ~~[illegible]~~ η έγινα για να πάσης ~~[illegible] την αθανασία~~! ..

Σ. Γρηγορού, γρηγορού, γρηγορού μέχρι άνδρες το μήνυμα ...

Αρ. Φυλάσσω την αθανασία μου, έμαθα ~~[illegible]~~ όταν ήλθα πού ακούσει το την πρώτη τρίχα ...

Σ. Φυλάξαμε ... σου μείνατε ή την έλειψες έξω στο δικό σου το κεφάλι ...

Αρ. Εγώ που ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ως θέλησα μου ... Την πρώτη ευχή μου έπειτα μια τέλεια αθανασία που ίσως δεν μπορούσα να [illegible] αν σε ήμερα όπως έχω αθάνατη, όπως θα πέθαινα, και μαζί να με την το σώμα, μέσα κάτι να ένα μοναχό κομμάτι που βαστούσα στο χέρι μου ...

Σ. Τα όποια αίμα του κεφαλιού σου ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. Κ' έπειτα έχε, πάρε [illegible] τα θρηνητά όλα για τη ... πόλη της άδικης σου, όλο αυτή πλάι να τα παρηγορούν κανείς ... ~~[illegible]~~ [illegible] που θα χαθεί άδοξα —

269.

2. Τί τὰ σοῦ κάμω! Εἶμαι σάτυρος, καὶ γέρος σάτυρος, ποὺ τὰ
χειρότερα ἀκόμα... Ἂχ ὅμως ὁ κόσμος εἶναι πειὸ ἄσχημα συνειθισ-
μένος ἀπὸ μένα, ~~πόσο~~ ~~[illegible]~~ ~~ἀηδιαστικό~~
πόσο ἀηδιαστικό ~~[illegible]~~ πρόσωπο θ' ἀφουγκράζονται... Τὸ γέρο μὲ
πίκρα, μαλί δὲν κρίνω ἐκεῖνο ποὺ γὲ κάθε τον αἰῶνα δείχνει
ὁ καθένας μας.. καὶ ~~[illegible]~~ πιότερος πάθος ~~[illegible]~~ ακόμα ἀπὸ κάτω,
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ἀξιοπρεπής σὲ μιὰ καὶ χαρούμενο
πάντα. Ἀκριβῶς σὰν τὰ ~~[illegible]~~ χρυσάφια, στὸ βράχο κρεμα-
σμένη, μὲ τὰ χέρια ~~[illegible]~~ πάντα ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ σὲ κάθε ἀσημένια
θυσία...

Le 13 Juin

Le soussigné docteur de l'Hopital etc. Italien, certifie que le nommé Constantin Coltjakis, souffrant de la rate, lui fera subir une opération (de la rate) Jeudi le 13 Juin.

Je recommande une guerison d'un mois après l'opération.

θεὸ [illegible]

270.

Αἰμίλιος

Χαῖρε μου, σὲ χαλάνωσε ἡ τύχη ποὺ μὲ πηγαίνωσε.

Ἀνάθεμα νὰ ἔχῃ! Ἀλλὰ ἐγὼ ὁ ἴδιος ποὺ σὲ μισῶ νομίζω σε.

Τρία πράγματα ἐφόρεσα ~~[illegible]~~ τ' ἄλλο μου ἐχτίσωσα.

Συνέχισα τρὲ βλάμη, καὶ τὸ ἔκαμα ἴσα σ' πέλε πήχες

1 Ἤπια βολὰ ~~[illegible]~~ σαλέπι, καὶ συρραγῶ σὰν τὸν ~~[illegible]~~ χραΜΙ

Σοὶ Κύριε, ἐξέμησον. Πότε νάρθῃ Ἀπρίλιος ~~[illegible]~~ μὲ το ὄρασί, σὲ γέενη;

νάρθῃ, καὶ μου πΑΙΟΣ.

Ἔλα ~~ΕΧ~~ δύσ, ΘΕ νὰ ~~σου~~ σε ~~[illegible]~~ ~~ποὺ νὰ σε ἐπιθαλλ~~.

~~ἐδῶ~~ Ναὶ ~~[illegible]~~ πορνοστρ[illegible]το...

~~[illegible]~~ ἘΛΕΥΘΕΡΙΑΔΙ ~~[illegible]~~.

Ἔλα εὐθύς

δ'

271

[illegible]

Ὁ μάυρο τοῦ πόνου τ' ἀναμμένο σίδερο,!
Ανοίγει τὸ μελάνωμα τὰ ξαρμανάδα!
~~Μάλα ἐρασθῶ [illegible]~~
~~[illegible] ἐρασθῶ [illegible]~~
~~[illegible]~~
Μάλα ἐρασθῶ, ἀλλ' ἐρασθῶ πάλι τα ψυχή μου
~~Κι [illegible] μὲ [illegible]~~ μανιάδα
τοῦ πόθου [illegible] ~~[illegible]~~
τ' ἄδους ~~[illegible]~~ με ἀρσενὸ ὄργιο

Μάλα ἐρασθῶ, ἀλλ' ἐρασθῶ... δεῖπνα ψυχή μου
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Κι' ὅλας τ' ἀγέρα σορχιά πάλι ... ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~, τὸ μελάνωμα τ' ὅλα ξαρμανάδαις
καλὲ ~~[illegible]~~ ... μὲ τοῦ μοῦ ἐγώ!...

τ' ἄδους [illegible] μ' ἀρσενὸ ὄργιο.

Τί σήμερα κάθε
πάσαρα μέσ' στὸ
στήθος τὸ γεμισό;
Πόσ' πικρὸ μέσ'
στὴ χαρὰ τὸ σάρωσ;

Τί [illegible] τὸ χρέος
Μέσ' στὸ δάσος τοῦ [illegible]
Τ' ἀμέτρητο ~~[illegible]~~ — Χρονιὰ
[illegible] ἀγάπη μου

Ἡ σήμερα σκόρπισα στὰ
πέρατα τοῦ κόσμου
Καὶ [illegible] σκόρπισα τὸ
παρθενὸ μου σ' ὅλα τ' ἀστέρια
καὶ σ' ὅλα τ' [illegible]
καὶ σ' ὅλα τ' [illegible].
Καὶ [illegible] ~~καὶ ὅλα~~
σ' ὅλα [illegible], καὶ ὅλα
~~[illegible]~~
γιὰ μιᾶς
~~Καὶ μιὰ φορὰ~~ [illegible]
Τ' ἀνθρώπινα τοῦ γέλιου
Καὶ τὰ [illegible] χείλη
Τὰ χέρια σου [illegible]

Άηρ κληρικαί θλαφίζη —

ιδαίατο
Πηγή μοσόχος ανατρυσμα ·

Χίλια ηδονές, μα μιά μόνη · πόνο μου,

Χίλια πίκρες μα μιά χαρά, γεγεμελά μου ...

Συνέχεια ... [illegible] άλλα με καινές

τα ποιήματα — ο

Ποιός τὴν [illegible] πού δὲ μου [illegible]

Καὶ ποιός τα σίγμα του γράμματος [illegible] —

Είμαι μικρὴ η πληγή σου

Κ' είμαι [illegible] άλλος,

Γιατί όλη τη γής ο πόνος μου με

το λεγείσμα του [illegible]

Ή τίνε με [illegible] —

Φοβάμαι [illegible] που φάνει η [illegible]

Το ίδια φρύγμα η είχε που έβρεχε

[illegible], [illegible] κρυφό

νερό για [illegible] —

σφάκασε του πόνου τ' αγαπημένο σίδερο!

Ανάμμα του φωτός τη φαρμακάδα!

Μάτια έραβλω, αίλυραβλω ... Δίπα ψυχή μου,

Φεγγοσπερίλας στης άγρυπνης θη ... [illegible]

Τ' άλλος του κόσμου με [illegible] τη γραφήμη.

Μάτια έραβλω, άλυραβλω ... Δίπα, ψυχή μου

Κι' άς [illegible] η [illegible] [illegible] ... Κόπηκε σίδερο!

Ανάμμα του φωτός τη φαρμακάδα!

~~[illegible]~~

Μη [illegible] δεν είμαι το [illegible] πολύ εγώ ... ..

Το λεγώ ηλικ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —
και του [illegible],

Δεν έρχεται [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

272

Βάψε ~~κι εσύ~~ κορδέλλη κόκκινη ή μαύρη
~~Και σύ~~ είκοσι ερωτευμένα χρόνια!
~~Στο ... του έρωτα~~ τις χαίρει
~~Στις ... αγάπης ...~~
~~... του έρωτα~~
~~Στα~~

Βάψε κι εσύ κορδέλλη κόκκινη ή μαύρη
και ... το ... παρμένο
είκοσι ερωτευμένα χρόνια.
~~Μοιράσου τις στου χαρισμένα χρόνια~~
~~Μες ... τις χαίρει...~~

Βάψε κι' εσύ, ~~στο ... το ... μαύρη~~ στ' ολοκάθαρο ουρανό,
Κορδέλλη, κόκκινη ή μαύρη,
Είκοσι ερωτευμένα χρόνια!
~~Κι ... έρωτα ... μαύρη,~~
Μοιράσου τις στου ~~χωρισμού~~ έρωτα τους χαίρη,
Στου χωρισμού τα καλαγρόνια,
~~Και το σαράντα το καημό..~~
Στου, κι όλας του αιάγαρρο καημό...

THEATRE DU TOUR BLANCHE

COMPAGNIE DRAMATIQUE GRECQUE

SOIRÉE ARTISTIQUE

EN FAVEUR DE BIENFAISANCE

Samedie 29 Janvier à 9 heures de l' après midi

L' EXCELLENTE TRAGÉDIE

DU SAIXPIR

OTHELLOS

Drame en 5 actes

PERSONNAGES	ACTEURS
Duc d' ENETIE	N. Messitis
Vravantios sènateur	D Caralis
Disdemona sa fille	ATH. Lorandou
Othelos le nègre général	B. Arghyropoulos
Cassios aid-camp	D. Caralis
Iagos porte drapeau	G Christophoridès
Emilie sa iemme	V. Messitou
Roderigos riche noble	G. Pavlatos
Montanos gouverneur de Cypros	S. Demetriou
Loudovicos envoyè	D. Iconomidès

Deuxième partie

L' AMOUR DU SERVITEUR

Comedie de fourur en 1 acte

PRIX

Première place drahm 2. loges drahm. 10

pour les soldats 50 centimes

Le droit au charge des spectateurs

Imprimerie IRAKLIDÈS Salonique

ΘΕΑΤΡΟΝ ΛΕΥΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΩΡΑΝ 9 Μ. Μ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ Α'.

Η ἔξοχος τραγῳδία τοῦ δαιμονίου Σαίξπηρ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ καλλιτέχνης Β. Ἀργυρόπουλος εἰς τὴν πρώτην ἐν τῷ θεάτρῳ Ὠδείῳ διδασκαλίαν τοῦ ἔργου ἀπέδειξεν ὅτι πράγματι διαπρέπει καταχειροκροτηθεὶς ἐπανειλημμένως, ὡς καὶ εἰς διαφόρους οὐχὶ μόνον ἐν Ἑλλάδι πόλεις ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ

ΟΘΕΛΛΟΣ

Εἰς πράξεις πέντε

ΠΡΟΣΩΠΑ	ΗΘΟΠΟΙΟΙ
Δοὺξ τῆς Ενετίας	Ν. Μεσσίτης
Βραβάντιος, γερουσιαστῆς	Δ. Καράλης
Δυσδαιμόνα, κόρη του	Ἀθηνᾶ Λοράνδου
Ὀθέλλος, μαῦρος στρατηγὸς	Β. Ἀργυρόπουλος
Κάσσιος, ὑπασπιστής του	Δ. Καράλης
Ἰάγος, σημαιοφόρος του	Γ. Χριστοφορίδης
Αἰμιλία, σ ζυγὸς τοῦ Ἰάγου	Βικτωρία Μεσσίτου
Ροδερίγος, πλούσιος εὐγενὴς	Γ. Παυλίτος
Μοντάνος, διοικητῆς τῆς Κύπρου	Στελ. Δημητρίου
Λουδοβῖκος, ἀπεσταλμένος	Δ. Οἰκονομίδης

ΜΕΣΟΣ Β',

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ ΥΠΗΡΕΤΟΥ

Κωμῳδία μονόπρακτος ἀστειοτάτη

ΤΙΜΑΙ

ΘΕΣΙΣ διακεκριμένη δραχ. 2. Θεωρεῖα δρχμ. 10.
διὰ τοὺς στρατιῶτας λεπτὰ 50.
Ὁ φόρος εἰς βάρος τῶν θεατῶν

Τυπογραφεῖον ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ — Θεσσαλονίκη

Σάλπιγξ Δελφική

Λιγόρωμα ακόρδα του ποιητού
Και μηχανιές του αίσχρου -

Η ψιχαλίτσα μας παράωσε! Καρδούλα μου καρδούλα μου χαρά!

~~Μαζί ή καρδούλα, χαρά~~ — ~~Αχ ή καρδιά μου χαίρει!~~

Σένα μιτούτε μες τη δίψα μου. ~~Μα το χαμό που χαίρει!~~...

~~Χαρά [illegible] στο χαμό [illegible] [illegible]~~ Μες το χαμό τι χαίρει! —

μαζί με τη χαρά μου.

~~Μαζί με το χέρι μου την άγγιξα εγώ.~~

~~Φάνηκε [illegible] μα άγγιξα [illegible]~~ — Φάνηκε πειό [illegible] —

~~Νύχτα [illegible]~~ . —

Κι' όπως το μυστήριο μου σκορπίζεται.

~~[illegible] [illegible]~~ [illegible].

~~[illegible]~~ Μέσα μου [illegible].

—

Κι' έρθε βαθειά μου τ' όνειρο τ' αγγελούδι.

~~[illegible]~~ Σα να το άγγιξα ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]!

~~[illegible]~~ Καταμεσής ~~[illegible]~~ ~~τ' απέραστο~~

Στο δρόμο [illegible] [illegible] [illegible]

Κι' έλοι μια, τ' άπιαστα, ~~[illegible]~~.

~~[illegible]~~ [illegible].

κι' όλα [illegible] να [illegible].

Κι' έρθε βαθειά μου τ' όνειρο τ' αγγελούδι

~~Να [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~Σα [illegible], [illegible] [illegible]~~.

Στο δρόμο ~~[illegible]~~ καταμεσής τ' απέραστο

Κι' έλοι μια τ' άπιαστα ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible].

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] να [illegible] [illegible] [illegible].

~~[illegible] [illegible]~~ Καιρός —

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ μου ~~[illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ την καρδιά μου [illegible] ~~[illegible]~~

~~[illegible] [illegible]~~ Στην [illegible] την καρδιά μου

~~[illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~

Σαν [illegible] [illegible] [illegible] το χέρι.

[illegible]

Θρῦλος

Athènes juin 1919

Κῦμα καὶ στάχυο κι' ἀγριολούλουδο,
Κ' ἔρμη τὸ ροιζικό της πέτρα,
Κ' ἡ μοῖρά της ἀπὸ τὸν Ἥλι' ἀλάργα.

— Ψυχή του ; — Ὄχι.
Σάρκα του, κι' ἂς ψυχομαχάει.

Κι' ὁ ἄλλος τρυφερά, τρυφερὰ ἀφ' τὴν κώχη :
Πᾶμε,
Κῦμά μου, στάχυο μου κι' ἀγριολούλουδο ;...

— Νάμε !...
Νάμε, Νυμφίε !... Τῆς ψυχῆς Νυμφίε...

* * *

"ΦΙΡΜΑΘΟΥΛΑ... ΦΙΡΜΑΘΟΥΛΑ...,,

«Φιρμαθοῦλλα... Φιρμαθοῦλλα...»
Πάει !... Γονάτισε μέσ' στὸ λιοπῦρι
Ἡ ἄνθινη ψυχούλα...
Κι' ὁλόθαμπη ἀνατριχίλα, καὶ δύσι
Σὲ πόντο ἀλαργινό, τὸ μάτι.

Κι' ἀνθίσανε τοῦ Χάρου οἱ μυγδαλιὲς
Νυφιάτικα σιντόνια.
Κἔλυωσες στὸ βουνὸ τὸ μαῦρο γύρω
Σὰν τ' ἀνοιξιάτικα τὰ χιόνια...

Μιὰ γάστρα στὸ παράθυρο
Μὲ κάτασπρο λουλοῦδι,
Καὶ μιὰ φωνὴ σὰν ἀπ' ἀηδόνι,
Κι' ὁλόχρυσα μακρυὰ μαλλιὰ
Π' ἀργοσαλεύει χέρι ἄσπρο σὰν τὸ χιόνι.

Χτενίσου, Αὐγή, πάνω στὰ κρίνα,
Σὰν ἡ καλιάντρα σκάνει καὶ τὸ χελιδόνι...

* * *

Ὁ καναπές !
Κι' ἀντίκρυα του παράθυρο
Μὲ τῶν κυμάτων τὴν κουρτίνα
Π' ἀργοκινιέται.

Καὶ πάνω στὰ προσκέφαλα,
Τὸ γαλανό της μάτι
Νὰ θανατοχτυπιέται,

Φεγγαροπρόσωπη βραδινὰ
Κι' ἀηδονολαλοῦσα,
Ἀπὸ τὸ χέρι σὲ κρατᾶ
Μέσ' στὰ μακρόλαιμα,
Τ' ἀχνά της τ' ἀσπρολούλουδα.

Θἄχει καὶ μιὰ κόκκινη σταλαματιὰ
Ἀπ' τὸ δικό σου αἷμα.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ

SELMA LAGERLOF

ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ἡ σκηνὴ μέσα στὸ δικαστήριο, μακριὰ στὴ χώρα. Στὴ δικαστικὴ ἕδρα, ψηλὰ στὸ βάθος τῆς αἰθούσης, κάθεται ὁ δικαστής, ἕνας ψηλός, καλοκαμωμένος ἄνθρωπος μὲ ἀδροκομμένο πρόσωπο. Τόσες ὧρες τώρα δικάζει διάφορες ὑποθέσεις τὴ μιὰ πάνω στὴν ἄλλη καὶ φαίνεται σὰν βαρυεστισμένος, σὰν νἄχῃ σκοτισθῇ πειά. Εἶναι ἡ ζέστη καὶ ἡ βαρειὰ ἀτμόσφαιρα τοῦ δικαστηρίου ποῦ τὸν κάνει νὰ ὑποφέρει; Ἢ χάλασε τὸ κέφι του ἀπὸ τὴ σκοτούρα ποὺ τοὔφεραν ὅλες αὐτὲς οἱ μικροδιαφορὲς ποὺ φαίνεται ὅτι δὲν ἔγειναν, παρὰ γιὰ νὰ δείξουν τὶς φιλονεικίες, τὴν ἀπονιὰ καὶ τὴν πλεονεξία τῶν ἀνθρώπων.

Ἠρὸ ὀλίγου ἄρχισε μία ἀπὸ τὶς τελευταίες ὑποθέσεις ποὺ ἔπρεπε νὰ τελειώσουν αὐτὴ τὴ μέρα. Πρόκειται γιὰ μιὰν ἀπαίτηση πλερωμῆς διατροφῆς.

Πίσσα τὸ σκοτάδι
Στὸ δάσο τὰ βογγητά.
Ψυχοπονέρα ἡ ἀστραπή
Βγαίνει καὶ σβηστά.
Πίσσα ἡ νύχτα τὸ σκοτάδι κρυφά
Κι' ἡ ... κρυφὰ Ἐπάνω σου κρυφά.
Γιὰ πόνο ποιὸς τὸ σκιάζει;
Κι' ὅσοι πρωΐ...

—

Νύχτα, στὸ σιδερένιο κάστρο
Νύχτα. Στὸ σιδερένιο τὸ κάστρο
Θέριο ἡ ψυχή μου ἐσήκωσε
Θέρι Καθὼς καὶ σύ
Ἀντάμα μὲ τὰς νύχτας τ' ἄστρα

Νύχτα, Στο σιδερένιο, νύχτα μου, κάστρο,
Νύχτα θρῆνο ἡ ψυχή μου θέριο ἐσήκωσαν
Ἡ θεριὰ Καθὼς καὶ σὺ τ' ἄστρο
σκιὰ ἀπάνω
Κι' ὁ θρῆνος σου στὸ λογισμό μου ἄστρο.

—

Ὅταν σκυλιὰ δὲ μοῦ δώκης, παρηγοριὰ μου μεγίστη,
... ἴσια ... δίδαξε.
Καὶ ρίχνω σπαθὶ ... ἄγρια ἀηδόνια
Δικό μου, Κι' ἄγριοι ... τὸ καλὰ που
Λέρος ... θὰ ξοφλήσει θὰ μάθω καλαρίστια,
Μοσχᾶτα, μὲ τὴ ψυχή ... τὰ νέο
Χέρι σὲ χέρι

ἀσημοστομένο

Τὸ τραγούδι τοῦ βασιλιᾶ Κόινβαρ

—

Εἶσαι ὡραία Γιούν!
Καλάμαγη! Πετῶ δυνατὰ μι' ἀπ' τὰ σανίδια
Ποὺ ὁλημερὶς βαροῦν γιὰ σένα ἴσκιο ἢ μοιρολόϊ
Μέσα, μι' ὁλόγυρα σιὰ πόλι Ἀναπλατάνε.
Τὰ μάτια σου ἔχουν τὸ φῶς τοῦ αἰθέρα
Σὰ σβύνει ἡ μέρα,
Κι ὅλαν συλλάβεις, φέγγεις. Λένε πῶς σὰν περιπατᾶς,
Ὅλες οἱ γλύκες σὰ μορφιὰ σου συλλάβες ποὺ μιλᾶς,
Ἀνάμαφρες προβάλλουν πάντα μία
Καὶ ξαναγίνεται μιὰς νέας ηὐάντας Ἀφροδίτα...
Οἱ ὁμορφάδες σου γιόλης μιλιά! Καμάρι
Πόλης! Τρέλλα τοῦ Κόινβαρ ποὺ μιὰ 'λὴ δικιά σου χάρι,
Τὸ πᾶν τ' ἀπαράλαβη ὥρα, καὶ καβάλλα
Πάνω σὲ καλαθιοῦ, ὁλόχρυσον ἔγέφα,
Σὲ θεϊκὸ ἕνα ὄνειρο, σὲ ἀχνάρια ἴους ἰσαβᾶ, μὲ πάλα
Ὅμως σὰ πλευρό σου ὁλόλαμπη καὶ μὲ δουρνάϊ χλυκό.
Γιαλί, λαμπούρι καλαγιάτι σου βουλήθη, χρυσογένεα,
Νὰ σκήσῃ τὴν ἀποδυμιά, ἢ μάχη ἢ θυσιό...
Τοῦτος δὰ εἶναι τος κιὸ λόγος ποὺ τ' ἀσυέγια,
Ὅπλα βαστᾶνε τὰ μισὰ καὶ τ' ἄλλ' ἀκολουθᾶνε
Μὲ βίνες, μὲ ρεμπάπ, μὲ ταραμὶ σὰ χέγια...
Κι' ὅπως ἀνέμου σάλαγο σὲ κλώνια πεύκου, πᾶνε.

".. "

Ἀτρεμή — Ρηγόπουλο ξανθό, χρυσοβραχιολασμένο.

"Ὄνειρο χρυσοπλέοντο σὲ κόσμο μαγικὸ — μέσα
~~Πηγαίνει τὸ ρηγόπουλο τὸ χρυσοφορεμένο.~~
~~Πὸ πόδι του στὴ σέλα ἀτρεμεῖ ὁ ῥυζαδι εἰξαρμένο.~~
Κι ὅλο ~~ἀποσιωπάλλεις χρυσὲς, μυριανθισμένες~~ μπόρες,
~~Τόσο καὶ κάθε τόσο~~ Κι ἔρχουνται ~~καὶ τοὺς, προσκυνᾶνε~~ γιὰ νὰ τὸ προσκυνᾶνε
Καὶ κάθε τόσο
Στοιχειά, ~~τοῦ~~ στράτας του, ~~βουνοῦ~~, τοῦ λαγκαδιοῦ, τοῦ κάμπου,
Στοιχειὰ ~~τὰ ρεσόπαλα~~, στοιχειὰ τὰ ξωτικὰ ἔρχονται
~~Ἥλιο Ἀμφαίνει~~ ~~Χαμένοι~~ Ζητάει ἥλιο
~~Κι ἥλιο~~ ~~Ζητάνε~~ γιὰ νερό καὶ βῆμα γιὰ προσφάι,
~~Καὶ~~ ~~Καὶ γνῶμα~~ ~~ἀπαντεῖνε~~
~~Τοῦ~~ ~~παραδείσου~~ τὰ κλειδιά τῆς ἀπεραντοσύνης...
Καὶ μπρὸς του παρασταίνουν
Κ' ἔρχονται ὧρες ξαστεριᾶς, ὧρες τῆς καλοσύνης

Καὶ τοῦ γλυκομιλᾶνε:
"— Τί ~~Κι ἂν τῆς ζωῆς ἀγαπημένης, ὀνείρου, σκλαβωμένης~~; Τί κι ἂν στὸν ~~κόσμο~~ κάπου
~~Τί κι ἂν ... ἀρμονίες~~;
~~Φάνης γέρος, ὅσο γερὸς πόθος ἀνθρωποκλέφτης~~;
Μὴ καὶ δὲν εἴμαστε δρομὶ ποὺ στὶς καλὸ τραβάει,
Κι ὅλ' κι ἂν γιώθει ἡ ψυχή, κι ὅλ' περᾶν τὰ πάθη;..
Μὴ μᾶς βαρυέται, ἀφέντη μας, κι ὁ πόνος πάντα πόνος!" —
Μὰ γιὰ τὸν πόθο, πιὸ γοργὸ 'πὸ τοῦ ταξιδιοῦ τὴ σκόλη,
Οἱ στράτες πίσω φάνταζαν σὰ σκοτωμένα φείδια...
Κ' εἶχ' ἡ ἐλπίδα ὑφάνει, κ' ἡ ἀπελπισιὰ τὰ ἴδια,
Ἥλιος τ' ἀντάρα ἔζωσε πονετικά, ἡ πόλι!
Καὶ τότε γέρο στὰ ψηλὰ ἁπλώθηκαν τὰ κάστρα,
Σβυσμένα σὲ λιγοθυμιᾶς ἀχνάδες, παρακάλια...
Κ' ἦρθε σὰ πέλαος γλυκό, μ' ὅλα τοῦ ἀθέρα τἄστρα
Καὶ πλημμυράει ὁ στρατός, καὶ τὴν ξύνει ἀγάλια.

Ὅπου βεγγαλικό, χρυσοπλουμισμένο
~~Πετάει~~ τὸ ρυμόρμο, τὸ χρυσοπλουμισμένο.
ρυμόρμο [illegible]
Γέρνουν οἱ χορευτὲς τῆς ἀνθρωπιᾶς, γκρεμοτσακίζονται οἱ καιροί,
~~Μιὰ τὰ καράβια~~ τὰ καράβια ξεσκίζοντας τῆς ἀπελπισίας,
Στοιχειά οἱ σκλάβοι ἔρχονται ἀπ' τὸ χαμόκελο, ἀπ' τὸ κάτω,
~~Καὶ τὸ περιπαίζει Μὲ τὰ χέρια του τὰ μνημεῖα~~ τῆς ἀπελπισίας
~~Καὶ ἔχει~~ Πάγχρυσο [illegible] τὸ φως ~~καὶ~~ τὸ βῆμα μὲ [illegible]
~~Καὶ τὸ περιπαίζει~~, καὶ σὺ τὸ προσκυνάεις.
~~Κάτω μαζί του~~ τὰ μνημεῖα τῆς ἀπελπισίας. —

Τί ξελευτερώσεις, τί αγαπητές; Μέσα σὲ μιὰ ματιά,
Θὰ φάῃ ὁ τάφος τὴ ψυχή καὶ τ' ὄνειρο ὁ χρόνος.

* *
*

Κι όμως, σαν τι του ονείρου τον υπέρμαχον [Πείσμαχον] τα θάμπη!
Τι η κερήθρα των δουλευτών φιλιών κι αν τάζη μέλι
Απ' έξω χειμώνι και άδεια που κηραίδα κουφέλι.
Ψηλά γραβάτ τα τείχη τους με τη ψυχρή τους χάρι,
Κι ούτε μηλιά ανοίγεται, κι ούτε φανάρι λάμπει...
Ήρθεν η ώρα το σπαθί να βγη απ' το θηκάρι.

* *
*

Μέσα στη πύλη Ανανταπόνε κραγή πλέγμα κλώθει.
Ανάθρα μια, λαχτάρα μια, κ' ένα το καρδιοχτύπι.
Κ' οι πόρτες της καλάγγελες στου Κούνβαρ τα ξέφα...
Τις πολεμίστρες στόλισαν με θάρρος και δε γλείφει
Κανένας. Μια είναι τη και δω τη παράδισου
Είτε με όπλο τη φιλάς είτε και με παιχνίδι...
Τάφος η πόλι στη γεννιά γοιτό και καλαμπείδι!
Κι όσο πιο δώθε σήκωναι βογγήσεις που αφήναν
Φωνή μυρώδιχη όχλου βιαστικού — κλορέφα —
Βουή σκηνώδη κοσμαχτό λαού μελισσολόι,
Κ' έπεσε ως τρίζανε ποσπά με τ' αλσαμένιο μάνταλο,
Και σείστηκαν κουράγια
Στου Κούνβαρ τα προστάγματα του Μαχαράγια.
Κι ως βγήκε ο ήχος του χαμού απάνω της κι απλώθη,

(2

* *
*

Κόσμος ἀργοπερπάλιος

280 (4

Αχτίνες ξαφνικού κακού, τά βέλη σπούν ολούθε.
Μά πρί στά αίματα βαφή χρυσοπλεγμένο σάνταλο,
Παρηγοριάς γλυκόφωτο, πίσω από μπόρες, άστρο,
Βιαστικά επρόβαλε στίς πολεμίστρες τίς ψηλές,
Ὁπούθε,
Φεγγοβολά πιά σάν τ'αστρί πιό πέρ' από ψυχές
Ἡ μάνα, ή Γκιόκ...
Κ'έτσι, δέν πάρθηκε τό κάστρο.

* * *

Πέφτει ως τόσο ή χλαλοή, σκορπούν οί θρήνοι,
Κ'οί δυό τους σά σέ όνειρο, ένας στόν άλλο αντίκρυ...
Κάτω ὁ Κοίνβαρ, θεϊκό τονίζοντάς τον μέλος,
Στίς πολεμίστρες τίς ψηλές, αμίλητη εκείνη,
Στό σαϊτόχορτο έχοντας τ'ανθρωποχτόνο βέλος...
Καί σάν αγάπης μιάν αρχή, όλα τριγύρω πίκρα.
Κι' ώ! τραγωδίας ξέσπασμα, κι' αγαριασμένη πόθε,
Τραγούδι πού τραβάει ψηλά χτυπώντας πέρα δώθε!
Μεθυσμό, ένα χάδι,
Ποιοι οί ήχοι, ανάλαφροι αφ' τά παιχνίδια βγαίνουν,
Κατάβαθα, κατάμεσης απ' τά πολλά τ'ασκέρια.—
Κι' ανταλλάζοντας τούς καημούς της άνοιξης ομάδι,
Ίδιο τραγουδιστό φῶς φεγγαριού ή ραβανάστρα
Σέ λόγια πού λιγοθυμάν στά χείλια καί πεθαίνουν.
~~[illegible]~~.

Κ' ἡ Γιόη, ἀγρίευτη δὲ μπῆκε πιά, στ' ἀπάρτα κάστρα.
Τό νοιώθει, καὶ σά νἄρχιζε σουρμένο μοιρολόϊ,
Τ' αὐτιά της κλεῖ ἀργά-ἀργά μὲ τὰ δυό χέρια,
Μά τῶν χεριῶν τ' ἀνέβασμα, χαμοῦ δείχνει σημεῖο...
Κι' ὅμως, δὲν πάρθηκε ἡ Γιόη.

* * *

Κ' ἦρθε στιγμή
Ποῦ ξαναβάρθηκε στὴ θήκη τό σπαθί
Καὶ σώπασεν ἡ Λύρα.
Ἦρθε στιγμή ποῦ μίλησεν ἡ Μοίρα
Κ' ἔδωκεν ἀστείρευτη μοιρασιά ὁ γυρισμός γι' ἀγῶι
Σὲ μιά ψυχή παληκαρίσια.
Σά φλόγα τώρ' ἀκοίμητη βαθειά τόν καίει αὐτόνα,
Ἄλλο διπλός, πρωτόφαντος, στεῖρος ἡ πλάστης πόνος,
Ἕνας αὐτὸς ποῦ ἀντίκρυσε, κι' ἕνας δικός του, δύο.
Περιπλοκάδα ὁ σταυρός, κεντᾶ τὴ στράτα ἴσια,
Κ' οἱ περπατιάρικες στιγμές ποῦ ἐβογκᾶν μπροστά του,
Σὲ κόσμους χώρους δείχνουν τον πῶς προβαλάει μόνος.
Κι' ὅπως σκιές ἀλέγρωτες σὲ ἰδανική μιά χλόη,
Ἀπλώνονται στὸ αἰθέριο τον αὐτό βασίλεμά του,
Τ' ἀγνάντεμά του... Ὁ χαμός... Τ' ὄνειρο τώρα...
Ἔχε γειά, Γιόη.

Αἰμιλιοσιάδης.

Σμά —

Σὲ μάγουλο κάτασπρο χιονᾶ,
Σὰ νἆβαι ζωγραφιά, Σμά...
Πετᾶς, ἀνίκητο μυγάκι,
Σ' ἄνθινο πάνω λουλουδάκι...

Τοῦ πόθου μου φεγγάρι μαῦρο,
Σὰ σβεῖ στὶς νύχτες τὶς τρελλές
Τὸ φίλημα σὲ στόμα λαῦρο,
Καινούργιες δίνεις, σύ, μορφιές...

Αιμ. Ῥάλλης

Γιά τρόπαιο.

Εἶμαι τοῦ πολεμάρχη ὁ [illegible]

Στό χέρι ~~του~~ ~~τ' [illegible]~~ τό [illegible] πάλι...

Χάρι ὁ Ἄρης κι ὁ Ἀπόλλωνας τοῦ ἦσαν

Ἄς ἔχουν μεγάλη.

Εγώ...
(Κάτω)

[illegible]

Μαύρο του πόθου μου γεράκι,
Και στις νύχτες τις κρυφές
Για ... μ' αχνάρι
Προβάλλεις μ' άλλες αμαρτιές...

Ω! του πόθου μου γεράκι μαύρο,
Και συ στις νύχτες τις κρυφές
[illegible] σαν μαύρο
[illegible]
Καινούργιες φέρνεις, σύ, αμαρτιές...

Ἥρωες καὶ [illegible]

Στὸ μαγαζάκι ἀχνικά,
Ἔχει ~~[illegible]~~ μικρὸ [illegible] ἀπλά
~~Κι ἔλα δὸ λόγια ἀγαπά~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ πολλοῦ
~~Τὰ [illegible] μὲ [illegible]~~…
~~[illegible] καὶ [illegible]~~…

Μιὰ τίς ἦχ [illegible] τὶς [illegible]
~~[illegible]~~ Μικρὸ ἐκεῖ ὅπου μοῦ [illegible]
~~[illegible] [illegible]~~ ἦχ [illegible] τὶς [illegible]
~~Κι ἡ [illegible] [illegible]~~ Σαββάτο τ' ἀγγελή ~~[illegible]~~ ἀπλά!
~~Κι ἡ [illegible] [illegible] [illegible]~~
Κι ~~[illegible]~~ ἄργεις [illegible]…
προβάλλεις!

Μικρὸ [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible]~~
~~Τὸ λόγια [illegible]~~…

Ἐγιά…

Σὲ μέγαλο καλάσωρο, φωρά,
Καὶ τάσω μορφασιά: Ἐγιά.
Νεκρό, ἀσπίνωτο μυγάκι,
Θὰ τ' ἄγγιζα παίω σκουλαλάκι…

λυχνάρι
Τοῦ πόδα μου φεγγάρι μαῦρο,
θολές πορτάκι
Καὶ σοῦ σκιά τοίχους τὶς ~~θολές~~
Τὸ γιόμισμα ~~σὰ θόλα μαῦρο~~, τὸ κυρουξάκι
~~Καινούργιος~~ Νέος μοῦ δίνεις ὀμμορφιά.

Μαῦρο ~~τοῦ πόδα μου φεγγάρι~~,

Μαυροφεγγάρι ~~πόρτα~~
Καὶ σοῦ σκιὰ τοίχους ~~...~~ ~~τὰ...~~ τὶς θολές
Τὸ ~~γιόμισμα ... ...~~ ~~πορτάκι~~ ~~τοῦ ἔρωτα~~
~~ἰδανικά ...~~… Τὸ γιόμισμα, ἀσήμι πορτάκι,
~~μαλάματα~~ ~~ἄλλα ἰδανικά~~…
~~φέρνεις τόσα ...~~

Ὁ ἦχος τοῦ γεροῦ σὰ ...

Τοῦ

~~Τοῦ ἔσθεν μου ζευγάρι μαῦρο,~~

~~Κι' ἀπ' τὰ μέσα σύγνεφα βαρειὰ [illegible]~~

~~Ἀ[illegible] [illegible] γεμοῦ σ' ἀχείλι, μαῦρο,~~

~~[illegible]~~

~~[illegible] [illegible], [illegible] ...~~

~~[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ...~~

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]

Τοῦ ἔσθεν μια ζευγάρι μαῦρο.

~~Κι' ἀπ' [illegible] [illegible]~~

Τοῦ ἔσθεν μου ζευγάρι μαῦρο,

Τ' ἀπ' τὰ μέσ' σύννεφα ~~βαρειὰ~~ ἀθρεό

Ν' [illegible] σεγεμοῦ σ' ἀχείλι μαῦρο

~~Ἄλλες χυλίξεις ὥρα [illegible]...~~

Αιμ. Ριάδης

Βραίνει, με ἄλλες [illegible] ~~[illegible]~~ χαρές...

~~Αὐτὰ~~ Στὰ χέρια μου
~~Πάντα~~ θὰ γυροφέρνουν
Κι' ἄσχημος κι' μεγαλέμπορα γάμα

~~Κιόλα αὐτὸ τὸ μελλούμενο~~
Τὰ ψυχιά μου ~~δὲ ποτὲ~~
θὰ γνωμονεύσουν
Τὰ μεγάλα ὅλα τὰ γνωστὰ ἀχρεῖα

286.

Στὸ περγιάλι κάθουμαι
Τα καράβια βλέπω...

— Μαυρό μου καράβι,
Πού [illegible];

— Κόκκινό μου καραβάκι
Πού πετᾶς;

— Πάω γιὰ τὴ Κασσάνδρα,
— Γιὰ τὴν Ἀδελφή μου...
— Κι' ἐμὲ πάρε γιὰ τὴ Κύπρο ξενιτειά...

~~Τὸ [illegible] ποὺ Λάρνακα, ξενιτειά~~

— ~~Πάρε με [illegible] γιὰ τὴ Κασσάνδρα~~ [illegible]
— ~~[illegible]~~ ἐκεῖ; [illegible] βαρβάρα [illegible]
+ ~~[illegible]~~ Πάρε με μαζύ. [illegible]!
Δὲ μοῦ μοιάζει [illegible] [illegible] μιὰ [illegible]
~~Πάρε με μαζί~~ Δὲ μοῦ μοιάζει ἄλλο [illegible]
~~[illegible] καράβι~~...
~~[illegible] μιὰ [illegible]~~! ~~[illegible] ποτέ~~.
Πάρε με μαζί...

[illegible] βαρβάρα [illegible] καρδιά.
[illegible]
[illegible] ποτέ!

Ἔρχομαι γιὰ μιὰ Κασσάνδρα
Καὶ γιὰ Κύπρο [illegible]

[illegible]

δι κραταιοὺς. [illegible]

[illegible]

Καὶ [illegible] Ζαχαρτοῦδα [illegible]

[illegible] τὸ καλαμαριὰ,

Κι ὁ [illegible] κι οἱ [illegible] [illegible] Ζαχαρτοῦδα

Κι οἱ [illegible] [illegible] — [illegible] καλαμαριὰ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Κι ὅλοι τους σκόρπισαν ἢ σκάψαν κι ἐγίναν χαρά!!

Σὰ γολγοθᾶ μας —

Τὸ πρῶτο προσφάγει ὁ ξένος σὰ [illegible]

Τὸ ἄλλο μὲς στὴ Ζαχαρτοῦδα

Τὸ τρίτο [illegible] ἀγόρια στὸ καλαμαριὰ.

288.

Μπάχα τὸ μικρὸ μαγαζοπουλό μου
Πό τὴ ζωή μου στερέψε
Τὰ μάτια μου ἀπ' αὐτή ~~ἑαυτό μου~~ ἑαυτό μου
~~Εαυτό μου~~ ~~τὸ χέρ~~ ~~Σαν~~ σὸ χαϊδεύει
~~Σαν το χαϊδεύει~~ Τὸ μαγαζί ... χέρι...
~~τὸ [illegible] μου~~
Αχ! Δίψα μου καημένο! ~~[illegible]~~ [illegible] —
Παράπονο σαν [illegible]...

Μονάχα ~~τό~~, μαγαζοπουλό μου,
Γυρεύεις τ' ἀγαθά, [illegible] μαχαίρα μου
Ανήρως σαι τὸν [illegible] μου...

× Τὸ μαγαζί σαι τὸ χαϊδεύει χέρι.
[illegible]

Τό τραγούδι τοῦ Κόϋνβαρ.

Βέβαια, μάγια καί μυνές θάρρεψω, Γκιόκι,
κι' ὅλα τά Σαραγιοί καί τά Σαντούρ,
ὕμνο γιά σένα ὀχημερίς βαροῦν ἤ μουσαφοί,
γύρω καί μέσα στήν Ἀναντάπουρ —

Καί ξεγελᾶει τόν Κόϋνβαρ, πού στ' ἀχνάρια του, καθάλα

290. (4

Κ' οἱ πανμακάριοι νεκροὶ στὰ ἔσοχα μνημούρια των,
σ' ἀπόκοσμους ξένους δίχρονο των, πῶς παραδέρνουν μόνοι.
Κ' ἔτσι, σκιὲς ἀπέραντες, σὲ ἰδανικὴ μιὰ χλόη,
ἁπλώνονται στὸ αἰθέριο τὸ ἀσπρὸ βασίλεμμά των,
τ' ἀγνάντεμμά τους... ὁ χαμός... τ' ὄνειρο τ' ἴσια —

Ἔχε γειά, Γκιόκ.

Αιμιλιοσιάδης.

Αιμιλιοσιάδης.

Αιμιλιοσι

Αιμιλιοσιάδης

291 (4

~~Κι όσο σκορπάει οι πληγμένοι~~

Κι όσο έτι δίψουν οι πληγές ~~σάν~~ το τους ~~[illegible]~~ μόνος

Κι όσο σκορπάει οι πληγές ~~και δίψουν του τους~~ μόνος

~~ό ήρωα βασίζεμμα σκιές~~

~~σ' αιθέρα [illegible] ήρωα βασίζεμμα [illegible] αστράφτει στα~~

~~Πληγές [illegible]~~

~~Κι οι [illegible]~~ πληγές, ~~[illegible]~~ ζωντανά μεγάλα του

δίψουν ~~του τους~~ ~~[illegible]~~ άγιο ~~και~~ ~~τους [illegible] μόνος~~.

~~Και μέσα του~~ σε [illegible] άφθονο

~~Αι~~ Αιθέρα κι βασίζεμμα [illegible] στα [illegible]

Σκιές χρυσό, αστράφτει σε [illegible] μια χρόνια

Τ' αγνάντεμμά του ... ο χαμός ... γύρω ξένα —

Ήχε γεια, Γκιόκα —

Κι οι [illegible] πληγές, σα ζωντανά μεγάλα

δίψουν του [illegible] άφθονο

σ' ~~[illegible]~~ δίψουν του, τους παραδέρνει μόνος.

Κι έτσι, σκιές ~~[illegible]~~ αστράφτει σε [illegible] μια χρόνια,

άγρια [illegible] ~~[illegible] αστράφτει~~ χρυσαί ~~[illegible]~~

στο αιθέρα το ~~[illegible]~~ αυτό βασίζεμμά του

292 (3

Τὸ τσιμάδι, καὶ σὰ νἄρχιζε σουρμένο μοιρολόϊ,
τ' αὐτιά της κλεῖ ἀργὰ-ἀργὰ μὲ τὰ δυὸ χέρια,
καὶ τῶν χεριῶν τ' ἀνέβασμα ~~αὐτό~~, χαμοῦ ~~ἦταν~~ σημεῖο... (Ἦταν / Εἶναι / Εἶχε)
Κι ὅμως, δὲν πάρθηκεν ἡ Γκιόζη.

× ×
×

Τώρα, σὲ μιᾶς ὁ [illegible], ψυχὴ [illegible],
δίνει ὁράματα μορφερὰ [illegible] γ' [illegible] —
Σὰ φυγὰ ~~[illegible]~~, ἀνήμπορη τὸ [illegible] ἀθλέτα
Ἄγριος διωγμός, πρωτόφαντος, [illegible] ἢ [illegible] πόνος —
Γιατί ἀδικοῦσ' τ' ἀδύνατα κι [illegible], δόσ —
Περιφρονάδα ὁ [illegible] κατὰ τὰ ὡραῖα ἴσια,
Κι ὅσο περνᾶνε οἱ σκηνὲς κι ἀπο~~[illegible]~~ χρόνος,
~~Τόσο~~ σημαίνει μέσα στ' θέρμο [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible],
Τ' ἄγρια κλάμματά τους... ὁ χαμός... Θόρυβο [illegible] —
~~[illegible]~~ "Ἔχε γειά, Γκιόζ!" +

Αἰμιλιοπλάτης.

Αἰμ. Πλάτης. [illegible]

Αἰμ Αἰμίλιο Πλάτης

Το Ιερόν της Κόυβας –

Μετά τέσσερες [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
κ' ύστερα της παλαιωμένης του Κόυβας το Εξίγα –
Μορέρα – κι όσο [illegible] [illegible] [illegible] – [illegible] –

(2

σηκώθηκε τ' ἀχορτιαστό, βουνήσιο, μελισσολόι,
καὶ πέφτει ὡς τρίζονε ποτὲ ~~καὶ βιάζονται τὰ μπαράγια~~, μὲ τ' ἀσταχένιο τὸ καύλαιο,
~~καὶ σκορπάει τὰ μπαράγια~~ καὶ σκορπῶνται τὰ κουρέλια
στοῦ Κουβαρᾶ τὰ προστάγματα, τοῦ Μαχαραγιᾶ.
Κι ὡς βγῆκε ὁ ἥλιος τοῦ χαμοῦ ἀπ' αἴθρια κι ἀπ' ἀγριάδα
~~κ' οἱ μπερδεμένες λογίζανε μὲ τ' ἀσταχένιο πάνταχο,~~
ἀχτῖνες ξαφνικοῦ κακοῦ, τὰ βέλη σπάν' ὁλοῦθε.
Κι αὐτοὶ στὰ αἵματα βαφτὶ χρυσοπλεγμένο σάνταχο,
πάνω ἀπ' τὶς τριχωμένες χλωρόφωτο ἄστρο,
βιαστικὰ ἐπρόβαλε στὶς πλεμόστρες τὶς ψυχές
— καὶ ποῦ χωράει ἀλλοῦθε; —
ρεμβοβραῦτας ἀέρα ἀπ' ὀχυχές
ἢ μάλα... Ἡ Γκιόκ!..
Κ' ἔτσι δὲν πάρθηκε τὸ κάστρο.

×

× ×

Πέφτει ὡς τόσο κι ὁ χλαχού, σκορποῦν οἱ Φραῖνοι,
κ' οἱ δυό, ὁ ἕνας τους ~~μακριὰ ἀπ' τὸν ἄλλο~~ στοῦ ἄλλου κρατάει ἀντίκρυα.
Κι ἡ τραγωδίας ξίσκημα καὶ θάνατε καὶ πόθε!
Τραγοῦδι πάχω πᾶς βαρειὰ στὰ τείχια ἀέρα, δῶθε
σὰ μιᾶς ἀνάβρας ξέσπασμα ~~καὶ~~ ἢ σὰ μιᾶς ρίζας τέλος. —

294. (3

~~Κάτω ἀπ' τὰ τείχη ἀντιλάχησε σφαλιστό [illegible] μέλος.~~

~~Στὸ [illegible] ἀμίλητα [illegible]~~

~~Στὶς [illegible] ἀναγαλιά [illegible] [illegible] ξυπνᾶν~~,

Στὶς [illegible] ἀρμόζουν [illegible] ξυπνοῦν

στὸ σαϊτόχορδο ἔχοντας τ' ἀνθρωπόχλωμο δέρος,

κι ὅλα βαρειὰ σὰν ἔρωτας φαντάζουν κι ὅλο σίμρα.

Κ' ἔτσι, καταμεσῆς ἀπ' τὰ πολλὰ τ' ἀσυνέρτα

ἦχοι ἀνάταφροι, πνοὲς ἀπ' τὰ παιγνίδια βγαίνουν...

Ἴδιο τραγουδιστὸ φῶς φεγγαριοῦ ἢ ῥαβανάστρα,

πάνω σὲ λόγια ποῦ λογοθυμᾶν στὰ χείλια καὶ πεθαίνουν,

κ' ἡ Τιούκ, ἀμίλητη δὲ μινάει πιὰ στὰ ἄσπρα κάστρα.

Τὸ νοιώθει, καὶ σὰ νἄρχιζε σουρμένο μοιρολόϊ,

τ' ἀφτιά της κλεῖ ἄργα, ἄργα μὲ τὰ δυὸ χέρια,

καὶ τῶν χεριῶν τ' ἀνέβασμα αὐτὸ χαμοῦ ἦταν σημεῖο...

Κι ὅμως δὲν πάρθηκε ἡ Τιούκ.

x x

x

Τώρα, σὲ μιὰ ὁ χωρισμὸς ψυχὴ παχνιαρίστα,

δίνει ὁράματα μορφιᾶς ἀσάχωτης γι' ἀζωῇ.

Σὰ ἔχοψα τὴν ἀκοίμητη, τὸ παραδέρνει αὐτόνα,

ἄλλος διωχός, πρωτόφαντος, σκληρὸς ἢ πλάσης πόνος —

Ἔχουν αὐτῆς πάντοτε κι ἕνα δικός τω, δύο.

Περιπλοκάδα ὁ στραλός, κεντᾷ τὰ σπλάχνα ἴσια —

Τὸ τραγούδι τοῦ Κούβαρ.

Βέβαια, μάγια καὶ γητειές θάρρεψε, Γιόκ,
κι ὅλα τὰ σαραγιὰ καὶ τὰ σαντούρ
ἤμπο γιὰ ἕνα ὄμμορφεις βαροῦν ἢ μουσουλοί,
γύρω καὶ μέσα στὴν Ἀνατολή —

Καὶ ξέρεις ἀπὸ τί, Κούβαρ, ποὺ ~~Κι ὁ Κούβαρ ἀπὸ τὰ περατά~~ στ' ἀχνάρια τους, καβάλλα
πάνω σὲ κάτασπρον, ὁλόχρυσον ἔξαφα,
ἔρχεται μὲ φουρνάϊ χρυσό, μ' ἀχόρταγα πάλα,
ταμπούρι τὴν ἀποθυμιά νὰ σκίση, χρυσοφτέρα,

ἀγνάντι σου ἡ μάχη ἡ σκοπό... Τ' ἄλλο, τ' ἀσκέρια,
ὅπλα βαστᾶνε τὰ κισά καὶ τ' ἄλλ' ἀκροβατεῖν
μὲ βίνες, μὲ ἐσπαθάμια, μὲ σαραγιοὺς τ' ἀχέραια
~~Κι~~ ἀνέβηκαν σάγαγο σὲ πέντε κρώνια, πάνε...
κα

× × ×

~~[illegible]~~
~~Κι ἡ Ἀνατολή, ὡς πόρτες του φραγκὰ μπρόστα ἔξαφα.~~
~~Παίζει κρυφά βιαστικό καὶ σέρνει κάτι λαχο,~~
κι ὁ ἄλλος ἄκρη ὡς ἄκρη μέσα της, μεγάλη πολεμοκρώδης.
Νά, ρέ, φά! — κι ὅσοι ζωντανοὶ βογγητά ὀχτροῦ — νά, ρέ, φά!
σκυφτοὶ ~~[illegible]~~ και τὰ κορμαχτόβουνα λαοῦ, μεριστοχοί,
καὶ πέφτει, ὡς τρίζουν ποτηρά καὶ σκοτώνει τὰ μουράγια,

Ave. Paris.

Ave. Paris.

Ave. Paris.

Ave. Paris.

Ave. Paris.

Ave. Paris.

Ave. Paris.

Για να [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] τα [illegible]

Έ, α! [illegible] [illegible] [illegible] μας [illegible]

[illegible] τ' [illegible] [illegible] μου

[illegible] μου [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

Έ, α! [illegible] [illegible] [illegible] φέρουν

Τ' άνθρωπο [illegible].

Έ, α! [illegible] [illegible] να μη [illegible]

τ' ανθρώπου τα χείλη.

Κι' η [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],

[illegible] [illegible] [illegible]...

Το [illegible] αυτό [illegible] [illegible] [illegible].

Άστρα, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible].

+

À demoiselle Jeanne Dalliès,
Qui d'une main enchanteresse,
Fait de la harpe un jet d'eau,
Et fuse des perles, des lys, d'azalées,
Aux étoiles arrosées,
s'éveillent en sursaut…

Et la Lune, penchée sur la colline,
Écoute cette musique Rieuse, rêveuse…

[illegible]

Copié

Πώς χαίρουνε τραλλέγυρα

~~[illegible]~~ στον κόσμο...

Εκεί γ' αυτά κι

Κόσμα μαζύ με τ' ~~ανοιχτού~~ κραίγουν τα τραλλέγυρα

~~Δεν έμαθε~~ τραγούδια ~~ξέρετε~~ —

~~Μού~~ έμαθε ~~ποιός~~ γατομαλλιός

~~Μού 'μαθε ποιός γατομαλλιός~~

~~Πού αίμα λάμου~~

Δεν βλέπεις πως δεν έμαθε τραλλέγυρα;

~~Δεν μας έμαθε ποιός γατομαλλιός~~

~~Δεν βλέπεις~~ Και δεν μπορεί ούτε έμαθε γατομαλλιός

Πού αίμα λάμου;..

Tu es la fleur que mon amour agite,
Ma chanson
O! fleur de ma passion!
Tu es la fleur que ma chanson agite
O! fleur! de mon délire! de ma consolation!

Ma voix tremble, quand mon chant range tes côtés,
Ta main tremble dans sa main ...
Sœur, pourquoi ta main tremble-t-elle
Tu es la fleur que mon désir agite,
O! fleur de ma passion!..

Sœur, chaste sœur,
Ma fiancée, ma sœur promise
Ma fiancée, Ma fiancée ...
Pourquoi si près
Si loin, ma sœur,
Si près nous deux, ma sœur
Si loin,
Pourquoi mon cœur, mon cri
Si loin si près si loin de la vie, mon cri

Περὶ ἔρωτος, ~~θανάτου, τάφων~~ ...
[illegible] καὶ θανάτου.
[illegible]:

I.

Μέσα την ἀσύγκριτον ἁρμονίαν του Πλάτωνος, αἰσθάνομαι κάποιαν πικρίαν δι' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἀδίκησε ἀλλ' δὲν ἠμπόρεσε νὰ εἰπῆ τὸ θεῖον ἐκεῖνο στόμα.
Ὁ "Φαίδων", ~~[illegible]~~ ὁ "Φαῖδρος", ὁ "Λύσις", τὸ "Συμπόσιον" ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~.
Ἀλλὰ κάπως τὸ ἀπόδειλον ~~[illegible]~~ [illegible] ;
Μήπως ἡ πικρία [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ; ~~[illegible]~~ [illegible] τὰ [illegible] τὰ ἀνθρώπινα [illegible] [illegible].
Ὅμως ἐκεῖ κάπου ὑπάρχει ~~[illegible]~~ [illegible] ...
~~[illegible]~~ .
~~[illegible]~~ .
[illegible] [illegible].

II

~~[illegible]~~

Ἔρως, [illegible] ~~[illegible]~~ ...
[illegible] [illegible] ...
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ [illegible] [illegible] τοῦ ἔρωτα εἰς ἀθανασίαν.
Οἱ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
Ἀλλὰ [illegible] νὰ ὅμως καὶ ~~[illegible]~~ τοὺς ~~[illegible]~~ [illegible] !

III

Τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοὺς τάφους [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ! — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] .... — Τὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ Χάροντος [illegible] [illegible] [illegible]. —

Σκέπτομαι μετά στεναχωρίας ὅτι ἦρθε ἡ [illegible] ἐκλογή.
Προσεύχομαι μετὰ κατανύξεως προσευχόμενος [illegible] τὰ
ἄλλα. — Καί, διάβολον, διάβολον...
Πρέπει ν' ἀποτελέσωμεν τὰ σπέρματα [illegible], εἶπεν
ὁ Ἀρχάγγελος.

[illegible]

Τέχνη, δέν πρέπει νά εἶνε ~~ἀπόρροια~~ τό ἀποτέλεσμα τῆς γνώμης ~~[illegible]~~ ὅσον
τό ζήτημα μιᾶς ἐφημερίδος ~~[illegible]~~ καλαισθήσεως καί μεγαλοφυΐας, καί νά γράφει αὐτά
θέλατο νά εἶνε, ἀλλά καί ἀληθινά σήμερα σέ
τήν ἀληθινή ὑπόθεσι τῆς ζωῆς πράγματα-πράγματα κ'ἔπειτα
μέ μίαν ~~ἰδέα~~ [illegible] ἀγῶνας συγκεκριμένη, ~~ὁ ὁποία ἔχει~~
~~εἶνε καί τό ἴδιο~~ πρᾶγμα τό ὁποῖον κλείσῃ
εὐλαβ, τον—

πρόγραμμα-ποιημα. [illegible]

ὅτι ἡ Τέχνη δέν ἔχει τίποτα τό κοινό μέ τά σκανδαλο-
λογήματα, εἶναι κάτι [illegible] ψυχή, [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] τῆς καλαισθήσεως εἰς κάθε
ἔργο.

Τα ημιμαύρα.

Μαύρα μου γαλάνια!
Μεσ' ~~[illegible]~~ σας ο καημός μου ο μαύρος.
Τα ημιμαύρα ~~σας~~ [illegible] τ' άσπρα
~~[illegible]~~ του στ' αυλάκι σας...
Μά είχε του [illegible]

Μαύρα μου γαλάνια, στη γη σας,
~~[illegible] σας~~, ~~[illegible] τα ημιμαύρα~~
Τα ημιμαύρα σας [illegible], [illegible] τ' άσπρα...

Μαύρα μου γαλάνια,
Μεσ' ~~[illegible]~~ σας [illegible] μου σας
Σμίγει ο καημός μου ο μαύρος.
Τα ημιμαύρα σας, ~~[illegible]~~ στ' αυλάκι σας
~~Μεσ' στα [illegible] του είχε σαν τ' άσπρα...~~
~~Να [illegible] του~~

Μαύρα μου γαλάνια,
~~Μεσ' [illegible]~~
Μεσ' [illegible] βαθειά [illegible] σας
Σμίγει ~~[illegible]~~ μαύρος.
Τα ημιμαύρα σας, τ' άσπρα τ' άσπρα,
Μεσ' τα είχε του ~~[illegible]~~ στ' αυλάκι σας.
[illegible]

Μαύρα μου γαλάνια, στη γη σας,
Τον καημό σας,
Τα ημιμαύρα ~~σας~~ σε [illegible], τ' άσπρα τ' άσπρα...

~~Νά 'τα χαρά η [illegible] πού [illegible]~~
Σέρνει πρωί ὄχι σάν παλαιά μά σάν ἴσκια
Κι ὅλα [illegible] κάτω ὁ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Τά [illegible] της [illegible] ἴχνη [illegible];
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] χάρτη ἡ [illegible]
Και [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]…

Σέρνει πρωί ὄχι σάν παλαιά μά σά ἴσκια,
Κι ὅλα, [illegible] κάτ' ὁ [illegible] της…
[illegible] [illegible] [illegible] της [illegible] [illegible] [illegible]
~~Νά 'τη χαρά [illegible] [illegible] πού [illegible] της~~
~~[illegible] [illegible]~~ Καί [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible] της
(μα ἔτσι)

Ἀπό [illegible] [illegible] τα ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

~~Καί [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: Ἀπαρνιά…~~
Κ' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: Ἀπαρνιά…
[illegible] [illegible] [illegible]: ~~[illegible]~~:

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Ἀλλά„ [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible] ~~[illegible]~~ καί,
[illegible]
Καί ~~[illegible]~~ [illegible], ~~[illegible]~~, ὁ [illegible] της…

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ
"Η ΠΡΟΝΟΙΑ"
ΓΡΑΦΕΙΑ ΧΑΝΘ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

1) **Τὸ Παράδειγμα** ἐπιδρᾷ στὸ παιδὶ περισσότερο ἀπὸ κάθε διδασκαλία ἢ παρατήρησι. Τὰ παιδιὰ πάντοτε μιμοῦνται.

2) **Γονεῖς,** μὴ μαλώνετε ἀναμεταξύ σας, γιατὶ τὰ παιδιὰ τὸ καταλαβαίνουν, κι' αὐτὸ θὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ δρόμου.

3) Ἀγαπᾶσθε καὶ σέβεσθε ἀναμεταξύ σας, ὑποχωρεῖτε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἐμπρὸς στὰ παιδιά σας, γιὰ νὰ μάθουν κι' αὐτὰ **νὰ ἀγαποῦν, νὰ σέβωνται, νὰ ὑποχωροῦν.**

4) Φέρεσθε παντοῦ καὶ πάντοτε σὰν νὰ βρίσκεσθε ἐμπρὸς στὸν αὐστηρότερο ἐπιθεωρητὴ καὶ κριτή σας. Γιατὶ τὸ παιδὶ εἶνε πραγματικῶς αὐστηρὸς κριτὴς καὶ ὅ,τι ἄχημο ἰδῇ πὼς κάνετε σεῖς, θὰ τὸ μιμηθῇ ἢ θὰ παύσῃ νὰ σᾶς ἐκτιμᾷ. Καὶ τὰ δύο ἐξ ἴσου ὀλέθρια.

5) Τὰ παιδιά σας νὰ βλέπουν σὰν σὲ καθρέφτη ὅλη τὴ ζωὴ καὶ τὰς σκέψεις σας. Καθαρὴ σκέψις, ὁμιλία, πρᾶξις. Καί, πρὸ πάντων σεῖς, Μητέρες, μὴ πῆτε ποτὲ στὸ παιδί σας νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα κάτι ποὺ συνέβη στὸ σπίτι κατὰ τὴν ἀπουσία του, γιατὶ γρήγορα κι' αὐτὸ θὰ κρύψῃ ἀπὸ σᾶς, καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχίζουν τὰ μυστικὰ τοῦ παιδιοῦ σας, ἀρχίζουν γι' αὐτὰ **ἡ Διαφθορὰ** καὶ γιὰ σᾶς **οἱ Κλάψες.**

6) Ἡ ἀτομική σας ζωὴ θὰ εἶνε εἴτε μία εὐλογία, εἴτε ἕνα ἐμπόδιο γιὰ τὴν πρόοδο τῶν παιδιῶν σας.

7) **Ἡ ἀφοσίωσις** πρὸς τὰ παιδιά σας εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαία. Πρέπει νὰ αἰσθάνεσθε μεγάλη εὐθύνη γιὰ τὴν εὐτυχίαν των.

Μελετήσατε προσεκτικὰ τὸ κάθενα ἀπὸ τὰ παιδιά σας. Κερδίσατε τὴν ἐμπιστοσύνην των. Εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνεσθε καλοὶ φίλοι τῶν παιδιῶν σας. Ἡ εὐτυχία τῆς οἰκογενείας ὅλης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς καλοὺς καὶ ἀφωσιωμένους γονεῖς.

8) Βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ μεσημέρι εἶνε πάντοτε καλύτερο ἀπὸ τὴ σκιθρωπότητα.

9) **Χαρακτὴρ** καλὸς εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἐφόδιο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ζωῆς. Καλλιεργῆτε τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν σας ἐμπράκτως. Συζητῆτε μ' αὐτὰ σὲ κάθε παρουσιαζομένη εὐκαιρία. Νὰ εἶσθε δίκαιοι καὶ μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὰς συζητήσεις σας νὰ ἐμπνέετε τὸ πνεῦμα τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

10) **Ἡ ὑπακοὴ** δὲν πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ φόβο ἢ ἄλλη ἐξωτερικὴ ἐπιβολή, ἀλλὰ ἀπὸ ἐσωτερικὴ διάθεσι τοῦ παιδιοῦ. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχετε ὅταν ἐμπνεύσετε στὸ παιδί σας ἀπεριόριστη **ἐμπιστοσύνη** καὶ **ἀγάπη**, ἀλλὰ καὶ ὅταν δὲν εἶσθε ὑπερβολικοὶ ἢ παράλογοι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις σας.

11) **Ἡ ἐργασία** εἶνε ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν **Ἀρετὴ** καὶ **Εὐτυχία**. Ἐγκαθιδρύσατε τὰ παιδιά σας νὰ κάνουν τὰ καθήκοντά των μὲ εὐχαρίστησι. Ὁδηγεῖτε τα τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας καὶ μὴ τὰ βιάζετε. Δείχνετε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ σχολείου των. Μάθετέ τα νὰ προφέρουν πάντα μὲ σεβασμὸ τὴ λέξι **«Διδάσκαλος».**

12) **Προσευχή:** Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιβοηθητικὰ πράγματα εἰς τὴν ζωήν μας εἶνε **ἡ Προσευχή.** Διδάξετε τὰ παιδιά σας ὅτι ὀφείλουν νὰ προσεύχονται τακτικά. Πρέπει νὰ μάθουν νὰ παρακαλοῦν **τὸ Θεὸ** καὶ νὰ τοῦ ζητοῦν τὴ δύναμι ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν ὅλας τὰς καλὰς των σκέψεις.

Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόση γλυκύτητα καὶ πίστι αἰσθάνονται ἕνας πατέρας ἢ μιὰ μητέρα ὅταν βλέπουν τὸ παιδί τους μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα νὰ προσεύχεται. Πιστεύουν τότε περισσότερο ὅτι ὑπάρχει **Κάποιος** ποὺ τὸ βλέπει, τὸ ἀκούει καὶ τὸ προστατεύει.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - 1937

Σ' εὐχόμεθα μὲ τὴν καρδιά
Γιὰ τὸ κονσερβατουάρ μπαϊράμι
Χρόνια ὡραῖα ~~καὶ~~ κι ἄσπρα [illegible]
~~Καὶ νὰ μὴ σοῦ λείψη χαράμι~~
Γιέσι Κιότε σοδάν. Ταμάμ!

~~Πηγαίς~~ ~~[illegible]~~ [illegible], Τσομπέσι [illegible] [illegible]
Χαρβά καὶ ζαβαλί
Τσίκι μουστό μουχαλεμπί
~~Ὅλα~~ Μαζὶ μὲ καταΐφ.
Καταΐφ. Ὅλες σοῦ ἄξιζε ~~καὶ~~ ἔγειν γλυκές
~~μουχα~~ μουσταλευριὰ καὶ πηχτές,
Κι ὅλα κι ὅλα σπάνια νὰ μονεσῇ
τὸ στόμα σου ~~ἂς~~ νὰ γλύψῃ.
Σ' εὐχόμεθα μὲ τὴν καρδιά
Γιὰ τὸ κονσερβατουάρ μπαϊράμι
Νὰ μᾶς σοῦ γίνῃ σ' αὐτά
Ποὺ εἴδαμε, χαράμι.

Δ[illegible]

Εὐχαριστῶ εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σου λόγια

304

Λαϊκό.

Ω, ξανθή ζέστα, τι θυμάσαι;
Ήταν τύχη του Μαγιού
Που βαθύπονε να πιάση
Με το κύμα του γιαλού . . .
Έσβηνε και το
φέγγει
~~και το φως του αγέρου~~
Ω! ξεσπάει με χαρά
το γλυκό λουλούδι
του βουνού το αγέρι
Σπόρεμε μες τα μαγιά σου
Ηλιοσκιωμένο γέλιο τραγούδι
Άγγιξε για τη καρδιά σου
Και σ' μαγεμένα παρθένα
Κι' σου έπαιζα γέλια, να . . .
Τα μυστικά ~~ερωτικά~~ ~~ανθρωπινά~~ μου
Τα ~~τραγούδια~~ τα μαγικά τα ανεμένα
~~τραγούδια~~ μάτια μου . . .
Μες του έρωτα γεμάτη
Τα τρόθουμε αγκάλη
Ξεχνούσες όλ' τη ράση
Πέρα εκεί στο ~~ακρογιαλι~~ περιγιαλι . . .
Κι' ή καρδιά μου γιορτάζει
Με γιορτάσια μαγεμένα
Σαν αθρεινού σχήμα
~~Λιοντ~~ Ερωτικά μερόβια σ' ένα . .

Ω. ξανθή ζέστα το θυμάσαι;
Ήταν τύχη του Μαγιού . .
Κ. Ζ. — . . .

Ιούνη 1916.

Στό λεύκωμα τοῦ φίλου Σ. Κ. Τ.

Μή μοῦ μιλᾶς χαρούμενα, μή μοῦ μιλᾶς καί δάκρυα
Τά σκόρπισε ἡ δύστυχη τοῦ μισεμοῦ ἡ ὥρα
Νά 'ν' ἡ ψυχή μου ~~[illegible]~~ πληγωμένη, κακόμοιρη εὐτυχία!..

Μή μοῦ μιλᾶς ὁλόχαρα τοῦ οὐρανοῦ [illegible]
Μή μοῦ μιλᾶς τῆς ἄνοιξης ὁλάνθιστα τραγούδια
Μή μοῦ μιλᾶς [illegible], μή μοῦ μιλᾶς καί κρίνα,
Μαράθηκαν στά ~~[illegible]~~ χέρια μου... σκορπίσαν τ' ἄνθη,
Μή μοῦ μιλᾶς [illegible] καί πόθους καί μαράζια
Τά μάρανε ἡ ἄσπλαχνη τοῦ κόσμου μας ἡ [illegible]...

[illegible] μέ τή ματιά [illegible] τά ὄνειρά της [illegible]
Τά ~~[illegible]~~ [illegible] μου μ' [illegible] νά [illegible]
Κι' ἕνα [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]!..
[illegible] [illegible] ~~[illegible]~~, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] καί [illegible] [illegible].

21 Ἰουλίου
1906.

Αργ. Ἐφταλ.

Νυχτιά

Γλυκοκοιμᾶσαι κόρη!..
Κι' ἐσὺ ~~[illegible]~~ [illegible]
Ἀχ! ξύπνα [illegible]
Τ' ἄσπρο [illegible]..
[illegible] γλυκά [illegible]
[illegible], τὰ [illegible]...
Κι' εἶδε τὰ [illegible]
[illegible] μου [illegible]!..
Ξύπνα γλυκιά μου [illegible]...
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]...
1901.

[illegible]

Τοῦ χειμῶνα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ χιόνια
[illegible] [illegible] τὰ [illegible] [illegible] [illegible] μου [illegible]
Μέχρι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Καὶ τὴν ἄνοιξη μᾶς [illegible] [illegible] [illegible] τὰ [illegible]...
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] στὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Ποῦ [illegible] τὰ [illegible] [illegible] [illegible]
Τὸ [illegible] [illegible] [illegible] καρδιά μου [illegible]...

Μεθάει τα' ημερινά της με [illegible] χαρά ή μάχη γή μας

Κ' ή χαρά της [illegible] [illegible] ολόγερη ψυχή μας

[illegible] κάθε δένδρο και [illegible] απλόλευκο [illegible]

Και τη δύση τους άνθούς του για' [illegible] ημερινό —

Τ' [illegible] το [illegible] τ' [illegible] τραγούδι

Κ' [illegible] όλο χαρά [illegible] [illegible] αγρότου

Σ' το [illegible], [illegible], [illegible] άρμα

Και' [illegible] πού ημερίο — τόν [illegible] ούρανο!...

[illegible]

Το' [illegible] του [illegible] και' ο' χόρος με' τραγούδι,

Πώ' [illegible] ο' [illegible] για' [illegible] τή' ζωή...

Τα' [illegible] της [illegible] κ' [illegible] [illegible]

[illegible] τ' η' [illegible] [illegible] [illegible]...

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] δέν [illegible]

Και' [illegible] σ' [illegible] [illegible]...

5 Μαρτίου
1906.

305

και [illegible] ἀκόμα [illegible] κόμη

[illegible] χάρισμα [illegible]

κι ἀκόμα [illegible] και [illegible] κόμη

[illegible] εἶναι [illegible] Νόμοι

[illegible], τὰ [illegible].

[illegible]! [illegible]

[illegible] τὰ [illegible]

[illegible] χάρες και [illegible] και τόσοι [illegible]

Τὰ [illegible] τους [illegible]

[illegible] ἀκόμα ἡ ψυχή [illegible]

Τώρα [illegible] ζωῆς κι [illegible]

~~[illegible]~~,

Πόσο [illegible] τὰ κύματα σ' ἀράδες ἀφρισμένες

~~[illegible]~~

πόσο γλυκὰ τὰ κύματα σ' ἀράδες ἀφρισμένες

ὅλα ἀκόμα [illegible] τολμές

Ἀλεξ. Καβ.

Στὰ [illegible]

[illegible] δίπλα [illegible]

[illegible] ζωῆς [illegible] συγκεντρωμένες,

σὲ [illegible] [illegible],

Πόσο γλυκὰ τὰ κύματα σ' ἀράδες ἀφρισμένες,

ὅλα [illegible] τὰ χτυπᾶ [illegible] τολμές...

ἀκόμα [illegible] χτυπᾶ [illegible]

ὅλα ἀκόμα χτυπᾶ [illegible]

ΩΔΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ: Λ. ΠΥΡΓΟΥ

Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου 1929

ὥρα 7.30 μ. μ. λίαν ἀκριβῶς

RECITAL

JAN KUBELIK

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

I. TARTINI	*Sonate Trille du Diable*
II. LALO	*Symphonie Espagnole op. 21* Allegro non troppo - Scherzando Intermezzo - Andante - Rondo
III. SCHUMANN	*Abendlied* (Sérénade)
WIENIAWSKY	*Polonaise A - Dur*
IV. PAGANINI	*Le Streghe*

PIANO STEINWAY

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΜΕΤΑ ΦΟΡΟΥ

Θεωρεῖον ἡ θέσις 100, Διακεκριμένη 100, Πλατεῖα 75, Εἴσοδος 50, Μαθητικὰ 25.

Τύπος—Διαφήμισις Ι. ΚΟΥΜΕΝΟΥ

Κι εἶν' ἁμαρτία μιὰ χάρισμα τὰ μαῦρα σου μαλλιά!
κι ἀκόμα βρίσκω ἀπόψε πὼς εἶν' κατάρα ἡ σου κόμη —
Στὰ μοναστήρια, κοντά τους μόνους, θὲ πάρμα!,
θὰ μοῦ 'λεγαν εἶναι κι ἄγραφοι τοῦ γυναικοῦ οἱ Νόμοι.

Κι ἡ ἐκκλησιὰ ἀμέσως, ἐμπρός μας θὰ μποροῦσε,
γνώριμοι χάρες καὶ μαλλιὰ καὶ λόγοι χαρωποί!..
Τὰ τραγούδια χρυσά τὰ στὴν ἐμορφιά τους ἀέριου
μέσ' στὸ καίμενο αἴσθημα σὲ θέμισι πικρή.

Ὧρες ~~καθαρὲς~~ δυνατές τῆς ζωῆς ~~κι~~ ὧρες συνεφιασμένες,
σὲ σώπους γεγονότων τους ~~σάπφαρα μουσικά~~ παραπόνου λαχτάρες…
~~Πόσα~~ Πόσο χρυσά τὰ κύματα σκάρωσες ἀφρισμένες,
ὅταν χτυπᾶ καρδούλα ἐγὼ πολλά πεφταίματα!…

Αἰμ. Ῥάλλη

καρδιά μου ἀκόμα ξέχνα τις ἁγνές

Στὴ ἀγκαλιά σου ἀσήμαντα [illegible] σου [illegible]
Κι' [illegible] [illegible] ἀσήμαντα [illegible] καλοκαίρια κόρη
Εἶναι [illegible] καὶ ἄγρια τὴ [illegible] οἱ δρόμοι
Τὰ [illegible] τὰ [illegible] τὴ [illegible] τὰ [illegible].

Ποιό γλυκασμό σὰ μάλαμα μου στάζει σα' [illegible]
Κ' [illegible] χάρη καὶ καημοὺς
Τό [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] τὴ [illegible] τα [illegible] ~~[illegible]~~
Ποιὸ ἀνάσασμα ἡ ψυχή μ' τὸ [illegible]

Ὤρες καθάριες τῆ [illegible] [illegible]!
Σὲ ὅλους [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] τὰ ~~[illegible]~~ [illegible] σαν [illegible] [illegible]
~~Σάν~~ [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ ἀκόμα ἡ [illegible].

Στὴν ἔρημη τὴν ἀμμουδιὰ
ποὺ παραστέκουν βράχοι,
Χεροπιασμένοι μείναμε
μεσ' στὴ νυχτιὰ μονάχοι.

—

Στὴν ἔρημη τὴν ἀμμουδιὰ
σὰν ποὺ ἀέρα πεθαίνουν,
Εἴπαμε λόγια ἀξέχαστα
ποὺ ἡ ψυχὴ γεννάει...

—

Στὴν ἔρημη τὴν ἀμμουδιὰ
ποὺ τὴ χτυπᾷ τὸ κῦμα,
βόγγηξε ἡ καρδιὰ μιὰ νύχτα
κ' ἔμεινε ἡ ἀγάπη θρύμμα.

[illegible]

Κι' [illegible] ἔχει στοὺς ὤμους τὰ μαλλιά του
καὶ τὰ μαλλιὰ στὸ [illegible] ἀπλωμένα

Καὶ φλογοστίζουν γέρα του

Πετοῦν κουδουνά· ζυγιάζουν ένα-ένα
πό ~~[illegible]~~ κάμαν στὴν κορφὴ, στὰ λαγκάδια.

Νὰ ἀνοιχθῇ τὸ φεγγάρι μέσα
Κ' ἔνα δαμπόχρωμο στὸ γιάλι ~~[illegible]~~ ή
~~[illegible]~~ καὶ βγάνει τὰ ἀπ' [illegible] ἄργυρα ~~[illegible]~~ μέσα
Τὸ [illegible] ἀπ' τὰ χείλη του παιδιοῦ.

Φάνια! Φάνια! ἀς ξυπνήσῃ
Πῶς τ' ἀγαπᾶ τὰ ~~[illegible]~~ μάλλον ~~[illegible]~~ [illegible]
Κι' στὰ πηγάδια, μὲ πουλιά μου
~~Εἶναι [illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ ~~γειτόνια~~
~~[illegible]~~

309.

ο ίσκιος μου σ' εσέ: Χαίρε, Κλυτία, χαίρε. (Κλυτία μου ~~χαίρετε~~) να έχεις γεια

~~[illegible]~~ σ' αγαπημένο [illegible] περπατείς;

Πες. Είσαι σύ, Κλυτία; άπειρα θα' προσφέρω;

Αχ! αν ότι μου έρχεσαι εδώ καθ' αυγούλα (αυτό εγώ είν' το [illegible] αγρύπνεις)

τα μέρη [illegible] τα [illegible] που [illegible] γιαλός

Και τα [illegible] του ίσκιου μου που σ' αγαπά

Η ησυχία μου αυτή χαρά θα μου φέρει

Και τ' αναγκαίο μου χώμα βαρύ δε μου πέφτει.

Και αι [illegible] αν πολύ αγαπά

[illegible] χαϊδεύοντας τα [illegible]

Χαίρε, [illegible] είμ' εγώ, καρδιά γλυκερή,

~~Η ψυχή μου~~

Είν' η ψυχή μου, που ζήτησ' από τον Άδη

Και τα χέρια σου [illegible] ερωτικά

Χαίρε, και γύρισε [illegible] πίσω το ζυγί.

André Chénier

[illegible]

Φύγε παληοστρίγγα ~~Ἡ~~ Ἔμπουσα!
Ἀδειάσαμε τῆς φούρκας τὸ ποτῆρι.
Τὸ πρῶτο μας φιλὶ
Ἕνα ποτάμι τῶχε παραμάσει.
Δόστε μου τώρ' ἀνθόσπαρτη στολή
Γιὰ τὸ γαμό μας πανηγύρι...

Σ' ἔφτασα μόνο ἐγώ
Λητώ...
Τὸ κορμί μας ~~το~~
Τὸ χρυσώνει τὸ φεγγάρι
Τὸ φιλί μας
εὐωδιάζει κεχριμπάρι...

Φρίκη

Ζωή, πού να μαι έφαγες!
Φέγγει σε άλλο σύ πρώτο μου γαρύφαλλο...
Του δικού, το ρόδο μεγάλο!...

Ψάξτε γρήγορα!... Η έμορφιές του...
Σαρακαςμένα
~~[illegible]~~ καύκα μαχαιραίω;... Καταπόδι!
Μη 'παραιτήσεις... Η αγγέλος ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~... ~~[illegible]~~ σε ήμαστε
~~Καλύτερος ήρθε~~
~~Το [illegible] μεσημέρι~~ ή ποιήτου... το ζόδιο
Υψηλά; σπαρ ρόχιαρα... ~~[illegible]~~ς
Τ' αρχαίο σιδερογιάλι... ηχαι όλα σιωπά!
Σήμερα πήρε τα σκαλί...

Ψιασόλα ~~[illegible]~~ χωλαίνει!
Ζω περιπολούσι το δέρει
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ σύρμα ~~[illegible]~~...
Πάλα τις περαδιές μας απ' τα Άραπα, τα Μσάκα...
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ μάγκα λυκοί...
θάψε αυτά μαλακούς
~~Χαίρομε~~ μανουχερρέσιο γάλου σπελαιού...
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ — Χαίρε γιόφυρι, ρακοπάνια!—
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ αρχαμμένος;
πεζοδρόμοι; η ερωτχέρμος
τα έχει ακόμα κλαίει μαδημα
Σήμερα πήρε τα σκαλί...

Λαμπρό λαμπαδα!...—

„Ζωή, πώς τα 'μας έδωσες!
Φλέγεται κι άλλο στό περβόλι μου γαρύφαλο...
Τί θυσία τό ἔκανα μεγάλο!..."

„Για νὰ σ' ἀλλάξῃ
[illegible] τὸ ἀκρ[illegible]ίου [illegible] ἡ τύχη σου
τὸ ὡραῖο ἔγινε ἄσχημο.
τὰ γαλανά του [illegible]

Τὸ γαλανὸ τὸ λαμπρὸ μάτι
Ορ[illegible] τὸ [illegible] ποῦ [illegible]

Για νὰ ξεχνοῦμε τὰ ὡραῖα
[illegible] [illegible] [illegible]
Κι ἀπὸ [illegible] [τὰ βάθη] [illegible]
θὰ μᾶς [illegible] [illegible].
Τὸ σαρκικό —

Κι ἀπ' [illegible] μας τὰ [illegible] ἂς
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

Κ'

~~Καὶ ποιημάτι πάρμε γιμνάδα~~ θά χορτάρι

~~Κι ἀπό ποιό φρυγί σειρμπέρι~~ τὸ ἐγγάιμα

~~Καὶ~~

~~Καὶ~~ Ἡδονὴ συνειθισμένη μὲ χάρι

Καὶ φαγήματα συνηθίζομεν ὕδωρ.

Καθ' ἕνα μεῖ λαί ὀγγάλεια.

Τὸ ἔρεισμά τῆς συνουσίας.

Τὸ ἔρεισμά ἑνὸς καιροῦ
τοῦ Ἀγρίππου. —

Τό τραγούδι του δρόμου

~~Πάλι~~ Πάλι ὁ δρόμος ἐκεῖνος διαβαίνει

~~Σέ ποῦ~~ Σέ σύ

Καὶ σὲ [illegible] τὶς μαργαρίτες

Καὶ σὲ γλυκές της [illegible]

Καὶ σὲ ὁ [illegible]

Κατηφορίσας γελαστή [illegible]

Ἡ ποιόν.

Τό πρεσβύτη
πρεσβυτάρης

Παίδες

~~Ἐπιστ~~
~~Ὁ Δαιδαλὸς τὸν Κλεανθικὸν~~
~~Καὶ περιστερὰν τὸν Δαιδαλικὸν~~
Δὶς ἀνῆκε ἐκ Κρήτας.

~~Καὶ περιστεράκης~~
~~Κ' ἔπλαυε Καπετανάκης~~
~~Καὶ Κλεάρχου~~ ~~Σοφοκλέους~~
~~Ἐκ Κλεάρχου Σοφοκλέους~~

~~Καὶ~~ Καὶ μητσοπαίδια
Κ' ἔκλαιε
Ὁ χάρος σὰν λιὸ ἔπεφτε
Καὶ τὸ πλάϊ

Κ' ἔβαι ἰὲ δαίμονα ἀρνὶ
Ἡ ~~Κρήτη~~ βροχὴ ἰνὰ μάϊ 'ν' ἡμερεύει.

~~Τὸ τραγούδι της [illegible] πολὺ προσωπικό~~.

Ἐράτησα καὶ φίλεψα
Στ' ἀλλάζο της [illegible] κι ἐκαμαράθηκε
Καὶ τ' ὄνομά της.
Στ' ὄνομά αὐτό [illegible]
Καὶ τὸ μέτωπο,
τὸ κόρφο [illegible] της...

Ὁ θάνατός της ἦταν γλυκός
~~Της~~ Καὶ ἄνοιξις ~~[illegible]~~ ἐμπρός της..
Μοσχοβολιὲς ἔπαιξε μὲ τὰ φτερά μου,
Τὴν ἄρπαξε κι ἐχάθηκε.

Στὸ περιγιάλι [illegible] ἔψαχνα [illegible] μοσχοβολοῦσα.
Δὲν [illegible] τὰ [illegible] τοῦ κόλπου,
Τάλεγα [illegible] [illegible]
Καὶ τὰ δροσερά τὰ [illegible]...

Λαμπρουσιμή

"Ευοφ[illegible] αμ[illegible] [illegible] το μανάρι,
[illegible] μμάρι το μμάρι
[illegible] μανάρι.
[illegible] μμάρι
[illegible] παρηγοριά [illegible] το μπάλωμα.

Παρηγοριά!... ήρθε καθείς γιαρδόνι...

[illegible]! [illegible]
[illegible] μου τώρα!
[illegible]
κι [illegible] σ' [illegible].
[illegible] ο...
Εγώ κι το [illegible], [illegible] μα [illegible]...
[illegible]... ήρθε καθείς γιαρδόνι!...
Ο Νείλος!

Έβαλα [illegible] [illegible] φάσκελα!
[illegible]
Όσο το ίδιο, καθένας, ορθός [illegible].
Ήρθε το ίδιο!... ήρθε καθείς γιαρδόνι...

[illegible].

[illegible]

[illegible] Παύλα.

[illegible]

[illegible]

– σσσ… σσσ… σσσ… σσσ… [illegible] ακούσου!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Νέα σαν [illegible] Νεράιδα! Μυρωδιά,

και χαριτωμένη μυρωδιά… Κοριτσάκι ωραίο

Κ' ο γριά μυρίζει [illegible]

Σαρκαδιλρια σου! – [illegible] – και για [illegible]…

[illegible] να [illegible]!

[illegible]

[illegible] τι σου [illegible]

Αστρίφου! [illegible] τριχίλα!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] τι σου [illegible].

[illegible]

[illegible]!

Αστρίφου! [illegible] … Μια τριχίλα!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ψυχή μου [illegible]!

[illegible]

319

14

~~ἴσως~~ **ΥΜΝΟΣ**

Στοὺς Ἄθλους ~~Μεγαλοπόλεως~~ Ἀφιέρωσις Α' [illegible]

Βῆμα.

Βῆμα βαρύ.

Ῥυθμός.

Ῥυθμὸς στὴ στράτα πάνω τὴ δυσάστρα

Στὴ στράτα τὴ χαλάστρα,

Τοῦ μπρὸς καλόβουλη ὁδηγοῦ

— Γι' ἀκείνους ~~[illegible]~~ ποὺ μιλοῦν τὸ μνῆμα — [illegible]

Καὶ πίσω φέρνει...

Ψυχή!

Βαρύθυμη ψυχὴ

Καὶ ὀνειρικὴ στὴ γύρω της ~~[illegible]~~

Περήφανη ψυχὴ σημαιοφόρα,

Λυροφόρα,

320.

15

Ψυχή, τὰ κλαμμένα μου μάτια
Τὸ θῦμα προσπερνάει
— Γι᾽ ἐκείνους ποῦ μιλᾶνε τὴ μιά — ἔγλεκε
Καὶ τὸ σκοτάδι ἀπηρνιέται.

Λαγούδα!
Λαγούδια πόνεσαν τοῦ πόνου
Σ᾽ ἅρματά τους,
Λαβωματιές.
— Ἀπ᾽ τὰ μάτια ποῦ θρηνοῦν — ἔγλεκε
Ὀρθάνοιχτες λαβωματιές
Βγαίνει ἀπ᾽ τὸ στόμα κι᾽ ἀπ᾽ τὰ κρίματά τους,
Βγαίνει ἀπ᾽ τὰ δάκρυα ποῦ βογγοῦν...

Βῆμα!

Βῆμα βαρύ.

Βαρίδρομη ψυχή

Καὶ ξενδημική στὴ γύρη της.

Τρύφαιη ψυχή σημαιοφόρα,

Λυροφόρα,

Ψυχὴ τὰ μακριά μοσκιά

– Ἀπό ξένιους δρόμους τῆς ἐλπίδα — ἄλλο

Σά μακριά.

Ἡρωϊσμός!

Σὰν τὴ δέρμα γαλανία.

322

17

Ρημάδια!

Για τα σπαρμένα τα ρημάδια,

Για το χυμένο αίμα,

Ψυχές!

Φιλόγονες ψυχές κοπάδια,

Ατάφιες ~~[illegible]~~ άκριτα και [illegible] σας,

Κι από τα αίματα τα στάδια σας [illegible],

— Αυτοί ζητούν [illegible] τα [illegible] —

[illegible] θάνατοι ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ φωτεινές

Κι άστραψε και ...

~~1917 [illegible]~~

Θεσσαλονίκη, 1912

18

~~Προσφορά~~. Τρισάγιο.

I

Τ' όνειρό σου ας ~~[illegible]~~ τ' αίτια τα κάμπου
Ν' απ' τ' ~~[illegible]~~ σου φέρνω εδώ, το γάλα τούτο,
Τα ~~[illegible]~~ παζαρά μου μαζζεά που ~~[illegible]~~ έχω κόχει
Και της φλογέρας ο σκοπός.

Κ' έρχομαι με ψυχή γυρμένη
Απαίω στη θυσία της, μέσα
Στους αύρες το γυαλόσυρτο
Μενεξεδένιο κι' ρόδινο βράδυ.

Το φόρεμα τούτο δεν είναι πένθιμο.
Άσπρο, καθώς το είδαν που άμα που ~~[illegible]~~
Να πρωτοϊδώ δίναμε τα ζουρπώσα.

Και τούτος πάρε δεν είναι πόνου, τα βαρούνε
Τα γαμπά, τα γαζούμενα, σκοπός.
Είναι τα λουλούδια ~~[illegible]~~…
της αγάπης μας…

~~1917 [illegible]~~

— ~~Τὰ τραγούδια της~~ [illegible]γγας —

Π

Γράμμα.

Η Φιρμαβούλλα μάς παράκουσε
Λεν' μαύρα στη καρδιά ...
Και την κορδέλλει στα [illegible] πάλαστρες,
Τη φόρεσε σ' εκείνη ...
~~[illegible]~~
Είναι [illegible] να τα ξαναδέσω
Μ' ένα γαδί λουλ[illegible]...

325.

20

III

Ἡλιοβασίλεμμα.

Στὴ σκολικὴ καὶ τὸ σιδερένιο
~~Στὸ σιδερένιο τῆς σκολίδας~~ κάστρο,
θρῆνο ~~[illegible]~~ κ' ἡ καρδιά μου ~~[illegible]~~
~~Κάθε~~ [illegible] τύχη κ' ἄρμα τ' ἄστρο.
Κι ὁ θρῆνος μου σὰν τ' ἄστρο...

Δὲν κλαίω ἐγὼ τὸ γέρικο τοῦ κάλλος
Τὸ χρυσοτραχηλάκι...
Δὲν κλαίω ἐγὼ τὴν ὄμορφη τοῦ κάλλος
Καὶ γυρισμὸ δὲν ἔχει...
Κλαίω μονάχα τὴν καρδιά της μέσα στὸ σκολειό.
Κλαίω μονάχα τὴν καρδιά της ὅπου ῥαγίζει
Καὶ ἔπλασαν στὴν Ἅδη
Κ' ~~[illegible]~~ [illegible] τὸ κόκκινο τὸ αἷμα της
Στὴ ῥίζα τὸ χιονάκι...

IV

326.

(21)

— Τοῦ 'ριξες μάγια.
— Τοῦ 'μίλησα μ' ὅλη του ἀθωότη...
— Σκλάβο σε τὸ κατάντησες.
— Τὸ 'κίλλαξα μ' ἀγρότη...
— Ἡ πελαγοῦ δὲν 'κόντεψαν ζ' ἀχείλι σου.
— Τὸ 'πῆρα μιὰ γογγοῦδι...
— Τὰ χελιδόνια τρεμουριαστά σε.
— Θαρροῦνε μοῦ ~~λεν~~ ὁμιλιά τραγοῦδι...
— Κι αὐτὸς ἀγνὸ τὸ 'σκλάβωσες, σκλάβα σὲ βρίσκει.
— Τὸ τί μοῦ μέλλει...

327.
23

VI

Κύμα κι' αχνό μαργιολόγελο...
Κ' ἔρμη τ' ὀρφανό της πέτρα,
Κ' ἡ μοῖρα της ἀπὸ τὸν ἥλιο ἀλάργα.

— Ψυχή του; — Ὄχι. —
Λάρμα του κι' ἂς ψυχομαχάει.
~~Κι ὁ ἄλλος φύγαε στὴ μάχη~~...
Κι ὁ Ἄλλος, ξουφτέα, ξουφτέα, ἀπ' [illegible] ψυχή:
— Πάμε,
Κύμα μου, αχνό μου μαργιολόγελο...

— ~~Πάμε~~ Νά [illegible] με,
Νυμφίε. Τῆς ~~[illegible]~~ ψυχῆς νυμφίε...

VII

Κ' εἶμ' ἐγώ, τυφλὸς π' ἀντιρέφτης,
Τὸ μαῦρο δεντρολίβανο
Μέσ' στὸ ξερὸ καλοκαιριάτικό σου χώμα.

Κ' εἶσαι μου σὺ τὸ χρῶμα
Τὸ ἐρωτικό, ποὺ ἡ ἐνθύμησή μου ἔχει γύρει.

Καὶ θά 'σαι πάλι ὁ θαμπός μου [illegible]
Κι ὁ ἀγιασμένος μου καθρέφτης...

~~X~~

Ἐσπλίμβεον

Φεγγαροπρόσωπη βραδυά
Κι' ἀνθοσογαλοῦσα,
Ἀπὸ τὸ χέρι σὲ κρατᾶ
Μιὰ ζλὰ μαυρόγαιμα,
Τ' ἀχνά της τ' ἀθροσμίγοντα.
Κιὸ κάθε ἄνθος της γάψη σάψη
θάχη ~~κα~~ κι' ἄλλο μιὰ κόκκινη ~~βαθειὰ~~ λαγαμματιά
Ἀπ' τὸ δικό σου αἷμα...

~~1917 [illegible]~~

V

340. (27

« Φαρμακούσα!.. Φαρμακούσα!...»

Πάει γονάτισε μεσ' στὸ γεφύρι
Ἡ ἄδικη ψυχοῦλα!
Κιοζόθαμπη ἀναλαμπίζει καὶ δύει
Σὲ πόντο ἀγαρμπό, τὸ μάτι.

~~Κιανθίσανε~~ Κ' ἐβγάνανε τὸ χέρι τ' ἀγκαλιᾶς,
Νυφιάτικα σεντόνια.
Κ' ἐγνωστὸ τ' οὐνὶ τὸ μαυροάγαλμα,
Καὶ τ' ἀνοιξιάτικα τὰ χιόνια...

XI

Χωρισμός.

~~Αι~~ Τ' απόρτα του πανιού
Και του σκοινιού τα μεγαλίσματα!
~~Κι~~ Τα ξεδιάγεχτα
Τ' αφρού τα ψιθυρίσματα!
___________ κενά
Το χωρισμού τραγούδι...
___________ κενά

Κύμα σε κύμα!
Μήνυμα σε μήνυμα
Κλαρκύμα!
Πέλαος μυλαίμματα!
Ταγασσοί κράχτες!
___________ κενά
Το χωρισμού τραγούδι...
___________ κενά

Ιδέ μακριά και ιδέ νέμματα.
Ιδέ οδυρμός και ιδέ μήνυμα.
Μοίρα.
Ιδέ μακριά και ιδέ σήμα.
___________ κενά
Το χωρισμού τραγούδι...

1917 Λαμία

Geisterchor. Schubert 332

Μεσ' στα βάθεια της θάλασσας
Φως όπου χωλεύει ανάβει,
Όσους βρει απ' το λόγο
Όλοι με σοφία θάφτει.

—

Όσους απ' το λόγο θα σώσει,
Της ευχής θα βρει χαρές
Όσοι στα άπειρα δώρα δίνει
Και σκάφες ~~[illegible]~~ σπορτινές.

—

Σήκω τώρα, και εκεί και έργο
Δούλευε, και μη σταθεί!
Τέρμα η δουλειά και δάκνει
Όσοι θα αναστηθεί —

σας και ἀπειρίαν και τοῦτο, παρ...

και θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλικὴν των

εὐχαριστίαν μου, καὶ διὰ θερμὰ καὶ εὐχα-

ριστῶ καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὡραίων ἔργων σας.

Μετὰ πάσης τιμῆς

ὅλως ἴδικός σας

Αιμ. Ῥαΐζ

Βασιλεῖς δὲ καὶ ἄρχοντας οὐ τοὺς τὰ
ἔχοντας ἔφη εἶναι οὐδὲ τοὺς ὑπὸ τῶν τυχόν
οὐδὲ τοὺς κλήρῳ λαχόντας, οὐδὲ τοὺς βιασαμέ
ἐξαπατήσαντας, ἀλλὰ τοὺς ἐπισταμένους ἄρχειν —
Τῶν δὲ [illegible] νεῶν
εἰσερχομένων ἤδη μεμνημένους
τὴν ἀπ' ἐκείνων χάριν
αὐξήσειν, καὶ ἐκ τούτων ἐπι-
μέλεστερόν τε καὶ οἰκειότερον
ἀλλήλοις ἕξειν.

Ἆρ' οὖν καὶ κόπρινος
φορμὸς καλόν ἐστι;
Νὴ Δί' ἔφη καὶ χρυσῆ γε
ἀσπὶς ~~[illegible]~~ αἰσχρόν, ἐὰν πρὸς τὰ
ἑαυτῶν ἔργα ὁ μὲν καλῶς
πεποιημένη ᾖ, ἡ δὲ κακῶς.

τοὺ ῥυθμοῦ του διὰ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ τὰ ἀπόλυτα διὰ τοῦ ἀπόλυτος. Σᾶς δίδω ἐδῶ ἕνα κομμάτι τοῦ Ροστάν μεταφρασμένο ἀπό ἐμέ τὸν ἴδιο [illegible] ἀπόλυτα καὶ [illegible] Αθηναϊκά μιλισμένα.

Τὸ δάσος, τ᾽ ἄλογο χάος καὶ λάμπει (καὶ ἕνα τοῦ ἔργου ποῦ
Τραγούδι ἄκουσα σάν ἄλλοτε πῶς μοιάζει [illegible]
Νά ᾽ρθ᾽ ἀηδόνι ποῦ ἀγαπά εκεῖ πάλι [illegible] Παράδεισος
Σε᾽ ἀρχηνεί, μόνη σάν περιπλανιέται. Παράδεισος [illegible]

Ἰώ! Τὸ χλωρερό καλό μελάδι
[illegible] δροσερό —
Ψάχν᾽ αὐτό κι᾽ βαθιά ὅλο χάδι
Τ᾽ [illegible], ἀπαλός σαπλός.
χορταράτο,
Τραγούδησε δῶ, [illegible] αὐτοῦ
καί [illegible] φαρμακάδι
Ψηλ[illegible] χαμογελαστ᾽ ἐδῶ [illegible]
Κλάψαι τά μάτια του [illegible] κι᾽ ἐχουν ποτέ σιωπή
Εδῶ κάθισα, χόρεψε πάλι εκεῖ —

Κ᾽ ἴσως χαρεῖ τά τοὺ ουρανοῦ
᾽Φέρνει [illegible]
[illegible]
Ὁ ἔρως ἔγραψε τὴν μοίρα μου [illegible]
τό [illegible]. —

—

Μεταφρ.

Αχ! ὁ λαός. ἄκουσέ με διαβάζει
Ἄν πᾶς στὴν Κηφισιά πέρα ἐκεῖ
Καί ποιό ὄχλος τοῦ ἔθνους
Ζήλεψε τὸ γέρο ἔρχομαι μ᾽ ὅλο του
Μεσ᾽ στά μαῦρα πάρκα μέ τό γιό
Ποῦ δέν θά ξαναδεῖ πιά.
Τό ονομάσανε μου ποτέ
Λύπη τά χέρια μου, λύπη καί [illegible] τί κερδίζω [illegible]
Κιό ἴσως μου μεγάλας σ᾽ ὄχλους [illegible] κλαίει κι᾽ [illegible]
Τό μαῦρα ποῦ δέν πέρασε πιά. Σύρε, κι᾽ ἄλλο πολύ [illegible] τὴν ὥρα τοῦ ὅλους
[illegible] [illegible] ἕνα τάφο μέσα [illegible] ὅλοι μέ μαυροφοροῦν
γ᾽ ἄσπρο μέλανο Σήμερα, μή σταλάξει ἡ μέρα ἡ τύχη. [illegible]
μαία μου ποῦ σ᾽ [illegible], [illegible] ἄδεια κι᾽ τή [illegible] δάκρυ.

Ἀλλὰ κανεὶς [illegible]

Ὁ Ρενὰν ἔχει ἀπόλυτο δίκαιο ὅταν ~~χαρακτηρίζει~~ λέει γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ τέχνη:

Ὤ! εὐγένεια, ὤ! ὀμορφιὰ ἁπλῆ κι' ἀληθινή, Θεά, τῆς ὁποίας ἡ λατρεία σημαίνει λογικὴ κ' φρόνησι, Σύ, τοῦ ὁποίας ὁ Ναὸς εἶναι μάθημα αἰώνιο συνειδήσεως κ' εἰλικρινείας, ~~ἔρχομαι~~ φθάνω ἀργὰ στὸ κατώφλι τῶν μυστηρίων σου. Καὶ ~~φέρω~~ κουβαλῶ μαζὺ στὸ βωμό σου πολλὴ μεταμέλεια! Γιὰ νὰ σ' εὕρω μοῦ χρειάσθηκε νὰ κάμω ~~πολὺ~~ ἀτελείωτες ἔρευνες. Τὴ μύησι ποῦ κάποτε ~~μὲ ἕνα χαμόγελο~~ ~~[illegible]~~ ἔδινες σὲ κάθε Ἀθηναῖο γεννημένο μ' ἕνα χαμόγελο ἐγὼ τὴν κατέκτησα μὲ πολὺ σκέψι καὶ μὲ ~~πολλὴ~~ μεγάλη προσπάθεια.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν δικαίως ~~ἐχρειάσθηκαν~~ οἱ Γαλλικοὶ ἀναγεννήσεως καλλι-τέχνες πρώτους ταξείδι ~~γιὰ νὰ μάθουν ἐκεῖ κάτω τὴν ἑλληνικὴ~~ ~~τὴν Ἑλλ. Τέχνη~~. Καὶ αὐτοὶ ἦσαν ὁ Λεονάρδος Βίντσι ὁ Ἀνδρέας δὲλ Σάρτο Ραφαῆλος, ποῦ προσπάθησαν νὰ ξέρουν τὴν Ἑλλ. ἀρχαιότητα στὴν Ἰταλία, καὶ ἔδωκαν ὅλους μεγάλη ~~[illegible]~~ ὤθησι στὴν γλυπτικὴ κ' ἀρχιτεκτονικὴ τῆς Γαλλικῆς ἀναγεννήσεως.

Ἀρχίζετε ἀπ' ἀρχὴ
μιὰ ἄλλη ἀκολουθία
Καὶ τὴν χαρίζετε [illegible]

336

Ήσυχα χυμένο τ' ολόγιομο φεγγάρι
Πάνω στὴν [illegible] καὶ ἀσημένιο τρέχει,
[Στὰ μπουμπούκια τὰ ξερά] ~~Στα μπουμπουκια τα δροσάτα~~ σπαραγμένα,
~~Στὰ μπουμπούκια τῆς θάλασσας υγρά~~.
Τῆς νύχτας διαμαντένιο τρέχει
Στὴν, κι' αραχνούφαντη σιωπή.
Άσπρα τὰ πανιά μ' ἡ βάρκα ἡ καλεσμένη
Μέσα στὰ σύννεφα μαϊνάρει,
Καὶ τό 'κουπί
Βουτᾶ στοῦ φεγγαριοῦ ~~τὸ γάλα~~ [~~τ' ασημί~~ τό γάλα]
Σενόρα, ~~σὰν ἡ νύχτα~~ [σὰν ἡ νύχτα] κάτασπρο χρυσάνθεμο
Μέσα στοῦ πόνου μου τὸ περιβόλι...

Σενόρ, παρακαλῶ, μιὰ στάσα!
Τό ψυχοθρέφει πόνο σου καὶ τὴν καρδιά σου χαρά,
Καὶ τὴ χαρή καὶ τὴν ἀσβόλη,
~~Σλαμά-σλαμά, ξύπνα μ' ἔνα ἄλλο~~ μέσ' τό ρέμμα
~~φύγε με ρεμβασμό σο ρέμμα~~
Σκόρπα μαζῦ μὲ τὰ τραντάφυλλα, ~~κάμε~~
Ποῦ μ' ἔδωκες, καὶ τὰ νερά.
Πάψαμε, [κούνησε] [στῆς ερημίας τ' άγρια]
~~Νὰ λάμψη ...~~ ἡ βάρκα μας ~~...~~ —
[τὰ βαθιὰ γαλάζια]
Μέσ' τὰ λουλούδια τῆς ερημίας τ' άγρια.
Σενόρ, σὰν ἡ νύχτα κάτασπρο χρυσάνθεμο...

~~"Τ' ελαφράκι το καραβάκι σαν άστρο"~~

~~"Το καραβάκι τρεμόσβηνε σαν άστρο."~~

"Καράβι σαν άστρο"

~~Τόσο τρέμει το ερμάκι.~~

Το άρμενο τρεμάει — — —

Ραχήγω!

Κίνδυνα σίμωσα γιομά

Και χύσου μέσα στο σκοτεινό κόρφο.

[illegible] ε [illegible] η [illegible]

~~Κι άλλο [illegible] σ' άπρεπο ο καιρός~~

~~Και [illegible] μια [illegible]~~ —

~~Και [illegible]~~ άγρια [illegible] καιρός

σ' άπρεπο κι άσπρα

ἄξαφνα τελειώνει

Γελάστηκα κ' είναι άργα

Νά ξαναρχίσω πρωΐα μέ διάπλατα

Κι' ή τύχη πού θά συνδρομήσει

~~πολεμοί~~ πολίζουν πολάγια

Σ' τά βράχια αίμάτια σπαρμένα

θά ~~πλέβαινα~~ σ' τοί γιαλοί και

άγριολέρια
~~ίστερα~~ μορφή ~~του πόνου~~

του έρωτα λησμονημένου τώρα

~~Ακόμα~~, του ερωτα διωγμένου.

Κάνεί ψυχή δέ ανοίξη.

~~Κι είμαι εγώ ό μόνος~~ ~~άσπορος ό χλωρός του άνθρωπος~~

'Εγώ είμαι ό χλωρός του άνθρωπου μονό μόνος.

Ἀχ! Γλ'ἄστρα ραβδισμένα
Κάλα σὰν γυαλί
Κι' ἄστρα μικαρίδια!

Ράϊκα! Κι' ἀχχά [illegible]
Καλανπρο [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] ἄσπρης
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
Ἀχ! Γλ'ἄστρα ραβδισμένα [illegible]
Κάλα σὰν γυαλί
Κι' ἄστρα μικαρίδια!

Ράϊκα!

~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible]
Κιό ~~[illegible]~~ [illegible]
Τὰ [illegible] αὐτούς ;..
~~[illegible]~~ [illegible]
Τὰ [illegible] αὐτούς ;..
~~[illegible]~~ [illegible]
Κιό [illegible] μου εἰς ... [illegible]
Κ'ἀχχάρια [illegible]
[illegible]
Κι'εἶσαι

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] l'[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

Φέρνει

Πολυμοχέτρα, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Πῶς τὰ λάγουμά της; ~~[illegible]~~;

[illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]
Ρεῦμος μὲ [illegible] [illegible]
Περιφέρει μὲ [illegible]

παρασύκανο — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

Καὶ [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — Πολυμοχέτρα [illegible]
[illegible] — [illegible]

Πιαί [illegible]
Μέσα [illegible]

[illegible]

[illegible]

Φορτούνα, πάψε μιά τό βουητό σου,
Καί τό θυμό σου απαραίτα,
Τή ~~[illegible]~~ [illegible] σου κράτα
Συμμαζί [illegible] γιγάιει τόν αφρό σου…

Τώρα σκύψε [illegible] γαλήνη,
Τά χείλια σου φιλί ας μέ κράτουν
Γλυκόχρωμο πού νά μήν έχει [illegible]
Πού μέ τσούζαινα τους κι ή βρύσες νά
δυσαίνουσιν

~~[illegible]~~ Νικολαΐδη

~~[illegible]~~

Ποίημα

Κανί μ' αίνδοιρο ξφ[illegible] ορθ[illegible]

~~Και λάμψεις [illegible]~~

Καθώς οι λάμψεις του μαυρου [illegible]

~~[illegible]~~

II.

Μαύρ' άστρα που [illegible]

~~Σταθήκανε [illegible]~~

[illegible]

~~Μα [illegible]~~

~~Που [illegible]~~

Μαύρα άστρα που μαυραίνονε, [illegible]

III

Και το μεγάλο μάρμαρο στου χαμαμιού τη μέση

~~[illegible]~~

Η μέση της [illegible] να τη [illegible]

~~Κι [illegible]~~

~~Μα [illegible]~~

Και [illegible] —

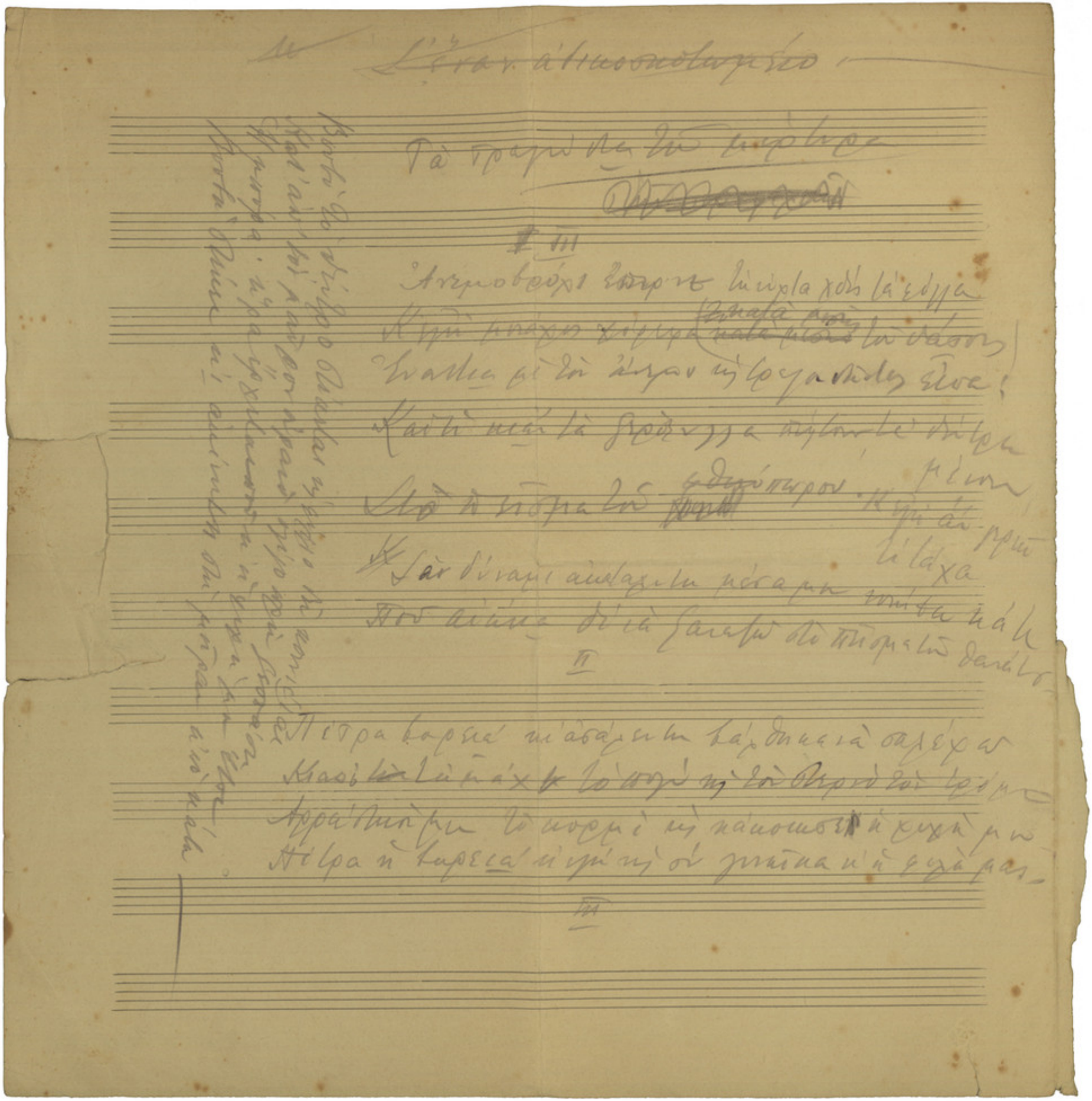

[illegible]

Καλαμπόκι

Λαλεῖ κεροβάτας αὐλὸς ἐν χοροῖς [illegible].
Ὁ [illegible] ἔχει τοῦ κέρατος, ὃ [illegible] νῦν [illegible]
[illegible] βαρύτονον. [illegible] ἐμάνθανε
κέρας. Κεραύλης αὐλητὴς καὶ κεραύλης. [illegible]
[illegible] ταῖς ταύτης καίβοντες τὰς κεραίας Λυδῶν.
Κεραλίτη [illegible] · [illegible] · [illegible] τὸ κέρας
Κερκίς [illegible] [illegible] χορδαί
[illegible] παρὰ Πάρμον.
Κερχαλέα [illegible] βραχνιασθεῖσα φωνή
κυριέλως ὁ διαπάλλει δίσχην.

Κροντέζαι [illegible] ὑποδήματα ἐπὶ τοῖς αὐλοῖς ἐπὶ [illegible] (Ἔδοσαν [illegible]) [illegible] Πολυδ. 1. 153. Κρουπεζοφόρος

Κιθαροφόρηκα [illegible]
Κιθαραοιδότατος [illegible]
Κιθαρίς
Κιθαριστήριος Κιθαρῳδικὸς
Εἰσεὶ [illegible] [illegible]
Πλατ. Νόμοι. κιθαριστικὸς
Λύγεα [illegible] [illegible]-
ἔχοντα
[illegible] ὅσοι [illegible] τὸ [illegible]
Κισσοφόρος [illegible] Δημαῖος ἐν κισσῷ.

[illegible] [illegible] ὄργανα [illegible] [illegible]

415 Κρέμβαλα, ὄργανα τὰ ὁποῖα εὗρε μέσα εἰς κοχύ-
426 λια ὁ Διονύσιος ἀπολέγει κρότον δι' ὧν οἱ
427 [illegible] ἐχόρευον. Δίδυμος δέ φησι εἰώθασι
428 τινὰς ἀντὶ τῶν λυρῶν κοχύλια καὶ ὄστρακα
συγκροτοῦντας, εὔρυθμον [illegible] ἀποτελεῖν
τοῖς ὀρχουμένοις. Ἀθην. ιδ.
Ἀθην. 52' [illegible] τὸ κιθαρῳδὸς ὁ παράσιτος κρίνεται.
[illegible] [illegible] [illegible] ἀντὶ [illegible]

[illegible] μουσική
[illegible] ἐσοῦσι
[illegible] [illegible]
ἐν [illegible]
[illegible] προλαγνευθείς
Κενὰ
Κεῦθ' ὄχεα κροτάλιζον"
Ιλ. Λ. 160. Κροταλίζω.
ἅρματα.

Σπίθας [illegible]
Κρόταλος [illegible] [illegible],
[illegible] εἰς τὴν αὐτὴν [illegible]
τῇ χειρί.
Κρου Κροῦμα, ὁ [illegible] τοῖς ὀρ-
γάνοις [illegible] καὶ τοῖς [illegible] ὀργάνοις.
ἢ οὐ καὶ μουσικὴ [illegible]
ἢ δι' ὀργάνων μουσική

343

~~Παραχορδίζω = διαφωνῶ — καί [illegible]~~

~~Θουκυδ. α' 50.~~ [illegible], ἔδραμεν τὸ σχῆμα τῆς
Ἥρας, μετὰ δὲ τὸ [illegible] ~~[illegible]~~ ὁ ὠραῖος.
~~[illegible] — ...~~ [illegible] ἀνθρωποειδικοῦ
~~[illegible]~~ — [illegible] ~~[illegible]~~ ἐδοκίμαζε φαρ-
μακα [illegible]. [illegible]. Διὰ τοῦτο [illegible] καὶ ὁ Ἀπ-
ἰλλης. — ~~[illegible]~~ Λωτοῦ παίγνια, [illegible]. Διὰ τοῦτο εἶχο-
μεν πάντα τὰ μουσικὰ ὄργανα [illegible] [illegible] λαοῦ. —

~~Παιωνία~~ ἀνθ. ~~[illegible]~~ Παιωνία χείρ.
Παιώνιος = Σωτήρ. Παλιμβαύρετος [illegible] ἐν [illegible]
— ἡ μεταβραχεία. Σχόλ. Αρισ. 1003 Παλίμβαυχος.
~~Παρ[illegible]~~, [illegible] [illegible].
Παμμιστη ὁ [illegible].
Πάμφθογγος = ἀπὸ τοὺς φθόγγους [illegible], πάμφωνος.
~~[illegible] Ἀθηναῖοι τὰ [illegible] [illegible]~~
~~καὶ [illegible]~~
~~Παναγ[illegible] εἶδος [illegible]. Πλάτ. [illegible] Πολ. Μελοποιία~~
~~καὶ [illegible] ἐν [illegible]~~
~~Πανδοῦρα Πανδούριον [illegible] χορδὰς ἔχοντα. ὁ Νικόμαχος [illegible]~~
~~[illegible] φάνδουρα. Πανδουρίζω. Πανδουριστής.~~
~~Πανήγυρις [illegible] [illegible]~~,
~~Παράδοξος [illegible] καὶ [illegible]~~
~~[illegible] [illegible]. Ὀλύμπιος [illegible]~~
~~[illegible] Παραδόξος [illegible]~~, Παρακλάδιον παρά-
~~[illegible] (ἄσμα)~~
[illegible]. Παραμασσηδόνα — [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible]. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ — ~~Πάραχος [illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~ἄσμα. [illegible]~~ — Παραμεσοχορδάριον
~~αἰαμεγμένοι [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] χορδὴ [illegible].~~ ~~Παρανήτη~~
Πολυμεταβολή χορδή ~~καὶ~~ ἐκ [illegible] ἢ παραχ-
(ἐκ [illegible])
ορδα. —

Σκηνική ἐστι ἡ μέση [illegible] ἐν θεάτρῳ. Περιεκύκλωσαν δὲ τὰ [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] καὶ τὰ [illegible],
ἡ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Παρθαγίζω [illegible] καὶ [illegible] — Παρόμοιος τοῦ
[illegible] [illegible] αἰγῶν [illegible].

Παρθένια [illegible] παρθενικὰ ᾄσματα ᾀδόμενα παρὰ τοῦ χοροῦ
παρθένων μετὰ ὀρχήσεως. Παρθένιος αὐλός.

Παρίαμβος μετρικὸς = πυρρίχιος. Παριαμβίδες νόμος κιθαριστικός.

Πάροδος ἡ εἴσοδος καὶ παρουσία τοῦ χοροῦ ἐπὶ σκηνῆς ἐν τῷ θεάτρῳ
ἢ ἡ [illegible], [illegible] ἡ ἐν [illegible] εἴσοδος. Ἐπιπάροδος ἐλέγετο.
[illegible] χορικὴ Πάροδος [illegible] ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς ὅτι καὶ ὅλη ἡ ᾠδή
[illegible] [illegible], [illegible] μόνος [illegible]
[illegible] εἰς [illegible] ἀναπαιστικὰ μέτρα. [illegible]

Παρθένιος ὀρχηστὴς ᾆσμα. [illegible]
[illegible]

Περιάδειν = διαφωνεῖν. [illegible] Περίασος. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] παλαιὸν [illegible] ὄργανον τῶν Λυδῶν [illegible]
[illegible] ψαλλόμενον ὅπερ ὁ Πλάτων [illegible]
καλεῖ [illegible] καὶ ἄλλα [illegible] μετὰ τοῦ Μαγάδι. Ἐν [illegible]
χρόνοις [illegible] τὸ [illegible] τῇ λύρᾳ, ἣν [illegible]
Ὁ [illegible] [illegible] ὄργανον [illegible]
ἐν [illegible]

[illegible]

[illegible] κιθάρας. [illegible] ἀρχαιολέροις [illegible]
[illegible] [illegible]
ἡ [illegible] [illegible]
[illegible] ᾆσμα [illegible] χρυσοῦ μετὰ τῶν [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible] = [illegible]

Πολύχορδος ᾠδή, [illegible] [illegible].

[illegible] — [illegible]. [illegible] μέτρα [illegible]
τῶν [illegible] ἐπὶ τῶν [illegible] διεξέρχεται ὁ [illegible] ἐπὶ [illegible].
[illegible]

[illegible] = [illegible]

[illegible]

~~Λυράχορδος, ὁ κατὰ πάντα μετὰ τῶν~~
~~χορδῶν σύμφωνος.~~ Παρὰ Πλατ. Πολ. γ.

~~Ἀποδιδόναι δὲ σχήματα τοῖς σχήμασι.~~
~~πρόχορδα ἢ ἀντία τὸ ἑτεροφωνία~~
~~καὶ ποικιλία τῆς λύρας.~~ | Ὁ συλλεγόμενος
~~εἶδεν φωνὴν ἐν τῷ μουσικῷ ὀργάνῳ~~ [illegible]
~~προσῳδὸς καὶ προσῳδὰ ὄργανα, δι' ὧν οἱ~~
~~χορδαῖς ᾄδοντες.~~ Προσῳδία ἡ μετ' ὀργάνων
ᾠδή.

~~ἐξαντλούμενοι πάντα τῶν μουσῶν~~
Ποικίλαι Μουσῶν Προσῳδίαι

~~Στίχος ἢ τὸ ποίημα παρὰ τοῦ ῥήματος~~
~~Στιχίζεσθαι~~ τραγῳδεῖσθαι γίνεται καὶ
~~ἡ μουσική.~~

Τερετίσματα ψαλμῳδίαι ὑφαινόμεναι
Τερέτιζε κελάδησε τὴν φωνὴν τῆς χαρμονῆς.
~~Τοῖς μουσικοῖς κρούμασι καταψάλλεται~~
~~Τὸ λεγόμενον τερέτισμα. Τερετίζει,~~
~~Φορβειά. Δέρματα περικείμενα τῷ στόματι~~ τοῦ
~~αὐλητοῦ ἵνα μὴ~~ γ' ἐκπνεύσῃ τὸ στόμα.
Φόρμιγξ φορμικός — ἡ σὺν τῷ ᾄδειν φόρμιγγι κιθάρα.

Τριλογικῶς. Οἱ ποιηταί ἐλάμβανον τρεῖς [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] δὲ [illegible] τρίτην [illegible]
[illegible] εἶχαν. Τρίτος ὁ [illegible] ἢ [illegible]
Τροχαϊκά χωρία τὸ τροχαϊκὸ [illegible]
[illegible] [illegible]. Σάλπιγγες. Οἱ σαλπιγκταί [illegible]
χαίου [illegible]. Πούς τροχαῖος ὁ [illegible] μακρά — ο [illegible]
[illegible], λέγεται καί χορεῖος καί [illegible] ὅλον
ἀναπαιστ. ἴαμβος ἢ [illegible] τροχαῖος λέγεται χο-
ρίαμβος. Λέγεται καί ἡ μουσική ἢ [illegible].
Τραγωδός = κωμωδός. τραγικὸς ὁ [illegible] τοῦ [illegible] Ἀπό
[illegible] καί ἡ [illegible] κωμωδία [illegible]. [illegible] καί [illegible]
[illegible]. [illegible] καί Τραγωδία τὸ [illegible] ἡ κωμωδία.
[illegible]. [illegible] μετὰ [illegible] χορῶν [illegible]
[illegible] καί ἀρχαί ὁ [illegible] χορὸς καί μετὰ ταῦτα [illegible]
[illegible] ἡ κωμωδία καί ἡ τραγωδία. [illegible]
[illegible]. [illegible] 650 τὸ Τραγωδία [illegible] κωμωδία.
Τυμβαύλης ὁ [illegible]
Ἡ [illegible] Τυμπανιστής
οἱ Γάλλοι [illegible] [illegible] χοι.
Ἐξαίσιος [illegible] κατά [illegible]
βόμβος, καί [illegible] ἦχος [illegible] καί [illegible]
μετά [illegible] γινόμενος. [illegible] — Τά [illegible]
χαι. Τυμπανοτριβής = [illegible] ἱερεύς [illegible].
Τυρβασία τὸ ὄρχημα τὸ [illegible]
[illegible] Τύρβαν
ἡ Τυρβασία
[illegible] χορός [illegible] Τύρβη [illegible]
Ὑδραύλης, ὁ [illegible] ὕδραυλις
ὄργανον [illegible] ὁ [illegible] καλειδραμμένα
[illegible] [illegible] τὸ ὕδωρ καί [illegible] ἐπί [illegible] ὑπό [illegible]
[illegible], [illegible] ἀέρα διὰ τὸ [illegible], [illegible]
[illegible] καί [illegible] ἦχον.
Ὑμέναιος [illegible] [illegible] ὅλα
[illegible] τὸ [illegible] καί [illegible]
[illegible] ὁ [illegible] [illegible]. [illegible]
καί ὁ θεὸς τοῦ γάμου. [illegible], [illegible]
[illegible]

Συμφωνία [illegible] ἀρχαῖα ἰαὶ ἐρεῖς χρόας ἀγαθὰ ἰὼν δι' ἐνοράμα ὅτι πολλοὶ ἀφ' ἑαυτῶν μὲν ἀγνοοῦσι διαφόρους ἐνδύνουν ἐξέτασιν ἔχουσι ἀφ' ἑαυτῶν ἀγαθοποιὸν ἄμεμπτα ἀλλὰ ἐμμεγὰ χαμαιζήλα ὀλιγοῦ ὀνομάζουσιν ἀφ' ἑαυτῶν. — Συμφωνοῦσιν μὲ τοῦ ἔθνους ὀρθοδόξων, διδασκάλων δι' ἐνὸς λόγου ἰὼν πρωτεύει / ὀδιδάσκοντά χορὸν ἰερὸν διδάσκαλος κορυφαῖος ἐν χορῷ /

Συναγωγὴ ἀναίμακτον ἀρχαῖον τὸ δεῖγμα οἱ ἐκ δύο ἀμνῶν, ἀπὸ πρόβατα δύο, ἤτοι δύο ἀρνία μὲν ἄμωμα. ἀπὸ μὲν ἀμνὰς ἔνοχα ἀμνὰς ἀμνὸν ἀμνὸν ἀμνὸν

Τραγῳδία τις ἐν δράμασι ἄλλο τὸ ἀντίθετον
τῆς ~~κωμῳδίας~~. [illegible] [illegible] [illegible] τὸ [illegible]
τραγῳδίας ἡ τοῦ [illegible]. Τραγῳδία ἐστὶ ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], πρὸ [illegible] [illegible] τοῖ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible], καθ᾽ ὃ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τὸ ὄνομα ἔχει. — [illegible] [illegible]
οἱ ἀρχαῖοι ἄνθρωποι [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
καθίσταντο, ~~ἀλλὰ~~ καὶ τὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ἄλλα [illegible] [illegible].
~~[illegible]~~ εἶδος ἀρχαίου μουσικοῦ [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] καὶ [illegible] ~~χορδὰς~~ [illegible] [illegible].
~~[illegible] [illegible] [illegible]~~
Τριμεμής = τρόπος τις [illegible] παρὰ [illegible].
Τρίμετρος ὁ τρία μέτρα ἔχων, [illegible] [illegible] [illegible]
μέτρον [illegible] [illegible] - senarius = ἑξ- καὶ τὸ
τετράμετρον octonarius [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]. Τριπενθημιμερής, [illegible] [illegible]. μέτρον ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible], [illegible] τὰ μὲν [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible], τὸ δὲ μέσα ἰαμβικόν. — ~~Τριποδηγοροῦν~~ [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] παρὰ [illegible] [illegible]~~
~~[illegible]~~. Τρ[illegible] ~~[illegible] [illegible]~~ [illegible]. [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ἐστὶν ὁ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~. [illegible] [illegible]
οἱ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], οἱ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
[illegible]. Τρίσημος ὁ [illegible] χρόνος, [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] μακρὰν [illegible] [illegible] χρόνον [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] βραχεῖ χρόνῳ ἔχει [illegible] — ∪ . ∪ —
~~[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

347

Ραπαλαύγης. = Αδύνατος: [illegible] ἀπ' ὅλους τὸ [illegible] ἀγοραίας [illegible] ... (Ραπάλαγη) [illegible] Ἀπέχεται [illegible] [illegible] Δύσεως, [illegible] τῷ ῥαπα[illegible].

Οἱ ῥαχαδοί — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Οἱ ῥαχαδοί [illegible] ῥάβδον εἰς χεῖρα "Ἐστὶ ῥαβδοῦχοι [illegible]" Ἡσύχιος. Ὁ Ἠρωικὰ [illegible] ἄδει γ' [illegible] [illegible]. —

Ῥυθμός. Ἰωνικὸς ῥυθμ. πρῶτον γ' ἀρχαία σημασία [illegible] [illegible] φαίνεται ἐν γραφῇ ἀνωνύμῳ [illegible]. Ἡσυχ. ῥυθμοί: Κανών, μέτρα, χρόνοι, μέλος εὔρυθμον, [illegible] τάξις, σχηματισμὸς [illegible]: τάξις ἐμμελής, ἀκόλουθος ἁρμονία. [illegible] τάξις [illegible]. Ῥυθμὸς [illegible] ἐστὶ [illegible] ἐν χρόνοις [illegible] ἔχουσα [illegible]. Σουΐδας: Ῥυθμὸς τάξις ἐμμελὴς ἀκόλουθος ἁρμονία, μέλος εὔρυθμον. Διαφέρει ῥυθμὸς [illegible] μέτρου, [illegible] τὸν μὲν [illegible] εἶναι, τὸ δὲ μέτρον [illegible] εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. Θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων [illegible] χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. [illegible] γὰρ [illegible] βραδεῖα [illegible] ἄρσις [illegible] [illegible] πρὸς [illegible], ῥυθμὸς γίνεται [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁ ῥυθμὸς γίνεται, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] γίνεται. [illegible]. Ῥυθμὸς ἐστὶν ἡ [illegible] [illegible] τάξις. [illegible] ἄρα ἡ λέξις Ῥυθμὸς [illegible] [illegible].

Τυρ[illegible] χώρα [illegible] [illegible] Τορ[illegible] [illegible].

Βάκχου Σαβοῦ! [illegible]

Σαμπάδου [illegible] [illegible] [illegible] Σαμπάδου [illegible]. Σαμπάδου [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Γέρας δὲ καὶ Σαμπάδου, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ἐπὶ [illegible].

Σαρ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] Ἀθηναῖ [illegible] ἀρχαίας [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ἀθηνᾶ [illegible] [illegible], [illegible] Χνούμ. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Κάρνος. [illegible] Πας[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] Μυδική. [illegible] Γορσονική [illegible] [illegible] [illegible].

Σαρ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Σαρ[illegible] [illegible] Συροφοίνικα. Σαρβῶνα [illegible] [illegible] [illegible]. Λυροφοίνικα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Σ[illegible] [illegible] [illegible] ὀρχηστ. Σ[illegible] [illegible] [illegible]. Σ[illegible].

Σαλέρα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Σ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Σκιαγράφημα | Σκιαγρ. τὰ [illegible] ἄψαυστα ἀπὸ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ἔχουσι τὰ [illegible] ἀσθενῆ. Παρανίσταται [illegible] [illegible] ἐκ τὰ [illegible] [illegible] [illegible].

348 [illegible]

Μελῳδός ~~μα Λυσιῳδός. Ἀθην.: ὁ δὲ Μελῳδὸς κόρυμβα~~
~~ἔχει [illegible] ἔχει καὶ κόρυμβα κτλ.~~

~~Μελῳδὸν εἶδος [illegible], [illegible] καὶ [illegible]~~ σεχνος ἀδαμ
~~ἀπὸ Χρυσοφάνια [illegible] [illegible].~~

~~Μελίζω~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. ~~Μελίζω~~ →

~~Μελογράφος = μελῳδοποιός [illegible] μελογραφία.~~
~~μελῳδία ᾠδὴ [illegible] [illegible] [illegible].~~
~~Μέλημα. Αἰσχ. [illegible] [illegible] [illegible]. μελήματα.~~
~~Σιων. [illegible] [illegible] = [illegible].~~

Μέλος ἐκλήθη ὅτι παρὰ τὸ μερίζεσθαι καὶ διαιρεῖσθαι τοὺς τόνους αὐτοῦ εἰς στροφάς, εἰς στίχους, πόδας, συλλαβάς. — Μελίδεσον μικρὰ πέτρα.

Μελῳδῶν εμμελῶς εἶπε. Τὰ ~~μελῳ~~δήματα [illegible] [illegible], [illegible] καὶ [illegible], καὶ τοὺς [illegible] καὶ [illegible] ~~[illegible]~~. ~~Μελοποιὸς [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible]~~. ~~Μελισσοχόρος καλὰ [illegible]~~. ὁ [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible]~~. Κορυφαῖος.

Μελῳδὸς ὁ ἐν δυσὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ [illegible]. — Μελίζω μελῳδῶ.

~~ὁ [illegible] [illegible] Μελαγχόλικος [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Κρουσ[illegible]~~
~~[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]~~. [illegible]
~~[illegible] [illegible], [illegible]~~. —

~~Μελόδραμα [illegible] ἆσμα. Μελοποιὸς ὁ [illegible]~~
~~[illegible]~~. Μελοδίαι = ἡ καλλιλογία μελῳδικὴ [illegible]. μέσοι λόγοι. — ~~[illegible]~~
[illegible] ~~[illegible] ὁ λόγος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
[illegible] Μελῳδικὴ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

~~Μέθη~~ = Φιλοξ. Μέθη ὄρχημα φορικὸν ἢ κορδακῶδες.

Π.Λ. 432
~~Μελῳδικὴ [illegible] [illegible]~~ Μουσικὴ Συγκερασμένη

Μελῳδία [illegible] [illegible] [illegible] Γραμματικὴ Χορός.

Μονόχορδο ωσάν κιθάρα [illegible] ἔχοντα —

Αρμονικός [illegible]. Μουσ. 117.

~~Όργανο τῆς μουσικῆς μ' ἕνα χορδή ἔχει~~ ἑνάστω
~~τεντωμένη ἔχει, ἐξ ἧς καλεμέτρουν καὶ ἐξέτασαν~~
~~τὰς φωνὰς ζυγικῶς καὶ ἀριθμητικῶς ὁ [illegible]~~
~~τοῦ Πυθαγορείου Κανών, μουσικὸς ἔργο· καὶ [illegible]~~
~~ὁ Πυθαγόρας διήρεσεν εἰς τοὺς μαθητὰς~~ ἄδετο τὸ μονόχορ-
δον — μουσικά [illegible] εἰς [illegible] ἐπὶ [illegible] οὐχ ὅμοι
ὁ χορὸς ~~ἐν~~ ἀπ' τὰ Τετράχορδα.
~~Τετράχορδα τῆς λύρας. [illegible] τοῦ [illegible]~~
~~[illegible] τοὺς [illegible] ὀρχηστὰς ὁ Διονυσ [illegible]~~

Νεόλογος.

~~Λέξη καὶ κρότημα διά [illegible] καὶ ὀργάνων [illegible]~~
~~τα [illegible]. Δεν ἦσαν.~~
Τὰ ~~[illegible]~~ ἡμιούσια · [illegible] ἐν Υωλ. 470 Σ[illegible] [illegible]
εια. τα ~~ἄλλα ἄχρηστα~~ ὁδεια. — [illegible] · [illegible]
[illegible] · —

Νάβλα ~~με τη~~ [illegible] κιθάρα. Ναβλιστής.
~~Ναβλιστοποιός. [illegible] ὁ [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] τὰ ἄλλα [illegible]~~
~~μόνα τὰ [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] τῆς [illegible] τὰ [illegible] ἡ [illegible]~~
~~[illegible] [illegible]. [illegible] καὶ ἡ χορ [illegible]~~
~~κιθάρας [illegible]. [illegible] [illegible] ἡ~~
~~[illegible] κιθάρα.~~

Τρυφερὰ διαγράμματα.

350.

Χοροψάλτης. Χοροστασία ἡ κατὰ σχῆμα θέσις [illegible] ὀρχηστῶν. [illegible] κατὰ [illegible] [illegible]. Λέγεται χοροστάτης [illegible]. [illegible]. Χοροστάτης ὁ χορηγὸς [illegible] [illegible] τοῦ [illegible]. Χρυσομελῳδός ὁ χρυσοῦς [illegible] ᾄδων.

Χροά. Παρὰ μουσικοῖς κατὰ τὸ [illegible], ἔστι ἡ χροὰ γένους εἰδικὴ διαίρεσις. Ἴδε Περὶ τῆς χρόας [illegible] χρωματικὸν [illegible]. —

Χρῶμα, εἶδος [illegible]. [illegible]. Μηχανήματος [illegible] τόνων, [illegible] διατονικὸν ἐκ καὶ χρωματικὸν καὶ [illegible]. —

Χωλίαμβος ὁ χωλαίνων ἴαμβος [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἴαμβον [illegible] ἔχει. [illegible] [illegible] [illegible]. —

Ψάλλειν ἐπὶ τῆς κιθάρας διὰ τῶν δακτύλων παίζειν [illegible] [illegible] [illegible] διὰ τοῦ [illegible] [illegible] τοῦ κιθάρας. [illegible] χορδαῖς [illegible] ἔχων. [illegible] [illegible] διὰ [illegible] [illegible] [illegible] ἐργάζεται [illegible] μόνη [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς [illegible], διὰ ψαλμὸν [illegible] τὴν χρείαν. διὰ τῆς [illegible] [illegible] χορδῶν [illegible] τῶν δακτύλων. —

Ψαλτήριον [illegible] [illegible]. ὁ νῦν [illegible] [illegible] ψαλτήριον [illegible] [illegible]. Τὸ δὲ ψαλτήριον [illegible] ψαλτήριον [illegible] [illegible] [illegible] χορδαῖς, καὶ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἑαυτοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὁ νῦν [illegible] ψαλτήριον [illegible], [illegible] καὶ τὸ [illegible] [illegible] χρυσαμένα [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] κατὰ [illegible] χεῖρας, δίχα [illegible] ἔψαλλεν. — Ψιλοκιθαριστής. ὁ τὴν κιθάραν [illegible] ἄνευ ᾠδῆς παίζων [illegible] [illegible] ποιῶν [illegible] [illegible] [illegible]. Ψιλοκιθαριστική [illegible] τὴν κιθάραν [illegible] ἄνευ ᾠδῆς. [illegible] [illegible] [illegible] ὁ Σικυώνιος κιθαριστὴς [illegible] [illegible] ψιλοκιθαριστικῆς [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] κιθάρισιν, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] κιθάρα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

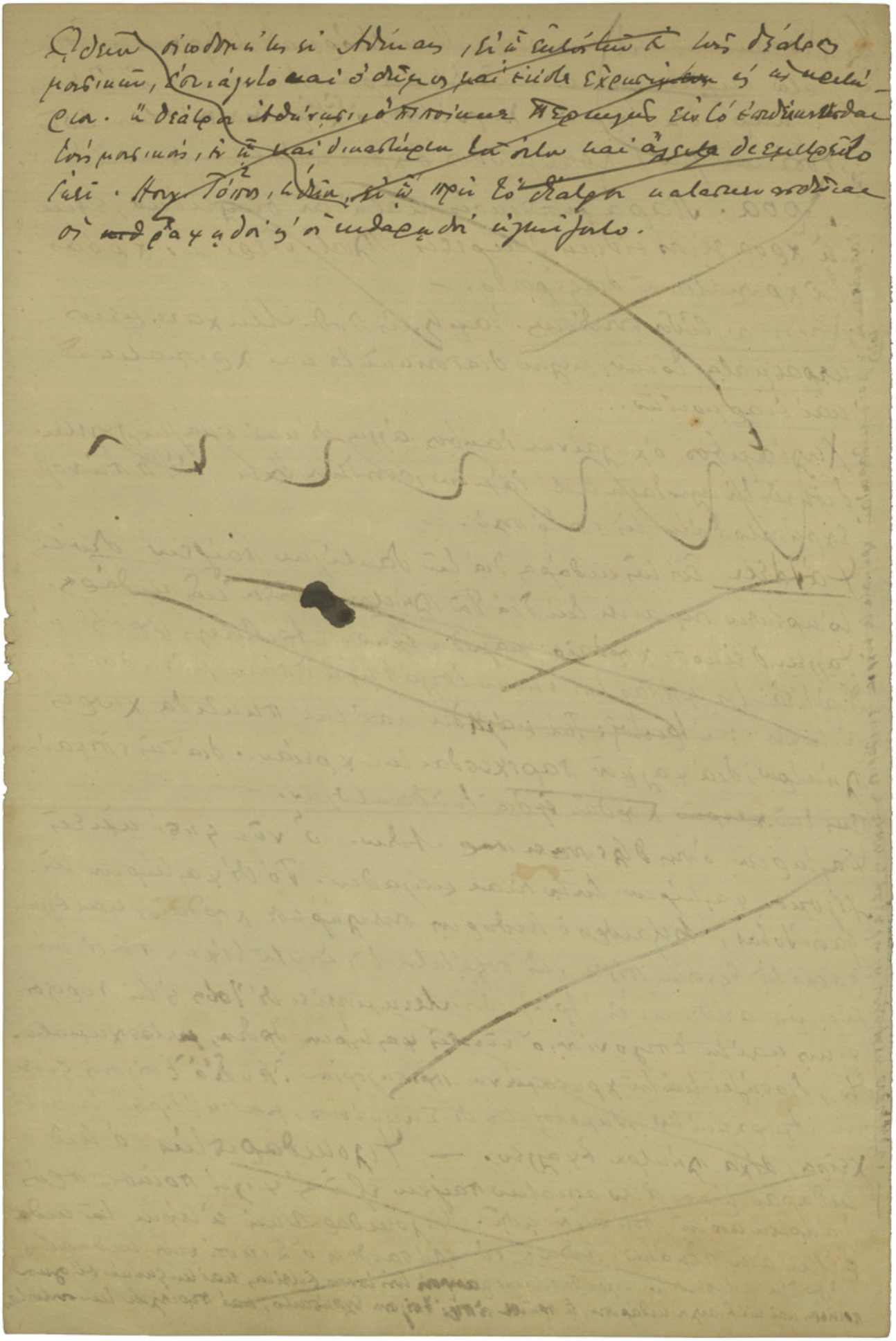

Αριστοτέλους Προβλήματα. 351.

Κρότοι, σπονδεῖα — Αριστοτέλης προβλήματα

~~Γιὰ [illegible] καὶ αὐλὸ καὶ ᾠδὴ — [illegible] τὸ [illegible] ἢ τὸ ὄχλο.~~

~~Καθ' [illegible] [illegible] καὶ γὰρ [illegible] οὐ [illegible], [illegible] εἰς [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] διαφορᾶς. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πρὸς τὸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].~~

~~Κύκλιος χορός~~

~~[illegible] χορὸς ἢ [illegible] [illegible] πρὸς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] διθυράμβου. Οἱ διθύραμβοι δὲ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] σχήματα τῆς ὀρχήσεως ἢ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], ἢ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ἐχορήγησε [illegible]. Κυκλίῳ χορῷ. Χορηγὸς. — [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible]. [illegible]. ~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible]. ~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].~~

[illegible] ~~[illegible]~~ "

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Τραγῳδία "[illegible] [illegible]", [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

~~[illegible] οἱ [illegible] πρὸς [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Τραγῳδίαι [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].~~

ἢ [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

~~Αἱ πρῶται χορδαὶ τῆς λύρας ἀπὸ γνωάσι~~
ἡ ὕπατο ... ἡ. λ. 5χο λίχα ... παρά
ἄειδε. λίνα χορδή. Οὐ δαμαστὰ γίνοις ἔχεσθο
αἰ. χορδῶν ἐν δέμι [illegible] ὁ Πολιτικός.
λίνα ... μετὰ ... αἱ ... λίχινος [illegible]
λίνα ... [illegible]

Χορδαὶ ~~λίχινοι~~ λιχανός μέσης παράμεσος.
[illegible]
λίχανος [illegible]
... χειρός. λυδοὶ [illegible]

Ὁ ... περιγράφει τὴν ... ὅταν
τὴν παρομοιάζει ... τὰ ... αἱ ... ἔχουσα τὰ
κέρατα — ~~[illegible]~~
ἀλλὰ ... ~~[illegible]~~.
~~[illegible]~~.
Λυροποιός — ~~[illegible]~~.
~~λυροποιία~~ — ~~[illegible]~~ λυρῳδία. λυρῳδός.
Λυρῳδοί. ~~[illegible]~~ μαγῳδός ... αὐλοὺς τὸ
λυρῳδῶ. ~~[illegible]~~, καὶ μὴ ᾄδειν ~~[illegible]~~
πρόσωπα ~~[illegible]~~ μαγῳδοὶ ... τὸ ...
αἰδοίων λυρῳδῶν. — λυρῳδὸς ~~[illegible]~~ ~~Αρχιμήνος~~.
~~[illegible]~~

Ὁ ... ~~Χρόσσοι λίχνοι ἔχουσα ... περι~~
... Σούσι. Αθ. Τ. 3 5.

Μάγαδις — μαγαδίζω. ἤδυον. αἰεὶ
τὴν ... διὰ ... ~~διὰ~~ εἰς τὴν ὀγδόην διὰ πασῶν. τὸ
μάγαδι διὰ ~~ψάλλω~~. Εἴκοσι χορδάς ...
... ἔχουσι ἦχα, ... ~~[illegible]~~
... μετὰ τὴν ὀγδόην τῶν. ~~[illegible]~~.
... 12. 5' 18! ... 134. ... μαγάδες
... ἔκειτο ...
~~[illegible]~~ βαρὺς ...

Ἕνα ἀγκάθι κάρφωμα βαθύ
Ξετράνταξε τὰ σωθικά μου.
Τάφο, πηγαδοῦρι ἄνοιξα βαθύ
Κι ἤθαψα μέσα του τὰ σωθικά μου.

Ξανάειδε τὰ πουλιά της ἡ φωλιά
Ξανάειδε τὰ πουλιά της.
Κόκκινο πέταξε καὶ μαῦρο αἷμα ἡ φωλιά,
Τὸ αἷμ' ἀπ' τὰ πουλιά της . . .

[illegible]

Στὴ λίμνη ἐκεῖ ἀκρογιαλιὰ
ὅπου βογγίζουν τὰ κύματα,
ναὶ-ναὶ ~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] κύματα.

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
~~Καὶ [illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible]
~~Τὰ [illegible]~~ [illegible]
Κ' ἦταν ~~[illegible]~~ [illegible]
~~Καὶ~~ ~~[illegible]~~ καὶ
Καὶ [illegible]
[illegible]

Τρίτη 21 ~~Αύγ~~ Ιουλίου 1925 354.

ώρα 12½

Έπεσα και παράβηκα τα μη- χρόνο ~~μια εβδομάδα~~

γέρων καθ' ένα ή' [illegible] θαι τε

[illegible] πίσω ~~[illegible]~~

μου ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

[illegible] τρομερή ου δε

[illegible] ένα σα και παρά-

[illegible] – [illegible]

[illegible]. –

Ποιος

Τι καρτερεί [illegible] σαρώνει

Γη [illegible] πήγαινε η βροχή...

Τι

Ποιος θεός [illegible] [illegible] [illegible]

Παπανικόλας.

Μιὰ ἔρημη στὴν ἀκρογιαλιά
Ποῦ βρίσκουν ~~[illegible]~~ στῆμα
~~Ἐλάμπαμε [illegible]~~ Παίζαμε παιδιὰ [illegible]
Τὰ δυὸ ~~[illegible]~~ κοράσια στῆμα.

Κι ἕνα καλοκαίρι τὰ νερὰ
~~Τὰ [illegible] [illegible]~~
Κ' ~~ἤ~~ ἤρθαμε ~~[illegible]~~
~~Τὰ ἔφερε [illegible]~~.
Νὰ τὰ νάλαι ἀλογουργεῖ
Καὶ στὴν ἀρχὴ ἀψάφητη
Γύραμε χέρι χέρι —

'Επίγραμμα νεκρικόν

ό ίσκιος μου:
~~[illegible]~~ ή Κυλιά, χαίρε, Κυλιά.
Είσαι σύ ~~[illegible]~~ γνωρίμεσε
Πές. Είσαι, Κυλιά, ή θα προσφωνώ άνδρα;
'Αχ! ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
[illegible]
Νά γνωρίσω τις γνώμες [illegible]
μέσα στις [illegible]

Αληθινά

ATTENTION!

PRIME

OFFERTE PAR LES VEILLEUSES

WAXINE.

355

~~[illegible]~~ Κυλιά α Χαίρε
~~[illegible]~~ ό ίσκιος μου
[illegible]
[illegible]
[illegible]
μα τη ψυχή μου ποιος θα [illegible];
~~[illegible]~~ [illegible]
μα ποιος θα [illegible] ψυχή μου να [illegible];

ΚΑΝΔΗΛΑΙ ΒΑΞΙΝ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παρέξωμεν μίαν πραγματικὴν ὠφέλειαν εἰς τὴν πολυπληθῆ πελατείαν μας, ἀπεφασίσαμεν νὰ τῇ προσφέρωμεν ἐτησίως διακόσια βραβεῖα, συνιστάμενα ἀπὸ ἰσάριθμα ΚΑΛΑ (Μπόνα) τῆς κάτωθι ἀξίας:

90	Καλὰ (Μπόνα)	ἀξίας	25	Γροσίων	ἕκαστον
50	»	»	50	»	»
30	»	»	75	»	»
20	»	»	100	»	»
10	»	»	150	»	»

Τὰ Καλὰ (Μπόνα) εἶναι πληρωτέα τοῖς μετρητοῖς παρὰ τοῖς Κυρίοις Τίοῖς τοῦ Φωκίωνος Πλητᾶ, Ριφάτ-Χάν, Ἀριθ. 4 ἢ 5, ἐν Μουμχανε τοῦ Γαλατᾶ Κωνσταντινουπόλεως.

Τὰ Καλὰ (Μπόνα) ταῦτα εἰσὶ τοποθετημένα ἐντὸς τῶν διαφόρων κυτίων κανδηλῶν ΒΑΞΙΝ, οὕτως ὥστε οἱ ἀγοραστὰὶ, μεταχειριζόμενοι τὰς κανδήλας ΒΑΞΙΝ, θὰ ἔχωσι καὶ τὴν τύχην νὰ εὕρωσιν ἐντὸς αὐτῶν, ἓν ἐκ τῶν ἄνωθι Καλῶν (Μπόνων).

Ὁ ἀγοράζων τὰς ἀρίστας κανδήλας μας ΒΑΞΙΝ, θὰ ἐπωφελῆται λοιπὸν τῶν ἑξῆς πλεονεκτημάτων:

α) Θὰ ἀγοράζῃ ἓν εἶδος πρωτίστης ποιότητος, καθότι αἱ κανδῆλαι μας εἰσὶ παγκοσμίως ἀνεγνωρισμέναι ὡς ἀναμφισβητήτως ἀνώτεραι ὅλων τῶν λοιπῶν τοιούτων.

β) Θὰ κερδίζῃ ἓν ἢ περισσότερα Καλὰ (Μπόνα) πραγματικῆς ἀξίας 25 μέχρις 150 Γροσίων.

Τὰ πληρωνόμενα ἐτησίως Καλὰ (Μπόνα) θὰ δημοσιεύονται διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφημερίδων μετὰ τοῦ ὀνόματος τῶν κερδισάντων αὐτά.

Ἐν Ζάανδαμ τῆς Ὁλλανδίας, τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1913.

Ε. Γ. ΒΕΡΚΑΔΕ καὶ Τίοί.

Κατασκευασταὶ τῶν Κανδηλῶν ΒΑΞΙΝ.

VEILLEUSES WAXINE.

Dans le but de procurer un avantage réel à notre nombreuse clientèle qui a si bien apprécié la superiorité de nos veilleuses „WAXINE", nous avons décidé de lui offrir annuellement DEUX CENTS (200) Primes, consistant en autant de Bons de la valeur ci-après:

90	Bons de Piastres	25.—	chacun	
50	" " "	50.—	"	
30	" " "	75.—	"	
20	" " "	100.—	"	
10	" " "	150	"	

Ces Bons sont remboursables *en effectif* auprès de MM. les Fils de Ph. Plitas, Constantinople, Galata, Moumhané, Ibrahim Rifat Han No. 5.

Les Bons se trouvent placés dans différentes boîtes des veilleuses „WAXINE", de sorte que les acheteurs auront la chance, en employant nos „WAXINE", de gagner un des Bons susmentionnés.

Tout consommateur de nos parfaites veilleuses WAXINE aura donc les avantages appréciables suivants:

1°) D'acquérir un article de tout premier choix, nos veilleuses WAXINE étant universellement reconnues comme incontestablement supérieures à tous les autres produits similaires.

2°) De gagner, au cas le plus favorable, un ou plusieurs lots d'une valeur *effective* de 25 à 150 Piastres.

Les Bons présentés et payés annuellement aux porteurs seront publiés dans les journaux de Constantinople, avec les noms des gagnants.

Zaandam, Hollande, le 1er Juillet 1913.

E. G. VERKADE & Zn.

Fabricants des veilleuses „WAXINE".

واقسن اداره موملرى

(واقسن) نام اداره موملرمزك رجحانى تقدير ايدن محترم وكيرمشتريلرمزه حقيق برر استفاده بخش ايتمك مقصديله سنوى بروجه آتى يوزلر دن مركب (٢٠٠) اكراميه تقديم قرار ويردك شويله كه:

هر برى ٢٥ غروشلق ٩٠ عدد بونو
» » ٥٠ » ٥٠ » »
» » ٢٠ » ٧٥ » »
» » ٢٠ » ١٠٠ » »
» » ١٠ » ١٥٠ » »

اشبو بونولر در سعادتده غلطه ده موخانه ده ابراهيم رفعت خانده ٤ و ٥ نومرولرده فوكون پليتاس طرفندن تقدماً تسويه وتاديه ايديله جكدر. مذكور بونولر (واقسن) اداره موملرينك متنوع تنوى قوطولرى درينده موضوع اولوب اشبو اداره موملرينى استعمال ايدن مشتريلر مذكور بونولرى قزانه يله جكلردر.

مكمل (واقسن) اداره موملرينى استعمال ايدنلرك بروجه آتى استفاده لرى اولهجقدر. اولا: موملرمزك آكا مشابه اولان ديكر اداره موملرينه قات اندر قات رجحانى عموماً مسلم الك اعلا جنسدن معمول اداره موملرى استعمال ايله جكلر در. ثانيا: طالعى ياور اولديغى زمان ٢٥ غروشدن ١٥٠ غروشه قدر بر ويا برقاچ بونو بذلك تقداً قزانه يلى كيدر. هر سنه طرفنده تاديه ايديله جك بونولر در سعادت غزته لرى معرفتيله اعلان ايديله جكدر.

زادام — فلنك ١ تموز سنه ١٩١٣ واقسن اداره موملرينك فابريقاطورى ا. ژ ورفاد و زاده

Τὰ [illegible] τῆς νεότητός του [illegible] τόσο τὰ [illegible]
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~Νὰ [illegible]~~
Ἔτσι ἂς τὰ δεχθῇ· [illegible] τῆς [illegible]

Νὰ δώσῃ τὸ σκάνδαλον ὁ [illegible] τοῦ [illegible]

358.

Καλάμια

καὶ κεράσια

Ἀραδιασμένα ~~[illegible]~~

Τὸ δίχως ~~[illegible]~~ [illegible] καὶ νύχτα
παρθενικὸ [illegible]

~~Καὶ νύχτα~~.

~~Αὐτό~~, [illegible], [illegible], ~~[illegible]~~ αὐτό, κι [illegible]
~~καὶ κι αὐτό~~!

~~[illegible]~~ [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible]

Μιὰ μικρὴ κορδέλα μὲ [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κι [illegible]

χεῖρας [illegible] –

Mlle Logier

4, Place J. B. Clement.

Paris

~~Metro~~ Nord Sud : 1 Datum

~~Station~~ Les ~~Abesses~~

Place des abbesses

---

32 Rue ~~Sar~~ /
Sarrette.

Cocune d'Orléans -

Σύρω κάτω τὰ ἴδια τὰ τῆς μετανοίας·
Τὸ ἀπογαγιὸ προβάλλω ἐγὼ εἰμί.
Ἐπανάγεσαί με δεῖξιν [illegible] μου.—

~~Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον~~,

Σιωπὴ εἰμί τῆς ἀφθίτου δόξης σου, εἰ
καὶ δίγματα στέρω πλατυχάλω...

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.——

~~Στό καλαίσθητο [illegible]~~

Πανωπαλό μάγουλο ψηλά · Πανωπαλό μάγουλο ψηλά

~~[illegible]~~ [illegible] ξερά... · Μουγγρά αίσκα, ξερά...

~~Πλάι~~ Τό λέμα καίριο [illegible], · Πελάς μισοβλάπη μια καίριο [illegible],

Μυγάκι, πέταγμα [illegible]... · Τό λέμα το ξραλινό.

Τα πόδια μου ξεγγάρι μαύρο!

Σα σβύνει την φωτιά τό λαύρο

Τό φέγγος, ~~[illegible]~~ πέχει την πορφή.

~~Σάρκο~~ ~~Τέφτου~~ ρόδαρά ~~[illegible] χαρά~~...

~~Βγαίνει~~ πάλι [illegible] χαρά...

~~Αεί~~ ~~προβαίνει και βαθειά~~

Βγαίνει ~~[illegible]~~ χαρά...

~~[illegible] ή βαθειά~~

~~[illegible]~~ [illegible]

~~Βγαίνει [illegible]~~

Βγαίνει βουβό, και ξέχνει ή βαθειά χαρά...

361

β'.

ποῦ μὲ εἶχε κλέψει τὴν ἀγάπη τοῦ Ἑρμοτέλη,
ποῦ κι ἂν μὲ θέλει τώρα ὁ Ἑρμοτέλης πάλι
δὲν θἄναι διόλου τὸ ἴδιο. Ξέρω τὸν χαρακτῆρα
τὸν εὐπαθῆ ποῦ ἔχω. Τὸ ἴνδαλμα τοῦ Μαρύλου
θἄρχεται ἀναμεσό μας, καὶ θὰ νομίζω ποῦ
μὲ λέγει, Ἰδοὺ εἶσαι τώρα ἱκανοποιημένος·
Ἰδοὺ τὸν ξαναπῆρες ὡς ἐποθοῦσες, Κίμων·
Ἰδοὺ δὲν ἔχεις πιὰ ἀφορμὴ νὰ μὲ διαβάλεις.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

20 Αυγουστου 1928
Τυπογραφικα Καταστηματα ΚΑΣΙΜΑΤΗ & ΙΩΝΑ - Αλεξανδρεια

Κι' αισθάνομαι λαχτάρα, Τραγί, [illegible] μαζί σου

Τραγί [illegible], ~~[illegible]~~ [illegible] σάλπιγγα η χαρά σου!

Πάλαιμα το τραγούδι μας

~~[illegible]~~ [illegible] στην καρδιά μας

Το μυστικό άλλαξα

Τραγί!

~~Κι' αισθάνομαι λαχτάρα, Τραγί, εδώ μαζί σου,~~

Πάλαιμα το τραγούδι μας κι σάλπιγγα η χαρά σου!

Ζωντανή μιά άλλαξε ~~[illegible]~~ στην καρδιά μας

~~[illegible]~~ [illegible] στην καρδιά μας

~~Κάποιος~~

~~Κάποιο [illegible]~~ [illegible] ξεφωνίζει

Κι' αισθάνομαι λαχτάρα Τραγί εδώ μαζί σου

Πάλαιμα το τραγούδι μας η σάλπιγγα η χαρά σου.

~~[illegible] να άλλαξε~~

Κι' όλ' η [illegible] άλλαξε ζωντανή στην καρδιά μας

[illegible] ~~[illegible]~~

[illegible] μορφή στη μελωδία μας

Και ~~[illegible]~~ μεγάλο κάτι ~~[illegible]~~ αιώνια ξεφωνίζει!

Κλείνει καρδιά

Πράσινα λαδί, λόχερα, και δάση και λαγκαδιές!

~~[illegible]~~

Πανώρια λαδί, ~~[illegible]~~ αφθονα ~~[illegible]~~ τα [illegible]!
αγριόδεντρα και [illegible],

Κ' έτσι συμφωνώντας εκεί χυμά άσπρα φρύγανα

Κ' [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
ράχες κι [illegible]

Το χώμα ~~[illegible]~~
[illegible] και [illegible], κι [illegible] —

~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]!

Και [illegible] στα [illegible] [illegible] [illegible],

Και ~~[illegible]~~
[illegible] και [illegible] [illegible] [illegible] Άδη

Και [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

Και [illegible] [illegible] [illegible] το [illegible] το χώμα

Παρ[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]!

[illegible]! [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible]

364

Κι ήδα [illegible]
[illegible] όνειρο [illegible]
[illegible] να [illegible]
[illegible]
Το όραμα τ' αστράφτει
Κοιτώντας να ξεχάσω

Μέσα στη [illegible] το όραμα τ' αστράφτει
Μα [illegible] η άγια [illegible] να το ξεχάσω

Κι ένα [illegible] όνειρο τ' αγγίσω!
Γι' αυτό μαζί [illegible] ν' αδράξω
[illegible] στη μέση [illegible] όραμα τ' αστράφτει
[illegible]

Κι ένα τέτοιο θ' αγγίσω!
Γι' αυτό μαζί θ' αφήσω [illegible] ν' αδράξω.
Κι όλο [illegible] το όραμα τ' απιάστο
Κοιτώντας να ξεχάσω...

[illegible] το όραμα τ' αστράφτει

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ
"Η ΠΡΟΝΟΙΑ"
ΓΡΑΦΕΙΑ ΧΑΝΘ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ
Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

1) **Τὸ Παράδειγμα** ἐπιδρᾷ στὸ παιδὶ περισσότερο ἀπὸ κάθε διδασκαλία ἢ παρατήρησι. Τὰ παιδιὰ πάντοτε μιμοῦνται.

2) **Γονεῖς,** μὴ μαλώνετε ἀναμεταξύ σας, γιατὶ τὰ παιδιὰ τὸ καταλαβαίνουν, κι' αὐτὸ θὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ δρόμου.

3) Ἀγαπᾶσθε καὶ σέβεσθε ἀναμεταξύ σας, ὑποχωρεῖτε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἐμπρὸς στὰ παιδιά σας, γιὰ νὰ μάθουν κι' αὐτὰ **νὰ ἀγαποῦν, νὰ σέβωνται, νὰ ὑποχωροῦν.**

4) Φέρεσθε παντοῦ καὶ πάντοτε σὰν νὰ βρίσκεσθε ἐμπρὸς στὸν αὐστηρότερο ἐπιθεωρητὴ καὶ κριτή σας. Γιατὶ τὸ παιδὶ εἶνε πραγματικῶς αὐστηρὸς κριτὴς καὶ ὅ,τι ἄσχημο ἰδῇ πῶς κάνετε σεῖς, θὰ τὸ μιμηθῇ ἢ θὰ παύσῃ νὰ σᾶς ἐκτιμᾷ. Καὶ τὰ δύο ἐξ ἴσου ὀλέθρια.

5) Τὰ παιδιά σας νὰ βλέπουν σὰν σὲ καθρέφτη ὅλη τὴ ζωὴ καὶ τὰς σκέψεις σας. Καθαρὴ σκέψις, ὁμιλία, πρᾶξις. Καί, πρὸ πάντων σεῖς, Μητέρες, μὴ πῆτε ποτὲ στὸ παιδί σας νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα κάτι ποὺ συνέβη στὸ σπίτι κατὰ τὴν ἀπουσία του, γιατὶ γρήγορα κι' αὐτὸ θὰ κρύψῃ ἀπὸ σᾶς, καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχίζουν τὰ μυστικὰ τοῦ παιδιοῦ σας, ἀρχίζουν γι' αὐτὰ **ἡ Διαφθορὰ** καὶ γιὰ σᾶς **οἱ Κλάψες.**

6) Ἡ ἀτομική σας ζωὴ θὰ εἶνε εἴτε μία εὐλογία, εἴτε ἕνα ἐμπόδιο γιὰ τὴν πρόοδο τῶν παιδιῶν σας.

7) **Ἡ ἀφοσίωσις** πρὸς τὰ παιδιά σας εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαία. Πρέπει νὰ αἰσθάνεσθε μεγάλη εὐθύνη γιὰ τὴν εὐτυχίαν των.
Μελετήσατε προσεκτικὰ τὸ καθένα ἀπὸ τὰ παιδιά σας. Κερδίσατε τὴν ἐμπιστοσύνην των. Εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνετε καλοὶ φίλοι τῶν παιδιῶν σας. Ἡ εὐτυχία τῆς οἰκογενείας ὅλης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς καλοὺς καὶ ἀφοσιωμένους γονεῖς.

8) Βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ μεσημέρι σας εἶνε πάντοτε καλύτερο ἀπὸ τὴ σκεπτικότητα.

9) **Χαρακτὴρ** καλὸς εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἐφόδιο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ζωῆς. Ἐνεργῆτε τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν σας ἐμπράκτως. Συζητῆτε μὲ αὐτὰ σὲ κάθε παρουσιαζομένη εὐκαιρία. Νὰ εἶσθε δίκαιοι καὶ μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὰς συζητήσεις σας νὰ ἐμπνέετε τὸ πνεῦμα τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

10) **Ἡ ὑπακοὴ** δὲν πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ φόβο ἢ ἄλλη ἐξωτερικὴ ἐπιβολή, ἀλλὰ ἀπὸ ἐσωτερικὴ διάθεσι τοῦ παιδιοῦ. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχετε ὅταν ἐμπνεύσετε στὸ παιδί σας ἀπεριόριστη **ἐμπιστοσύνη** καὶ **ἀγάπη**, ἀλλὰ καὶ ὅταν δὲν εἶσθε ὑπερβολικοὶ ἢ παράλογοι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις σας.

11) **Ἡ ἐργασία** εἶνε ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν **Ἀρετὴ** καὶ **Εὐτυχία**. Ἐγκαθιστᾶτε τὰ παιδιά σας νὰ κάνουν τὰ καθήκοντά των μὲ εὐχαρίστησι. Ὁδηγεῖτε τα τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας καὶ μὴ τὰ βιάζετε. Δείχνετε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ σχολείου των. Μάθετέ τα νὰ προφέρουν πάντα μὲ σεβασμὸ τὴ λέξι **«Διδάσκαλος».**

12) **Προσευχή:** Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιβοηθητικὰ πράγματα εἰς τὴν ζωήν μας εἶνε **ἡ Προσευχή.** Διδάξετε τὰ παιδιά σας ὅτι ὀφείλουν νὰ προσεύχωνται τακτικά. Πρέπει νὰ μάθουν νὰ παρακαλοῦν **τὸ Θεὸ** καὶ νὰ τοῦ ζητοῦν τὴ δύναμι ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν ὅλας τὰς καλὰς των σκέψεις.
Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόση γλυκύτητα καὶ πίστι αἰσθάνονται ἕνας πατέρας ἢ μιὰ μητέρα ὅταν βλέπουν τὸ παιδί τους μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα νὰ προσεύχεται. Πιστεύουν τότε περισσότερο ὅτι ὑπάρχει **Κάποιος** ποὺ τὸ βλέπει, τὸ ἀκούει καὶ τὸ προστατεύει.

ΤΥΠΟΙΣ ΣΠΥΡΙΔΑΚΕΣΤΟΡΟΣ -1037

365.

Κλείσε τὰ [illegible] κυρά

[illegible] ἡ κυρά
Μὲ ἄλλο [illegible] μαλλιά · Ἀπ' ἴδιο
[illegible] , [illegible] ἄλλο [illegible]
[illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
Νά, νὰ [illegible] [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] Ἀπ' [illegible] [illegible] ...

Μιὰ κόρη ἦλθε ἐδῶ [illegible] ἡ κυρά
Μὲ ὁλόχρυσα μαλλιά,
Κι' ἄλλη μιὰ [illegible] ἄσπρα μαλλιά
Σ' ἄσπρα [illegible].

Κι' ἄλλη μιὰ [illegible] [illegible],
Στὰ χρυσὰ [illegible] μαλλιά·
Νὰ [illegible] [illegible] τὸ [illegible]
Καὶ [illegible] [illegible] [illegible]...

Αἰμ. Ριάδης

Αἰμ. Ριάδης

Αἰμ. Ριάδης

Αἰμ. Ριάδης

Αἰμ. Ριάδης

Αἰμ. Ριάδης

Αἰμ. Ριάδης

Αἰμ. Ριάδης

Το τραγούδι του Κόινβαρ.

I.

Βέβαια μάγια και γητειές θ' άρρωξε, Γκιόη,
κι' όλα τα ταραχνά και τα σκοτάδια,
ολύμφιο βαρούν για κεία μοιρολόι
ή ύμνο, μέσα κι' γύρω στην [illegible],

κι' από μακρυά [illegible] τα Κόινβαρ, που καβάλλα
στα καλά σπρόνω, ολόχρυσο έρμα,
έρχεται με [illegible] γύρω, μ' αλόγισε πάλλα,
λαμπούρι του [illegible] να στήση, χρυσογρέφα,

αγνάντι σε, ή μάχη ή [illegible]. [illegible] [illegible],
όλα [illegible] τα μισά ~~[illegible]~~ και τ' άλλα [illegible] ~~[illegible]~~,
με [illegible], με [illegible], με ταραγμοί στα χέρια,
και, [illegible] [illegible] [illegible], ~~[illegible]~~ [illegible]...

II.

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] στα [illegible].~~
[illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ και μέσα [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible], [illegible], ~~[illegible] [illegible]~~,
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible]
Νιο, ρε, φα — [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] — νιο, ρε, φα:

~~[illegible]... Τρέμουν [illegible]... [illegible]... [illegible] [illegible]~~...
Αχνοβολά ~~χαρίσματα~~, [illegible], [illegible] Μαχαράγια,
αχτίδες [illegible] ~~[illegible]~~ τα [illegible] [illegible] [illegible],
και, να!.. το [illegible] [illegible] χρυσο[illegible] [illegible],
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible],
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
να [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible] [illegible]~~!..

Ή μάγια... Άγκιόη...

Κ' έτσι [illegible] [illegible] [illegible].

Με τα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] σε [illegible],

III.

Ή μάχη πιάσε, πέφτ' ή λαγουδιά, σκορπούν οί δράκοι,
ό άλλος γνώρισε [illegible]
πάλιω από τα τείχια ο [illegible] Κρίβαρ, [illegible] το δίπλο μέτωπο,
παίρνει στα σημειόστρω [illegible], αδισσώνοντα [illegible],
στο καταχρυσο [illegible] τ' άσπρο του χλωρό βένος,
περήφανοι, όλο [illegible] [illegible] σπόνου [illegible] σκίμα.
Κι ως [illegible] τα στόλα [illegible] ένα κάτω μέρια
[illegible] από τα ταιχτέδια [illegible],
[illegible] γραφούδια [illegible] ίδιος, με βαθιά άστρα,
[illegible] τα [illegible] και [illegible],
κι η Γκιόνη [illegible] στη μνήμη [illegible], στ' αδάνατα κάστρα.
Το τουφέκι, καίγοντας την αρχή [illegible], μέ τα δυό χέρια,
και [illegible] χέρια τ' αίμα [illegible] χαμού [illegible]...
Κι όμως στο [illegible] ή Γκιόνη...

IV

Και τώρα [illegible] ο [illegible]... [illegible] καμπαριώτα!
Κι άν πιώ, στη [illegible] τρόμο, [illegible] μόνος,
— Θα [illegible], [illegible], [illegible] ή Ρόζα —
[illegible], [illegible], [illegible] συντροφιές [illegible],
[illegible], αιθέριος, και ο [illegible], [illegible]
[illegible] άδικος,
[illegible] μοσκοβολά από [illegible],
τ' αγκάλιασμα τους... ο χαμός...

Χαίρε, ώ! Γκιόνη...

× [illegible] άδικος

Αλκ. [illegible]

[illegible] άδικα
[illegible] από [illegible],
Αγκάλιασμα [illegible] χαμός!... Χαίρε ώ! Γκιόνη...
Αγκάλιασμα σου,... χαμό...

[illegible] ίσια [illegible] μαχαίρι στη σφαγή —

~~[illegible]~~ ς' όρθιος τό μάνταρο —

\+ [illegible] — πόσο [illegible] — [illegible],

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ μεσοστρατίς

[illegible] σ' έβγαλαν στρατί' σ' [illegible]

~~[illegible]~~

τό [illegible] [illegible] Μαχαιρά[illegible],

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] —

~~[illegible]~~ [illegible]

~~[illegible]~~ αχτίδες [illegible] χαρά +

και νά, τό [illegible] [illegible],

[illegible] μέσα [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] —

\+ [illegible] ~~[illegible]~~

Δε έχουν τι είναι η Μορφή

με τα χρυσά μαλλιά.

~~Αγνά~~ τα μάτια της και γαλανά

~~Τα~~ ~~σταλάχτουν~~ ~~άσπρα~~ κοραλένια...

Σταλάχτουν τα χείλη

Πανέμορφη ~~[illegible]~~ Μορφή

Με τα χρυσά μαλλιά.

Τα γαλανά ~~στα άσπρα~~ [illegible]

μέσ' στ' άσπλαχνα κοραλένια.

Μορφή μου αγαπημένη η Μορφή

Με τα χρυσά μαλλιά.

~~Αγριοτρα~~ τα [illegible] ~~[illegible]~~ τα άσπλαχνα

[illegible] ~~[illegible]~~ κοραλένια...

Μαλάμια, ασήμια καλαίο,
μάργαρα προσταγά
άμα και έβγεις κι αυτό
το πρόσωπο ξυγά.

Μά ιόρ

369.

Με τό σπαθάκι άχ και μιά ματιά και ήμερο σχήμα και μέτωπα

~~Δε~~ Είσαγωγή α ~~σπάθη~~ βρόγχο
και ίμερόσσα τη χείρα

Δελίρα σπάθης
ο Ρινιός στό δάσος

Ερωτικό Ιμερόεσσα

Τό μάρς και βήχει

~~Να είδαν, όπως θα πεί το "έγραψα"~~

4 είκοσι άλλα, χέρια κουρμά κεφάλι...

Διακ. Τρεατ.

Κωμ. Ρικό.

Καλή μου άξιον μαγεία

Και τα στηθιά μου έγδαρε της γης

Μισοτά όλης γης, ~~τα στηθιά~~ έσφιξαν ~~τα~~ και τα στηθιά της γης

Γιόμισαν και τα στηθιά ~~της~~ της γης μεσ' την

Με κολαμάρας ~~σκ~~ το σημαδί

~~Χαρά~~

Με ένα μυαλό που ~~έλειψε~~ γύρισε απ' το γιαλό.

'Ωρα θα έκανες που έχει αυτή μα γελοιό

~~Ώρα θα~~ έσωσε ~~που έχει μα μικρό~~ αυτή μα γελοιό

~~Αρώτας~~ - Ή ο Μέλι ~~είχες~~ που άπειρο έχει

~~Ποιό χαρά~~ ο ~~θέλει κάθως~~ ~~που~~ το άπειρο αυτή ~~μα γελοιό~~

~~'Αρα το βάρος~~

και έλειπε με ~~κατά~~ το βάρος

ἡ ὥρα — μὲ τὰ ἄσπρα τὰ μαλλιά. Τὸ ξαναστέκεται.
(ἔσβυσε.) ~~Δεν~~ Ὄχι δὲν τὸ ξανανάψω πιά.

—

Σκεπτικός. Ἢ μὲ ἀγαπᾷ ἀπὸ ἢ ~~ἐγώ~~ μαρτυρᾶ [ἀκόμη] ὅτι μὰ εἶπαν.

—

Ἡ κόρη μου ἡ Σοφούλα. κ.λ.π. Ναί
ἡ ἐγγονούλα ἡ Μαίρη. Ναί (αρχαϊκή) Τί ... ὡραῖα ὅμως [Τί ὡραῖα ὅμως]

—

Ἄ! Θεοῦ τὰ [illegible] μου καὶ ... τὰ μαλλιά μου...

—

Τὰ φοροῦσαν τὰ [illegible]
τὸ [illegible]...

Θωρώ ξανά τη γλυκειά μου πατρίδα

~~Τον ... αιθέρα~~

~~Καλλιά~~ Αιδούς ~~σου~~ της καρδιάς μου ελπίδα

θωρώ καρδιά

Στη ψυχή μου ~~του~~ ευχή σαν δα χαρώ

Τον άγιο ύπνο ~~κάλλιο~~ να πω δα μπορώ.

~~Ψυχή~~ μαυρισμένη,

Καρδιά μαυρισμένη,

~~Πραΐνει ...~~ ειδύς

και πράσινη ψυχή

~~Θεού ...~~

~~Ο ...~~ ο γλυκύς Θεού

~~Α~~ Πραΐνει ειδύς

Τον μεγάλο πόνο

Παρηγορεί Αυτός -

~~Κι ... ...~~

Ύπνο σ' Εκείνον

Θα χαρώ ~~...~~ γνελός:

- ~~...~~ χαρίζει

Το έλεος Του ~~...~~

χαρίζει τώρα

~~Στην ...~~

Στο οδοιπόρο αποσταμένο

Στην καρδιά τα φέρνει μια ελπίδα

Δεν θάνατος ... χαρά ... ~~...~~

~~Ζωή~~ ... θάνατο ~~...~~ χαρά

Όσα φιλιά δέν μού 'δωκες, τά χείλια μου μελίσσια,
Καί γύρω σου μοσχοβολάνε ρόδα, πλώμα ωραίο,
Κ' ~~είναι καιρός νά φύγωμε τά μαύρα κυπαρίσσια~~
~~Σ[illegible] Χέρι σέ χέρι, άγνωροι τό πού μέ στόμα νέο~~ ...
Κι' άγνωροι ~~τό πού~~ τώρα κατά πού πάλε με στόμα νέο
~~[illegible]~~ Χέρι σέ χέρι άς φύγωμε τά μαύρα κυπαρίσσια
Τόν πόθο κάμνοντας ζωή καί τ' όνειρο ψυχή σου
~~Κάμνοντας τ' όνειρο [illegible] ζωή καί όνειρο [illegible] σου~~
Κοντά μου πάντα ~~ζωντανή~~ κ' εγώ ~~καί σύ~~ νεκρός μαζί σου

Όσα φιλιά δέν μού 'δωκες, τά χείλια μου μελίσσια,
Καί γύρω σου ~~μοσχο~~ ~~[illegible]~~ μοσχοβολούνε ρόδα, πλώμα ωραίο,
Κι' άγνωροι τώρα κατά πού, πάλε μέ στόμα νέο,
Χέρι σέ χέρι, άς φύγωμε τά μαύρα κυπαρίσσια,
Τόν πόθο κάμνοντας ζωή καί τ' όνειρο ψυχή σου,
Κοντά μου, πάντα ζωντανή κ' εγώ νεκρός μαζί σου.

Όσα εγιά δὲν μάδωνες, σὰ χείλι μα μεχρίσσα,

~~Καί [illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible]

~~Καί [illegible]~~

~~Πού τώρα~~ ~~Μά τώρα άχαρα~~

Κιό ~~[illegible]~~ σώμα ίσο

~~Χεροσπαστοί νά ρίχνωμε τὰ μαύρα κυματίσσα~~

Είναι καιρός νά ρίχνωμε τὰ μαύρα κυματίσσα.

~~"Άγνωροι το κατά του~~

~~Ταίρι~~ σαν ~~[illegible]~~ μιά ~~[illegible]~~ σώμα ίσο

~~Ταίρι σαν [illegible]~~

~~Μ'όλη [illegible] απόμεινε [illegible]~~ γλυκόμυρο ~~[illegible]~~

~~Κι όντας καιρός μαζί μ'εσέ~~

~~"Όλας καιρός" Όλοι καιροί μαζί μαζί [illegible] μαζί σου~~

"~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ μεσοί α[illegible] ~~καί~~ οι καιροί ~~[illegible]~~ μαζί μου.

Χέρι σε χέρι, άγνωροι το ~~κατά~~ πού, με σώμα ίσο

~~Λεύτη γλυκά [illegible]~~

~~Φλιάτσας~~

~~Τόπερο κάμοντας~~, και τ'όνειρο μαζί μου.

~~[illegible] η ψυχή~~

~~[illegible]~~ Τη κάμοντας η ψυχή

Κάμοντας

Στά 'να [illegible] μεγάλο [illegible] [illegible] μελαγχολία.
Κράτα [illegible] [illegible] μα 'να [illegible] σου.
[illegible] ~~και~~ τα [illegible] σου ~~μα~~ [illegible] [illegible].

Βάρε, βιολιτζή, τά [illegible] σ' αἴβαλα τό ζάρι
Καί μιά στραβή παράωρα, μά ζωντανή [illegible]
Κι ή Ρήνα, ώ κόρη του Ηλία, είναι [illegible] σου.

~~Στοιχεία [illegible] τά [illegible] [illegible] σου [illegible]~~ !..

Ζαλιές [illegible] ή [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τό [illegible] τό [illegible].

Ανθισμένα [illegible] καί [illegible]
Στό [illegible] [illegible] τά [illegible] [illegible].

Στό [illegible] [illegible] [illegible] στό [illegible]
Κ' [illegible] τά [illegible] [illegible] [illegible] τά [illegible]

Ι.

Ποίησις και μπακάλικο.

Και αναγκάσθη η οικογένεια [illegible] μετά την [illegible]
[illegible] το μέ [illegible] να
κρατήση το μπακάλικο του πατρός του. [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] Μούσας, [illegible] και [illegible],
[illegible]
[illegible] τα πράγματα [illegible]
[illegible] τραπεζιού, [illegible]
[illegible] ... Και [illegible]
[illegible] σάχαρα [illegible],
να [illegible] να [illegible]... [illegible]
Η ποίησις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τα σάχαρα [illegible],
[illegible]
να [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αυτόχρημα, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τα [illegible].

Μες στ' άγρια (κρυά) γαρμπάδες 375.

~~ένα ...~~

~~Μέσα απ' απλαιωτα λάσο,~~

Στη μαλωμένη μου,

Με φλογοχρυσο βήμα

Γραβάτα ~~Βαδίζω~~ με ορμή

Και μια γαχλάρα κρέμα

Στα' την καρδιά βαθειά,

Εμπάς, πατρίδα, χαίρε,

Και χαίρε λευτεριά...

Αδέρφια, δε μου σκιάζουν

Τα βόλια, ~~αλλά~~ ~~θάλασσα~~ ψηλά

Με γέλιο Ιωάνου

~~Να~~ Με τρέμουν τα ~~...~~ θεριά

Τα χέρια μου κρατάω

Φορτωτά κεραυνό,

Και στην ψυχή μου ακόμα

Πατρίδα κι θεό...

Σάλπιγγα ιδ

Ἡ σάλπιγξ [illegible] παρθένος,

[illegible] ἡ γράδα σαλπιγγιώτισσα,

Ἐμπρός! πεζοί [illegible]

[illegible] λερωδη –

[illegible] νὰ πιω

Μὲ βάρβαρο [illegible] θερμό

[illegible] σαλπιγκάρια –

Τὸ χάρο [illegible] τὸ χάρο τὸ χαίρω.

Τὸ θάνατο [illegible]

[illegible] σὰν σμαρα

[illegible]

τὰ [illegible]

[illegible]

Μὲ γιὰ Ἰωάννη

Μὲ ξυπνοῦν τὰ θερμά

Ἐμπρός, [illegible] [illegible] σάχη

[illegible] Στα

τὰ [illegible] [illegible] κορφοβούνια

Ἡ γράδα τὸ προσταζει

Τὸ [illegible] τὸ παρόξυσμό μου… καὶ

[illegible]

376.

Στη Λαμπρή ~~της Μεγάλης~~ [illegible]

"Ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι·
Πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι."

Του χώμα τη μαυρίλα
"[illegible] ξεπλένεις με το ολόλαμπρο ~~[illegible]~~ [illegible] σου,
κ' [illegible] μεσ' στου τάφου τη σκοτίλα.
Και ~~τα~~ [illegible] δώρο του Θανάτου [illegible]
~~Θρηνάσιχτο το [illegible],~~ [illegible] σου,
~~[illegible] με τον [illegible] και [illegible] τα [illegible]~~
~~Με [illegible] [illegible]~~ ...
Με τα [illegible] · [illegible]
Την [illegible]
Με [illegible] τα [illegible] του ...
"Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην,
Αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα."

~~Αναγαλλιάζει η γη~~ Χαίρεται η γη και χαίρεται στο τάμμα,
Στη προσηγορά όπου τη γέρνει ο ~~χρόνος~~,

Στὴν ἄσχημη κι ἀπόλυτη πτωχεία.

Τῆς εὐφροσύνης θὰ βγαστικῶς [illegible], τὸ θαῦμα

Τῶν [illegible], εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,

~~[illegible]~~ Μέρα ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ κι ὁ μαραμμένος

~~[illegible]~~

[illegible] χλὸς ~~[illegible]~~ θ'ἀναγεννηθῇ, ~~[illegible]~~,

Καὶ τὰ κόκκαλα τῶν πεθαμμένων.

Στα Σπάρματα

Για [illegible]

~~Είναι~~ [illegible] ~~[illegible]~~ δαχτυλίδι
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]
Μα τού ~~[illegible]~~ [illegible] αγκάλη.
~~[illegible]~~
[illegible] χάρι [illegible]

Δεν με νοιάζει
Και συ με φέρνεις.
Γαλήνη μου μου φέρνεις φιλιά
Πώς με γελάς με λόγια
Πώς με σφίγγεις
~~Και~~ τους κόσμους ανεβαίνει
Αυτά είναι τα όνειρα άμυδρα.
και χειροπιαστά.

Τό γιασεμάκι βαρεί σταις

σ' ταις θέλω ένα όμορφο [illegible]

Ένα δελφί εις γοργοῦ [illegible]!

Ρίξ' [illegible] ή βάρκα ποῦ [illegible]

Ἐδεχθοῦ κ' ἐξ [illegible] —

[illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] καλλιαστήρ [illegible] στη ζέστα
~~[illegible]~~ [illegible] μάλλαζο
~~Καί μετά [illegible], [illegible] μορφής [illegible] ζέστα~~ [illegible]
Κρυφά νά στρη ή Καλλιαστήρ ή [illegible] μάλλαζο
[illegible] [illegible] ματ[illegible]
Κιόλο — τόρι γα — [illegible] [illegible] — τόρι γα,
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] Μαχαραγια!
~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ σύ. ~~[illegible]~~
~~[illegible] [illegible]~~ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] σάλαγο
~~Κ' [illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~?
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]...~~
~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible] τό σάλαγο
~~Μέ νά! [illegible] [illegible], [illegible], ή [illegible]!~~

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible], τό [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ σάλαγο —
~~Καί νά!~~ [illegible] [illegible], [illegible], ή [illegible].

[illegible]
~~[illegible]~~ Η [illegible] [illegible], ή [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] στήνει μάλλαζο.
~~[illegible]~~ Ξαφνικά [illegible] ή Καλλιαστήρ [illegible] ζέστα.
[illegible] [illegible] [illegible] γ' [illegible] μάλλαζο
Κι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
Κιόλο — τόρι γα

ή [illegible], [illegible]

[illegible], τό [illegible]

Τό Καραγκιόζη [illegible], ή τό [illegible] [illegible] είναι [illegible]... [illegible]
τα [illegible] [illegible] [illegible] ό άνθρωπος κι τά [illegible] οί [illegible] [illegible] [illegible] που έχει [illegible]
με τούς [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] με τόν ~~[illegible]~~ [illegible]. Με τό [illegible]
όσο [illegible] τό ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]. Ή [illegible] ή ~~[illegible]~~ [illegible] θά [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ τό [illegible] του [illegible]... [illegible] [illegible] γ' τό όνομα του [illegible].
[illegible] με τό [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] τα [illegible], [illegible] κατά τό σχέδιο με
μεγάλη ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ χαρακτηριστική [illegible]. Μαζύ με
τό έργο του Καραγκιόζη [illegible] έργα του μαέστρου Λαυράγκα, του μαέστρου Λαμπε-
λέτ ή [illegible] άλλων μαέστρων ή [illegible].

[illegible]

Γιατί όσο κι αν τα τραγούδια τους φάλλαν και τα τρα-
γούδια του κόσμου που μένουν τραγούδια, [illegible] αλλά, ~~[illegible]~~ άλλο με όλη
τη σημασία της λέξης ~~τραγούδια~~, έσκαιραι ~~[illegible]~~ μια απροσδιόριστη σκηνή και ~~[illegible]~~ τη μορφή
του καιρού, κρατώντας στη τραγωδία σε χάρι ~~[illegible]~~ την ~~[illegible]~~
~~το [illegible]~~ την προσφορά της ~~σημασίας του [illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ κρατώντας ~~το [illegible]~~ της εποχής τους.

380.

Φέρωτε γύρω όλα από το σπίτι μου
Κ' είναι η ώρα του γυρισμού οι σταφοράδες
Ψιχαλισμένα τα καλάσια, κορφέτρα…
Σε είδα, για μιά στιγμή. Έστω μου.

Πάρε κι απ' τη ρίζα μουχλοσκάκο
Θέμα με βροχή τριανταφυλλα στο λάγανο
σόδες με μου δροσίζουνε σουμπιές, τα άφησα —.

Κι όταν άνοιξε το μαραμένο το χορταράκι
στα φυτρώσει
Και θα γυρίσουμε στο δάκρυ μου.

Ἀγαπητέ μου Δημήτρη,

Θα προκειται λίγες ἄλλο να ζῶ καλά και ἐξαί-ρεσις τῆς ὑπηρεσίας μου

381.

Δει

Τι κάμνει το καιρό· αν θα [illegible]
Το [illegible] το [illegible] το [illegible]
- [illegible] -
/

Σ' αιώνα νά σ' έχης σαί σ' έχω
Νά κραίνεις ~~όταν~~ σαί κραίνω μικρό κραίνω

Κ' έπειτα, λέν, πώς πέθανος!
Κ' έπειτα, λέω, πώς ζω!

Τά τραγούδια τώ πεθαμένων πατέρα.

~~Είναι~~ Καλός ό τόπος σά τού Καλαμά
Τό ξέρω σύ έσω
Κεϊ και κούγι άλλού.
~~Μά αυτό ισ σί βρίσκεται~~
~~Κόκκαλα [illegible] [illegible]~~
Νάδω γι' εσ' σύ [illegible] του
~~[illegible]~~ τύχη; και κόσι άλλο.
~~Άλλα~~ Μι ~~[illegible] κόκκαλα~~

Κ' ένα λαγό δε γαλαρί ~~[illegible]~~ χαρά
Μού κραίνει; είναι τα κακά [illegible], ~~[illegible]~~

Κ' γυ είναι τα ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Κόρη τ' άγρα καρδιάς [illegible]
Τό κρίνο [illegible]

Κόρη! Η σαρκα τώ, το [illegible],
Τ' άγρα καρδιά εσ' [illegible] τό κρίνο!
Καρδιά, και [illegible]
Μα [illegible] [illegible].

Σᾶς στέλνω αὐτά τὰ ποιήματά μου, ἀγαπητέ μου κ. Βρανᾶ, πρὸς δημοσίευσιν στὸ Ἡμερολόγιό Σας, μαζὶ κ' αὐτή μία φωτογραφία, μάλλον ἀρκετὰ σημαδιακή. Καὶ ἐξεπίτηδες Σᾶς στέλνω τοὺς παληούς μου τούτους στίχους κι ὄχι νέους, γιατὶ θέλω κ' ἐγὼ νὰ ξαναζήσω τὰ παληά, ἀφοῦ καὶ τώρα βρίσκομαι στὸν τόπο μου πάλι, ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια — ἴσως τὰ καλλίτερά μου — ξενιτειᾶς. Αὐτά μου τὰ ποιήματα γράφτηκαν μέσα στὸ ὡραῖο θάμπωμα μιᾶς ἡλικίας δεκαέξη χρονῶν. De profundis.

Αἰμίλιος Ριάδης

Σεπτέμβριος 1916. Θεσ/νίκη.

Διαβάτης

Αἰμίλιος Ριάδης

Πίσσα, σκοτάδι ἡ νύχτα!
Τὸ δάσος βογγογυρᾶ...
Μαῦρα, βαρειὰ τὰ σύννεφα,
Ἡ ἀστραπή φλογογυρᾶ.
Πίσσα, τάφος ἡ νύχτα!
Ὁ χάρος τριγυρνᾶ.
Τὸν ποιὸ ποιός τὸν σκιάζει;
Κάποιος περνᾶ...

([illegible]

Αἰμίλιος Ριάδης

~~Άσπρο μετάξι μοιάζει~~
~~Αστράφτει μετάξι αυτή, είναι~~
~~είναι σαν κάτασπρο μετάξι ανοίγει~~ η καλαχνιά
~~Στο φως του φεγγαριού, από~~

~~Εις πετακτό το φως του φεγγαριού ανοίγει~~
~~Στιγμή, πάλε θα 'ν σφαχτή [illegible]~~

Το φως του φεγγαριού ησυχάζει
Πάνω στην καλαχνιά
Και τα κουκιά μας φέρνει

Χινοπωριό

~~Είναι~~ είνε ~~πολύ~~ του φεγγαριού το φως, σκιώρα,
Απόψε ~~πάνω~~ στα νερά

Τόσο
~~Είναι πολύ~~ το φως του φεγγαριού, ~~σκιώρα~~ είνε
Πάνω στα ήσυχα νερά,
~~Πού τα κουπιά της βάρκας μας, σχίζουνε~~
Πού

~~Τόσο είνε το φως του φεγγαριού, σκιόρα,~~
~~Πάνω στα ήσυχα νερά~~
~~Πού τα κουπιά μας σχίζουνε~~

Τόσο ~~γεμάτο~~ ωραίο είνε ~~απόψε~~ ~~γεμάτο~~ το φεγγάρι απόψε
Κ' η καλαχνιά ~~στα~~ ~~πάνω~~ ~~στα~~ στα ήσυχα νερά
Σκιόρα, ~~είναι~~ τόσο ~~ωραία~~ ~~βαρκα~~

Και τόσ' η καλαχνιά ~~στα ήσυχα~~ νερά
Πού ~~τα~~ φυ βάρκα μας

Μιὰ κόκκινη γραμμὴ κ' ἔπειτα μαύρη
Πάνω στὰ κορφοβούνια ποὺ κουρνιάζει ἀετός
Εἶνε τῆς μέρας τ' ἀστεριοῦ ἀπομεινάρι.
Ἐ! γοργέ, στὸ τόγο ~~και~~ βάζε χαλινάρι...
Κρυοσβήνει ἡ λόγχη τοῦ φωτός!..

Νανάρισμα.

Ύπνε, πάρ' μου το,
Πάρ' μου το γρηγορά-γρηγορά.
Πάρε το χρυσό μου — πάρε τ' αργυρό μου.
Σύρ' το στα τριαντάφυλλα, σύρ' το στα ποτάμια,
Σύρε το στα μήλα της μηλιάς.
Τ' άνθια, τ' ανθιά κα' του δίνουν,
Κι όσο παιχνίδια τα πουλιά
Και τα μήλα κάτι έκαμέ του—
Κ' έπειτα φέρ' μου το ~~[illegible]~~ πάλι
Όμορφο κι παλικάρι.
Κ' έπειτα φέρ' μου το ~~[illegible]~~ πίσω
Άρχοντα κι βασιλιά.

~~[illegible]~~ Κι άλλη δε ~~[illegible]~~ στο γυρισμό ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ κάποια φορά ~~[illegible]~~ τι μαίρη,
~~[illegible]~~ Τι πόσο λογαριάζεις
~~[illegible]~~ Γεραλί του καίρη...

ΚΟΜΜΑ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Ἀλέξανδρος	Παπαναστασίου
Ἰωάννης	Μιχαὴλ
Ἀνδρεάδης	Θεόδωρος
Βαμβακᾶς	Χαρίσιος
Εὐθυμιάδης	Δημήτριος
Μπιράκης	Ἀνδρέας
Σάντης	Δημήτριος
Ἀνθρακόπουλος	Σωκράτης
Ἀγγέλου	Ἰωάννης
Αὐγουστίδης	Πάνος
Κίρου	Ἰωάννης
Αὐγουστόπουλος	Ἀναστάσιος
Κοκοβῖνος	Μιχαὴλ
Λαζαρίδης	Ὀδυσσεὺς
Μελανίδης	Δημήτριος
Παπαδόπουλος	Ἰωσὴφ
Παρασκευαΐδης	Ἰωάννης
Σαρντῆς	Μιλτιάδης
Βοσνακίδης	Φώτιος
Συμεωνίδης	Θεόδωρος
Τζερμιᾶς	Νικόλαος
Τσαλίκης	Γεώργιος

Πάνω σ' αυτά κ[...]
ζωντανό, πάλι σε χα[...]

σιάδες

Συγχισμένος κι έτσι που θα χάση
της μάχης αμυαλά και τη ψυχόση
θά μάθη τη ευχή;..

386

[illegible]

Ἡμεῖς ἡ Ἀπογέννα ἰδέα
Κ' ἡ Ἀχάραγα γραμμή,
Τὸ χέρι ποῦ ἁπλώνεται
Κ' ἡ ἀστάλαγη πηγή.

Ἡμεῖς ἡ πολύπλαισια,
Ἡ νίκη πάντα ἐμεῖς,
Τ' ὄνειρο τοῦ ἐπτρισόμεου,
Ἡ ψυχὴ καὶ ὁ μῦς.

Στὸ γυμναστικὸ σύλλογο «Ἡρακλῆ»

Θεσσαλονίκη 14 Μαΐου 1914 [illegible]

Ἡρακλῆ, ἡ χάρη σου σ' ἔχωσε
Στὸν Ὀλύμπιον οὐρανό,
Καὶ μέσα μας ἀνοίγει
Μπρός σου πανηγυρικό.

Ήτα ξυλίον,
κ' είχαμε ίσα
κ' είχαμε ωραία
Και τα μου τα μάκια
Νάτα δώρα
Σε θα γονατούμε —

Κ' έπειτα το πρωί της θαλάσσας
θεία με μια χλαμύδα
μ' άστρα υπεδυμένη εις [illegible].—

Ἰδέα μα δὲ σ' ἀγάπαγα
Καὶ σὺ δὲ μὲ χαράζεις!
Κ' ἔτσι μακρομαυρισμένη ~~ει~~ (οβει)
Γιὰ σέρνεις τὸ λαδί ~~σαλαΐνι~~.

Κ' ἔμεινε ἡ ψυχή μου γιὰ τ' ἀχόρταγη
Κ' ἔμειναν τὰ δυὸ συνδραπανάκια, ἀδιάβροχα…

Γάμπακα σὺ σαὶ ἀγγέλισαι
Μαζὶ σαὶ ἐγὼ…

Στὸ σεργιάνι κάθομαι

Τὰ καράβια [illegible]...

Καράβι μου καράβι,

Ποῦ τραβᾶς;

Κόκκινο μου καραβάκι

Ποῦ πᾶς;

Πάω μὲ τὰ 'να Κασσάνδρα,

Γιὰ τὴν Ἄθω, ἐγώ,

Κ' ἐγὼ πάω μὰ τὴν Κύπρο [illegible]...

Σμύρνη, ~~[illegible]~~ Κωνσταντινούπολη, ἄρμενα καρδιά —

~~Πάρε με [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] ἡ μάνα [illegible]~~

Πάω σὲ [illegible] γ' σὲ [illegible].

Πάρε με μαζί...

Δὲ μοῦ μοιάζει ~~[illegible]~~ ἀγάπη, μόνο ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible].

Δὲ μοῦ μοιάζει ἄλλο ἐδῶ [illegible].

Πάρε με μαζί...

Ήρθε η [illegible] ιδέα
Κι η Αχίλλεια γραμμή,
Το χέρι που απλώνεται
Κι η [illegible] ορμή.

Ήρθε η ~~[illegible]~~ δόξα ... η αίγλη,
Η Νίκη [illegible],
Τ' όνειρο το [illegible],
Η ψυχή και ο μυς.

Ηρακλή, η [illegible] που σε έψησε
[illegible] Ολύμπειο [illegible],
[illegible]
[illegible] το [illegible].

[illegible signature]

Ύμνος του Γυμναστικού Συλλόγου Ηρακλής.

Αφιέρωμα

[illegible] Το [illegible] σου
~~Το [illegible]~~
Το [illegible], τ' [illegible] και το [illegible] χωράφι,
~~Το χέρι, το [illegible] και τ' [illegible]~~.
Το [illegible], το [illegible] και το χέρι το [illegible] με [illegible].

Κι [illegible] με το χρυσό σε η μοίρα το χρυσάφι,
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] — [illegible],
~~[illegible] αγάπη σου, το [illegible]~~, το [illegible] ~~[illegible]~~.

Στον φίλο μου κ. Απόστολο [illegible] πρόεδρο του Γυμναστικού Συλλόγου ο Ηρακλής!

[illegible] ~~[illegible]~~ Οκτ. 1916.

[illegible]

THEATRE DU TOUR BLANCHE

COMPAGNIE DRAMATIQUE GRECQUE

SOIRÉE ARTISTIQUE

EN FAVEUR DE BIENFAISANCE

Samedie 29 Janvier à 9 heures de l' après midi

L' EXCELLENTE TRAGÉDIE

DU SAIXPIR

OTHELLOS

Drame en 5 actes

PERSONNAGES	ACTEURS
Duc d' ENETIE	N. Mesaitis
Vravantios sènateur	D Caralis
Disdemona sa fille	ATH. Lorandou
Othelos le nègre général	B. Arghyropoulos
Cassios aid-camp	D. Caralis
Iagos porte drapeau	G Christophoridès
Emilie sa iemme	V. Messitou
Roderigos riche noble	G. Pavlatos
Montanos gouverneur de Cypros	S. Demetriou
Loudovicos envoyé	D. Iconomidès

Deuxième partie

L' AMOUR DU SERVITEUR

Comedie de fourur en 1 acte

PRIX

Première place drahm 2. loges drahm. 10

pour les soldats 50 centimes

Le droit au charge des spectateurs

Imprimerie IRAKLIDÈS Salonique

ΘΕΑΤΡΟΝ ΛΕΥΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΩΡΑΝ 9 Μ. Μ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ Α'.

Η ἔξοχος τραγῳδία τοῦ δαιμονίου Σαίξπηρ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ καλλιτέχνης Β. Ἀργυρόπουλος εἰς τὴν πρώτην ἐν τῷ θεάτρῳ Ὠδείῳ διδασκαλίαν τοῦ ἔργου ἀπέδειξεν ὅτι πράγματι διαπρέπει καταχειροκροτηθεὶς ἐπανειλημμένως, ὡς καὶ εἰς διαφόρους οὐχὶ μόνον ἐν Ἑλλάδι πόλεις ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ

ΟΘΕΛΛΟΣ

Εἰς πράξεις πέντε

ΠΡΟΣΩΠΑ	ΗΘΟΠΟΙΟΙ
Δούξ τῆς Ενετίας	Ν. Μεσσίτης
Βραβάντιος, γερουσιαστῆς	Δ. Καράλης
Δυσδαιμόνα, κόρη του	Ἀθηνᾶ Λοράνδου
Ὀθέλλος, μαῦρος στρατηγὸς	Β. Ἀργυρόπουλος
Κάσσιος, ὑπασπιστής του	Δ. Καράλης
Ἰάγος, σημαιοφόρος του	Γ. Χριστοφορίδης
Αἰμιλία, σ ζυγὸς τοῦ Ἰάγου	Βικτωρία Μεσσίτου
Ροδερίγος, πλούσιος εὐγενὴς	Γ. Παυλίτος
Μοντάνος, διοικητὴς τῆς Κύπρου	Στελ. Δημητρίου
Λουδοβῖκος, ἀπεσταλμένος	Δ. Οἰκονομίδης

ΜΕΣΟΣ Β',

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ ΥΠΗΡΕΤΟΥ

Κωμῳδία μονόπρακτος ἀστειοτάτη

ΤΙΜΑΙ

ΘΕΣΙΣ διακεκριμένη δραχ. 2. Θεωρεῖα δρχμ. 10.
διὰ τοὺς στρατιώτας λεπτὰ 50.
Ὁ φόρος εἰς βάρος τῶν θεατῶν

Τυπογραφεῖον ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ — Θεσσαλονίκη

Σελήνη [illegible]

Σελήνη, όσο ξεπροβάλλεις μπρός μου,

Όνειρο και καημός μου.

Σελήνη, αιώνια θα γυρίζης σύ

Κι εγώ [illegible]...

~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~. [illegible] ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] -

[illegible] - [illegible]...

Βαθειά [illegible] [illegible] [illegible]

391.

Ύμνος του Γυμναστικού Συλλόγου ο Ηρακλής.

Ημείς ~~γραμμή~~ ~~[illegible]~~ ιδέα μία όλοι
~~σε μας~~ ~~μία~~ ψυχή η μία γραμμή
Το χέρι τ' ορθό σφιχτό
Κ' η αδελφοσύνη γυμνή.

~~Ημείς η ίδια ψυχή~~ μία
Ημείς, η ψυχή κ' η ιδέα,
~~[illegible], μία~~ γραμμή,
~~[illegible]~~ αιώνια
το χέρι τ' ορθό σφιχτό
κ' η αδελφοσύνη αγνή!

Ημείς η ~~[illegible]~~ κάθε μία ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ νίκη
Ή θα αφήσουμε μία,
Ή σκύψει τ' όνειρο
Κ' η ~~[illegible]~~ αγάπη ποτέ!...

... καίμε, κρ

Τ' ὄνειρο τὸ δοξασμέν

Ἡ ψυχὴ καὶ ὁ μ

Ἡρακλῆ! ἡ φωτιά

Στὸν Ὄλυμπο σύ

Ἄσβηστη καίγει μ

~~Μικραίνει τὸ κυ~~

Πνεῦμα θεοποιό

Θεσσαλονίκη 1 Ιανου

Ὑμνωσιαδ Ἠρωε

ὁ ‛‛Ἡρα

~~ἀμετρημένοι~~ στό

Ἀπόστολον

~~[illegible]~~

Ἡμεῖς, οἱ Ἀπομείναντα

Κ᾽ οἱ Ἀχιλλεῖς γε

Τὸ χέρι πὸ ἀπλώνετ

Κ᾽ οἱ ἀδελφάκια π

Ἡμεῖς, οἱ νιοί οἱ αἰ

Ἡ Νί

383

…εις,

…μιο,

…ῦς.

…πὸ σὲ ὕψωσε

…ρανό,

…έσα μας

…ατεινό.

.

Αἰμίλιος Ριάδης

…αρίου 1918.

~~[illegible]~~ 25 Μαρτίου

Ἔσβυσαν οἱ πάγοι, τά χιόνια
Ἀπό τό μαῦρο γαῖμα,
Κι' ἔγιναν τά νερά τους ρέμα
Πού [illegible] τά μαῦρα χρόνια.

Μιά ἀχτίδα [illegible]
Π' [illegible] ξανάνιωσε δροσιά,
Κι' τό τουφέκι πού ὁ σκλάβος πῆρε
Μέ τοῦ χελιδονιοῦ τόν ἐρχομό,
Κι' ~~[illegible]~~, μέ τόν ἀνθό
Τῆς Ἄνοιξης τόν πρῶτο...
~~[illegible]~~

Κι' ἡ Ἄνοιξη μέ τά [illegible] τά χελιδόνια,
Μέ [illegible] τόν στεφανώνει [illegible].

Μάρτης 1917 Χ. Κοστσάκης

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Πέρασαν οἱ καιροί καί τά χρόνια
Ἀπό τό μαῦρο αἷμα
Κι' ἔχυναν τά νερά τους ρέμα
Πού ἐσκέπαζαν τά μαῦρα χρόνια
Μιά ἀχτίδα [illegible]
Δαχτυλιδένια ξαπλώνεται [illegible]
Κι' τό τραγούδι του [illegible]
Μιά [illegible] χελιδονιού [illegible]
[illegible]

Και έκαιε μοναχά [illegible]
[illegible]
Κι' [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Η [illegible]. 1

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] χειμάρραι.

Απεστάλη 25 Δεκ. 1909.

«Κοιμήσου αηδονάκι μου, κοιμήσου, νάνι-νάνι...»
— Μπα! [illegible]!.. Σώπασε, θα ξυπνήσεις!...
— Να ζήσ', κι εγώ [illegible] δίχως [illegible] ανάσα!
Δε βλέπεις πως με χαίρεται με γέλιο το στόμα;

Για δες πώς τα χεράκια του στο πρόσωπό μου απλώνει
[illegible] κι εκεί [illegible] που [illegible] ...

Μπα!.. Τα ματάκια μου διπλάρωσαν κι [illegible]!.. [illegible]!
Όχι [illegible]... Ήσυχα. [illegible]! [illegible]..
Θυμώνει! το [illegible] το [illegible]. Έλα! τι χάλι!
Ας είν' έλα, κοίταξε. Τώρα από τα γέλια σκάζει..
Ωχ! ωχ! το μαλλάκι μου... Μη! άφησέ με [illegible].
Μια φούχτα τρίχες μ' έβγαλε χωρίς να θέλω [illegible].
Α! δες τι φωνή!.. Δύναμη που σ' έχει, [illegible].
Ο [illegible] που ν' ο ίδιος κι απ' αηδονάκι το χέρι
Πάντα [illegible] τα [illegible] σταγόνια κι [illegible]!
Να! [illegible] τα [illegible] του... [illegible];
Κοιμήσου αηδονούλα μου, κοιμήσου νάνι — νάνι.
[illegible] μου. Νάνι να...
— [illegible], [illegible] ας πάει.
[illegible]
Παραίτα τώρα το μικρό κι έλα εδώ κοντά μου.
Μη τις φωνές [illegible], το [illegible], κι [illegible] μου
Χ[illegible] [illegible] μια [illegible]. [illegible], μη χαθούμε!
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible].
Και θα σου [illegible] να [illegible] να βρεις, [illegible];
Αναθεμά το για μωρό, [illegible] που έχει! [illegible]

Σὲ λίγο κοιμοῦνται κ' οἱ δυό μὲ προσοχὴ μεγάλη.
Γραβοῦσ' ἐκείνη ἀπ' ἐδῶ τ' ἀγγόνι ἀπ' τὴν ἄλλη.
Καὶ χάμω ἐκεῖ στὸ πάτωμα στρώνονταν τὸ κουβέρι
Κι' ὁ γάτος τὸ ἐχώθηκε δίπλα μὲ τὸ ποδάρι
Μὲ μάτια ὁ ~~σαρ~~κόνυχος, τοὺς κύτταζε μεγάλα
Καὶ κιὰ σπιθίδι ἕτοιμος καὶ πρῶτος γιὰ φιλιά...

Καὶ τὸ μωρὸ στὴν κούνια του γλυκὰ γλυκὰ ἀνασαίνει,
~~Καὶ τό~~ ~~[illegible]~~ πάντα τὸ ~~στόμα του μορφαίνει.~~
Χαμόγελο ~~[illegible]~~ καὶ ~~[illegible]~~ μουσκαίνει.
Κοιμᾶται κ' ονειρεύεται ~~κ' ἐκεῖ ὄνειρο μονάχο.~~
καὶ τ' ὄνειρό του νά 'χω!
Ἀπ' ἀγγέλους ~~[illegible]~~ ~~ἀκούει ὁ ἀγγελικός~~ ~~[illegible]~~
Τ' ἀηδόνια ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ τ' ἀηδόνια
~~[illegible]~~ ~~σχηματισμός!~~
~~Καὶ τοχαρμένε ἄνθρωπε! εὐτυχισμένη ζωή!~~

Καὶ τὸ μωρὸ στὴν κούνια του — Σ' ἐστέκει μουσκεμένο,
ἔξω βορριᾶς καὶ δαίμονας ουρλιάζει καὶ σφυρίζει.
Βαρύς χειμωνιάτικος καιρὸς δὲν τὸν θυμοῦνται χρόνια!
Ἀπ' τὸ πρωί δὲν ἔπαυσε, στὰ χιόνια ρίχνει χιόνια....
Κ' εἶνε ἡ νύχτα φοβερὴ καὶ μαυρη ~~καὶ τοῦ Ἅδη~~ τὸ σκοτάδι
σὰν βγαίνει ἀπ' τὸ βάθος
τῆς κουκουβάγιας ἡ φωνὴ ~~ἀκούει στὸ σκοτάδι~~
~~Σὰν φάντασμα κακό~~ σύνεργα ζόφου φαντάσματα
γματο μὲ τὸν τρελλὸ ἀγέρα
Τίποτε ἄλλο ~~ἄκουει~~ ἄγριο, μονάχο καὶ φοβερό!
«Χριστὲ ~~βόηθα~~ μου βόηθα!...» ἡ γρηά μὲ φόβο ψιθυρίζει.
Καὶ τὸ σταυρό της κάνοντας στ' ἀγγόνι της γυρίζει.

— «Ἄκουσες;.... Νά την φώναξεν ἡ κουκουβάγια πάλι
«Χριστέ μου βόηθα» κι' ὁ μικρὸς σταυροκοπιέται ἀμέσως
Καὶ μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα, καὶ μὲ φωνὴ σβυσμένη:
Νινίκα λέει, ἀλήθεια ναί, κάποιος ἀπ' τον ~~[illegible]~~ πεθαίνει
Ὅσον φωνάζει τὸ πουλί;.

τί, λόγια είπε μονάχα;

— Πές γιά νά ξέρω τό κακό αὐτό σοῦ φέρνει τάχα;
— Ἄν ξέρω, λέει!..
Νεννίκα μου, τότε γιατί φωνάζει
Στά μνήματα ~~[illegible]~~ ὁλάκερη τή νύχτα;.. Γιά τό χάσει;..
— Ἀναθεμά το γιά σουσί, τό τί κακό σοῦ κάνει!
— Κάποιος τήν ἴδια τή βραδιά νεννίκα, δέ σκοτάζει
Αὐτοῦ σοῦ κράζει τό σουσί;..
τήν ἴδια ἡ στό χρόνο
Θυμοῦμαι ὅταν. Σούρουπο καί μή χαζεύης μόνο..
Ὅταν ~~[illegible]~~ ἡ μάννα σου ἦταν βαρειά ~~στό [illegible]~~ ἡ καημένη [illegible]
~~[illegible]~~
~~[illegible] μέρα ὁ γιατρός. Μάς εἶπε [illegible]~~
~~Ἀν δῶ [illegible] τό κακό [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] [illegible] Μάζος [illegible], [illegible]~~
~~Ἡ μάννα σου [illegible] ... [illegible]~~
~~τό βράδυ~~ — Ἀχ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ μας ~~[illegible]~~ κεφάλι, γιά ~~[illegible]~~ ν' ἀνοίξη!
~~Τό βράδυ, [illegible] [illegible] [illegible] στό κρεββάτι.~~
~~Ἐγώ, [illegible] [illegible] μονάχη μας [illegible]~~
~~ξάφνου~~ Ἀκούω ἀπό μακρυά ~~τό [illegible]~~ νά κράζη..
Χριστέ μου! λέω μέσα μου Πιό δυνατά φωνάζει..
Γυρνῶ ~~[illegible]~~ κάνω τό σταυρό. Τό σουσί αὐτό Ἀρχίζω
((Πάτερ ~~[illegible]~~ ἡμῶν)) [illegible]. Παλεύω καί [illegible]
Γιά νά τό διώξω ἀπό ἐμέ.. Θεέ μου! τί νά κάνω..
Σ' [illegible] τό ἀκούσαμε στή κάμαρη μας ἀπάνω...
Καί... στό λεφτό ἡ μάννα σου μ' ἄρπαξε, μοῦ τό χέρι
Μοῦ σφίγγει... [illegible] μανούλα μου [illegible] μαρτύρι
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ ~~[illegible]~~ κοντό τής [illegible]...
~~Σοῦ [illegible], ἡ ἴδια σου..~~ Μάννα μου, κράζει, κοίτα..
[illegible] ἀκούω στήν καρδιά! ξεψυχῶ.. [illegible]. Γύρω

~~Ἡ φάνια της ὀρθάνοιχτα, ξεπάγγαζεται τὴν σέρνω...~~
~~[illegible] ἀπ' ἀρχὴ καὶ ἀπ' ἀρχικόσμο~~
~~[illegible] τὴ φτωχικιά [illegible]~~
Κι Ἡ κουκουβάγια!...

Μάνα μου! Ἀχ ράγισε ἡ ψυχή μου!

Νύχτα μου, δὲν τὴν ἀκοῦς;... Σὰ μοιρολόγια κράζει..."
~~[illegible]~~ Τὸ στῆθος της ἡ γρηά ~~[illegible]~~ Τὸ σάβανο πλάζει.
~~Καὶ ἡ ἀγγονούλα της γερνεῖ τὸ [illegible] στὴν καρδιά της.~~
~~Καὶ ἀγγελικά της [illegible]~~
~~Ἔτσι [illegible] μου [illegible] [illegible] σὰν τὸ χτύπα...~~
Καὶ σὰν ἔρθει ὁ χάροντας ἔτσι δὲ θὰ [illegible]...
Μοιρολόγια [illegible] ~~[illegible]~~... Ἔλα, μὴν κλαῖς σκιά φτάνει.
Μαυροφόρεσα τοῦ ~~[illegible]~~ χρόνου! δὲν [illegible]...
Κείτεται τώρα στὴ γωνιὰ [illegible] καὶ [illegible].
Ἀπ' τὸ [illegible] [illegible] ν' ἀρθῶ Μιὰ μοναχά [illegible]
Ἀπ' τὸ κρασὶ τὸ [illegible] [illegible] κ' ἄλλα [illegible].
Καὶ [illegible] στὴ [illegible]. Μὲ [illegible] ἀνεμοζάλη.
Μὰ δὲν [illegible] νὰ [illegible].... Ἔχομε [illegible] φύλο.
Τὸ ξέρεις ὁ [illegible] σου δὲ ν' ἀρθῆ ἀπὸ τὸ μύλο.
Μὲ τὸ μικρό σου [illegible].. [illegible] ἕνα [illegible] τώρα!
[illegible]! Ἔχει [illegible] [illegible] [illegible] ὥρα.
~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ τὰ [illegible] ~~τοῦ~~ [illegible]
Τόσο [illegible] ποῦ [illegible] [illegible], τοῦ [illegible].
Λόγια καὶ γέλια μοναχά μὲ [illegible] [illegible].
Τώρα γελάει ὁ μικρὸς μὲ [illegible] [illegible]...
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] χαμαί
~~[illegible]~~. ~~[illegible] χαμαί~~ [illegible].
Τὸ στῆθος της [illegible], [illegible] [illegible]
Στ' ἀγκάλι της καὶ μιὰ [illegible] στὸ [illegible] της τὸ [illegible]..
« Ψιτ!... Νὰ [illegible], ποῦ [illegible] στὸ [illegible] ἀπὸ κάτω! »
Καὶ τὶς [illegible] [illegible] [illegible] στὸ [illegible].
Καὶ ψάχνει καὶ [illegible]! Παρθένο μου, γιὰ χαῖρε.
Γραφτὸ ἂν εἶναι ὁ χάροντας τὴ θύρα μας νὰ κρούση.

Ἐμέν' ἄς σφάξη μοναχά, ἐμένα... Ἄς μ' ἀκούση...
Καί ψάχνει, ψάχνει ἀτέλειωτα.
Νινιάκι, τί γυρεύεις;

— Παιδί μου τό μικράκι μου...
Μά τί ἀνακατώνεις!

Στό χέρι σου δέν τό βαστᾶς;...
Ναί! μ' ἄλλο τοῦτο πάλι...

Καί μ' ἀναμμένο τό κερί ~~ἀγάλι~~ σιγά, ἀγάλι, ἀγάλι,
~~Παραμερίζ~~ Χαλ' πάλι ψηλαφίζοντας, κουνώντας τά μυαλά της...
Μέ ξυπνήσει, τήν οὐρά κι ὁ γάτος πάει μπροστά της
Ἀλύγιστος σηκώνεται, καμαρωτός σάν ἄτι,
Χωρίς δειλία κι ἀπιστία νά ρίχνη πάν' τό μάτι...
Καί τό μωρό στήν κούνια του — ξαφνικά βαρειά ἀνασαίνει
Παραπάτα μέσ' τήν αὐλή, βιαστικά κουρσεύει
Δυό χέρια καί δυό γόνατα τή θύρα, Ἔ, ποιός εἶναι;
Κράζει ἀπ' ὄξω ὁ μικρός.
Ἐσύ εἶσαι μωρή Νίνι;

Ἐγώ ἡ δικιά σου, ἄνοιξε, πεθαίνω... Καί σκουντάει
Ἀκόμα δυνατώτερα τή θύρα μέ τήν πλάτη.
— Μιά σταλιά περίμενε νά βγάλω τόν σύρτη,
Σσούτ!: Μή φωνάζης... Σσούτ! τό μωρό... Ἄμε τώρα στάσου!...
Ἀνοίγ' ἡ θύρα βιαστικά καί νά ἡ δικιά Μαριάνθου
Φορτωμένη σπαθιά στό σῶμα ~~χαμένη~~ ~~[illegible]~~ μαζί καλαμαροσπασμένη,
Μά Ὀρθή στήνεται μονομιᾶς ~~καί [illegible]~~ ~~καί~~ κι ἦταν ζαχαρωμένη
~~Ἀπό τά νύχια ὡς τήν κορφή — γιά τό τελευταῖο χαίρε~~
Μ' ἕνα σακούλι ἄδειανό στόν ὦμο της ριγμένο,
Παιδί μου, λέγει μέ φωνή τρεμουλιαστή πεθαίνω!..
~~Ἀνοίξ' μέ τά μάτια που αὐτά τό χαίρε εἶδα~~
— ~~Γι' αὐτό σέ ἄφησε γρήγορα καί σύ μέσα σπασμένη~~;

ἤ δι' ἀνέμους Στάμνα

Λίγο ἄχνοι μὲ ἀκίνητα
Πῶς μὲ χαίρεται μὲ γλυκό τὸ λόγο

Ἄσ' με τὸ μεζάδι.

Παγώνει ὁ λαγκάδι
~~ξέρατα τὸ [illegible]~~!
~~Κρύο [illegible]~~. Πολὺ κρύο κρυώνω.

~~Κλάψτε νὰ βρῶ~~ σὰ στάζει καὶ σὰ βρέχη.

~~Χαμόγελο στὸ λόγο τὸ ἀνθίζει γλυκό μέσα~~
~~Κουράζεται κατρακυλάει~~

~~Ἡ ἄγαπη π' ἀγαπώ δὲ τὴ ξέρει κανένας~~
~~Τώρα φεύγει τὸ γλυκό~~

καὶ μαύρο τὸ σκοτάδι
Λὲς ζωντανὸς στὸν Ἅδη

~~[illegible]~~ *
~~Σὰ φάντασμα [illegible]~~ με τὸ βουνό ὄρθια
Σκορπᾶ φαντάσματα χλωμά
Τινάζει ἄγρια σκοτάδι καὶ σβήνει
Βοῦνα χαλάζια.

Το έργο [illegible] σε [illegible]; Εις λύρα
Να φανώ, «~~και~~ ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ εγώ δεν είναι λύρα
Κρείττον το έργο [illegible]» ~~[illegible]~~ [illegible]

— Ἀπόψε, τό πῶς γλύτωσα ἕνας θεός τό ξέρει. 6 403.

Ἡ γρηγορούσα Παναγιά δέ ν' ἄβαλε τό χέρι...

~~Ἀπό νωρίς κατέβηκα [illegible] σεντόνι~~

~~Στό μύλο τοῦ πατέρα σου. [illegible] νά σφίρη!~~

~~Ὡς πού~~ Πλάγιασα ~~τό [illegible]~~ τώρα σιγά ~~[illegible]~~ καί ὕστε νά σφούξε

* Τοῦ ξέρεις τόν ~~πατέρα~~ — κι ἕνα κραί νά ~~[illegible]~~ σφούξε.

Κυττῶ πῶς ἔξω νύχτωσε! Νά φύγω, Ἀποστόλη.

~~Στό~~ σπίτι νά δη ~~[illegible]~~ μέ κατηγοροῦν ὅλοι.

Στό μύλο ὡς πέρα σε περιμένω. ~~[illegible]~~ ~~Φεύγω κι ὅλας~~ Ἔλα!

~~Τραβα [illegible] τί παθαίνω μου [illegible] εἶναι ὥρα.~~

Κ' ἐγώ στό μύλο μοναχά νά περιμένω ὅπου εἶναι τώρα

~~Μιά [illegible]~~ Καί κατεβαίνοντας ~~στό χωριό~~... Μάλιστα [illegible] ~~[illegible]~~

~~Στόν ὦμο τό [illegible]~~ μου καί βγαίνω. ~~Ἔρχομαι~~

~~Ἔξω καί κρύο τσουχτερό.~~ ~~Καί τώρα,~~ « Ὤχ! ~~κακό μου~~

~~[illegible]~~ πιά δέ θ' ἄγιασα ~~[illegible]~~ στή μέση ἐκεῖ τοῦ δρόμου

Κι ἀκούω [illegible] μπροστά μου... Θέ Τί εἶναι πάλι!

Χωρίς νά νοιώσω τό γιατί, κι ἐγώ ~~[illegible]~~ [illegible]

Τραβήχτηκα καί κρύφτηκα στόν τοῖχο ἐκεῖνο σιγά.

Μπαράβεσου, λέω μέσα μου, γιά νά διαβοῦν κατήφορα.

Δέν τέλειωσα καί φάνηκαν. Ἦλθ' αὐτοί οἱ [illegible]...

Μέσα σέ κάσσες ὅλοι τους σφιχτά εἶταν τυλιγμένοι.

Κι ἀρματωμένοι δείχνανε ἀπό πάνω ὡς κάτω ὅλοι!

Μπροστά μου λίγο στάθηκαν καί λένε: « Ζ' Ἀποστόλη

Νάτος ὁ μύλος, φτάσαμε... ~~[illegible]~~ Πίσω ἐκεῖ [illegible].

Θέλει δέ θέλει ἀπό ἐκεῖ θ' ἀλλάξει τόν κατήφορο... »

Μούφυγ' ἡ ψυχή στό στόμα μου. Πίσω [illegible] ἀντίπερα

Ἀγέρας κόσμου χαλασμός, θεοί ὀργή, κατάρα

Κι ἀστροπή καί [illegible] ν' ἀκούω σέ [illegible]

Νά σοῦ [illegible] τό πρόσωπο, σέ [illegible]!...

«Νά 'ναι ~~τοῖχος ἔμεινε ὁ ἕνας ἀπ' [illegible]~~»

404

Ἀχ! Γρηγοράκηδες σῶσε με… «Ἐδῶ θὰ προδοθοῦμε»
Λέγει ὁ ἄλλος… «Ὤχ! καὶ κι ὁ τρίτος τ' ἀκαντάει
«Ποῦ θὰ νὰ βρῶ κοκκίτερα;» καὶ κάτου ἀρογκωράει
Κατὰ τὸ μέρος κούρουνα χωρίσει. Ποῦ νὰ πάω!
Στρυμώχνομαι μὲς στὴ γωνιὰ καὶ στὸ μεγάλο κάτω
Νὰ βάλω τὸ κανιούλι μου… Σὲ λίγο οἱ γύροι πᾶνε
Μαζώνοντας καὶ ψορωχνοντας στοὺς τρεῖς ἐκεῖ τραβᾶνε
Μισοὶ κρυφτίκαν ἀπ' ἐδῶ, μισοὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη…
Σηκώνομαι σιγανά. Τί βλέπω! Στὸ μεγάλο
Ἀντὶ νὰ βάλω τὸ κανιουκουδί μου, ἔσχισα χάδι
~~Ἀγκαρονόρου! τὸ [illegible] μου εἶχ' ἀδειάσει…~~
~~Πέρνω~~ Ἄφηκα τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ καὶ πίσω δὲν γυρίζω·
Τὸ χώμα δὲν τὸ ἔσκαψα. Δὲν ἔβρεχε μὲ τοῦσα!
Ὤχ! κι ἂν μοῦ ἔδιναν μιὰ κοψιά. Τὸ ἐγκοπό μου βάζω
Στὸ τουφεκίδι [illegible] καὶ [illegible]… Στὴ ράχη τὸ τσουβάλι
Κ' ἐγὼ κρεμνῶ ἀγκάλιασα. Κ' ἔτσι γιατὶ κι ἂν μ' εὕρη
Μιὰ τουφεκιὰ ~~ὅταν~~ θὰ [illegible] μου νὰ πάει στὸ ἀγκάθι,
Νὰ μὴ μ' ἀγγίξη στὴν καρδιά, καὶ δός του καὶ ψυχομαχεῖ
Κ' ἔτσι κουδί μου ἔγλαψα χωρὶς νὰ μ' εὕρη ἡ μπάλα!
Ποῦν αἱ γενεὰ νὰ τὴς τά ἀπ' τὴν καχεργὶ, τί μαύρα!
Ὤχ! τί ἤταν τοῦτο τὸ κακὸ τὸ ἀποκρυμό μας ν' αὔρη!
Κ' ἡ θειὰ Μπουγάσσου ἄρχισε ζυγωνικὸ καὶ θρῆνο
Μιὰ τὸ μικρὸ στὴ κούνια του τηρώντας, μιὰ τὸ Νῖνο
~~Πού [illegible] χωρὶς [illegible] νὰ [illegible]~~
~~[illegible]~~ Μὲς τὴν ~~[illegible]~~ Σπουδὴ [illegible] ~~[illegible]~~ φωτιὰ μεγάλη.
Κ' ἔλαν μονὸ [illegible] νὰ νὰ ἴδῃ,
Σ ~~[illegible]~~ ἐξώρτος τί θ' ἀνθῆ
Ἀ ~~[illegible]~~ βαθὺ [illegible] ~~τὸ [illegible]~~ ἄρρωστη
Ἡ Ζώη ~~[illegible]~~ κόλο φώτισε τὰ βάθη του ἀκτίδα

8

Κ' έχει τι [illegible] πατέρας και πατρίδα..

Άντρα πιστό και χάλασε τον ξενιτεμό του τώρα

Κ' έννοιωσε [illegible] την καρδιά του [illegible] ώρα.

[illegible]

Σιγά σιγά [illegible] στα [illegible] και [illegible]

Και το τουφέκι [illegible] ξεσκαρώνει...

Με δυο μονάχα βήματα τη θύρα του ζυγώνει,

Την άνοιξε και βγήκε καλαμένια στο δρόμο.

Πού τρέχει [illegible] βιαστικά, με το όπλο του στον ώμο.

Κανένας δεν τον ένοιωσε. Η θειά του ξεφωνίζει,

Έξω ο βορριάς σα δαίμονας σφυράει και σφυρίζει

Και το μωρό στην κούνια του... σα [illegible] αρχινάει

— Μωρ' τι είν' τούτο το κακό! Το [illegible] κι χορογαίει!

[illegible]

Τι τρέχει; [illegible]

— Άχ!.. πάει ο Αποστόλης μας! Πάει! [illegible] δεν έχει

Οι Βούλγαροι τον ζώσανε.. Τα είδα με τα μάτια,

Πέφτ' η γαστέρα κατά γης και γίνεται κομμάτια.

Και τότε τι ξεφωνητό, τι [illegible]!

[illegible] το δαίμονα

[illegible]

Και τώρα τι θα κάμωμε και τώρα τι θα γένη!

Ως τόσο η θύρα ανοίγεται κι ο Αποστόλης μπαίνει

406

Μπα! — Όλοι τους σκάσανε μέ μιά φωνή ἀντάμα.
Μέ μιᾶς σωπάσαν οἱ φωνές, τό βογγητό, τό κλάμμα.
Πῶς γλύτωσες! Λαβώθηκες; Πῶς ζωντανός ἀκόμα;
Κ' ἐκεῖνος τούς ἐκύταζε μ' ὀρθάνοιχτο τό στόμα
Κρατώντας τό μικρότερο παιδί στήν ἀγκαλιά του
— Μωρέ τί τρέχει σπίτι μου, καί [illegible] φαγιά του.
~~Καί τότε [illegible] στή [illegible] Μαγδαλήνα.~~
~~— Μπά νά 'δω, τούς διέκοψε αὐτός τούς ἔλεγε, Γειά σου!~~
Κι ἀρχίνισε [illegible] τήν ἱστορία πάλι.
Σταυροκοπιέται ὁ [illegible] κοιτάζοντας τά τσιγάρα
Κανένα δέν ἀσάλευτα στό δρόμο που σώνει εἶδε.
Καμπόσες μόνο τουφεκιές ἀκούσει στή σπηλιά.
Σάν ἔβγαινα ἀπ' τό μύλο μου καί γύρω παρά ὥρα
Σά βογγητό ἀκούσετε. Θεέ ἄνοιξε τοί ἀέρα!
Καί τό παιδί του ἐφίλησε στά χέρια πού κρατοῦσε.
«— Πῶς εἶνε ἔτσι; ... Πές καί σύ, «Ἔλα μητέρα, πούσαι.
Πάρε καί βάλε τό μικρό νά κοιμηθῇ, νυστάζει.
Κύτταξ' ἐδῶ σάν τό πουλί στόν ὕπνο μου ἀνασαίνει.»
~~Σέ λίγο οἱ γειτόνισσες ἔφυγαν [illegible].~~
~~Ἔμεινε αὐτός κι ἡ μάννα του στήν κάμαρα μονάχοι.~~
~~Ἐκάθισε καί κύτταζε τριγύρω μ' ἀπορία.~~
— Μάννα κι ὁ Ντῖνος τί ἔγινε; Σάν πού νά εἶνε τώρα;
— Ὁ Ντῖνος τί νά ἔγινε! Πού σώζει τέτοια ὥρα!
Ἐδῶ μπροστά σου ἦτανε.

Μάννα πού εἶνε τώρα;

Ἀνοίγει τό παράθυρο. «Ντῖνο φωνάζει Ντῖνο!»

407.

10

Πάει κ' ἡ φωνή του, χάθηκε μὲς τὸ κακὸ ἐκεῖνο.
Κανένας δὲν ἀκούστηκε, κανένας δὲν ἐφάνη...
~~Ξανοίγω~~ μόνο δυὸ σήματα ~~στην~~ ἐδῶ κ' ἐκεῖ μακρυὰ τοῦ κάμπου.
Ξαίγνω ~~σε~~ [illegible] ~~[illegible]~~ ἀμίλητος [illegible] νὰ καὶ [illegible] ~~[illegible]~~.
Α! στὴν ὀργή!.. Τί ἔγινε; Ποιὸς ηὗρε τὸ τουφέκι!
Στὴ μάννα του ἀνήσυχος καὶ σκοτεινὸς γυρίζει.
Σιχαμένος ~~Και~~ δυὸ σκληρὰ στενὰ μάτια ~~[illegible]~~ τὴν κοιτάει.
Ἔξω ὁ βορρηᾶς ἀκούγεται μὲ λύσσα νὰ μουγκρίζῃ...
~~Ξαφνικὰ [illegible] — Πὲς ἀστραπή [illegible]~~
~~Μαύρη κι' ἀπαίσια βραδυά — Νὰ [illegible] δὲν μπορούσε~~
~~Μαζί με τ' ἄλλα ὁ Νίκος του;..~~ Ἄχ! τώρα ἐξηγοῦσε
~~Ἡ τουφεκιὲς τὶ σήμαιναν, ὁ σπαραγμὸς ἐκεῖνος...~~
~~Τότε μονάχα ἔννοιωσαν πῶς ἔχασε ὁ Νίκος~~!
Πρῶτα τὰ μάτια βούρκωσαν τοῦ δύστυχου πατέρα.
Ἐφόρεσε τὴν κάπα του ποῦ κρέμονταν στὴ σέρα.
Ἕνα τουφέκι ἅρπαξε σὲ μιὰ γωνιὰ ποῦ βρῆκε
Κι' ἀμίλητος μισάνοιξε ~~και~~ τὴ θύρα του κ' ἔβγηκε...

Μόναχον Ἰουλίου 14 1909

Δημήτριος Ἐλευθεριάδης